

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/366

av den 1 mars 2017

om införande av slutgiltiga utjämningsstullar på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina till följd av en översyn när åtgärderna upphör att gälla enligt artikel 18.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 19.3 i förordning (EU) 2016/1037

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 18, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

- (1) Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 ⁽²⁾ (nedan kallad *den ursprungliga förordningen*) införde rådet slutgiltiga utjämningsstullar på upp till 11,5 % på import av solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel från Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*). Dessa åtgärder kallas nedan *de gällande åtgärderna*, och den undersökning som ledde till att åtgärderna infördes genom den ursprungliga förordningen kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.
- (2) Kommissionen bekräftade genom genomförandebeslut 2013/707/EU ⁽³⁾ att den godtog prisåtagandet i dess ändrade lydelse (nedan kallat *åtagandet*) under perioden för tillämpning av slutgiltiga åtgärder. Sedan dess har kommissionen antagit genomförandebeslut 2014/657/EU ⁽⁴⁾ som klargör genomförandet av åtagandet. Kommissionen har också antagit fem genomförandeförordningar som återtar godtagandet av åtagandet för flera exporterande tillverkare ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 66).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, 5.12.2013, s. 214).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2014/657/EU av den 10 september 2014 om godtagande av ett förslag om förtydligande från en grupp exporterande tillverkare i samverkan med den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter vad gäller tillämpningen av det åtagande som avses i genomförandebeslut 2013/707/EU (EUT L 270, 11.9.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2015/1403 (EUT L 218, 19.8.2015, s. 1), (EU) 2015/2018 (EUT L 295, 12.11.2015, s. 23), (EU) 2016/115 (EUT L 23, 29.1.2016, s. 47), (EU) 2016/1045 (EUT L 170, 29.6.2016, s. 5) och (EU) 2016/1998 (EUT L 308, 16.11.2016, s. 8) som återtar godtagandet av åtagandet för flera exporterande tillverkare.

- (3) Den 5 maj 2015 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpnings- och utjämningsåtgärder som är tillämpliga på importen av den produkt som översynen gäller ⁽⁶⁾. Översynen gällde endast det riktmarke som används som referens för den prisjusteringsmekanism som anges i ovannämnda åtagande. Den avslutades i januari 2016 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/12 ⁽⁷⁾.
- (4) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/184 ⁽⁸⁾, till följd av en undersökning rörande ett eventuellt kringgående, utvidgade rådet den slutgiltiga utjämningsstull som införts genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 på import till unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina till att även omfatta import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) som avsänts från Malaysia och Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia och Taiwan eller inte.

1.2 Begäran om översyn

- (5) Efter offentliggörande av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ⁽⁹⁾ för de utjämningsåtgärder som gäller för import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina tog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) emot en begäran om översyn enligt artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 ⁽¹⁰⁾ (nedan kallad *grundförordningen*).
- (6) Begäran lämnades in den 4 september 2015 av EU ProSun (nedan kallad *sökanden*) på uppdrag av tillverkare som representerade mer än 25 % av den sammanlagda tillverkningen i unionen av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler), och den stöddes av unionstillverkare vars samlade produktion utgör mer än 50 % av den sammanlagda tillverkningen av den likadana produkten av den andel av unionsindustrin som antingen uttryckte stöd för eller motsatte sig begäran. Begäran grundades på påståendet att det var sannolikt att subventioneringen skulle fortsätta och skadan för unionsindustrin skulle återkomma, om åtgärderna upphörde att gälla.

1.3 Inledande av en översyn när åtgärderna upphör att gälla samt en interimsoversyn

- (7) Efter att ha samrått med den kommitté som inrättas genom artikel 25.1 i grundförordningen fastställdes att det förelåg tillräckliga bevis för att motivera inledandet av en översyn när åtgärderna upphör att gälla. Därför tillkännagav kommissionen den 5 december 2015, genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tilkännagivandet om inledande*) ⁽¹¹⁾, att man skulle inleda en översyn när åtgärderna upphör att gälla enligt artikel 18 i grundförordningen.
- (8) Samma dag inledde kommissionen en översyn vid giltighetstidens utgång ⁽¹²⁾ och en partiell interimsoversyn ⁽¹³⁾ av de gällande antidumpningsåtgärderna beträffande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina. Detta är ett parallellt men separat förfarande som hanteras genom en separat förordning.
- (9) Innan översynen när åtgärderna upphör att gälla inleddes underrättade kommissionen i enlighet med artiklarna 10.7 och 33 a i grundförordningen de kinesiska myndigheterna om att den hade mottagit en vederbörligen underbyggd begäran om översyn och uppmanade dem att inleda samråd i syfte att klargöra

⁽⁶⁾ Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna gällande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT C 147, 5.5.2015, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/12 av den 6 januari 2016 om avslutande av den partiella interimsoversynen av antidumpnings- och utjämningsåtgärder gällande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 4, 7.1.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/184 av den 11 februari 2016 om utvidgning av den slutgiltiga utjämningsstull som genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) avsända från Malaysia och Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia och Taiwan eller inte (EUT L 37, 12.2.2016, s. 56).

⁽⁹⁾ Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa utjämningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 137, 25.4.2015, s. 28).

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 18.7.2009, s. 93). Denna förordning upphävdes genom förordning (EU) 2016/1037.

⁽¹¹⁾ EUT C 405, 5.12.2015, s. 20.

⁽¹²⁾ EUT C 405, 5.12.2015, s. 8.

⁽¹³⁾ Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna gällande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT C 405, 5.12.2015, s. 33).

situationen när det gäller innehållet i begäran om översyn och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. De kinesiska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd, vilket därefter hölls den 2 december 2015. Vid samrådet fann man ingen lösning som kunde godtas av båda parter. Kommissionen beaktade emellertid synpunkterna från Kinas myndigheter.

- (10) Samma dag inledde kommissionen på eget initiativ en partiell interimsoversyn enligt artikel 19.3 i grundförordningen som var begränsad till huruvida det ligger i unionens intresse att behålla de nu gällande åtgärderna beträffande celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel ⁽¹⁴⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande av en interimsoversyn*).

1.4 Översynsperiod och skadeundersökningsperiod

- (11) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering omfattade perioden 1 oktober 2014–30 september 2015 (nedan kallad *översynsperioden*). Granskningen av tendenser av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden 1 januari 2012–30 september 2015 (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.5 Berörda parter

- (12) I tillkännagivandena om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen uttryckligen sökanden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare i Kina och de kinesiska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer som veterligen var berörda om inledandet av undersökningen, och bjöd in dem att delta.
- (13) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.

1.6 Stickprovsförfarande

- (14) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den kunde komma att använda sig av ett stickprovsförfarande vad gäller de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

1.6.1 Unionstillverkare

- (15) I tillkännagivandena om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen baserade stickprovet på den största representativa försäljningsvolym i unionen som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande, med hänsyn tagen till produktionsvolym och geografisk belägenhet. Urvalet bestod av sex unionstillverkare för moduler och tre för celler. Både vertikalt integrerade och icke-integrerade tillverkare inkluderades i urvalet. Kommissionen uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Alla tillverkare som valdes ut preliminärt samtyckte till att ingå i urvalet.
- (16) Synpunkter om det föreslagna urvalet togs emot från flera berörda parter. De kritiserade det faktum att flera unionstillverkares namn och belägenhet hölls konfidentiella, vilket hindrade dem från att lämna synpunkter om de utvalda tillverkarnas andel av unionsindustrins totala tillverknings- och försäljningsvolym.
- (17) Kommissionen påminde om att alla unionstillverkare i urvalet, med undantag av SolarWorld, WARIS Srl (nedan kallat *Waris*) och Sillia VL (nedan kallat *Sillia*), i inledningsskedet bad om att deras namn skulle vara konfidentiella. Kommissionen respekterade detta, men uppmanade tillverkarna att bekräfta om de ville förbli anonyma under hela översynen och att motivera sin begäran. Alla berörda företag förutom ett bekräftade sin ursprungliga begäran och motiverade detta. Framför allt uppgav företagen att de var rädda att förlora affärsverksamhet i Kina och/eller leveranser av råvaror och komponenter som köps in från Kina. Dessa skäl ansågs giltiga. Kommissionen beslutade därför att gå med på deras krav på att vara anonyma och att avslå

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 13.

förfrågningarna från berörda parter om att avslöja identiteten på och belägenheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet. Bland de anonyma företagen gick endast Jabil Assembly Poland sp. zoo. (nedan kallat *Jabil*) med på att dess namn fick avslöjas i det slutliga urvalet.

- (18) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen misslyckats med att definiera unionsindustrin innan den sammanställde det preliminära urvalet från denna. Därför kunde denna tillverkare inte lämna synpunkter på huruvida urvalet är representativt. Dessutom är vissa av de utvalda unionstillverkarna, t.ex. SolarWorld, vertikalt integrerade eftersom de tillverkar celler som främst används för den egna tillverkningen av moduler. Det finns därför en risk att tillverkningen av samma slutprodukt, modulerna, har räknats med två gånger.
- (19) Av tillkännagivandena om inledande kan man utläsa att unionsindustrin omfattar alla unionstillverkare av moduler och väsentliga komponenter (dvs. celler). Därutöver hade unionsindustrin redan definierats tydligt i den ursprungliga undersökningen. Slutligen har den företagsinterna användningen av tillverkade celler dragits av när man granskat unionsindustrins representativitet. Detta påstående avvisades därför.
- (20) Flera andra berörda parter menade att kommissionen inte skulle ha inkluderat Waris och Sillia i urvalet eftersom de är små unionstillverkare av moduler. De har därför mycket specifika affärsmodeller som inte är representativa. Kommissionen borde snarare ha tagit med stora och medelstora företag som Jabil.
- (21) Kommissionen avvisade detta argument eftersom den i sitt urval inkluderade ett betydande antal stora och medelstora modultillverkare. Waris och Sillia togs med för att säkerställa en bredare geografisk representativitet.
- (22) När förfarandet hade inletts var kommissionen tvungen att utesluta företaget Sillia från urvalet på grund av bristande samarbete. Som ett resultat stod de återstående unionstillverkarna i urvalet för 38,8 % av den totala EU-försäljningen och 55 % av den totala unionstillverkningen av moduler. Vad gäller celler stod de för 76,6 % av EU:s totala försäljningsvolym och 77 % av den totala unionstillverkningen. Det ändrade urvalet ansågs därför fortfarande vara representativt för unionsindustrin.

1.6.2 Stickprovsförfarande avseende importörer

- (23) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt, och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandena om inledande.
- (24) Två icke-närstående importörer lämnade de begärda upplysningarna och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

1.6.3 Exporterande tillverkare

- (25) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt, och i så fall göra ett urval, ombads alla exporterande tillverkare i Kina att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande producenter som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (26) Medan 86 exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare i Kina tillhandahöll den information som efterfrågades i bilaga I till tillkännagivandet om inledande för urvalet lämnade inte de tre största exporterande tillverkarna/grupperna av exporterande tillverkare (i fråga om exportförsäljning av den produkt som översynen gäller till unionen enligt artikel 14.6-databasen) den efterfrågade information. Under dessa omständigheter valde kommissionen ut följande tre exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare med den högsta exportförsäljningsvolymen till unionen som tillhandahöll den efterfrågade informationen och samarbetade med undersökningen:

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Kina

— Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Kina

— Chint Group, Hangzhou, Kina

- (27) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen skedde ett samråd om urvalet med alla kända exporterande tillverkare som berördes och myndigheterna i Kina. Inga synpunkter lämnades.

1.7 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (28) Ett frågeformulär skickades till de kinesiska myndigheterna, inklusive särskilda frågeformulär för China Development Bank, Export Import Bank of China (EXIM), Bank of Beijing, China Construction Bank (CCB), Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), China Merchants Bank (MEB), China Mingsheng Bank (MiB), Ping An Bank, Suzhou Bank och China Export & Credit Insurance Corporation (Sinasure), eftersom de hade beviljat lån och tillhandahållit finansiella tjänster till solcellsindustrin enligt upplysningarna i begäran. Dessutom ombads de kinesiska myndigheterna att vidarebefordra ett frågeformulär för banker till andra eventuella finansinstitut som myndigheterna vet har beviljat lån till den berörda industrin (nedan kallad *solcellsindustrin*). Detta frågeformulär för myndigheterna inbegrep också särskilda frågeformulär för sådana tillverkare av polykristallint kisel, aluminiumprofiler och glas som helt eller delvis ägs av staten, och som levererade dessa råvaror till solcellsindustrin under översynsperioden. Frågeformulär skickades också till tre (grupper av) exporterande tillverkare i urvalet, till unionstillverkarna i urvalet liksom till alla importörer och exportörer som gett sig till känna.
- (29) Kommissionen tog emot svar på frågeformuläret från EXIM, CCB, ICBC, MEB, MiB och Sinasure, men inte från de andra finansinstitut som anges i föregående skäl, de tre (grupperna av) exporterande tillverkare som ingick i urvalet, från unionstillverkarna i urvalet och från fyra importörer/användare.
- (30) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde var nödvändiga för att bedöma sannolikheten för fortsatt och återkommande subventionering, sannolikheten för återkommande skada och unionens intresse:
- a) Statliga myndigheter i Kina:
 - Kinas handelsministerium, Peking, Kina
 - China Export & Credit Insurance Corporation, Peking, Kina
 - China Merchants Bank, Peking, Kina
 - Export Import Bank of China, Peking, Kina
 - Industrial and Commercial Bank of China, Peking, Kina
 - China Construction Bank, Peking, Kina
 - b) Utvalda grupper av tillverkare:
 - Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Changzhou, Kina
 - Jinko Solar Co Ltd, Shangrao, Kina
 - Chint Group, Hangzhou, Kina
 - c) Utvalda unionstillverkare:
 - SolarWorld Group, Bonn, Tyskland
 - Jabil, Kwidzyn, Polen
 - WARIS S.r.l., Borgo Chiese, Italien
 - Två anonyma modultillverkare och två anonyma celltillverkare
 - d) Icke-närstående importörer i unionen:
 - IBC Solar AG, Tyskland
 - BayWa r.e. Solar Energy Systems GmbH, Tyskland
 - e) Aktörer i tidigare led:
 - Wacker Chemie AG, Tyskland

- (31) Svaret på frågeformuläret från MiB, som togs emot via de kinesiska myndigheterna, kontrollerades inte eftersom banken den 30 juni 2016 uppgav att man inte skulle gå med på en kontroll på plats. Av den information som tillhandahölls av de tre tillverkarna i urvalet tycks det som att 18 finansinstitut, nämligen Agricultural Bank of China, Bank of China, Bank of Communication, China Development Bank, China Everbright Bank, China Trust Commercial Bank, Hua Xia Bank, Industrial Bank of China, Jiangnan Rural Commercial Bank, Ping An Bank, Rural Commercial Bank, Shanghai Pudong Development Bank och Xiantao Finance Bureau, hade beviljat lån till tillverkarna i urvalet, utöver EXIM, CCB, ICB, MEB och MiB.

1.8 Utlämnande av uppgifter

- (32) Den 20 december 2016 meddelade kommissionen alla berörda parter de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess förslag att bibehålla de gällande utjämningsåtgärderna och uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter. Kommissionen övervägde de synpunkter som inkom från de berörda parterna och beaktade dem när så var lämpligt. Efter utlämnandet av uppgifter begärde den kinesiska handelskammaren, Wacker, Solar Power Europe (nedan kallat SPE) och Solar Alliance for Europe (nedan kallat Safe) att få bli hörda, och de hördes sedan av förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.
- (33) Efter att den kommitté som avses i skäl 790 inte avgett något yttrande meddelade kommissionen sin avsikt att minska åtgärdernas tillämpningsperiod från 24 månader till 18 månader. Den gav berörda parter möjlighet att kommentera detta.

2. DEN PRODUKT SOM ÖVERSYPEN GÄLLER OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Den produkt som översynen gäller

- (34) Den produkt som översynen gäller är densamma som i den undersökning som ledde till införandet av de befintliga åtgärderna (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*), dvs. solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel (cellernas tjocklek är högst 400 mikrometer) (nedan kallad *den produkt som översynen gäller* eller *den berörda produkten*), som för närvarande omfattas av KN-numren ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 och ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39) och med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, om de inte befinner sig under transitering i den mening som avses i artikel V i Gatt.
- (35) Följande produkttyper är uteslutna från definitionen av den produkt som översynen gäller:
- Bärbara solladdare som består av mindre än sex celler och som tillhandahåller elektricitet till apparater eller laddar batterier.
 - Solcellstunnfilmsprodukter.
 - Solcellsprodukter av kristallint kisel som permanent har integrerats i elektriska produkter, som inte används för energiproduktion men som förbrukar den elektricitet som produceras av de integrerade solcellerna av kristallint kisel.
 - Moduler eller paneler med en utspänning på högst 50 V likspänning och en uteffekt på högst 50 W som endast är avsedda att användas direkt som batteriladdare i system med samma spänning och effekt.

2.2 Likadan produkt

- (36) Liksom i den ursprungliga undersökningen har den produkt som översynen gäller och den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändning. På samma sätt delar den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Kina och som säljs för export till unionen samma fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden. De anses därför vara likadana produkter enligt artikel 2 c i grundförordningen.

3. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT SUBVENTIONERING

- (37) I enlighet med artikel 18.1 och 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen om upphörandet av de gällande åtgärderna sannolikt skulle leda till en fortsatt eller återkommande subventionering.

3.1 Preliminära anmärkningar om delvist bristande samarbete från de kinesiska myndigheternas sida

- (38) På de kinesiska myndigheternas begäran beviljade kommissionen en förlängning av tidsfristen på 14 dagar för att svara på frågeformuläret, vilket ledde till en sammanlagd period på 50 dagar för inlämning av svaret på frågeformuläret.
- (39) Efter utlämnandet av uppgifter kommenterade myndigheterna att med tanke på frågeformulärets omfattning var de 50 dagar som beviljats för att fylla i frågeformuläret inte tillräckligt med tid. De kinesiska myndigheterna uppgav att kommissionen inte handlade efter bästa förmåga eftersom den gav sig själv elva månader för att bedöma den information som den krävde att myndigheterna skulle lämna in inom 50 dagar. Myndigheterna jämförde också de tidsfrister som beviljades och/eller tillämpades i den ursprungliga undersökningen och andra antisubventionsundersökningar med dem för denna översyn när åtgärderna upphör att gälla. De påstod även att de tidsfrister som uppgavs i översynen när åtgärderna upphör att gälla syftade till att försätta dem i en svår situation och förhindra dem från att samarbeta efter bästa förmåga. Kommissionen noterar att det i grundförordningen anges att minst 30 dagar ska beviljas berörda parter för att lämna in ett svar på frågeformuläret och som mest 15 månader för att slutföra en översyn när åtgärderna upphör att gälla. Dessa rättsliga tidsfrister har iakttagits och de kinesiska myndigheterna fick 20 dagar mer än den angivna minimifristen. Myndigheternas argument är därför inte giltigt.
- (40) I sin skrivelse om förlängning av tidsfristen av den 7 januari 2016 påminde kommissionen de kinesiska myndigheterna om att svaret på frågeformuläret bör omfatta subventionsprogram och förmåner till alla exporterande tillverkare av den produkt som översynen gäller. De kinesiska myndigheterna svarade med en skrivelse den 21 januari 2016 där de uttryckte oro över frågeformulärets omfattning och informerade kommissionen om att de företagsspecifika uppgifterna i dess svar på frågeformuläret, liksom i den ursprungliga undersökningen, endast skulle omfatta utvalda (grupper av) exporterande tillverkare. I en skrivelse av den 22 januari 2016 meddelade kommissionen att den inte höll med de kinesiska myndigheterna i denna fråga. Den påpekade att till skillnad från den ursprungliga undersökningen samarbetade inte flera av de största exporterande tillverkarna under översynen, bland annat de tre största i fråga om exportvolym till unionen av den produkt som översynen gäller, och detta ledde till en samarbetsnivå som var betydligt lägre än i den ursprungliga undersökningen. Det var alltså troligt att viktig information för att fastställa resultaten av subventionerna skulle utelämnas om de kinesiska myndigheternas svar på frågeformuläret endast skulle omfatta den grupp av exporterande tillverkare som ingick i urvalet. För att få till ett gott samarbete gick kommissionen i skrivelsen som ett undantag med på att låta de kinesiska myndigheterna begränsa de företagsspecifika uppgifterna i sitt svar på frågeformuläret till de tio största (grupperna av) exporterande tillverkare under översynsperioden, som förtecknades med namn i skrivelsen och som inkluderade de tre företagen i urvalet, och uttryckte att den var villig att bevilja ytterligare en förlängning av tidsfristen fram till den 2 februari 2016.
- (41) De kinesiska myndigheterna lämnade in ett ofullständigt svar på frågeformuläret i tre delar: Den första den 26 januari 2016, den andra den 3 februari 2016 och den tredje den 5 februari 2016. I foljebrevet till inlagan av den 26 januari 2016 uppgav de kinesiska myndigheterna att de önskade förklara varför svaret på frågeformuläret var ofullständigt, och de upprepade sin ståndpunkt om varför svaret på frågeformuläret var begränsat till de tre grupperna av exporterande tillverkare i urvalet, något som också upprepades genom hela svaret på frågeformuläret.
- (42) Efter utlämnandet av uppgifter uttryckte myndigheterna sitt missnöje över att kommissionen kritiserat det faktum att de lämnat informationen efter den 26 januari 2016. Kommissionen noterar att skälet ovan är en faktisk redogörelse för hur de kinesiska myndigheterna lämnade in sitt svar på frågeformuläret. Inga rättsliga konsekvenser har följt av det sena svaret.
- (43) Kommissionen skickade skrivelser om ofullständigt svar till de kinesiska myndigheterna den 14 mars 2016 (nedan kallad *den första skrivelsen om ofullständigt svar*) och den 14 juli 2016 (nedan kallad *den andra skrivelsen om ofullständigt svar*), som myndigheterna besvarade den 8 april 2016 och den 22 juli 2016. Den 14 juli 2016 skickade kommissionen tidsplanen för kontroll till myndigheterna och bad dem att kommentera och komplettera de logistikuppgifter som saknades.

- (44) För att få till ett gott samarbete skickade kommissionen en utförlig skrivelse före kontrollen den 19 juli 2016. De kinesiska myndigheterna svarade den 2 augusti 2016 och föreslog en annan tidsstruktur för kontrollen, däribland ändrad varaktighet för vissa av de avsnitt som skulle kontrolleras. Såsom kommissionen förklarade i ett svar samma dag kunde man inte godta detta eftersom den ändrade tidsplanen inte längre följde ett logiskt flöde. Dessutom kunde kommissionen inte gå med på de ändringar som gjorts i tilldelningen av kontrolltid för varje avsnitt.
- (45) Efter utlämnandet av uppgifter kommenterade de kinesiska myndigheterna att det som nämns ovan visade att myndigheterna var flexibla i sitt samarbete, medan kommissionen inte var det. Kommissionen vill understryka att ovannämnda skäl är en faktisk redogörelse för utbytena innan kontrollbesöket.
- (46) Kontrollbesöket anordnades mellan den 8 augusti 2016 och den 12 augusti 2016 baserat på den tidsplan som föreslagits av kommissionen.
- (47) Inga av de banker som nämns i skäl 29 lämnade den efterfrågade informationen om solcellsindustrin. De hävdade i stället att de var bundna av rättsliga krav och avtalsbestämmelser om sekretess med avseende på företagsspecifik låneinformation. Bankerna uppmanade kommissionen att förlita sig på den information som tillhandahållits av de (grupper av) exporterande tillverkare som ingick i urvalet.
- (48) I sin andra skrivelse om ofullständigt svar uppmanade kommissionen de kinesiska myndigheterna att be de tio största (grupperna av) exporterande tillverkare av den produkt som översynen gäller att godkänna att bankerna lämnade företagsspecifik information till kommissionen inom ramen för den aktuella översynen när åtgärderna upphör att gälla. Myndigheterna uppgav att de inte kunde be, tvinga eller förmå de kinesiska exporterande tillverkarna att samarbeta i samband med denna undersökning eller någon annan undersökning. Detta uttalande har dock inte att göra med kommissionens uppmaning. Myndigheterna uppgav därtill att kommissionen kunde vända sig direkt till dessa företag och be dem tillhandahålla den relevanta informationen. Kommissionen har använt den relevanta information som tillhandahållits av de tre företagen i urvalet. Eftersom begäran om godkännande dock rörde uppgifter som finansinstituten förfogar över, i synnerhet kreditriskbedömningar, kunde de tre företagen i urvalet inte lämna all relevant information. Kommissionen anser att det var de kinesiska myndigheterna som ansvarade för att underlätta de nödvändiga kontakterna mellan bankerna och de exporterande tillverkarna, så att bankerna skulle ha kunnat lämna den efterfrågade informationen.
- (49) Myndigheterna påstod under kontrollbesöket att de hade bett de exporterande tillverkarna i urvalet att vidarebefordra den relevanta bilagan till frågeformuläret för de kinesiska myndigheterna till de finansinstitut som de hade erhållit lån, kreditramar och/eller kreditförsäkring från. Myndigheterna hävdade också att de hade vidarebefordrat bilagan till de andra finansinstitut som nämns i följebrevet till frågeformuläret. När de tillfrågades om detta under kontrollbesöket kunde inga spår av dessa åtgärder uppvisas för kommissionen.
- (50) Efter utlämnandet av uppgifter uttryckte myndigheterna sitt missnöje med framställningen ovan. Kommissionen noterar att skäl 49 innehåller en faktisk redogörelse för händelseförloppet.
- (51) Under kontrollbesöket vid de kinesiska myndigheterna försökte kommissionen i enlighet med artiklarna 11 och 26 i grundförordningen kontrollera svaret på frågeformuläret och bad om de styrkande handlingar som hade använts för utarbetandet av det. Med få undantag fanns de styrkande handlingarna, trots att och även då de specifikt efterfrågades, inte tillgängliga. Detta gjorde att man inte helt kunde kontrollera svaret på frågeformuläret. Därför sammanställde kommissionen, utöver standardförteckningen över erfordrade handlingar, även en förteckning över de handlingar som begärdes på plats men som inte överlämnades. I slutet av kontrollen granskades denna förteckning tillsammans med de kinesiska myndigheterna och undertecknades av dem och kommissionen (nedan kallad *förteckningen över handlingar som inte överlämnades*). Förteckningen innehöll 28 poster och förklaringar/kommentarer för varje post.
- (52) Efter utlämnandet av uppgifter kommenterade de kinesiska myndigheterna att förteckningen över handlingar som efterfrågades men inte överlämnades kunde delas in i fyra kategorier, nämligen de handlingar som enligt vad som påstås inte existerar, handlingar som håller på att tas fram och som inte utfärdats officiellt, känsliga och konfidentiella kreditriskbedömningsrapporter och information som anges i övriga handlingar som lämnats in. Kommissionen noterar att förteckningen över handlingar som inte överlämnades inbegriper posten gällande bevis för liberalisering av de finansiella marknaderna (People's Bank of China, nedan kallad PBOC), som myndigheterna verkade ha synpunkter på efter utlämnandet av uppgifter.

- (53) Dessutom hävdade myndigheterna att om man stryker de handlingar som omfattas av en av de fyra ovannämnda kategorierna skulle förteckningen endast innehålla ett fåtal handlingar som efterfrågades men inte överlämnades. Kommissionen godkände inte denna förklaring. När det gäller de så kallade handlingar som inte existerar hade kommissionen skäl att be om dem då de hade nämnts i andra handlingar som lämnats in tidigare under denna och/eller den ursprungliga undersökningen. För de handlingar som håller på att tas fram och som inte utfärdats officiellt kunde vissa av dem ha överlämnats till kommissionen efter att de antagits formellt, men detta skedde inte. Vad beträffar de känsliga och konfidentiella kreditriskbedömningsrapporterna erbjuder grundförordningen flera förfarandemässiga garantier för att sådan information ska skyddas mot ytterligare spridning. Även om kommissionen hade gått med på att information lämnades i andra handlingar utgjorde dessa handlingar endast en mindre del av förteckningen.
- (54) Efter utlämnandet av uppgifter menade de kinesiska myndigheterna också att kommissionen tillämpade tillgängliga uppgifter för vissa handlingar som saknades, utan att koppla dessa handlingar till den information som kommissionen behövde. Myndigheterna påstod att kommissionen därigenom tillämpade tillgängliga uppgifter på okänt innehåll, vilket strider mot WTO:s bestämmelser. Kommissionen noterar att skälen till varför handlingarna efterfrågades uppgavs i frågeformuläret, under kontrollbesöket, i kommissionens skrivelser till myndigheterna av den 22 januari 2016 och den 23 september 2016, samt i dokumentet om utlämnande av uppgifter.
- (55) Till följd av kontrollbesöket på plats meddelande kommissionen den 23 september 2016 de kinesiska myndigheterna att den övervägde att använda sig av tillgängliga uppgifter för den information som saknades och underrättade myndigheterna om följderna av bristande samarbete i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen.
- (56) I sin skrivelse av den 13 oktober 2016 invände de kinesiska myndigheterna mot att kommissionen övervägde att tillämpa bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen, och menade att detta inte kunde motiveras ur rättslig synvinkel och av de faktiska omständigheterna. De kinesiska myndigheterna uppgav också att det faktum att bankerna inte hade överlämnat den efterfrågade informationen till kommissionen visade att myndigheterna inte utövade någon meningsfull kontroll över dem. De upprepade också sina tidigare förklaringar till varför den efterfrågade informationen inte kunde lämnas.
- (57) De uppgav att kommissionen inte hade lyckats förklara varför den information som lämnats av myndigheterna var otillräcklig, och varför ytterligare information behövdes. Kommissionen hade förklarat för myndigheterna varför det ansågs nödvändigt att få tag på den efterfrågade informationen (se skäl 40).
- (58) Myndigheterna uppgav vidare att kommissionens skrivelse om att den avsåg använda sig av tillgängliga uppgifter hade varit extremt otydlig och oprecis. De upprepade i sina kommentarer efter utlämnandet av uppgifter att kommissionens skrivelse innehöll extremt kortfattad information om varför tillgängliga uppgifter skulle användas. Kommissionen noterar att bristerna förtecknades per ämne, subventionssystem och/eller enhet (t.ex. finansinstitut) och att en förteckning över handlingar som inte överlämnats hade upprättats och godkänts gemensamt (se skäl 51).
- (59) Myndigheterna hävdade att kommissionen inte kunde belasta dem för det bristande samarbetet från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida eftersom dessa företag är oberoende och myndigheterna inte utövar någon kontroll över dem. De lämnade inte någon information alls om dem.
- (60) Kommissionen belastar inte de kinesiska myndigheterna för det bristande samarbetet. De är dock ansvariga för sitt eget svar på frågeformuläret, som, vad gäller den företagsspecifika informationen, endast omfattade de tre exporterande tillverkarna i urvalet. Kommissionen anser därför att myndigheterna inte handlade efter bästa förmåga, eftersom de inte tillhandahöll den efterfrågade informationen.
- (61) Myndigheterna ifrågasatte även hur bristande tillgång till exemplar av vissa handlingar på något sätt kunde skada eller misskreditera den tillgängliga informationen eller hindra undersökningen. Myndigheterna menade i sin skrivelse att de bevis som inte lämnats hade lågt bevisvärde (utan att precisera vilka otillgängliga bevis som det rörde sig om) och därför borde den bristande tillgången till sådana bevis inte ifrågasätta Kinas rättsliga ram. Kommissionen håller inte med om att den information som inte lämnats av de kinesiska myndigheterna har lågt bevisvärde. Det är bara när information lämnas som dess bevisvärde kan bedömas. Kontrollförfarandet syftar till att säkerställa att svaret på frågeformuläret är korrekt. Därför bekräftas det att kontrollbesöken inte gjorde det möjligt för kommissionen att till fullo förvissa sig om att den tillgängliga informationen var riktig.

- (62) De kinesiska myndigheterna påstod också att kommissionen felaktigt hade identifierat sex handlingar som inte överlämnades under kontrollförfarandet och att tillämpningen av artikel 28 saknade grund. I detta avseende räcker det att påminna om att man hade sammanställt den förteckning över handlingar som inte överlämnats gemensamt.
- (63) Myndigheterna hänvisade till bilaga II till WTO:s antidumpningsavtal och artikel 28.3 i grundförordningen, om att "[a]lla uppgifter som går att kontrollera, och som är vederbörligen överlämnade och användbara utan större svårigheter, och som är överlämnade i tid, och som, i förekommande fall, är överlämnade i begärt format eller datorspråk, skall beaktas av myndigheterna när beslut fattas". Det hänvisas även till flera avgöranden från WTO-panelen ⁽¹⁵⁾ där orden "går att kontrollera" inte innebär att uppgifterna faktiskt bör kontrolleras på plats. Myndigheterna påstod att kommissionen inte kan förkasta information och använda sig av tillgängliga uppgifter oberoende av sammanhang och omständigheternas natur, varje gång som vissa uppgifter inte fanns tillgängliga under kontrollen.
- (64) Kommissionen noterar att den information som ska beaktas först bör kunna kontrolleras. I panelrapporten gällande tvisten om stålplattor definieras ordet *kontrollera* som *att förvissa sig om eller testa riktigheten eller korrektheten hos, i synnerhet genom granskning eller jämförelse av uppgifter etc., kontrollera eller fastställa genom undersökning*. I detta specifika fall anser kommissionen att den följde de panelrapporter som nämns i skälet ovan.
- (65) Efter utlämnandet av uppgifter kommenterade de kinesiska myndigheterna det faktum att kommissionen hade utvidgat sina skäl och argument beträffande användningen av tillämpliga uppgifter, vilket enligt myndigheterna inte var i linje med WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och artikel 28.4 i grundförordningen. Kommissionen noterar att i enlighet med artikel 28.4 i grundförordningen informerades de kinesiska myndigheterna om skälen i en skrivelse av den 23 september 2016 och att de gavs möjlighet att kommentera detta i en skrivelse den 6 oktober 2016. Efter att ha bett om och beviljats en förlängning av den tidsfristen gjorde myndigheterna detta genom en skrivelse av den 13 oktober 2016. I artikel 28.4 i grundförordningen anges också att "[o]m förklaringarna inte anses tillfredsställande ska underrättelse om skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas lämnas och de ska också anges i de avgöranden som offentliggörs", vilket följdes i och med den allmänna handling om utlämnande av uppgifter som utfärdades den 20 december 2016.
- (66) Myndigheterna uppgav också att kommissionens användning av tillgängliga uppgifter är rättsligt inkonsekvent eftersom kommissionen, å ena sidan, fokuserade på ändringar sedan den ursprungliga undersökningen medan, å andra sidan, frågeformuläret och de bifogade bilagorna var alltför betungande i fråga om de upplysningar som begärdes. De kritiserade också det faktum att kommissionen i frågeformuläret inte uppgav att den skulle fokusera på möjliga ändringar sedan den ursprungliga undersökningen. Dessutom menade myndigheterna att kommissionen hade bett om mer information jämfört med den ursprungliga undersökningen. Kommissionen avfärdar dessa kommentarer. För att analysera de möjliga ändringarna måste kommissionen för det första också samla in information om status quo under översynsperioden. För det andra skilde sig inte frågeformuläret från några andra standardmässiga frågeformulär till myndigheter i en antisubventionsundersökning, även om det naturligtvis anpassades efter de system som nämndes i begäran. Detta innebär att informationen om subventionsposter som inte identifierades i den ursprungliga undersökningen men som identifierades därefter efterfrågades i frågeformuläret.
- (67) Myndigheterna insisterade i sina kommentarer till utlämnandet av uppgifter på att information om fem, inte sju, exporterande tillverkare saknades. Kommissionen godtog denna uppgift med följande förbehåll: Av de tio största exporterande tillverkarna till unionen ingick tre i urvalet. Ytterligare två hade lämnat in ett svar inom ramen för stickprovsförfarandet, medan övriga fem inte gjorde det. I frågeformuläret till myndigheterna hade kommissionen bett de kinesiska myndigheterna att besvara frågorna åt solcellsindustrin, som då, för att minska arbetsmängden, hade begränsats till de tio största exporterande tillverkarna. Myndigheterna besvarade dock frågeformuläret genom att endast ta hänsyn till de tre företagen i urvalet och lämnade inte information om de sju andra exporterande tillverkarna.
- (68) När det gäller representativitet håller inte kommissionen med om myndigheternas kommentar om att kommissionens enträga begäran om att de skulle lämna information om de tio största exporterande tillverkarna

⁽¹⁵⁾ Panelrapporter: *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States* (punkt 7.289). *Guatemala – Definitive Anti-Dumping Measure on Grey Portland Cement from Mexico* (punkt 8.252). *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Steel Plate from India* (footnot 67). *European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway* (punkt 7.360). *US – Countervailing and Anti-dumping Measures* (punkt 16.9)/rapporter från överprövningsorganet: *United States – Import Prohibition of Certain Shrimp and Shrimp Products* (punkt 158). *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (punkt 99).

skulle innebära att dess urval inte är representativt för avgörandena i denna undersökning. Kommissionen vill klargöra att urvalet är representativt eftersom det uppfyller villkoren i grundförordningen: Det omfattar de största tillverkarna enligt volym som har samarbetat. De kinesiska myndigheterna ifrågasatte i sin inlägga efter utlämnandet av uppgifter vilken skillnad som de ytterligare uppgifterna skulle ha gjort. Kommissionen konstaterar att den inte från början kunde utesluta att det skulle bli nödvändigt att tillämpa artikel 27.4 i grundförordningen. I en sådan situation skulle informationen om de tio största exporterande tillverkarna bara ha ökat kvaliteten ytterligare på avgörandena, eftersom informationsbasen skulle ha varit större.

- (69) Kommissionen överträdde inte vid någon tidpunkt sina skyldigheter inom ramen för undersökningen på eget initiativ, vilket de kinesiska myndigheterna påstod efter utlämnandet av uppgifter. Tvärt emot undersökte kommissionen den information som fanns tillgänglig trots att den var ofullständig, och gjorde allt den kunde för att fylla luckorna i den tillgängliga informationen.
- (70) Kommissionen avvisar därför myndigheternas kommentarer om att den efterfrågade informationen var irrelevant.
- (71) Myndigheterna hävdade också att kommissionen i den allmänna handlingen om utlämnande av uppgifter hade överdrivit hur mycket information som saknades, och framhöll de många uppgifter som faktiskt överlämnats.
- (72) Vad gäller finansinstituten och leverantörerna av insatsvaror kommenterade myndigheterna att det är ologiskt att kommissionen kräver att 3 800 banker liksom alla leverantörer av insatsvaror samarbetar. Kommissionen noterar att denna kommentar är felaktig. Den bad endast de kinesiska myndigheterna att vidarebefordra de specifika frågeformulären till finansinstituten och leverantörerna av insatsvaror, vilket anges ovan i skäl 28.
- (73) Med avseende på myndigheternas kommentarer om sitt påstådda fullständiga samarbete konstaterade kommissionen att följande huvudsakliga brister inte avhjälpes på ett tillfredsställande sätt förrän i slutet av undersökningen: Myndigheterna lämnade inte några av de uppgifter som efterfrågades i den skrivelse som kommissionen skickade den 23 september 2016. De lämnade inte ut information om de tio största exporterande tillverkarna. De underlättade inte heller mottagandet av svaren på frågeformulären från China Development Bank, Bank of Beijing, Ping An Bank eller Suzhou Bank. Informationen om marknadsandelarna för marknaderna för polykristallint kisel, glas och aluminium i Kina saknades också. Slutligen vägrade de kinesiska myndigheterna att vidarebefordra de specifika frågeformulären till i) några andra finansinstitut som myndigheterna visste hade tillhandahållit lån till de tio största exporterande tillverkarna och ii) leverantörer av polykristallint kisel, glas och aluminium. Vad gäller den senare punkten uppgav de kinesiska myndigheterna att de inte hade ansett det nödvändigt att vidarebefordra bilagan.
- (74) Mot bakgrund av uppgifterna i detta avsnitt anser kommissionen att villkoren för att använda sig av tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen i princip uppfylls.
- (75) För att svara på kommentarerna om utlämnandet av uppgifter har kommissionen för vart och ett av subventionssystemen i följande avsnitt analyserat exakt vilken information som det har bortsetts från på grundval av tillgängliga uppgifter, och med vilken information den har ersatts.
- (76) En exporterande tillverkare i urvalet kritiserade användningen av artikel 28 i grundförordningen eftersom denna exporterande tillverkare upplevde det som att användningen av artikeln var riktad mot denne. Den exporterande tillverkaren i fråga påpekade att kommissionen gentemot denne inte hade följt förfarandet i den artikeln. Kommissionen kan inte dela denna ståndpunkt. Kommissionen har inte förbisett några uppgifter som lämnats av denna exporterande tillverkare. Den har snarare använt sig av all tillgänglig information, även information från den exporterande tillverkaren.

3.2 Statliga planer, projekt och andra handlingar

- (77) Alla subventionssystem som bedöms ha sin grund i genomförandet av central planering, liksom i den ursprungliga undersökningen.

- (78) Med tanke på den förkortade varaktigheten för utjämningsåtgärderna beträffande import av den produkt som översynen gäller koncentrerade kommissionen sin analys på eventuella ändringar av policyer, planeringsdokument och de rättsliga/praktiska genomföranden som sådana ändringar skulle innebära.
- (79) Efter utlämnandet av uppgifter uppgav de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte hade varit tillräckligt noggrann för att kunna dra en välmotiverad slutsats om fortsatt subventionering, eftersom den i hög grad hade förlitat sig på sina uppgifter om subventionering i den ursprungliga undersökningen, som myndigheterna bestred under den undersökningen. De hänvisade också till rapporten *China – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Automobiles from the United States* från WTO:s överprövningsorgan (punkt 354), enligt vilken en enkel hänvisning till resultatet av en undersökning inte räcker som en motiverad och lämplig förklaring.
- (80) De kommentarer som de kinesiska myndigheterna lämnade i den ursprungliga undersökningen analyserades och behandlades i den ursprungliga förordningen, och de slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen bestreds inte i domstol⁽¹⁶⁾. I detta sammanhang ser inte kommissionen hur sådana resultat inte kan vara del av den grund som kommissionen utgått från för att dra sina slutsatser i den aktuella undersökningen, då den under översynen konstaterat att de fakta som underbygger dessa slutsatser inte har ändrats, eftersom detta innebär att de bedömts på nytt. Såsom framgår av analysen av den information som samlats in under undersökningen och som speglas i denna förordning håller kommissionen dessutom inte med om att den i hög grad ska ha förlitat sig på slutsatserna från den ursprungliga undersökningen. I detta avseende, och med tanke på den delvisa tillämpningen av artikel 28 i grundförordningen på myndigheterna, använde sig kommissionen av tillgängliga uppgifter, som, i vissa fall, gjorde att den baserade sina resultat på slutsatserna från den ursprungliga undersökningen.
- (81) Sökanden hävdade att Kina fortsätter att kraftigt subventionera sin solcellsindustri och hänvisade som stöd för detta till en rad policy- och planeringsdokument liksom till lagstiftning som ligger till grund för det statliga stödet till industrin. Kommissionen granskade och analyserade de handlingar som nämns i begäran samt de ytterligare handlingar som lämnats in av de kinesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningen.
- (82) I den ursprungliga undersökningen slogs fast att de kinesiska myndigheterna hade inkluderat solcellsindustrin bland de "strategiska" industrierna i den tolfte femårsplanen⁽¹⁷⁾. De kinesiska myndigheterna hade också utarbetat en särskild plan för solcellsindustrin (som är underordnad den huvudsakliga tolfte femårsplanen), dvs. den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin. I denna plan uttryckte de kinesiska myndigheterna sitt stöd för "överlägsna företag"⁽¹⁸⁾ och "nyckelföretag"⁽¹⁹⁾, åtog sig att "främja genomförandet av olika stöd till solcellsindustrin"⁽²⁰⁾ och att "utarbета övergripande förberedelser för stöd av industrin, finansiering, beskattning [...]"⁽²¹⁾. Dessa planer omfattade perioden 2011–2015 och således också översynsperioden i fråga.
- (83) I mars 2016 släpptes den trettonde femårsplanen, som omfattar perioden 2016–2020. Som en reaktion på den andra skrivelsen om ofullständigt svar lämnade myndigheterna bara in den kinesiska versionen, åtföljd av en engelsk översättning av innehållsförteckningen. Den trettonde femårsplanen inkluderar solcellsindustrin i denna strategiska plan⁽²²⁾. Denna plans inriktning på tekniska framsteg sträcker sig till energirelaterade produkter och tjänster, och omfattar i synnerhet den nya generationens solceller.
- (84) Efter utlämnandet av uppgifter påstod myndigheterna att de hade överlämnat den trettonde femårsplanen och att detta dokument visade att solenergiindustrin inte främjas.

⁽¹⁶⁾ De tre pågående rättsfallen vid tribunalen bestrider inte uppgifterna om subventionering utan rör andra frågor.

⁽¹⁷⁾ Avsnitt 1 i kapitel 10 i den tolfte femårsplanen: *Industrierna för ny energi ska inriktas på utveckling av bl.a. utnyttjandet av solenergi och fotovoltaisk och fototermisk elproduktion.*

⁽¹⁸⁾ Avsnitt III.ii.1 i den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin.

⁽¹⁹⁾ Avsnitt III.ii.1 i den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin.

⁽²⁰⁾ Avsnitt III.ii.3 i den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin.

⁽²¹⁾ Avsnitt VI.i i den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin.

⁽²²⁾ Kapitel 23, ruta 8: *Strategiska åtgärder för utveckling av framväxande industrier*, i den trettonde femårsplanen: *Vi kommer att driva på industrialiseringen och skapa viktiga tekniska genomslag för en ny generation solceller. Kapitel 30, avsnitt 1, Främjande av optimering och uppdatering av energistrukturen: Vi ska främja utvecklingen av elproduktion baserad på solceller. Vi ska förbättra det politiska stödet till solkraften.*

- (85) Den engelska versionen av den trettonde femårsplanen efterfrågades under kontrollbesöket och inbegreps i förteckningen över handlingar som inte överlämnats. Ett tryckt exemplar av den engelska versionen fanns tillgänglig för de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket, som myndigheterna lovade att lämna in när den väl kunde göras tillgänglig för kommissionen. Såsom framgår av NDRC:s webbplats ⁽²³⁾ utfärdades den engelska versionen av det dokumentet den 7 december 2016 och överlämnades aldrig till kommissionen. I avsaknad av en fullständig och officiell engelsk version av planen inlämnad av de kinesiska myndigheterna var kommissionen tvungen att förlita sig på en intern översättning av detta dokument och konfronterade myndigheterna under kontrollbesöket med de utdrag som nämns i skäl 83. Trots att myndigheterna uppgav att dessa hänvisningar stakade ut riktningen för den tekniska innovationen förnekade de inte att sådana hänvisningar existerade. Slutligen bör noteras att utan en fullständig engelsk version av den plan som lämnats in av de kinesiska myndigheterna förlitade sig kommissionen på sin interna översättning till engelska i dokumentet om utlämnande av uppgifter (se fotnot 22).
- (86) Myndigheterna hävdade därtill att de utdrag som avses i skälen 83 och 87 rör utvecklingen av inhemska moderna infrastrukturnätverk, inklusive användning/produktion av solkraft, men inte tillverkningen av material för att producera denna. De uppgav även att kapitel 23, som beskriver de framväxande och strategiska industrierna, inte alls hänvisar till solenergiindustrin och förnekade att det förekom en hänvisning till solceller i ruta 8 i samma kapitel.
- (87) I kapitel 30 i planen anges följande: *Vi kommer att fortsätta att satsa på utvecklingen av vind- och solkraft.* En enkel tolkning av detta uttalande antyder att stöd till "solkraft" inbegriper stöd till den kinesiska solcellsindustrin. Denna tolkning bekräftas i ruta 8, *Utveckling av strategiska framväxande industrier*, i kapitel 23, *Utveckla strategiska framväxande industrier*. I denna ruta hänvisas till att göra framsteg inom och främja den industriella användningen av viktig teknik, såsom nästa generations solceller, vilket är en tydlig hänvisning till det material som behövs för att generera energi. En annan hänvisning i detta avseende finns i avsnitt 1 i samma kapitel, dvs.: *Vi kommer att stödja utvecklingen av nästa generations informationsteknik samt miljövänlig och koldioxidsnål teknik.* I detta sammanhang förknippas miljövänlig teknik i Kina i regel med solcellsindustrin. Dessutom, vilket anges i skälen 378 och 389, tas solcellsindustrin upp som en främjad industri i katalogen över viktiga industrier, produkter och tekniker vars utveckling främjas av staten. På grundval av dessa uppgifter bekräftade kommissionen att solcellsindustrin ingår i denna strategiska plan.
- (88) När det gäller den specifika trettonde femårsplanen för solcellsindustrin uppgav de kinesiska myndigheterna i sitt svar av den 22 juli 2016 att dokumentet ännu inte hade publicerats. Under kontrollbesöket, dvs. mindre än 20 dagar senare, påstod de kinesiska myndigheterna i stället att de inte kommer att utfärda något sådant policydokument, utan förklara detta närmare. Slutligen hänvisade de kinesiska myndigheterna till att det faktum att den trettonde femårsplanen för solenergiindustrin saknades var ytterligare ett tecken på att denna industri inte främjas.
- (89) Beslut 40 från statsrådet, statsrådets beslut av den 10 oktober 2010 och den nationella översikten över den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på medellång och lång sikt (2006–2020), som stöder utvecklingen av solcellsindustrin och uppmuntrar finansiellt och skattemässigt stöd till solcellsindustrin på olika sätt, enligt vad som anges i skäl 102 i den ursprungliga förordningen, gäller emellertid fortfarande. Även den kinesiska lagen om vetenskapliga och tekniska framsteg, som innehåller flera åtgärder till stöd för solcellsindustrin, är fortfarande i kraft. Även om ingen specifik trettonde femårsplan för solenergiindustrin utfärdas innebär detta alltså inget upphävande av det statliga stödet till solcellsindustrin, eftersom alla återstående statliga planer, projekt och övriga handlingar är tillräckliga för att stödja denna slutsats.

⁽²³⁾ <http://en.ndrc.gov.cn/policyrelease/201612/P020161207645766966662.pdf>

- (90) Sammanfattningsvis hade man i den ursprungliga undersökningen ⁽²⁴⁾ slagit fast att de kinesiska myndigheterna har som policy att ge solcellsektorn förmånliga lån. De kinesiska myndigheterna har under denna undersökning inte tillhandahållit några bevis för att denna situation har förändrats. Undersökningen avslöjade inte några uppgifter som strider mot slutsatsen ovan, utan tog fram nya bevis som bekräftade den tidigare slutsatsen.
- (91) Dessutom bekräftade de rapporter om Kinas penningpolitik som utfärdas av ett statligt organ, den penningpolitiska analysgruppen vid People's Bank of China, att de kinesiska myndigheterna hade en policy eftersom de under hela översynsperioden rapporterade att finanssektorns roll kommer att förstärkas för att tillhandahålla bättre finansiella tjänster och för att främja reformen och utvecklingen av järnvägen [...] och andra nyckelindustrier ⁽²⁵⁾, att det kommer att ges mer stöd till [...] de strategiska framväxande industrierna och andra viktiga delar av den nationella ekonomin ⁽²⁶⁾, att PBOC kommer att följa de strategiska arrangemang som inrättas av partiets centralkommitté och statsrådet ⁽²⁷⁾ och att bättre finansiella tjänster kommer att tillhandahållas för att stödja strategin för innovationsdriven utveckling, finansieringsprodukter som skräddarsytts för behoven hos företag inom teknisk innovation kommer att utformas och finansinstitut kommer att uppmuntras att främja stödet till [...] de strategiska framväxande industrierna och andra viktiga områden ⁽²⁸⁾, eller att finansinstitut kommer att uppmuntras att öka stödet till strategin för att omvandla Kina från en kvantitets- till en kvalitetstillverkare genom att tillhandahålla bra finansiella tjänster för strategisk anpassning av industristrukturen, uppförandet av infrastruktur, fartygsbyggande, logistik, energi, vetenskap och teknik, kultur och andra viktiga områden ⁽²⁹⁾.
- (92) Under denna undersökning bekräftades detta också av de slutsatser som dragits för de tre exporterande tillverkare som ingår i urvalet. I den årsrapport för 2014 som lämnades in till Förenta staternas värdepappersinspektion (SEC, United States Securities and Exchange Commission) av en av de exporterande tillverkarna i urvalet uppgavs till exempel följande: Historiskt sett har China Development Bank och China Minsheng Bank beviljat oss lån för finansieringen av våra solkraftsprojekt. Eftersom dessa lån delvis baseras på politiska hänsynstaganden, i den mån som myndigheterna ändrar sin ståndpunkt om solenergiindustrin, kan villkoren för och tillgången till dessa lån komma att ändras. Om vi inte erhåller finansiering på affärsmässigt attraktiva villkor från dessa banker eller andra banker framöver kan vi ha svårt att finansiera våra projekt. Vi kan inte garantera att vi kommer att kunna hitta ytterligare lämpliga finansieringskällor inom den tid som krävs eller alls, eller på villkor eller till kostnader som vi anser attraktiva eller godtagbara, vilket kan göra det svårt eller omöjligt för oss att genomföra våra tillväxtplaner ⁽³⁰⁾.
- (93) Efter utlämnandet av uppgifter påstod de kinesiska myndigheterna att solcellsindustrin inte ingår bland de viktiga, strategiska eller framväxande industrierna och att ovannämnda policyer därför inte hänvisar till den.
- (94) I detta avseende hänvisas till skäl 87, där det slås fast att solcellsindustrin anses vara en viktig/strategisk industri.
- (95) Såsom anges i skälen 333 och 400 i den ursprungliga förordningen och som bekräftas av denna undersökning, bland annat i skäl 83, ses solcellsindustrin som en viktig/strategisk industri och de slutsatser som fastställs i den ursprungliga förordningen förblir giltiga och bekräftas därför.

⁽²⁴⁾ Se skäl 170 i den ursprungliga förordningen.

⁽²⁵⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three, 2014.

⁽²⁶⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three, 2014.

⁽²⁷⁾ China Monetary Policy Report Quarter One, Two and Three, 2015.

⁽²⁸⁾ China Monetary Policy Report Quarter One and Two, 2015.

⁽²⁹⁾ China Monetary Policy Report Quarter Three, 2015.

⁽³⁰⁾ https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1481513/000114420415023130/v404971_20f.htm

3.3 Enskilda system

- (96) Kommissionen har analyserat alla subventionssystem som identifierades i begäran om översyn och har bett de kinesiska myndigheterna att lämna information om andra eventuella och relaterade subventionssystem. På grundval av uppgifterna i begäran om översyn begärde kommissionen information om följande system, som påstods inbegripa subventioner från den statliga myndigheten:
- i) Förmånliga statliga lån, kreditramar, annan finansiering, garantier och försäkring
 - Förmånliga statliga lån
 - Tillhandahållande av kreditramar
 - Subventionsprogram för exportkrediter
 - Exportgarantier och försäkringar för miljövänlig teknik
 - ii) Bidragsprogram
 - Subventioner för utveckling av "kända varumärken", "välkända varumärken i Kina", "utvecklingsfonden för exportvarumärken" och liknande program
 - Golden Sun Demonstration-programmet
 - Olika bidrag
 - iii) Direkta skattebefrielser och skattelättnader
 - Programmet "två år gratis, tre år 50 %" för företag med utländska investeringar (FIE-företag)
 - Programmet "två år gratis, tre år 50 %" för företag med ny och avancerad teknik
 - Skatteavdrag för forskning och utveckling
 - Skattelättnader för företag med ny och avancerad teknik som är involverade i vissa projekt
 - Nedsättning av inkomstskatt för FIE-företag vid köp av utrustning som tillverkats i Kina
 - Skattebefrielse för inkomst från vissa utdelningar, bonusar eller andra kapitalinvesteringar mellan kvalificerade inhemska företag
 - Andra skatteprogram: Den förmånliga skattepolitiken i de västra regionerna, skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande och utbildning för FIE-företag samt förmånsskatt för företag som bedriver verksamhet med liten vinst
 - iv) Program för indirekt skatt och importtullsatser
 - Befrielse från moms och importtullrabatter för användning av importerad utrustning och teknik
 - Momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning som tillverkats i Kina
 - Momsbefrielse för produkter som säljs av FIE-företag
 - v) Tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter mot för låg ersättning
 - Tillhandahållande av polykristallint kisel från myndigheter mot för låg ersättning
 - Tillhandahållande av aluminiumprofiler från myndigheter mot för låg ersättning
 - Tillhandahållande av glas från myndigheter mot för låg ersättning
 - Tillhandahållande av el från myndigheter mot för låg ersättning

- Tillhandahållande av vatten från myndigheter mot för låg ersättning
- Tillhandahållande av mark och markanvändningsrättigheter från myndigheter mot för låg ersättning

vi) Stöd till sammanslagningar och omstrukturering inom solcellssektorn

3.4 Subventioner av import under översynsperioden

3.4.1 Förmånliga statliga lån, annan finansiering, garantier och försäkring

3.4.1.1 Förmånliga statliga lån

— Inledning

(97) Begäran innehöll anklagelser om att de kinesiska myndigheterna hade fortsatt att subventionera sin solcells-industri genom förmånliga statliga lån.

a) Rättslig grund

(98) Den rättsliga grunden för de förmånliga lånen är identisk med den i den ursprungliga undersökningen, dvs. den kinesiska lagen om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*), de allmänna lånereglerna (som tillämpas av People's Bank of China) och beslut 40 från statsrådet om kungörelse och genomförande av de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning.

(99) Dessa rättsliga bestämmelser genomförs genom beslut från statsägda banker, som är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen (se nästa avsnitt), eller, alternativt, styrs av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen.

b) Statsägda banker som offentliga organ

(100) Subventionerna i form av statliga lån har beviljats av statsägda banker. Man måste därför fastställa att de bankerna är offentliga organ.

(101) Enligt WTO:s överprövningsorgan (DS 379, punkt 318) är det tillämpliga testet för att fastställa huruvida ett statsägt företag är ett offentligt organ följande: Det relevanta är huruvida en enhet har ålagts att utföra myndighetsuppgifter, snarare än hur detta uppnås. Det finns många olika sätt som staten snävt tolkat skulle kunna ge enheter befogenheter på. I enlighet därmed kan olika typer av bevis vara relevanta för att visa att sådana befogenheter har anförtratts av en viss enhet. Bevis för att en enhet faktiskt utför myndighetsuppgifter kan fungera som bevis för att den har eller har anförtratts myndighetsbefogenheter, särskilt när sådana bevis pekar på ett sammanhängande och systematiskt handlande. Enligt vår mening kan belägg för att staten utövar meningsfull kontroll över en enhet och dess agerande, under vissa omständigheter, användas som bevis för att den berörda enheten har myndighetsbefogenheter och utövar dessa befogenheter genom att utföra myndighetsuppgifter. Vi betonar dock att vid sidan av en uttrycklig delegering av befogenheter i ett rättsligt instrument är förekomsten av rent formella kopplingar mellan en enhet och staten i en snäv tolkning sannolikt inte tillräckligt för att fastställa ett nödvändigt innehav av myndighetsbefogenheter. Till exempel visar alltså inte det rena faktum att en stat är majoritetsägare i en enhet att staten utövar meningsfull kontroll över den enhetens beteende, och än mindre att

staten har gett den myndighetsbefogenheter. I vissa fall, om det visar sig finnas åtskilliga formella tecken på statlig kontroll, liksom belägg för att denna kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, är det dock möjligt att sluta sig till att den berörda enheten utövar myndighetsbefogenheter.

- (102) I det aktuella fallet baseras slutsatsen om att de statsägda banker som har försett de tre tillverkarna i urvalet med förmånliga statliga lån har ålagts befogenheter att utföra myndighetsuppgifter på följande överväganden.
- (103) Kommissionen sökte efter information om statligt ägande av finansinstitut, eftersom detta är ett formellt tecken som, kombinerat med bevis för att en sådan formell kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, kan tillåta en slutledning om att den berörda enheten utövar myndighetsbefogenheter. I svaret på frågeformuläret lämnade de kinesiska myndigheterna information om aktieinnehav för 17 finansinstitut vars balansräkning enligt vad som påstås står för 80 % av den totala bankindustrin. Den information som lämnades baserades på flera olika källor. I synnerhet stod de kinesiska myndigheterna fast vid att fyra banker är statsägda (ICBC, Agricultural Bank, Bank of China och China Construction Bank). Enligt myndigheterna ägde staten mindre än 50 % av aktierna i fyra andra banker (Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank och Shanghai Pudong Development Bank). Återstående nio banker påstås sakna aktier som ägs av staten.
- (104) Under kontrollen föreföll informationen om andelsinnehav som lämnats vara felaktig, eftersom den inte tog med de andelar som ägdes indirekt av staten trots att vissa av de offentligt tillgängliga uppgifterna rapporterade detta innehav. Myndigheterna ombads att se över sitt svar på frågeformuläret i detta avseende och att rapportera både direkt och indirekt ägande. De kinesiska myndigheterna vägrade att göra detta. Kommissionen kunde alltså inte kontrollera huruvida de uppgifter som lämnades om statens ägarandelar i banker och andra finansinstitut var korrekta.
- (105) De kommenterade efter utlämnandet av uppgifter att informationen om aktieinnehav rörde institut som redan täckte 80 % av den sammanlagda bankindustrin, att information om indirekt statligt ägande inte finns tillgänglig och att kommissionens begäran därför var orimlig. Myndigheterna påstod även att kommissionen skulle ha ansett att deras samarbete var otillräckligt, oavsett hur landet samarbetade. Kommissionen tillbakavisar den senare anklagelsen. Dessutom måste det klargöras att utan någon annan information till kommissionen kunde den påstådda uppgiften om att den information om aktieinnehav som myndigheterna lämnade täckte 80 % av den sammanlagda bankindustrin inte kontrolleras av kommissionen. Om detta okontrollerade påstående var sant skulle informationen om aktieinnehav inte bevisa myndigheternas poäng om den juridiska klassificeringen av de bankerna.
- (106) Kommissionen drog därför följande slutsatser: För det första konstaterade den att ICBC, Agricultural Bank, Bank of China och CCB var offentligägda enligt svaret på frågeformuläret från de kinesiska myndigheterna. För det andra tillämpade kommissionen tillgängliga uppgifter med avseende på Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank och Shanghai Pudong Development Bank genom att inkludera indirekt ägande utifrån de uppgifter som fanns tillgängliga i detta avseende. Av de återstående nio bankerna, som av de kinesiska myndigheterna identifierades som att de till majoriteten var privatägda, beviljade bara tre stycken lån till företagen i urvalet. De sex övriga bankerna undersöktes därför inte vidare. En av dem var MEB som man upptäckte ägdes av staten efter kontroll (se skälen 167 till 187) på grundval av en bedömning av alla tillgängliga uppgifter. De två andra bankerna, Hua Xia Bank och Ping An Bank, undersöktes inte vidare av kommissionen eftersom deras procentandel av lånen till tillverkarna i urvalet var obetydlig. Inom ramen för denna undersökning slog kommissionen alltså fast att de nio bankerna ICBC, Agricultural Bank, Bank of China, CCB, MEB, Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank och Shanghai Pudong Development Bank var offentligägda.
- (107) Kommissionen bad de kinesiska myndigheterna lämna uppgifter om den andel lån som kom från banker där staten är den största eller enda ägaren, banker där staten är ägare men inte den största, banker där staten inte är ägare och banker som har utländska ägare, både när det gäller lån till industrin som helhet och till solcellsindustrin. De kinesiska myndigheterna lämnade inget meningsfullt svar på denna fråga, inte ens när frågan hade begränsats till de banker som tillhandahåller finansiering till de tio största (grupperna av) exporterande tillverkare. De kinesiska myndigheterna lämnade inga förslag på andra källor där man skulle kunna få tag på dessa uppgifter. Syftet med denna begäran har varit att fastställa huruvida utlåningsmönstret uppvisar skillnader som beror på

ägandet. Om denna information faktiskt skulle ha visat att statsägda banker har en större andel industrisektorer som ska gynnas enligt central planering skulle detta utgöra ett tecken på att myndighetsbefogenheter utövas på ett meningsfullt sätt.

- (108) När man diskuterade begäran om information under kontrollbesöket svarade de kinesiska myndigheterna att bankerna i Kina inte tillhandahöll några förmånliga lån och/eller kreditramar till solcellsindustrin. Denna information strider mot uppgifterna för de tre exporterande tillverkarna i urvalet, som alla tog emot förmånliga lån och/eller kreditramar från de fyra kontrollerade bankerna liksom från de andra banker som anges i skäl 29.
- (109) Därför baserade kommissionen sina uppgifter om statsägda banker som offentliga organ på de svar på frågeformuläret som erhöles via myndigheterna från EXIM, CCB, ICBC, MEB och MiB och från de tre exporterande tillverkarna i urvalet, kontrollbesöken, den information som finns tillgänglig från andra källor, begäran om översyn liksom de resultat av den ursprungliga undersökningen som inte hade ändrats.
- (110) Syftet med det särskilda frågeformuläret för finansinstitut ("bilaga A") var att kontrollera anklagelserna i klagomålet om att statsägda kinesiska banker är offentliga organ. Kommissionen sökte efter information om huruvida de statsägda bankerna hade ålagts befogenheter att utföra myndighetsuppgifter med avseende på solcellsindustrin, t.ex. genom sammansättningen av styrelsen och bolagsstyrelsen i enlighet med bolagsordningen, protokoll från bolagsstämmor/styrelsemöten, aktieägarnas/styrelseledamöternas nationalitet, utlåningspolicyer och riskbedömning med avseende på lån till solcellsindustrin och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet.

— Kontroll vid banker

- (111) I sin skrivelse före kontrollen uppgav kommissionen att man planerade att kontrollera de fyra banker som lämnat in svar på bilaga A till frågeformuläret och som beviljat lån till de exporterande tillverkarna i urvalet (EXIM, ICBC, CCB och MEB). Skrivelsen innehöll en icke uttömmande förteckning över ämnen som skulle tas upp under kontrollen. I skrivelsen före kontrollen uppmanade kommissionen de kinesiska myndigheterna att *se till att alla styrande handlingar som använts för utarbetandet av svaret finns tillgängliga, inklusive ursprungliga källdokument och ansökningar*.

— EXIM

- (112) I sin andra skrivelse om ofullständigt svar informerade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att svaret från EXIM på bilaga A var ofullständigt och att EXIM hade underlåtit att lämna in en handling som uttryckligen efterfrågades, dvs. de kinesiska och engelska versionerna av bolagsordningen. EXIM uppgav i sitt svar på frågeformuläret att bolagsordningen är ett internt förvaltningsdokument och tillhandahöll inte denna. I svaret på skrivelsen om ofullständigt svar uppgavs att EXIM höll på att reformeras och att revideringen av bolagsordningen inte var klar ännu. Under kontrollen på plats uppgav EXIM att reformen inleddes i mars/april 2015 och att den gällande versionen av bolagsordningen, som höll på att revideras, upprättades 1994. EXIM lämnade dock inte över versionen från 1994. När EXIM ombads tillhandahålla bevis för den pågående reformen hänvisade EXIM sin till webbplats. Utan internetanslutning kunde denna information dock inte kontrolleras på plats.
- (113) De kinesiska myndigheterna hävdade i sina kommentarer på utlämnandet av uppgifter att kommissionen kunde ha kontrollerat EXIM:s webbplats i Bryssel innan kontrollbesöket på plats för att få tag på bevis om den pågående reformen, eller ha sett till att ha egna möjligheter att ansluta till internet på plats. I detta sammanhang upprepar kommissionen att EXIM trots flera förfrågningar inte lyckades överlämna någon version av sin bolagsordning, varken originalet eller den reviderade versionen.
- (114) Under kontrollen bad kommissionen att få en kopia på statsrådets tillkännagivande om inrättande av EXIM och av EXIM:s åtgärder beträffande förvaltningen av krediter till företag som säljer produkter med avancerad teknik på export. EXIM vägrade att tillhandahålla dessa dokument.

- (115) De kinesiska myndigheterna kommenterade efter utlämnandet av uppgifter att närmare uppgifter om inrättandet av EXIM också fanns på bankens webbplats och att den andra handling som anges i ovannämnda skäl hade återkallats. Myndigheterna ansåg därför att de båda handlingar som nämns i föregående skäl inte kan vara skäl nog att använda tillgängliga uppgifter. Kommissionen upprepar att den i sin skrivelse före kontrollen bad myndigheterna och finansinstituten att ha den efterfrågade informationen lätt tillgänglig på plats. Kommissionen påminner om att det var EXIM själv som hänvisat till den första handlingen i sitt svar på frågeformuläret. För att kontrollera svaret på frågeformuläret behövde kommissionen således få tag på handlingen. När det gäller den andra handlingen noterar kommissionen myndigheternas kommenterar om att den återkallats.
- (116) Beträffande aktieinnehavet och enligt vad som anges i EXIM:s svar på frågeformuläret slog kommissionen fast att banken är ett exportkreditinstitut som ägs av staten till 100 %. När det gäller dess styrelse och dennas sammansättning lämnade EXIM motsägelserfulla uppgifter under kontrollbesöket, i och med att den uppgav att styrelsen ännu inte hade bildats på grund av den pågående reformprocessen. I sitt svar på frågeformuläret hänvisade EXIM dock vid flera tillfällen till en sådan styrelse. Tillsynsstyrelsens sammansättning beskrevs inte och kunde inte heller kontrolleras. Kommissionen kunde därför varken kontrollera förekomsten eller sammansättningen av styrelsen och tillsynsstyrelsen.
- (117) De kinesiska myndigheterna förklarade i svaret på frågeformuläret att 1994 års bolagsordning styr EXIM:s funktion, och beskrev den funktionen. Myndigheterna överlämnade emellertid inte denna handling.
- (118) Efter utlämnandet av uppgifter instämde de kinesiska myndigheterna inte i kommissionens bedömning i skäl 113, och noterade att det i EXIM:s årsrapport för 2015 nämndes att inrättandet av styrelsen hade skyndats på, men att styrelsen inte nämndes därutöver. Kommissionen noterar att man i frågeformuläret och den andra skrivelsen om ofullständigt svar efterfrågade närmare uppgifter om styrelsens sammansättning (inte utnämningen av denna). Det klargjordes inte förrän vid kontrollen på plats att EXIM inte ska ha haft någon styrelse under översynsperioden.
- (119) Genom att använda tillgängliga uppgifter når kommissionen följande slutsats: Staten kontrollerar, i egenskap av hundra procentig ägare av EXIM, denna bank genom att utse medlemmarna till dess tillsynsstyrelse. Dessa medlemmar representerar statens intresse, även politiska hänsynstaganden, vid EXIM:s sammanträden. Utan en styrelse är det tillsynsstyrelsen eller staten som direkt utser EXIM:s ledning.
- (120) Baserat på artiklarna 3 och 5 i den förordning som gäller tillsynsstyrelserna vid viktiga statsägda finansinstitut slog kommissionen fast att medlemmarna i tillsynsstyrelsen utses av och rapporterar till statsrådet.
- (121) Dessutom ålägger staten typiskt sett exportkreditinstitut befogenheter att utföra myndighetsuppgifter. Den myndighetsuppgift som åläggs är främjandet av export till andra länder och för varor för vilka kommersiell försäkring antingen inte ger något försäkringsskydd eller ger detta till premier som inte är tillgängliga för alla exportörer. Myndigheterna lämnar vanligtvis en statlig garanti till exportkreditinstitutet för att sänka dess lånekostnader på kapitalmarknaderna. Förekomsten av en sådan statlig garanti rättfärdigas av och är bevis för att instituten åläggs befogenheter att utföra myndighetsuppgifter. De verksamheter som bedrivs av dessa institut eftersträvar allmänpolitiska mål, nämligen främjandet av export. Mer specifikt tyder titeln på och innehållet (som sammanfattas i svaret på frågeformuläret) i statsrådets tillkännagivande om inrättande av EXIM att EXIM verkställer den kinesiska exportpolitiken. Såsom beskrivs i avsnitt 3.4.1 gynnas solcellsindustrin dessutom som en strategisk industri/nyckelindustri av sådant exportstöd.
- (122) Mot denna bakgrund sluter kommissionen, baserat på tillgängliga uppgifter, sig till att staten har utövat sin formella kontroll, som fastställts enligt dess ägarskap, i den dagliga affärsverksamheten vid EXIM på ett meningsfullt sätt, och att staten har ålagt EXIM befogenheter att utföra myndighetsuppgifter.
- (123) Den slutsatsen bekräftas dessutom av granskningen av utlåningspolicyn, som fastställts på grundval av årsrapporterna. Denna visar att EXIM känner sig tvingad att verkställa den statliga politiken när banken fattar utlåningsbeslut, av följande skäl:

- (124) När företaget ombads förklara sin utlåningspolicy, dvs. hur myndigheternas planer och projekt återspeglas och huruvida EXIM beaktar katalogen över kinesiska produkter med avancerad teknik avsedda för export (eller andra kataloger, förteckningar eller planer) i sin utlåningspolicy, uppgav EXIM att man analyserar planernas inverkan på låneprogram eller låntagare och att banken stöder företag som tillverkar produkter i denna katalog. Efter en analys av årsrapporten verkade det som att EXIM:s svar med flit förminskade de statliga planerna och projektens inverkan på dess utlåningspolicy. I årsrapporten för 2015 anges att EXIM:s huvudsakliga uppdrag är att *underlätta import och export av kinesiska mekaniska och elektroniska produkter, komplett utrustning och nya och avancerade produkter, och därtill att banken till fullo utnyttjade den finanspolitiska roll som den spelade i genomförandet av Kinas nationella utvecklingsstrategi*.
- (125) De kinesiska myndigheterna menade efter utlämnandet av uppgifter att främjandet av export inte nödvändigtvis innebär förmånliga lån och den nationella utvecklingsstrategin omfattar alla aspekter av den kinesiska ekonomin. Syftet med skäl 124 är dock att visa att statliga planer och projekt faktiskt påverkar EXIM:s utlåningspolicy, som speglas i dess uppdrag. De kinesiska myndigheternas kommentar avvisas därför.
- (126) När det gäller exportstatistiken för olika produktkategorier som begärdes redan i frågeformuläret tillhandahöll EXIM inte den efterfrågade informationen och återopade sekretessbestämmelser. Under kontrollbesöket ändrade EXIM sig och uppgav att informationen inte fanns tillgänglig. Kommissionen kan inte förstå varför EXIM ändrade sitt resonemang, och det är också oklart för kommissionen hur tillhandahållandet av icke-kundspecifika konsoliderade uppgifter kan bryta mot några sekretessbestämmelser. EXIM överlämnade ändå alla övergripande marknadsvärden för tre år men lämnade inte denna information för översynsperioden, varken före eller under kontrollbesöket. Följaktligen kunde kommissionen inte kontrollera de övergripande marknadsvärdena för exportkrediter under översynsperioden, eller de uppgifter som rörde andelen exportkrediter till solcellsindustrin.
- (127) De kinesiska myndigheterna uttryckte förvåning över det som kommissionen anser vara motstridiga uppgifter (se skäl 113). Kommissionen noterar att ingen statistik om exporten av olika *produktkategorier* tillhandahölls av EXIM. Det som lämnades under kontrollbesöket rörde *övergripande* marknadsvärden. Den förstnämnda statistiken skulle ha gjort det möjligt för kommissionen att isolera siffrorna för den berörda produkten, vilket inte var möjligt med de siffror som slutligen tillhandahölls under kontrollbesöket (endast övergripande siffror). De kinesiska myndigheterna hävdar också att kommissionen hade kunnat extrapolera siffrorna för översynsperioden genom att använda de övergripande marknadsvärdena för de tre år som lämnats, vilket inte stämmer eftersom dessa siffror inte lämnades för varje månad (såsom förklaras i skäl 11 sträcker sig översynsperioden från den 1 oktober 2014 till den 30 september 2015).
- (128) Under kontrollen försökte kommissionen kontrollera kreditvärdighetsbedömningen för de tio största exporterande tillverkarna av den produkt som översynen gäller, inklusive de tre tillverkarna i urvalet. EXIM uppgav att banken inte kunde ge tillgång till dessa uppgifter av sekretessskäl. När kommissionen försökte kontrollera EXIM:s system för bedömning av kreditvärdighet genom rent av ett tomt bedömningsformulär vägrade EXIM att överlämna ett sådant tomt dokument eftersom banken påstod att det innehöll hemlig affärsinformation.
- (129) Efter utlämnandet av uppgifter pekade de kinesiska myndigheterna på svaret på frågeformuläret och EXIM:s årsrapport för 2015, där betydelsen av en riskbedömning innan lånebeslut fattas ska vara uppenbar. Även om man godtar att ett sådant tänk hör till bankens allmänna policy hade EXIM inte lämnat exempel på hur detta utfördes för åtminstone de företag som ingick i urvalet. Denna kommentar ändrade därför inte kommissionens slutsatser.
- (130) Kommissionen bad också om en kopia på EXIM:s årsrapport för 2015. EXIM menade först att en sådan handling inte kunde tillhandahållas eller diskuteras fastän det hade blivit tydligt att den handling som efterfrågades redan fanns offentligt tillgänglig på EXIM:s webbplats. Kommissionen kunde slutligen ta en titt på den efterfrågade handlingen via internet, men fick inledningsvis inte ta någon kopia av handlingen eller göra några anteckningar. Den efterfrågade handlingen lämnades till slut in, men först efter det att EXIM:s representanter hade lämnat de lokaler där kontrollen utfördes. Handlingen kunde därför inte diskuteras vidare.

- (131) Efter det att kommissionen hade skickat skrivelsen om att den övervägde att tillämpa artikel 28 påstod de kinesiska myndigheterna att tillämpningen av artikel 28 inte är berättigad, trots att EXIM-banken inledningsvis nekade kommissionen tillgång till en offentligt tillgänglig handling under kontrollförfarandet (som myndigheterna slutligen överlämnade efter kontrollen). Myndigheterna framhöll att vem som tillhandahöll handlingen är irrelevant.
- (132) Kommissionen noterar att det försenade tillhandahållandet av årsrapporten för 2015 endast utgjorde en del av skälen bakom att tillämpa artikel 28 (se skälen 112–118). Det måste understrykas att genom att neka åtkomst till och vägra diskutera en offentligt tillgänglig handling under den tid som tilldelats det aktuella finansinstitutet hindrade och försenade EXIM-banken kontrollförfarandet. Det faktum att handlingen lämnades in efter det att representanterna för EXIM-banken hade gått gjorde att kommissionen inte heller kunde diskutera eller kontrollera denna handling på ett tillfredsställande sätt. Kommissionen anser därför att detta finansinstitut i hög grad hindrade kontrollarbetet.
- (133) När det gäller de handlingar som har att göra med inrättandet och förvaltningen av EXIM-bankens transaktioner, dvs. tillkännagivandet från statsrådet om inrättande av EXIM och bolagsordningen, påstod de kinesiska myndigheterna att de efterfrågade handlingarna inte hade någon koppling till subventionssystemet eller till de exporterande tillverkarna, att begäran var en ospecificerad eftersökning och att det saknades rättsliga grunder för att utreda ett system som inte utjämnades i den ursprungliga undersökningen.
- (134) I detta sammanhang framhåller kommissionen att de efterfrågade handlingarna behövdes för undersökningen, i synnerhet för att fastställa huruvida EXIM hade ålagts befogenheter att utföra myndighetsuppgifter, och att liknande handlingar hade efterfrågats från och tillhandahållits av myndigheterna för andra samarbetsvilliga finansinstitut. Vidare noteras att EXIM-banken vid flera tillfällen i sitt svar på frågeformuläret hänvisade till dessa handlingar i frågor om dess ägarskap, ledning, övervakning och transaktioner, och dessa handlingar behövdes således kontrolleras. Dessutom uppgav vissa av de exporterande tillverkarna i urvalet att de hade finansiella kontakter med detta finansinstitut, vilket var en annan aspekt som kommissionen önskade kontrollera och som visar att EXIM-banken var involverad i subventioner med anknytning till de som utjämnades i den ursprungliga undersökningen.
- (135) Titeln på och innehållet i statsrådets tillkännagivande om inrättande av EXIM, i den mån man kan sluta sig till det från svaret på frågeformuläret, visar slutligen att EXIM är ett verktyg i de kinesiska myndigheternas strävan efter allmänpolitiska mål och därför har ålagts befogenheter att utföra myndighetsuppgifter.
- (136) Genom att använda tillgängliga uppgifter slår kommissionen därför fast att EXIM är ett offentligt organ.

— ICBC

- (137) Kommissionen slog på grundval av ICBC:s svar på frågeformuläret, som bekräftades av dess årsrapport för 2015, fast att staten äger mer än 50 % av aktierna. ICBC kontrolleras därför formellt av staten.
- (138) Kommissionen kunde också på grundval av bolagsordningen och mer specifikt kapitlen 8–10 i denna, och av ICBC:s svar på frågeformuläret, fastställa att de kinesiska myndigheterna genom sitt aktieinnehav och via det kinesiska kommunistpartiets centralkommitté har makt att utse de viktigaste posterna inom bankens ledning, såsom styrelseordförande, vice styrelseordförande, vd, ordförande för tillsynsstyrelsen, ordförande och vice ordförande. Enligt ICBC:s bolagsordning kallar styrelsen bland annat till bolagsstämmor, beslutar om bankens affärsstrategi och budget, fattar beslut om investeringar (och sammanslagningar), beslutar om avsked inom företagsledningen, utformar riskhanteringssystemet samt beslutar om inrättande av avdelningar och filialer etc. Denna icke uttömmande förteckning över ansvarsområden visar på att staten utövar en meningsfull kontroll över ICBC:s dagliga verksamhet.

- (139) I artikel 34 i banklagen, som gäller för alla banker som är verksamma i Kina, fastställs att *affärsbanker ska bedriva sin utlåningsverksamhet i enlighet med behoven av ekonomisk och social utveckling i landet och med vägledning från den statliga industripolitiken*. Behoven av ekonomisk och social utveckling i landet och vägledningen från den statliga industripolitiken fastställs genom central planering, enligt vad som fastställs i avsnitt 3.2. Främjandet av solcellsindustrin utgör en del av detta.
- (140) Strävan efter ekonomipolitiska mål betraktas av unionens domstolar som ett sätt att utöva offentlig makt ⁽³¹⁾.
- (141) Artikel 34 i banklagen ålägger alltså alla banker befogenheter att utföra myndighetsuppgifter. När det gäller ICBC har den formella kontrollen via aktieinnehavet och de befogenheter som ges de kinesiska myndigheterna genom aktieinnehavet via bolagsordningen gjort det möjligt för myndigheterna att utföra denna myndighetsuppgift.
- (142) Slutligen har kommissionen försökt fastställa att kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt genom en granskning av ICBC:s faktiska utlåningspolicy.
- (143) Kommissionen bad om relevanta uppgifter från de kinesiska myndigheterna för att kunna bedöma hur banker i Kina utför kreditriskbedömningar av företag som tillverkar solceller innan de beslutar om huruvida de ska beviljas lån (och/eller kreditramar) och till vilka villkor. I bilaga A till frågeformuläret begärde kommissionen in uppgifter om hur bankerna beaktar risk, hur låntagarens kreditvärdighet bedöms, vilka riskpremier banken tar ut för olika företag/industrier i Kina och vilka faktorer bankerna tar hänsyn till vid behandlingen av låne- eller kreditransansökningar. Kommissionen ville också ha en beskrivning av låneansökan och godkännandeförfarandet. Medan ICBC lämnade ett muntligt svar på de frågor som tas upp ovan tillhandahöll varken de kinesiska myndigheterna eller ICBC tillfredsställande bevis i detta avseende. Under kontrollbesöket bad kommissionen om stödande bevis på det muntliga svaret. De kinesiska myndigheterna lämnade emellertid endast allmänna svar som inte underbyggdes av någon bevisning på att det faktiskt utförs någon typ av kreditriskbedömning över huvud taget.
- (144) Kommissionen begärde också liknande upplysningar från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och försökte kontrollera dem under kontrollen på plats hos de exporterande tillverkarna i urvalet. De flesta exporterande tillverkare svarade att bankerna kräver vissa handlingar (såsom årsredovisningar) och gör någon form av kreditriskanalys innan lånen beviljas. De kunde dock inte stödja sina påståenden med några bevis, till exempel handlingar som de hade tillhandahållit. Vid kontrollen på plats bad kommissionen om bevis (såsom korrespondens etc.) för att bankerna faktiskt begärde sådana handlingar eller att dessa handlingar lämnades till bankerna av företagen eller någon form av rapport från bankerna om att denna kreditriskanalys verkligen genomfördes. Grupperna av exporterande tillverkare i urvalet kunde emellertid varken lämna den sortens bevis eller några andra bevis till stöd för sina påståenden.
- (145) Det första hindret i det avseendet var att de kinesiska myndigheterna vägrade att tillhandahålla den information som anges i avsnitt 3.1. Det andra hindret var att de kinesiska myndigheterna nekade kommissionen åtkomst till den bedömning av kreditvärdighet som utförts av ICBC.
- (146) I sin skrivelse om ofullständigt svar av den 14 mars 2016 informerade kommissionen myndigheterna om att ICBC:s svar på bilaga A var ofullständigt eftersom det inte innehöll följande information som efterfrågats: Lån till de tio största exporterande tillverkarna av den produkt som översynen gäller. Ett fullständigt svar gällande bedömningen av kreditvärdighet. Stöd från banken för genomförande av statliga planer och projekt.
- (147) Vad gäller de lån och/eller kreditramar som tillhandahållits de tio största exporterande tillverkarna av den produkt som översynen gäller lämnade ICBC inte någon information och hänvisade till rättsliga och avtalsmässiga skyldigheter med koppling till sekretess, och att den därför inte kan avslöja företagsspecifik låneinformation utan deras samtycke. Kommissionen kunde dock slutligen, för att fastställa förmånen för de tre samarbetsvilliga tillverkarna i urvalet, förlita sig på de kontrollerade inlagorna i deras svar på frågeformuläret.

⁽³¹⁾ Mål 234/84, Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission, REG 1986, s. 2263, punkt 14; mål 40/85, Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission, REG 1986, s. 2321, punkt 13; förenade målen C-278/92 till C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 22 och mål C-334/99, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen, REG 2003, s. I-1139, punkt 134.

- (148) Under kontrollen försökte kommissionen kontrollera bedömningen av kreditvärdigheten för de exporterande tillverkarna i urvalet, de tio största exporterade tillverkarna och solcellssektorn som helhet. ICBC lämnade ingen information i detta avseende och hänvisade till sekretessen. ICBC uppgav dessutom att den inte hade några rapporter över tillverkare inom solcellsektorn vid sitt huvudkontor. Medan ICBC lät kommissionen ta sig en snabb titt på en bedömningsrapport som den hade valt ut framhölls att denna handling inte hade att göra med något av de samarbetsvilliga företagen eller solcellssektorn. Med tanke på när inlagen inkom (på kinesiska) kunde kommissionen inte heller förstå innehållet inom den tid som avsatts för kontrollbesöket. Kommissionen fick dessutom inte ta någon kopia på dokumentet. I sina svar på frågeformuläret och skrivelsen om ofullständigt svar hade ICBC uppgett att *den inte beaktade statlig industripolitik, statliga planer eller projekt eller andra lagar när den bedömde ett lån/en kreditram*. Dock verkade bankens årsrapport visa på det motsatta eftersom den uppgav att ICBC *justerade och förbättrade kreditpolicyn för industrin för att ge ekonomiskt stöd till den reala ekonomin i enlighet med den makroekonomiska politiken, de rådande tendenserna inom industripolitiken och industriverksamhetens egenskaper liksom landets viktiga strategiska initiativ, och att ICBC stödde företag som var verksamma inom energibesparing och miljöskydd och framträdande produktanläggningars försök att spridas globalt*.
- (149) De kinesiska myndigheterna kommenterade efter utlämnandet av uppgifter att kommissionen hade tolkat citaten, och i synnerhet termen "stöd" i dessa citat (se skäl 148), fel. Myndigheterna lämnade också ett antal citat ur årsrapporterna för två belgiska banker (nämligen KBC och Belfius) och en tysk bank (nämligen Deutsche Bank), där termen "stöd" också användes. Medan ordet "stöd" visst kan ha olika betydelser i olika sammanhang hänvisar den citerade frasen i ICBC:s årsrapport till "ekonomiskt stöd". Detta, tillsammans med övriga citat i skäl 139 och andra uppgifter, såsom det faktum att ICBC hade tillhandahållit förmånliga lån och kreditramar till vissa av de exporterande tillverkarna i urvalet under översynsperioden, har lett till slutsatsen att ICBC tar hänsyn till statlig industripolitik eller statliga planer eller projekt eller andra lagar när banken bedömer ett lån/en kreditram. Kommissionen står därför fast vid sina slutsatser i skälen 139–148.
- (150) Bedömningen av alla tillgängliga uppgifter ledde kommissionen till slutsatsen att ICBC har lånat ut till de tre tillverkarna i urvalet, vilka är representativa för solcellsindustrin, utan att ha gjort en kreditvärdighetsbedömning, eftersom banken inte har kunnat bevisa att en sådan bedömning faktiskt förekommer. Detta gör att man kan sluta sig till att ICBC har ålagts myndighetsbefogenheter och har utövat sådana befogenheter genom att tillhandahålla lån i linje med kraven i den centrala planeringen, och således utförde myndighetsuppgifter. Denna slutsats bekräftas dessutom av utdragen ur årsrapporterna.
- (151) Sammanfattningsvis slog kommissionen fast att ICBC är ett offentligt organ.
- CCB
- (152) Kommissionen slog på grundval av CCB:s årsrapporter för 2015 fast att staten äger mer än 50 % av aktierna. CCB kontrolleras därför formellt av staten.
- (153) Såsom bekräftades av CCB under det administrativa förfarandet och som nämns i kapitlen 11 och 12 i bolagsordningen har de kinesiska myndigheterna, i sin egenskap av huvudsaklig aktieägare, makt att utse en majoritet av medlemmarna i styrelsen, som är det verkställande organet vid bolagsstämman och som ansvarar för ledningen av CCB och svarar inför banken. Samma gäller för tillsynsstyrelsen, dvs. tillsynsorganet över banken i enlighet med kapitel 16 i bolagsordningen. Enligt CCB:s bolagsordning och protokollet från ett styrelsemöte beslutar styrelsen dessutom bland annat om bankens budget och fattar investeringsbeslut samt beslutar om avsked av chefsrevisor och styrelsens sekreterare. De tio icke verkställande medlemmarna i styrelsen av totalt 15 medlemmar representerar CCB:s ledning. Denna icke uttömmande förteckning av ansvarsområden visar på den meningsfulla kontroll som staten utövar över CCB:s dagliga verksamhet.
- (154) Under kontrollbesöket försökte kommissionen kontrollera kreditvärdighetsbedömningen för de exporterande tillverkarna i urvalet och solcellssektorn som helhet. CCB lämnade ingen information i detta avseende och hänvisade till sekretessen. Efter att kommissionen insisterat fick man titta snabbt på handlingarna med anknytning till kreditvärdighet. I detta avseende bör noteras att med tanke på de praktiska arrangemangen, dvs.

det faktum att handlingarna (som var på kinesiska) bara kunde granskas som hastigast och inte tas med som bevismaterial, kunde kommissionen inte kontrollera informationen i svaret på frågeformuläret på ett tillfredsställande sätt. Därtill noterades att handlingarna varken hade att göra med den berörda sektorn eller översynsperioden. När kommissionen föreslog att de kunde överlämna en anonymiserad version av de efterfrågade handlingarna så att kommissionen kunde ta med dem som bevismaterial vägrade finansinstitutet i fråga. Därför kan det inte, såsom de kinesiska myndigheterna påstått, hävdas att detta finansinstitut handlade efter bästa förmåga.

- (155) De kinesiska myndigheterna uppgav i sitt svar på kommissionens skrivelse gällande övervägandet att tillämpa artikel 28 att kommissionen inte kan förvänta sig att banktjänstemän låter kommissionen ta kopior av alla möjliga dokument och har obegränsad tillgång till sådan information eftersom de är bundna av sekretessregler. Slutligen menade de att kommissionen la en orimlig bevisbörda på det exporterande landet och banker som påstås vara oberoende.
- (156) Kommissionen bad inte om *alla möjliga dokument* eller om att få *obegränsad tillgång* till sådana dokument. Kommentaren om att kommissionen hade ålagt de kinesiska myndigheterna eller finansinstitutet en orimlig bevisbörda måste därför avvisas.
- (157) Efter utlämnandet av uppgifter lämnade de kinesiska myndigheterna in en allmän anmärkning gällande de fyra banker som besöktes på plats av kommissionen om att kommissionens analys är klart missvisande, eftersom årsrapporterna från de berörda bankerna innehåller bevis för att de inte beviljar förmånliga lån till främjade industrier.
- (158) Myndigheterna tillade att i den allmänna handlingen om utlämnande av uppgifter hänvisade kommissionen till beslut 40 som förtecknar de främjade industrierna, vilket slås fast i skäl 191 i den ursprungliga förordningen. Myndigheterna fann inkonsekvens gällande denna uppgift i årsrapporterna från två av de fyra banker som kontrollerats, som nämner striktare tillträdesnormer eller en minskning av de lån som beviljas till sektorerna som ska främjas enligt beslut 40.
- (159) Kommissionen vill understryka att det i undersökningen slogs fast att de fyra banker som kommissionen kontrollerat faktiskt beviljade förmånliga lån och/eller kreditramar till de tre exporterande tillverkarna i urvalet. Dessa uppgifter, som strider mot myndigheternas kommentarer i de två skälen ovan, baseras på den information som lämnats av de exporterande tillverkarna i urvalet. Inga av bankerna lämnade uppgifter om de lån och/eller kreditramar som beviljats till de tre företagen i urvalet eller solenergiindustrin i allmänhet under översynsperioden. Det förekom därför en skillnad mellan den kontrollerade informationen från företagen i urvalet och årsrapporterna från de två citerade bankerna. Kommissionen gav företräde åt den information som togs emot på plats av företagen i urvalet och avvisade därför myndigheternas kommentar. I svaren på frågeformuläret och skrivelsen om ofullständigt svar hade CCB angett att banken kan överväga den statliga industripolitiken som referens, men att detta inte binder bankens beslut med avseende på dess utlåningspolicy. I bankens årsrapport bekräftades dock att CCB genomför statliga planer, vilket bevisas av följande utdrag: *"Koncernen bemötte proaktivt statens strukturreform på försörjningssidan och har på lämpligt sätt reagerat på utvecklingsstrategierna. Vi gav stöd till strategiska framväxande industrier. Under 2015, i linje med den nationella industripolitiken och förändringarna i den externa driftsmiljön, optimerade koncernen vederbörligen kreditpolicyerna ..."*.
- (160) I sina kommentarer på utlämnandet av uppgifter noterade de kinesiska myndigheterna att följande citat – *under 2015, i linje med den nationella industripolitiken och förändringarna i den externa driftsmiljön, optimerade koncernen vederbörligen kreditpolicyerna* – inte speglar att banken gav vissa industrier förmånliga lån. Kommissionen avfärdar denna kommentar eftersom den citerade meningen måste läsas tillsammans med de andra citaten i föregående skäl. Hur som helst är den poäng som myndigheterna försöker göra oklar, eftersom de hänvisar till MEB, medan den citerade meningen togs från CCB:s årsrapport. Kommissionen antar för enkelhetens skull att "MEB" är ett skrivfel.
- (161) Myndigheterna invände även mot citatet *koncernen bemötte proaktivt statens strukturreform på försörjningssidan och har på lämpligt sätt reagerat på utvecklingsstrategierna*, genom att hävda att det tagits ur sitt sammanhang och inte har något att göra med de främjade, strategiska eller framväxande industrierna eller sektorerna, och att kommissionen i vart fall har feltolkat användningen av ordet "framväxande" i CCB:s årsrapport. Kommissionen noterar att hela

citaten, inklusive den mening som följer direkt därefter, har följande lydelse: Vi främjade med kraft utvecklingen av den reala ekonomin. Koncernen bemötte proaktivt statens strukturreform på försörjningssidan och har på lämpligt sätt reagerat på utvecklingsstrategierna, även "One Belt and One Road", frihandelsområdena, den samordnade utvecklingen i Peking-Tianjin-Hebei-regionen och det ekonomiska distriktet kring Yangtze-floden. Vi gav stöd till viktiga nationella byggprojekt, stadsbyggnation av nya typer, ny bebyggelse på landsbygden och strategiska framväxande industrier. Eftersom dessa citat måste läsas tillsammans såg kommissionen inte heller några skäl att ändra sina slutsatser i skäl 159.

- (162) De kinesiska myndigheterna framhöll också att bankens kreditriskanalys- och ledningssystem beskrivs ingående i CCB:s årsrapport. Inga nya uppgifter har dock lagts fram av myndigheterna i detta avseende. Dessa är hur som helst abstrakta och möjliggör inte en bedömning av enskilda fall, och de utgör inte heller bevis för att en sådan bedömning faktiskt utförs. Därför såg kommissionen ingen anledning att ändra sina slutsatser i skälen 152–159.
- (163) I sitt svar på kommissionens skrivelse om att eventuellt tillämpa artikel 28 påstod de kinesiska myndigheterna att de efterfrågade handlingarna hur som helst inte var relevanta inom ramen för kontrollen och att kommissionen skulle ha förlitat sig på den information som den kunde samla in eller som redan lämnats i svaret på frågeformuläret. Det hävdades också att de handlingar som inte lämnades av CCB (eller de kinesiska myndigheterna) inte utgjorde tillräckliga skäl för att tillämpa artikel 28.
- (164) I detta avseende noteras att de efterfrågade handlingarna behövdes för att kontrollera påståendena i svaret på frågeformuläret och att kommissionen inte kunde nöja sig med de överlämnade handlingarna eftersom de inte hade att göra med påståendena i fråga eller bara delvis kunde stödja dem. Utan någon kontrollerad handling som visade att banken utförde en ordentlig riskbedömning stod kommissionen fast vid sin slutsats att CCB inte gjorde kreditvärdighetsbedömningar. Dess utlåning styrdes snarare av målet att verkställa statlig politik genom att bevilja företagen i urvalet förmånliga lån.
- (165) Bedömningen av alla tillgängliga uppgifter ledde kommissionen till slutsatsen att CCB har lånat ut till två tillverkare i urvalet, vilka är representativa för solcellsindustrin, utan att ha gjort en kreditvärdighetsbedömning, eftersom banken inte har kunnat bevisa att en sådan bedömning faktiskt förekommer. Detta gör att kommissionen kan sluta sig till att CCB har ålagts myndighetsbefogenheter och har utövat sådana befogenheter genom att tillhandahålla lån i linje med kraven i den centrala planeringen. Bankens utförde således myndighetsuppgifter. Denna slutsats bekräftas dessutom av utdragen ur årsrapporterna.
- (166) Kommissionen drar därför slutsatsen att CCB är ett offentligt organ.

— MEB

- (167) Kommissionen slog fast att MEB ingår i China Merchants Group, ett statsägt konglomerat som står under direkt tillsyn av statsrådets kommitté för tillsyn och förvaltning av statens tillgångar⁽³²⁾. På grundval av dess årsrapporter för 2014 och 2015 slås också fast att det indirekt ägs av staten. MEB kontrolleras därför formellt av staten.
- (168) I enlighet med kapitlen 10 och 13 i bolagsordningen har staten, som majoritetsägare, behörighet att utse en majoritet av medlemmarna i styrelsen och tillsynsstyrelsen. Enligt MEB:s bolagsordning kallar styrelsen bland annat till bolagsstämmor, formulerar bankens affärs- och investeringsplaner, inrättar kapitalförvaltningsstrategin och budgetplanen, beslutar om vinstfördelning och godkänner eller avskedar personer inom företagsledningen. Denna icke uttömmande förteckning över ansvarsområden visar på den meningsfulla kontroll som staten utövar över MEB:s dagliga verksamhet.

⁽³²⁾ http://www.cmhk.com/main/a/2016/a26/a30448_30530.shtml

- (169) Under kontrollbesöket försökte kommissionen kontrollera kreditvärdighetsbedömningen för de exporterande tillverkarna i urvalet och solcellssektorn som helhet. MEB lämnade ingen information i detta avseende och hänvisade till sekretessen. Efter att kommissionen insisterat fick man titta snabbt på handlingarna med anknytning till kreditvärdighet. Medan dessa handlingar hade anknytning till den berörda sektorn avsåg de inte översynsperioden. I synnerhet tillhandahöll MEB inte sina kreditpolicyhandlingar för åren 2014 och 2015 när kommissionen bad om detta, och lät bara kommissionen titta snabbt på kreditpolicyhandlingen för 2016 (som inte ingår i översynsperioden). Kommissionen fick dock inte ta med sig handlingen som bevismaterial. Medan MEB lät kommissionen ta sig en titt på handlingarna med koppling till bedömningen av ett företags kreditvärdighet (på kinesiska) noteras att kommissionen inte fick göra några anteckningar med anknytning till den ovannämnda handlingen eller ta en kopia av den. Detta gjorde det omöjligt att förstå innehållet på ett tillfredsställande sätt inom den begränsade tid som var tillgänglig under kontrollbesöket.
- (170) Efter utlämnandet av uppgifter påstod de kinesiska myndigheterna att kommissionen, med tanke på att den hade förlitat sig på att det fanns en kreditrapport, tillstod att bankerna utför kreditriskbedömningar.
- (171) I detta avseende och vilket nämns i avsnitten 3.1 och 3.4.1 påminns om att varken myndigheterna eller de individuella bankerna lämnade tillfredsställande bevis med avseende på den kreditbedömning som de ska ha utfört och mer specifikt hur bankerna tar hänsyn till risken, hur låntagarens kreditvärdighet bedöms, vilka riskpremier som tas ut för olika företag/industrier i Kina och vilka faktorer bankerna beaktar när de bedömer låne- eller kreditransansökningar. Det faktum att det finns en kreditgodkännanderapport på kinesiska, som kommissionen fick titta på snabbt under kontrollbesöket vid en av bankerna, kan inte ses som tillräckliga bevis för att visa att bankerna (och inte bara en bank som gjorde en kreditgodkännanderapport tillgänglig enligt vad som nämns ovan) gör kreditbedömningar. Hur som helst hänvisade den rapporten uttryckligen till statligt stöd som ett av skälen till att bevilja lånet och bekräftar därför att kreditbedömningen inte är marknadsbaserad.
- (172) Myndigheterna kommenterade också att en jämförelse mellan räntenivån för de lån som beviljats till de samarbetsvilliga tillverkarna i urvalet och PBOC stred mot slutsatsen att det saknas en kreditriskbedömning.
- (173) I detta avseende bör noteras att ovannämnda jämförelse inte håller eftersom det inte finns någon koppling mellan nivån på PBOC:s referensvärde och det faktum att bankerna inte gör kreditriskbedömningar. Kommissionen bestrider inte att det förekommer ett pålägg på PBOC:s referensvärde. Den anser att pålägget inte är i linje med marknadsvillkoren, utan speglar bankernas mål att genomföra myndigheternas policy att främja solcellsektorn.
- (174) I sina svar på frågeformuläret och skrivelsen om ofullständigt svar uppgav MEB att man inte tog hänsyn till statlig politik när man fattade beslut med koppling till bankens utlåningspolicy. I bankens årsrapport bekräftades dock att MEB genomför statliga planer, vilket bevisas av följande utdrag: *MEB vägleds av nationell industripolitik. Styrelsen, tillsynsstyrelsen och de särskilda kommittéerna verkställde målmedvetet den nationella politiken.*
- (175) Efter utlämnandet av uppgifter hänvisade de kinesiska myndigheterna till kommissionens skrivelse av den 23 september 2016, som innehöll ett citat ur MEB:s årsrapport för 2015 som liknar det första citatet i skäl 174. De kinesiska myndigheterna noterade att citatet *vägleds av nationell industripolitik* inte hänvisar till MEB, utan till CMB Financial Leasing. Kommissionen noterar att CMB Financial Leasing till fullo ägs av MEB.
- (176) Myndigheterna noterade också att kreditriskbedömningsprocesserna beskrivs ingående i MEB:s årsrapport och att solcellssektorn inte ingår bland bankens tio främsta utlåningssektorer. Myndigheterna ser därför inte någon motsägelse mellan uppgifterna från MEB i dess svar på frågeformuläret och skrivelsen om ofullständigt svar och innehållet i årsrapporten. Förutom att peka på att ett av citaten rör en enhet som ägs till 100 % av MEB har inga nya uppgifter lagts fram av myndigheterna. Utan någon kontrollerad handling som visade att banken gjorde en

ordentlig riskbedömning i stället för att följa industripolitiken till stöd för solcellsindustrin stod kommissionen fast vid sin slutsats att MEB inte gjorde kreditvärdighetsbedömningar. Dess utlåning styrdes snarare av målet att verkställa den statliga politiken genom att bevilja företagen i urvalet förmånliga lån.

- (177) Vad gäller utlåningsbesluten och huruvida finansinstituten tar hänsyn till statens industripolitik och industriplaner hävdade de kinesiska myndigheterna att svaret på frågeformuläret från de olika bankerna utgör de mest direkta och viktiga fakta och bevis som kommissionen bör basera sin analys på.
- (178) Såsom framgår av de svar på frågeformuläret som beskrivs i skälen 137–185 skiljer sig svaren åt, men de tenderade överlag att antingen förneka eller åtminstone minimera förekomsten av utövande av myndighetsbefogenheter.
- (179) I årsrapporterna för var och en av bankerna görs dock tydliga hänvisningar till sådan statlig politik, sådana statliga planer eller strategiska framväxande industrier som vägledning för deras finansiella tjänster. De kinesiska myndigheterna anser att dessa uppgifter inte är oförenliga eftersom svaren på frågeformuläret inte passar ihop med innehållet i bankernas årsrapporter. Kommissionen anser däremot att uppgifterna i bankernas årsrapporter enligt ovan tydligt motsäger och undergräver uppgifterna från samma banker i deras svar på frågeformuläret.
- (180) Efter utlämnandet av uppgifter menade de kinesiska myndigheterna att de inte höll med om att kommissionen inte kunde kontrollera kreditbedömnings- och beslutsprocessen. De hänvisade till de handlingar som CCB, MEB och ICBC lämnat till kommissionen under kontrollen på plats. Kommissionen påminner om att dessa handlingar hade brister (se skälen 148 och 169).
- (181) Myndigheterna hänvisade också till finansinstitutens årsrapporter och motsvarande svar på frågeformuläret, som i deras mening räcker för att kontrollera kreditbedömnings- och beslutsprocessen. Kommissionen avvisar denna kommentar eftersom även det beskrivande innehållet i årsrapporterna och svaren på frågeformuläret måste kontrolleras mot relevanta bevis (dvs. för denna översynsperiod och solcellsindustrin) på plats. Vilket kommissionen också förklarade vid besöket på plats för de kinesiska myndigheterna och de banker som den försökte kontrollera behövde kommissionen också kunna kontrollera de bevis som utgjorde underlag till uppgiften om att kreditriskbedömnings- och beslutsprocesserna, enligt beskrivningen i svaren på frågeformuläret och årsrapporterna, också användes i samband med de faktiska affärstransaktionerna.
- (182) Myndigheterna tog också upp att en uppsättning handlingar inte kunde tillhandahållas på grund av deras konfidentiella karaktär, lagen om banksekretess och relevanta avtalsbestämmelser. De menade att kommissionen borde erkänna att bankerna handlat enligt bästa förmåga med tanke på den befintliga rättsliga och avtalsmässiga ramen. De kommenterade också att artikel 28 i grundförordningen endast innebär att kommissionen får bortse från information som är oriktig eller vilseledande, och antydde därför att information som inte lämnas utan beaktande och som lämnas enligt den berörda partens bästa praktiska förmåga är berättigad.
- (183) Detta argument har motbevisats i skäl 48. Dessutom noterar kommissionen att artikel 29 i grundförordningen (som speglar artikel 12.4 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder) föreskriver att "[u]ppgifter som till sin karaktär är konfidentiella [...] eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska, om godtagbara skäl härför anförs, behandlas konfidentiellt av myndigheterna". I detta sammanhang anser kommissionen att den rättsliga ramen för denna undersökning innebär omfattande garantier med avseende på behandlingen av konfidentiella uppgifter. Mot denna bakgrund anser kommissionen att myndigheterna i det berörda landet inte har handlat efter bästa förmåga för att säkerställa tillgången till uppgifter som kan stödja de påståenden som lämnats i svaren på frågeformuläret.
- (184) Bedömningen av alla tillgängliga uppgifter gör att kommissionen drar slutsatsen att MEB har lånat ut pengar till en av tillverkarna i urvalet, som är representativ för solcellsindustrin, för att uppfylla allmänpolitiska mål. Detta gör att kommissionen kan sluta sig till att MEB har ålagts myndighetsbefogenheter och har utövat sådana befogenheter genom att tillhandahålla lån i linje med kraven i den centrala planeringen. Banken utförde således myndighetsuppgifter. Denna slutsats bekräftas dessutom av utdragen ur årsrapporterna.

(185) Kommissionen drar därför slutsatsen att MEB är ett offentligt organ.

— Övriga statsägda kinesiska banker är offentliga organ

(186) Vid sidan av dessa fyra kontrollerade banker slog kommissionen fast att majoriteten av de övriga banker som lånat ut pengar till tillverkarna i urvalet också var offentligägda (se skäl 106). Slutligen informerades kommissionen av minst ett av företagen i urvalet om att det hade beviljats stora lån av China Development Bank, som inte hade nämnts alls av de kinesiska myndigheterna. Med hjälp av offentligt tillgänglig information om denna bank slog kommissionen fast att den till mer än 50 % ägs av staten genom direkt och indirekt aktieinnehav. Inom ramen för denna undersökning slog kommissionen alltså fast att de tio bankerna ICBC, Agricultural Bank, Bank of China, CCB, MEB, China Development Bank, Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank och Shanghai Pudong Development Bank var offentligägda. ICBC, Agricultural Bank, Bank of China och CCB stod för [40–50 %] av lånen till tillverkarna i urvalet under översynsperioden. Bank of Communications, China Everbright Bank, Industrial Bank och Shanghai Pudong Development Bank stod för [10–20 %] av lånen till tillverkarna i urvalet under översynsperioden. MeB stod för [0–10 %] och China Development Bank för [20–30 %]. De tillgängliga uppgifterna gjorde det inte möjligt att fastställa ägarstrukturen för de sex återstående banker för vilka myndigheterna inte hade lämnat någon information.

(187) På grund av det bristande samarbetet från myndigheternas sida gällande de sex bankerna, utöver de fyra kontrollerade bankerna, var kommissionen tvungen att använda tillgängliga uppgifter för att bedöma huruvida dessa sex banker är offentliga organ.

(188) Först och främst fastställde kommissionen att dessa banker är offentligägda (se föregående skäl och skäl 106).

(189) För det andra slog kommissionen fast att de fyra bankerna i urvalet stod för en betydande andel [15–25 %] av de lån som de tre företagen i urvalet hade fått under översynsperioden. Därför kunde uppgifterna om dem anses vara representativa.

(190) För det tredje observerade kommissionen att majoriteten av låneavtalen hos samtliga tio banker, som kommissionen hade erhållit från de tre samarbetsvilliga tillverkarna i urvalet, följde samma eller liknande mönster, och att den utlåningsränta som i majoriteten av fallen hade avtalats av alla banker baserades på PBOC:s referensvärde plus ett påslag som låg under marknadsräntan.

(191) Kommissionen ansåg därför att resultaten för de fyra banker som hade kontrollerats utgör de bästa tillgängliga uppgifterna för att bedöma övriga offentligägda banker, på grund av dessa likheter och representativiteten hos de fyra banker som kontrollerades.

(192) På denna grundval slår kommissionen fast att övriga sex banker, utöver de fyra banker som kontrollerats, också är offentliga organ.

(193) I enlighet därmed beräknade kommissionen förmånerna när det gäller dessa tio offentligägda banker.

— Ändringar av den lagstiftning som gäller för statsägda banker som är verksamma i Kina

(194) De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionens slutsatser i den ursprungliga undersökningen, om att statsägda kinesiska banker är offentliga organ, inte längre är giltiga eftersom People's Bank of China (nedan kallad PBOC) inte längre fastställer räntegolven för utlåning, och att myndigheterna därmed inte längre ingriper på den finansiella marknaden. Myndigheterna hävdade att PBOC inte längre kontrollerade räntan på de lån som erbjuds av finansinstitut sedan de den 20 juli 2013 avskaffade räntegolvet för utlåning. PBOC hade också beslutat sig för att avskaffa det rörliga räntetaket för inlåning i ett meddelande som offentliggjordes den 27 oktober 2015.

(195) Kommissionen anser att detta påstående inte håller eftersom slutsatserna i föregående avsnitt i sig själva räcker för att fastställa att kinesiska offentligägda banker är offentliga organ.

- (196) I detta avseende noteras först och främst att kommissionens slutsats (som nåddes i den ursprungliga undersökningen) om att statsägda kinesiska banker är offentliga organ inte enbart baserades på det faktum att PBOC fastställer utlåningsräntorna och det rörliga räntetaket för inlåning utan följde av en analys av ett antal uppgifter som beskrevs i skälen 158–168 i den ursprungliga förordningen. För enkelhetens skull rörde dessa uppgifter i) det statliga ingripandet med koppling till det statliga ägandet av större banker, ii) det faktum att statsägda banker i Kina har en mycket stor marknadsandel, vilket lämnar väldigt lite handlingsutrymme till privatägda banker, och är dominerande aktörer på den kinesiska finansiella marknaden, iii) den statliga kontrollen genom ägande, administrativ kontroll av bankernas affärsbeteende eller till och med lagstadgade dokument, iv) PBOC:s roll i att sätta gränser för hur räntesatser fastställs och fluktuerar och v) rättsliga bestämmelser som kräver att banker speglar nationella policyer/sektoriella preferenser i sina kreditpolicyer. Inom ramen för denna översyn när åtgärderna upphör att gälla rör den enda ändring som de kinesiska myndigheterna tog upp led iv. Leden i–iii och led v har bekräftats genom den bedömning som gjorts i de direkt föregående skälen.
- (197) De beslut som nämns ovan i skäl 194 ska ha avskaffat räntetaken och räntegolven. Lydelsen i de berörda offentliggjorda PBOC-besluten uppmuntrade dock endast – och krävde inte – att finansinstituten anpassade sig till marknadsbaserad prissättning av utlåningsräntorna. Detta innebär att kinesiska statsägda banker fortfarande får låna ut pengar till förmånliga räntor, och faktiskt måste göra så på grundval av artikel 34 i banklagen, som har företrädare framför den rena uppmuntran i PBOC:s beslut.
- (198) För det tredje, medan PBOC offentliggjorde ett beslut om att avskaffa räntegolvet, noteras också att artikel 38 i banklagen ändå föreskriver att *affärsbanker ska fastställa utlåningsräntan i enlighet med de övre och lägre gränserna för de utlåningsräntor som föreskrivs av People's Bank of China*. Banklagen ändrades bara för andra aspekter i ett senare skede. Detta visar att det inte har skett någon förändring i den rättsliga ram som banker måste följa, eftersom PBOC:s beslut endast är verkställande regleringsakter. Dessutom behåller PBOC den rättsliga grunden så att banken när som helst kan återinföra övre och lägre gränser.
- (199) För det fjärde nämnde flera av de fyra banker som kontrollerades på plats under kontrollbesöket att det fanns en ny utlåningsränta som baserades på offentliggjorda noteringar från banker på Shanghais interbankmarknad som infördes i oktober 2013. De kinesiska myndigheterna hade dock inte delat med sig av dessa uppgifter i sitt svar på frågeformuläret till stöd för deras påstående om att den kinesiska marknaden hade liberaliserats. Allmänt tillgängliga uppgifter tyder på att den så kallade bästa utlåningsräntan är en ettårig utlåningsränta som baseras på den bästa ränta som nämnts av nio utvalda statsstödda affärsbanker som referens för lånemarknaden. Medan PBOC påstod att införandet av den bästa utlåningsräntan *kommer att främja en liberalisering av räntesatsen och förbättra referensvärdesystemet på de finansiella marknaderna* slog oberoende analytiker fast att vid den tidpunkt som den infördes är *Shanghais interbankmarknads roll inte tillräckligt effektiv för att påverka räntorna mellan bankerna och deras kunder* ⁽³³⁾. Efter en analys verkar det som att medan den bästa utlåningsräntan offentliggörs varje affärsdag efter att man tagit ett genomsnitt av de nio bankernas prisnoteringar (exklusive de högsta och lägsta priserna), ändrades dess nivå bara vid sex tillfällen under översynsperioden. Som en jämförelse ändrades den dagliga ettåriga interbanksräntan Euribor mer än 185 gånger under samma period. Dessutom noteras att den bästa utlåningsräntan tycks vara låst till det referensvärde som offentliggjorts av PBOC (nedan kallat PBOC:s referensvärde) ⁽³⁴⁾ eftersom varje ändring av PBOC:s referensvärde under 2015 följdes av en ändring av den bästa utlåningsräntan följande arbetsdag. Vidare noterades också att variationerna i nivån på PBOC:s referensvärde och den bästa utlåningsräntan var identiska under 2015.
- (200) Därtill, medan de kontrollerade bankerna påstod att andelen kortsiktiga lån vars räntesats baserades på den bästa utlåningsräntan hade ökat påtagligt och stod för en stor andel av deras portfölj med kortsiktiga lån, kunde dessa påståenden varken stödjas av bevis från bankerna eller bekräftas under kontrollbesöken i de exporterande tillverkarnas lokaler. Detta stöder inte påståendet om att de banker som nämns ovan själva fastställer sina räntesatser eller följer en marknadsränta och att räntemarknaden har liberaliserats.

⁽³³⁾ <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-10-25/china-starts-loan-prime-rate-as-new-benchmark-in-market-push>; http://www.shibor.org/shibor/web/html/index_e.html

⁽³⁴⁾ <http://www.global-rates.com/interest-rates/central-banks/central-bank-china/pbc-interest-rate.aspx>

- (201) Därför slås det fast att trots det påstådda avskaffandet av räntegolvet för utlåning och räntetaket för inlåning har inte den liberalisering av räntemarknaden som de kinesiska myndigheterna påstår har inträffat förverkligats i praktiken. De slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen, dvs. att statsägda kinesiska banker är offentliga organ i och med att de har, åläggs och utövar myndighetsbefogenheter, förblir giltiga även för översynsperioden och bekräftas därför.
- (202) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen felaktigt lagt bevisbördan på myndigheterna, då de påstår att i) den finansiella marknaden hade liberaliserats, ii) att myndigheternas policy med avseende på solcellssektorn hade upphört och att iii) de påstådda snedvridningarna av de kinesiska finansiella marknaderna hade försvunnit. Dessutom påstod de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde förlita sig på en landsomfattande bedömning av "offentliga organ" och borde ha kontrollerat varje finansinstitut som berörs.
- (203) Vilket framgår i skälen 195–201 gjorde kommissionen en gedigen analys av de tillgängliga bevisen, inbegripet av huruvida den situation som fastställdes i den ursprungliga undersökningen hade förändrats i en utsträckning som innebar att slutsatserna inte längre är giltiga. Sådana påstådda ändringar inbegrep de som togs upp av de kinesiska myndigheterna och samtliga analyserades och behandlades ovan. Kommissionen noterar också att de nya bevis som lämnats in inom ramen för detta förfarande avseende finansinstituten var ganska begränsade. Det noterades också att de kinesiska myndigheterna under kontrollbesöket bekräftade att förutom de förändringar som avses ovan hade inga andra förändringar inträffat.
- (204) När det gäller bevisbördan och i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen påminns det om att bevis som läggs fram med anknytning till frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt vederbörligen ska dokumenteras. Kommissionen har analyserat alla relevanta uppgifter och bevis som lämnats in av de kinesiska myndigheterna i detta avseende ordentligt, och slog fast att de var otillräckliga för att bevisa att situationen i hög grad har förändrats jämfört med den ursprungliga undersökningen. Mot denna bakgrund och med tanke på de påstådda förändringar som myndigheterna hänvisade till ses det som att det var deras ansvar att visa att sådana förändringar faktiskt hade inträffat, och att kommissionen inte omotiverat lade en sådan börda på dem.
- (205) När det gäller den landspecifika bedömningen noterar kommissionen att den har genomfört en specifik analys av huruvida varje finansinstitut, för vilka myndigheterna har lämnat in den relevanta information som efterfrågats, är ett offentligt organ. Tyvärr har myndigheterna underlåtit att lämna in information om alla andra finansinstitut som beviljade lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, enligt vad som förklaras i avsnitt 3.1. Kommissionen kunde därför omöjligt analysera huruvida alla dessa andra finansinstitut är offentliga organ, och därför är de kinesiska myndigheternas argument ogiltigt. Som en följd var kommissionen tvingad att använda sig av tillgängliga uppgifter och gjorde en gedigen analys av huruvida finanssektorn i Kina beter sig som offentliga organ. Bland de relevanta uppgifterna beaktade kommissionen noga alla nya bevis som lämnats in av myndigheterna inom ramen för detta förfarande, tillsammans med slutsatserna från den ursprungliga undersökningen.
- (206) Dessutom hävdade myndigheterna också att kommissionen hade baserat sitt fastställande av "offentliga organ" på att man faktiskt inte avskaffat räntegolven för utlåning. De hävdade vidare att kommissionen feltolkat det påstådda avskaffandet av räntegolvet för utlåning eftersom ett sådant avskaffande betydde att bankerna nu skulle kunna bevilja lån till räntesatser under 30 % av referensvärdet. Genom att neka att sådana räntegolv för utlåning avskaffats menade myndigheterna därtill att bankerna på så sätt inte skulle kunna bevilja förmånliga lån. Myndigheterna hävdade också att ett krav på att bankerna måste anpassa utlåningsräntorna efter marknadsbaserad prissättning skulle motsvara en kontroll av dessa banker och strider mot liberaliseringens syfte. De påstod även att artikel 38 i banklagen är fakultativ och att trots att de övre gränserna avskaffades flera år innan de lägre gränserna, ändrades inte banklagen. De hävdade också att teorin om samband mellan PBOC:s räntor och den bästa utlåningsräntan var felaktig och återgick till räntestatistik för de samarbetsvilliga exporterade tillverkarna i urvalet. De påstod dessutom att det aldrig har funnits några referensvärden eller gränser för lån i US-dollar eller euro.
- (207) När det gäller fastställandet av huruvida finansinstituten är offentliga organ påminns det först och främst om att de kinesiska myndigheterna själva tog upp frågan om de avskaffade räntegolven för utlåning till stöd för deras

påstående om att kinesiska staten inte längre ingriper på den finansiella marknaden och att kinesiska statsägda banker inte kan betraktas som offentliga organ. Kommissionen analyserade påståendet om att räntegolven hade avskaffats och avvisade det på de grunder som tas upp i skälen 194–201. Eftersom myndigheterna inte nämnt några andra påtagliga förändringar förlitade sig kommissionen på de slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen, som bekräftades av nya bevis för översynsperioden, och på nya uppgifter såsom förekomsten av en ny utlåningsränta (bästa utlåningsränta) för att dra sin slutsats i detta sammanhang.

- (208) När det gäller den påstådda feltolkningen av avskaffandet lyckas kommissionen inte se hur det faktum att ett räntegolv för utlåning avskaffas skulle kunna hindra banker från att tillhandahålla förmånliga lån, om räntegolvet för utlåning hur som helst låg 30 % under referensräntan.
- (209) Beträffande avsaknaden av krav på banker att erbjuda marknadsbaserade utlåningsräntor misslyckas kommissionen att se hur att tvinga banker att vara verksamma enligt principer på den fria marknaden kan ses som att man inför specifika policyer för banker. Sådan praxis härrör inte från en specifik policy utan snarare från att skapa en finansiell ram där marknadsbaserade principer gäller.
- (210) När det gäller artikel 38 i banklagen och enligt vad som uppgetts av myndigheterna i deras svar på frågeformuläret förstår kommissionen det som att alla finansiella enheter i Kina strikt ska följa banklagen och lyckas inte se hur den påstådda fakultativiteten kan vara förenlig med en sådan princip. Det faktum att räntegolvet för utlåning ska ha avskaffats är hur som helst inte oförenligt med det faktum att solcellsföretagen skulle gynnas av förmånliga lån.
- (211) När det gäller teorin om ett samband mellan PBOC:s räntor och den bästa utlåningsräntan noterar kommissionen att den inlämnade statistiken inte stöddes av underliggande beräkningar och att den därför inte kan tas i beaktande. Om statistiken är korrekt kan kommissionen inte se hur denna statistik är relevant för att bevisa att sambandsanalysen mellan PBOC och den bästa utlåningsräntan är felaktig (enligt vad som påstås). Vad gäller lån i US-dollar eller euro anser kommissionen att den påstådda avsaknaden av ett referensvärde eller gränser inte innebär att sådana lån inte kan beviljas till förmånliga räntor.
- (212) Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens analys och slutsats om att kinesiska statsägda banker är offentliga organ inte följde ens de mest grundläggande rättsliga standarderna och hänvisade också till de relevanta rättsliga standarderna och bevisstandarderna enligt vad som anges i överprövningsorganets avgörande i tvisten *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-rolled Carbon Steel Flat Products from India* och bör gå längre än att fastställa statligt ägande och meningsfull statlig kontroll över enheter. Det vill säga detta fastställande ska innebära en analys av *de huvudsakliga särdragen och funktionerna hos den berörda enheten, dess förhållande till staten och den rättsliga och ekonomiska miljö som råder i det land där den undersökta enheten bedriver verksamhet*. Myndigheterna hänvisade också till slutsatserna om statligt ingripande vad gäller PBOC:s påverkan på utlåningsräntor och policyer och förlitandet på artikel 38 i banklagen. Slutligen menade de att kommissionens fastställande i den ursprungliga undersökningen enligt vad som noteras i skälen 163–167 i den ursprungliga förordningen är felaktigt och olämpligt.
- (213) I detta avseende finlipade kommissionen sin analys av denna fråga. I skälen 100–106 anger kommissionen närmare de fakta som ledde den till slutsatsen att de flesta banker som har beviljat lån till företagen i urvalet är offentligägda.
- (214) Vad beträffar den rättsliga och ekonomiska miljön hänvisar kommissionen härmed till de slutsatser som dras ovan i skäl 139 på grundval av artikel 34 i banklagen.
- (215) Det faktum att bankerna utövar myndighetsbefogenheter bekräftas också av artikel 7 och artikel 15 i de *allmänna lånereglerna* (som följs av PBOC) som reglerar egna lån, beställda lån och lån för särskilda ändamål (artikel 7) och räntesubventionering på lån (artikel 15) och *beslut 40*. Det finns också en hel del bevis för att statliga ingripanden fortfarande är mycket vanliga i det kinesiska finanssystemet, vilket bekräftas av oberoende studier och rapporter (se skälen 172 och 178 i den ursprungliga förordningen).

- (216) Efter utlämnandet av uppgifter uppgav de kinesiska myndigheterna att de särskilda lån som avses i artikel 7 i de allmänna låneregler som nämns ovan avskaffades 1999 genom ett cirkulär om förbättring av förvaltningen av särskilda lån (YINFA [1999] nr 228) och att artikel 15 hade blivit irrelevant i och med att PBOC inte längre fastställer de övre och lägre gränserna för lån. Myndigheterna påstod också att kommissionen hade gjort en felaktig tolkning av artikel 34 i banklagen, som inte ska ha något samband med den nationella politiken, de främjade industrierna, de strategiska industrierna eller de framväxande industrierna i egenskap av industrier och sektorer med företräde. De hänvisade också till artiklarna 4, 5, 7 och 35 i banklagen, som ska ha att göra med bankens oberoende, avsaknaden av ingripanden från enheter eller enskilda, myndigheter och granskningen av låntagarnas trovärdighet. Myndigheterna kommenterade vidare att artikel 34 inte bör läsas för sig själv. Slutligen uppgav de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte förklarade hur beslut 40 visar att bankerna utövar myndighetsbefogenheter och hänvisade till inledningen och till artikel 17 i detta beslut. Det tilläggs också att detta beslut på det hela taget omfattar hela den kinesiska ekonomin och hörde till den elfte femårsperioden.
- (217) Kommissionen medger att särskilda lån avskaffades 1999. Detta ändrar inte de slutsatser som dragits, särskilt på grundval av de övriga tillgängliga uppgifterna.
- (218) När det gäller artikel 15 i de allmänna lånereglerna instämmer kommissionen inte i myndigheternas ståndpunkt. Artikelns lydelse: *I enlighet med den statliga politiken kan berörda myndigheter subventionera räntorna på lån för att främja tillväxten inom vissa industrier och den ekonomiska utvecklingen inom vissa områden.* Detta är relevant även efter det att räntegolven och räntetaken har avskaffats. I vart fall hänvisar artikel 38 i banklagen ändå till gränser och kan när som helst återaktiveras, vilket förklaras i skäl 199.
- (219) När det gäller banklagen bör det först och främst noteras att artiklarna 4, 5 och 7 hör till *Kapitel I: Allmänna bestämmelser*, medan artiklarna 34 och 35 hör till *Kapitel IV: Grundläggande bestämmelser för lån och andra affärstransaktioner*. Vad beträffar artikel 4 anser inte kommissionen att en bestämmelse om att bankerna ska bedriva verksamhet som är fri från något ingripande från enheter eller enskilda är förenlig med det faktum att statsägda banker är offentliga organ, eller alternativt åläggs och styrs att utöva myndighetsbefogenheter. Kommissionen kontrollerade alltså affärsverksamheten och beslutsprocesserna för finansiella tjänster vid fyra statsägda banker. Eftersom inga relevanta uppgifter kunde erhållas för övriga banker måste uppgifterna för de bankerna utvidgas, på grundval av tillgängliga uppgifter, till alla andra statsägda banker. Eftersom väsentlig information som begärdes av kommissionen från dessa fyra banker inte lämnades, i synnerhet närmare uppgifter om kreditriskbedömningen, var kommissionen därtill tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter också när den drog slutsatser på grundval av svaren på frågeformuläret och kontrollbesöken vid dessa fyra banker.
- (220) De kinesiska myndigheterna hänvisade också till artikel 4 i banklagen, där det anges att *affärsbankers affärstransaktioner ska styras av principerna om säkerhet, likviditet och effektivitet. Affärsbanker ska fatta egna beslut gällande sina affärstransaktioner, ta ansvar för sina egna risker, vara ensamt ansvariga för sina vinster och förluster och utöva självbegränsning. Affärsbanker ska enligt lag bedriva sin verksamhet utan ingripande från någon enhet eller enskild person. Affärsbanker ska självständigt ta på sig civilrättsligt ansvar med hela sin juridiska person.*
- (221) I detta fall kunde kommissionen under kontrollen på plats varken juridiskt sett eller på faktamässiga grunder bekräfta riktigheten i påståendet att bankerna inte beaktar statens politik och planer när de fattar beslut i låneärenden. Kommissionen tog faktiskt inte emot en enda bedömning av kreditvärdigheten för solcellsindustrin och för översynsperioden. Kommissionen anser inte att artikel 4 i banklagen hindrar affärsbanker från att ta hänsyn till statlig industripolitik och statliga industriplaner eftersom denna artikel rör de principer som styr deras affärsverksamheter. Detta bekräftas också av artikel 34 i banklagen. Tvärtemot myndigheternas påstående att kommissionen hade *avfärdat den rättsliga ramen för bankernas verksamhet* genomförde kommissionen snarare en noggrann analys av den rättsliga ramen och kunde också fastställa en tydlig koppling mellan denna rättsliga ram och dessa finansinstituts transaktioner, vilka framgår av deras årsrapporter.

- (222) Myndigheterna hänvisade också till artikel 5 i banklagen, och menade att det i den framhålls att det inte får förekomma några ingripanden från lokala myndigheter och statliga ministerier på olika nivåer, offentliga organisationer eller enskilda i samband med bankernas affärstransaktioner. Den faktiska lydelsen av artikel 5 är dock följande: *Affärsbanker ska följa principerna om jämlikhet, frivillighet, rättvisa och god tro vid affärer med sina kunder.* Enligt kommissionens mening undantar denna formulering inte bankerna från deras skyldighet att tillämpa de politiska hänsynstaganden som anges i artikel 34.
- (223) Artiklarna 7 och 35 i banklagen rör granskningen av kreditvärdigheten, lånets ändamål och godkännandedjan för lån och krediter. När det gäller dessa frågor och enligt vad som anges i skälen 128, 143, 155 och 171 lämnade de samarbetsvilliga bankerna inte in handlingar till stöd för sina påståenden, såsom de som rörde kreditvärdigheten eller godkännandeprocessen. På grundval av tillgängliga uppgifter kan dessa artiklar därför inte anses strida mot kommissionens tolkning av artikel 34.
- (224) Vad gäller beslut 40 och enligt vad som anges i skäl 102 i den ursprungliga undersökningen noteras till att börja med att detta beslut antyder att de kinesiska myndigheterna aktivt ska stödja utvecklingen av den nya energiindustrin och påskynda utvecklingen av solenergi. I beslutet beordrar statsrådet alla finansinstitut att endast bevilja krediter till främjade projekt (bl.a. solcellsprojekt) och lovar att också vidta *andra åtgärder för förmånsbehandling av de främjade projekten*. På den grundval som nämns ovan och särskilt det faktum att bankerna instrueras att bevilja solcellsindustrin krediter ses det som att beslut 40 visar att bankerna utövar myndighetsbefogenheter. Vad gäller artikel 17 i detta beslut och det faktum att kreditprinciper bör iaktas anser kommissionen inte att ett sådant förhållande är oförenligt med det faktum att bankerna utövar myndighetsbefogenheter. Med avseende på påståendet att beslut 40 omfattar hela den kinesiska ekonomin noterar kommissionen att detta beslut hänvisar till den vägledande katalogen över industriell omstrukturering, som själv skiljer mellan tre typer av industrier, dvs. främjade, begränsade och avskaffade projekt. Dessutom definieras det "främjade innehållet" också i detta beslut. Vad gäller hänvisningen till den "elfte femårsplanen" framhålls att denna plan har ersatts av den tolfte och senast den trettonde femårsplanen. Det noteras också att beslut 40 inte har upphävts och därför fortfarande gäller. Ingenting i kinesisk rätt tyder på att en läsning av hänvisningen till den elfte femårsplanen som en dynamisk hänvisning skulle vara olämplig.
- (225) Dessutom kan följande iakttagelser göras. I den ursprungliga undersökningen ⁽³⁵⁾ slogs fast att den kinesiska finansiella marknaden hade snedvridits på olika sätt, dvs. det statliga ägandet kombinerat med snedvridningarna på de kinesiska finansiella marknaderna och med de kinesiska myndigheternas policy att rikta billiga pengar mot utvalda industrier (vilket således urholkar de lika villkoren inom internationell handel och ger kinesiska tillverkare otillbörliga fördelar), begränsningarna med anknytning till fastställandet av räntor, tillgången till billigt kapital, utlåningspolicier som anpassas efter behoven inom den nationella ekonomin, den förmånliga tillgången till krediter för främjade projekt och/eller industrier med ny och avancerad teknik, tillgången till billiga, statliga valutaserver och den förmånliga finansieringen inom ramen för China Development Bank (CDB).
- (226) Förutom den påstådda räntereform som tas upp i skälen 197–201 lämnade de kinesiska myndigheterna inga bevis under denna undersökning om att situationen har förändrats. Under undersökningen framkom inte heller några uppgifter som stred mot slutsatserna ovan. De slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen förblir giltiga även under översynsperioden och bekräftas därför.
- (227) Dessa slutsatser gör att det står klart att finanssektorn uppmuntras att bidra till de strategier som utformas av de statliga myndigheterna. När det gäller de kinesiska myndigheternas ingripanden för att påverka räntorna har denna fråga redan behandlats i skälen 197, 198, 206 och 207. När det gäller de slutsatser som dras i den ursprungliga undersökningen noteras att de kommentarer som de kinesiska myndigheterna lämnade i den ursprungliga undersökningen analyserades och togs upp i den ursprungliga förordningen och att de slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen i detta avseende inte bestreds i domstol. Dessutom lämnade myndigheterna inte in några bevis som skulle kunna kullkasta de slutsatser som nåddes under den ursprungliga undersökningen, och under undersökningen framkom inte heller några sådana uppgifter. I detta sammanhang kan kommissionen inte se varför sådana uppgifter inte kan ingå i det underlag som kommissionen utgick från för att dra sina slutsatser i samband med den aktuella undersökningen.

⁽³⁵⁾ Se skälen 181–185 i den ursprungliga förordningen.

- (228) Även om de statsägda bankerna inte skulle anses vara offentliga organ så skulle det, såsom slås fast i den ursprungliga undersökningen ⁽³⁶⁾, ändå anses att de kinesiska myndigheterna ålägger dem uppgifter som normalt ligger inom myndigheternas kompetens i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

c) Privatbanker

- (229) Eftersom den andel lån som tillhandahållits av privatbanker i Kina till de tre exporterande tillverkarna i urvalet var obetydlig och inga av privatbankerna i Kina lämnade in svar på frågeformuläret drogs inga ytterligare slutsatser i detta avseende. Kommissionen beslutade att utelämna den marginalförmån som uppstår från dessa lån från beräkningen av subventionen. Kommissionen behövde därför inte lämna några kommentarer till de kinesiska myndigheterna i denna fråga.

d) Selektivitet

- (230) I den aktuella undersökningen finns det inga uppgifter som ändrar kommissionens slutsatser från den ursprungliga undersökningen ⁽³⁷⁾, där det slogs fast att de kinesiska myndigheterna styr förmånlig utlåning mot ett begränsat antal industrier, så kallade nyckelindustrier, och att solcellsindustrin är en av dem. Tvärtom tillförde undersökningen ytterligare uppgifter som bekräftade de ursprungliga slutsatserna. En exporterande tillverkare i urvalet uppgav att historiskt sett har *China Development Bank* beviljat oss lån för finansieringen av våra solenergiprojekt. Eftersom dessa lån delvis baseras på politiska hänsynstaganden, i den mån som myndigheterna ändrar sin ståndpunkt om solenergiindustrin, kan villkoren för och tillgången till dessa lån komma att ändras, och att Kinas myndigheter också utövar en betydande kontroll över Kinas ekonomiska tillväxt genom att tilldela medel, kontrollera betalningen av obligationer i utländska valutor, fastställa penningpolitiken och ge vissa industrier eller företag förmånlig behandling ⁽³⁸⁾. Dessutom ansågs det i en kreditgodkännanderapport positivt att solcellssektorn får statligt stöd och gynnas av den nationella politiken. På denna grund slås det fast att myndigheterna endast tillåter finansinstituten att ge förmånliga lån till ett begränsat antal industrier/företag som följer den statliga kinesiska politiken. Dessutom kunde inga berörda parter tillhandahålla bevis för att bankerna bedömde solcellsindustrins kreditvärdighet på ett lämpligt sätt.
- (231) Efter utlämnandet av uppgifter påstod de kinesiska myndigheterna att solcellsindustrin inte förtecknas i den trettonde femårsplan som nämns i skäl 83, och att kommissionen har tolkat beslut 40 felaktigt. Dessutom uppgav de att SEC:s handlingar om en kinesisk tillverkare inte innehåller bevis för att statlig politik har följts.
- (232) Det noteras först och främst att påståendena om den trettonde femårsplanen och beslut 40 har diskuterats i skälen 87 och 89. När det gäller SEC:s handlingar tillfogas detta till de bevis som redan samlats in och bekräftar att det finns en specifik statlig politik till stöd för solcellsindustrin.
- (233) Myndigheterna hänvisade också till sina kommentarer med avseende på skäl 172 i den ursprungliga förordningen och som redan behandlats i den ursprungliga förordningen. Dessutom uppges det att, baserat på rapporten från överprövningsorganet i tvisten om åtgärder för handel med stora civila flygplan (andra klagomålet), att analysen av selektivitet inte bara bör inriktas på *de särskilda mottagare som identifieras i klagomålet utan också alla företag eller industrier som har rätt att få samma subvention* ⁽³⁹⁾ och att, enligt panelrapporten gällande ovannämnda tvist ⁽⁴⁰⁾, en subvention måste, för att vara selektiv, ges till en tillräckligt begränsad "grupp" av företag eller industrier, och detta kräver mer än att enkelt visa att inte alla företag eller industrier hade rätt att få denna subvention.

⁽³⁶⁾ Se skäl 180 i den ursprungliga förordningen.

⁽³⁷⁾ Se skäl 192 i den ursprungliga förordningen.

⁽³⁸⁾ Källa: JinkoSolar Holding Co., Ltd, årsrapport enligt avsnitt 13 eller 15 d i 1934 års lag om värdepapper, för det räkenskapsår som avslutades den 31 december 2015, s. 10 och 38.

⁽³⁹⁾ Rapport från överprövningsorganet, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft* (andra klagomålet), punkt 753.

⁽⁴⁰⁾ Panelrapport, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*, punkt 7.1235.

- (234) I detta sammanhang framhålls att de kommentarer som de kinesiska myndigheterna lämnade i den ursprungliga undersökningen analyserades och togs upp i den ursprungliga förordningen, och att de slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen i detta avseende inte bestreds i unionens domstolar. Med avseende på hänvisningarna till överprövningsorganet och panelrapporterna hänvisas till de handlingar som togs upp i skäl 172 i den ursprungliga förordningen och till de handlingar som nämns ovan. I detta avseende anser kommissionen att hänvisningarna till solcellsindustrin är tillräckligt tydliga eftersom industrin antingen identifieras med sitt namn eller genom en tydlig hänvisning till den produkt som den tillverkar eller den industrigrupp som den tillhör.
- (235) På grundval av tillgängliga uppgifter konstateras att subventionerna i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga och därför är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Ingen av de berörda parterna lämnade heller in några bevis som tydde på att subventionen baseras på objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen.

e) Slutsats om undersökningsresultaten

- (236) Det konstateras att de allra flesta lånen till grupperna av exporterande tillverkare i urvalet tillhandahålls av statsägda banker som har konstaterats vara offentliga organ i skäl 201, eftersom de har beviljats myndighetsbefogenheter och utför myndighetsuppgifter. Det finns ytterligare bevis för att dessa banker verkligen utövar myndighetsbefogenheter eftersom staten (dvs. PCOB) tydligt ingriper i affärsbankernas beslut om räntan på lån som ges till kinesiska företag (vilket förklaras i skälen 197–201). Under dessa omständigheter är dessa enheters utlåningspraxis direkt beroende av staten.
- (237) Slutligen kunde inte/vägrade de kinesiska myndigheterna att tillhandahålla uppgifter som skulle ha underlättat förståelsen för de statsägda bankernas förhållande till staten, vilket förklaras i skälen 51, 103 och 104. För de lån som tillhandahålls av statsägda banker i Kina drar kommissionen således slutsatsen att solcellstillverkare fortfarande får finansiella bidrag i form av en direkt överföring av offentliga medel i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen.
- (238) Baserat på den låne- och kreditramsinformation som erhållits från de exporterande tillverkarna i urvalet och den begränsade information som erhållits från de fyra bankerna fann kommissionen, baserat på tillgängliga uppgifter, att i verkligheten och i praktiken utövar statsägda banker myndighetsbefogenheter. Dessa banker bedriver även sin utlåningsverksamhet i enlighet med behoven hos den nationella ekonomiska och sociala utvecklingen och under vägledning från statens industripolitik, vilket anges i artikel 34 i banklagen.
- (239) En förmån i enlighet med artiklarna 3.2 och 6 b i grundförordningen föreligger eftersom villkoren för de statliga lånen, eller för lånen från privata organ som fått uppdrag eller direktiv från de kinesiska myndigheterna, är förmånligare än mottagaren skulle kunna få på marknaden. Icke-statliga lån i Kina ger inte ett lämpligt referensvärde för marknaden eftersom det har fastställts att den kinesiska finansmarknaden är snedvriden (se skälen 225 och 226). Referensvärden har därför konstruerats på det sätt som beskrivs i skälen 246–248. Detta referensvärde visar att villkoren för de lån som beviljas solcellsindustrin är gynnsammare än på marknaden.
- (240) Enligt vad som slås fast i skäl 191 i den ursprungliga förordningen hör solcellsindustrin till den främjade kategorin enligt beslut 40. Beslut 40 har inte ändrats sedan dess och innehåller bindande regler för alla ekonomiska institut i form av direktiv om att gynna och stödja främjade industrier, varav en är solcellsindustrin.
- (241) Såsom förklaras i skäl 172 i den ursprungliga förordningen styr de kinesiska myndigheterna förmånliga lån till ett begränsat antal industrier, bland annat solcellsindustrin. Det är alltså tydligt att samma slutsats kan dras, dvs. att myndigheterna endast tillåter finansinstituten att ge förmånliga lån till ett begränsat antal industrier/företag som följer den statliga utvecklingspolitiken. På grundval av tillgängliga uppgifter och de kinesiska myndigheternas bristande samarbete konstateras att subventionerna i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga och därför är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Ingen av de berörda parterna lämnade heller in några bevis som tydde på att subventionen baseras på objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen.

f) Slutsats

- (242) Undersökningen visade att alla exporterande tillverkare i urvalet gynnades av den förmånliga långivningen under översynsperioden.
- (243) Finansieringen av solcellsindustrin bör därför betraktas som en subvention.
- (244) Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet bör subventionen anses vara utjämningsbar.

g) Beräkning av subventionens storlek

- (245) Genom att följa den metod som tillämpas i den ursprungliga undersökningen beräknas det utjämningsbara subventionsbeloppet utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den förmån som mottagaren får vara skillnaden mellan det räntebelopp som företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp som företaget skulle behöva betala för ett likvärdigt kommersiellt lån på marknaden.
- (246) Såsom förklaras ovan i skälen 236–241 speglar de lån som tillhandahålls av kinesiska banker ett betydande statligt ingripande i banksektorn och reflekterar inte räntorna på en fungerande marknad. Ett lämpligt referensvärde för marknaden har därför konstruerats med hjälp av den metod som beskrivs nedan. På grund av de kinesiska myndigheternas bristande samarbete har kommissionen också förlitat sig på tillgängliga uppgifter för fastställandet av en lämplig referensränta.
- (247) Precis som i den ursprungliga undersökningen, för att konstruera ett lämpligt referensvärde för lån noterade i renminbi, är det rimligt att tillämpa kinesiska räntor justerade med hänsyn till normal marknadsrisk. Med tanke på att exportörernas nuvarande ekonomiska ställning har uppstått på en snedvriden marknad och att det inte finns någon tillförlitlig information från de kinesiska bankerna om riskmätningen och fastställandet av kreditbetyg ansåg kommissionen att de kinesiska exportörernas kreditvärdighet inte kan godkännas som sådan, utan att man måste tillämpa ett påslag för att avspegla den potentiella effekten av den snedvridna kinesiska marknaden på exportörernas ekonomiska situation. Följande referensvärden används ⁽⁴¹⁾:

Period	Referensvärde i renminbi (%)
upp till 1 år	6,88
år	7,28
över 5 år	7,43

- (248) När det gäller lån i utländska valutor finns en liknande situation vad gäller snedvridningar av marknaden och frånvaro av giltiga kreditvärderingar, eftersom dessa lån också beviljas av kinesiska banker. Liksom i den ursprungliga undersökningen användes de företagsobligationer med relevanta valutor som emitterades under översynsperioden av företag med kreditbetyget BB för att fastställa följande referensvärden ⁽⁴²⁾:

Valuta	Referensvärde (%)
US-dollar	5,214
Euro	3,306

⁽⁴¹⁾ Källa: Bloomberg professional services.

⁽⁴²⁾ Se fotnot 41.

- (249) Efter utlämnandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot påförandet av ett påslag för att fastställa referensvärdet för lån i renminbi genom att hävda att kommissionen saknade faktamässig grund för att se det som att företagen i urvalet skulle ges betyget "BB" med tanke på deras resultat- och lönsamhetsuppgifter och antydde att en sådan situation gällde för hela sektorn. De invände också mot den metod som använts för att fastställa referensvärdet för lån i euro och US-dollar genom att hävda att PBOC inte fastställde räntegolven för utlåning för lån i sådana valutor och att bankerna är fria att bevilja dem till vilka räntor de vill. Myndigheterna hänvisade också till en samarbetsvillig tillverkare för vilken det beräknade referensvärdet låg under den ränta som tillämpades för samtliga beviljade lån.
- (250) Beträffande det påslag och det kreditbetyg som använts tog kommissionen inte emot några riktlinjer från bankerna som de använder för att ge företag kreditbetyg. Dessutom kunde man inte förlita sig på de få handlingar som företagen själva uppvisade för att bedöma deras kreditvärdighet. I synnerhet lämnade ett företag in en kreditvärdering som rörde ett av dess många företag som inte är verksamma inom solcellssektorn. Ett annat företag lämnade in en handling som inte utfärdats av en bank utan av ett betalat kreditvärderingsinstitut. En tredje handling hade redan avisats under den ursprungliga undersökningen och innehöll inga nya uppgifter.
- (251) Vad beträffar lån i euro och US-dollar hänvisas till skäl 237, där snedvridningar av marknaden tas upp. Sådana snedvridningar motiverar användning av externa referensvärden för också sådana lån. Med avseende på den samarbetsvilliga tillverkare som de kinesiska myndigheterna hänvisar till stöddes detta påstående inte av den tillgängliga informationen.
- (252) En exporterande tillverkare kommenterade att PBOC:s ränta är det korrekta referensvärdet för att kontrollera huruvida lån beviljas till förmånliga villkor. PBOC-räntan avser dock bland annat internbanklån. Den är inte ett lämpligt referensvärde för solcells företag under de omständigheter som gäller i denna undersökning, särskilt när man tänker på att det förklaras ovan att referensvärdet bör vara för företag med ett betyg på BB, medan bankerna typiskt sett har mycket bättre betyg om de vill få tillgång till internbanklån.
- (253) Parten kommenterade även att kommissionen inte hade gjort något avdrag av förmånen för de få lån som beviljats ovanför det beräknade referensvärdet. Lika i den ursprungliga undersökningen ansågs det emellertid att sådana lån inte skulle påverka beräkningen.
- (254) Slutligen ville den exporterande tillverkaren behandlas annorlunda jämfört med de andra företagen i urvalet, eftersom denne ansåg att dess ekonomiska situation inte längre motsvarande betyget BB. Med tanke på att kommissionen tillämpade betyget BB på alla företag (såsom den gjorde i den ursprungliga undersökningen och vilket förklaras i skäl 256) avvisades denna begäran.
- (255) En exporterande tillverkare som ingick i urvalet uppgav att vissa av dess lån endast rörde exportverksamhet. Detta beaktades när man beräknade den förmån som hörde ihop med dessa lån.
- (256) Både de kinesiska myndigheterna och de exporterande tillverkare som ingick i urvalet ombads lämna uppgifter om de kinesiska bankernas utlåningspolicyer och om hur lån tilldelats de exporterande tillverkarna (se skälen 47, 107 och 110). Trots upprepade förfrågningar inkom inga sådana uppgifter. Med tanke på det bristande samarbetet och en samlad bild av de tillgängliga uppgifterna, och i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 28.6 i grundförordningen, anses det liksom i den ursprungliga undersökningen att det är rimligt att anta att alla solcellstillverkare i Kina skulle betygsättas som låntagare utan tillfredsställande kreditbetyg ("non-investment grade", betyget BB från Bloomberg), och att tillämpa en premie som vore rimlig på obligationer som emitterats av företag med samma betyg enligt standardutlåningsräntan hos People's Bank of China.
- (257) Det påstods att den kinesiska solcellsindustrins kreditbetyg borde sänkas från BB till C eller lägre med tanke på de rådande bristerna och de extremt svaga balansräkningarna för till och med Kinas största tillverkare.
- (258) Detta påstående måste avvisas eftersom det inte finns några tillgängliga uppgifter som antyder att solcellsindustrin skulle befinna sig i en värre eller bättre situation än i den ursprungliga undersökningen. Därför ansågs det lämpligt att bibehålla den metod som användes i den ursprungliga undersökningen.

- (259) Förmånen för de exporterande tillverkarna har som en följd beräknats genom att multiplicera ränteskillnaden, uttryckt i procent, med den utestående delen av lånet, dvs. den ränta som inte erlagts under översynsperioden. Detta belopp fördelades sedan över den totala omsättningen för de berörda exporterande tillverkarna, eller den totala exportomsättningen där så är lämpligt.
- (260) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Förmånliga statliga lån	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	1,17
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,28
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,52

3.4.1.2 Tillhandahållande av kreditramar

a) Inledning

- (261) Begäran innehöll påståenden om att de kinesiska bankerna hade beviljat oproportionerligt stora kreditramar till de kinesiska exportörerna av den produkt som översynen gäller. Undersökningen bekräftade att alla undersökta företag fick mycket stora kreditramar från kinesiska banker, i de flesta fall avgiftsfritt.

b) Undersökningsresultat

Kreditramar innebär en potentiell överföring av medel

- (262) Panelrapporten i tvisten om åtgärder för handel med stora civila flygplan bekräftade att sådana kreditramar, utöver effekterna av enskilda lån, kan utgöra potentiella direkta överföringar av medel enligt den WTO-lagstiftning som motsvarar artikel 3.1 a i i grundförordningen och att de därmed är finansiella bidrag. Panelen konstaterade att förmånen av en potentiell överföring av medel uppstår i och med blotta förekomsten av en skyldighet att göra en direkt överföring av medel. Panelen fann även att en kreditram i sig skulle kunna medföra en förmån för det mottagande företaget och att den därmed utgjorde en potentiell överföring av medel utöver varje direkt överföring av medel i form av individuella lån ⁽⁴³⁾.

De banker som tillhandahåller kreditramar är offentliga organ eller agerar på uppdrag av statliga myndigheter

- (263) Kreditramarna till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet tillhandahölls av samma banker som de som beviljade de förmånliga lån som beskrivs ovan i avsnitt 3.4.1.1. Dessa banker är offentliga organ (se skälen 136, 151, 166, 185 och 186). De utför en myndighetsuppgift som består i att främja solcellsindustrin i linje med den centrala planering som avses i avsnitt 3.2.
- (264) Enligt svaren på frågeformulären från de tre exporterande tillverkarna i urvalet tog dessa emot sina kreditramar kostnadsfritt. Under normala marknadsförhållanden tar bankerna dock ut betydande avgifter på garantiåtaganden och administrativa avgifter för kreditramar för att kompensera för kostnaderna och riskerna.
- (265) Förmånen består i att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet i de flesta fall hade befriats från de avgifter som normalt gäller för kommersiella kreditramar till företag. Kommissionen använde de avgifter som en utländsk affärsbank tog ut för en kreditram som hade getts till en av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet enligt den ursprungliga undersökningen ⁽⁴⁴⁾. Ingen sådan kreditram för något av de tre företagen i urvalet existerade under den aktuella undersökningen. Eftersom avgifterna beräknas som en enkel procentandel av transaktionsvärdena fanns inget behov av att uppdatera det referensvärde som användes i den ursprungliga undersökningen. Inget annat referensvärde föreslogs heller i den nuvarande undersökningen.

⁽⁴³⁾ Panelens rapport *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*, WT/DS316/R (30/06/2010), punkterna 7.735–7.738.

⁽⁴⁴⁾ Se skäl 253 i genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013.

- (266) Av samma skäl som i skälen 230–235 är subventionerna i form av oproportionerliga kreditramar inte allmänt tillgängliga och är därför selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Ingen av de berörda parterna lämnade heller in några bevis som tydde på att subventionen baseras på objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (267) Efter utlämnandet av uppgifterna klagade en exporterande tillverkare på att kommissionen inkluderat ett samarbetsavtal mellan en bank och företaget i dess förteckning över kreditramar. Kommissionen anser att inkluderingen av ett sådant avtal är rättfärdigad eftersom det har samma egenskaper som de avtal som beskrivs i skälen 434–438 i den ursprungliga förordningen. Utan ett sådant avtal skulle marknaden uppenbarligen uppfatta det som att exportören befann sig i en svagare ställning. Följaktligen kvalificeras avtalet som en potentiell överföring av medel eller som tillhandahållande av finansiella tjänster. En sådan värdefull "garanti" skulle ha ett visst värde på marknaden och göra att mottagaren "klarade sig bättre" än vad denne skulle ha gjort utan avtalet. Liksom i den ursprungliga undersökningen, där ett avtal med samma bank till samma belopp hade utjämnats, står kommissionen fast vid att ett sådant avtal är utjämningsbart.

c) Slutsats

- (268) Undersökningen visade att alla (grupper av) exporterande tillverkare som ingick i urvalet gynnades av kreditramar som tillhandahölls avgiftsfritt eller under gängse kostnad på marknaden under översynsperioden.
- (269) Sådana kreditramar till solcellsindustrin bör därför betraktas som en subvention.
- (270) Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet bör subventionen anses vara utjämningsbar.

d) Beräkning av subventionsbeloppet

- (271) Tillhandahållande av kreditramar avgiftsfritt eller under gängse avgifter på marknaden betraktas som tillhandahållande av finansiella tjänster (artikel 3.1 a iii i grundförordningen) mot för låg ersättning. Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. På grund av de snedvridningar av marknaden som beskrivs i skälen 225 och 226 kunde det inte fastställas huruvida ersättningen för de finansiella tjänsterna (i detta fall tillhandahållande av kreditramar) var rimliga i förhållande till de rådande marknadsvillkoren i Kina. I enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen anses den förmån som mottagarna får vara skillnaden mellan det belopp som företaget betalar för de kreditramar de beviljats av kinesiska banker och det belopp som företaget skulle ha behövt betala för en likvärdig kommersiell kreditram som kan erhållas på marknaden. Kreditramar skulle även kunna ses som en möjlig överföring av medel enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen.
- (272) Enligt den ursprungliga undersökningen erhöll en av de exporterande tillverkarna i urvalet en kreditram från den bank vars huvudkontor är etablerat i en annan finansiell jurisdiktion än Kina och betalade avgifter på garantiåtaganden och administrativa avgifter enligt sedvanlig praxis på den globala finansmarknaden. Trots att kreditramen beviljats av bankens kinesiska dotterbolag ansågs avgifterna vara ett rimligt substitut för ett referensvärde. Liksom för beräkningen av subventionsbeloppet för detta system i den aktuella översynen när åtgärderna upphör att gälla ansågs avgifterna för denna kreditram kunna användas som referensvärde i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen. Såsom anges i skäl 267 kunde inget bättre riktmärke fastställas.
- (273) Subventionsbeloppet räknades ut genom att de avgiftsbelopp som användes som referensvärde tillämpades proportionellt på beloppet för varje berörd kreditram (minus eventuella avgifter som faktiskt erlagts). För kreditramar som gällde mer än ett år fördelades det totala subventionsbeloppet över kreditramens löptid och ett lämpligt belopp hänfördes till översynsperioden.

- (274) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Tillhandahållande av kreditramar	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,52
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	1,20
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,62

3.4.1.3 Subventionsprogram för exportkrediter

- (275) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner genom detta program under översynsperioden. Hur som helst finns ingen uppgift om att det ursprungliga programmet för exportsubvention har dragits tillbaka.

3.4.1.4 Exportgarantier och försäkringar för miljövänlig teknik

a) Inledning

- (276) Begäran innehöll anklagelser om att Sinasure fortsatt att tillhandahålla exportkreditförsäkring till förmånliga villkor till tillverkarna av den produkt som översynen gäller. Enligt klagomålet är inte Sinasures exportkreditförsäkring ens lämplig för att täcka Sinasures verksamhet på lång sikt, och Sinasure bedriver verksamhet i en situation med långsiktiga förluster.

b) Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

- (277) Vilket nämns i skälen 279–283 bad kommissionen om information i frågeformuläret, i skrivelserna om ofullständigt svar och vid kontrollbesöket på plats hos de kinesiska myndigheterna och Sinasure. Ett stort antal uppgifter tillhandahölls inte av dessa myndigheter och/eller Sinasure, varför kommissionen inte kunde verifiera alla viktiga aspekter och upplysningar med en tydlig objektiv koppling till systemet, såsom de handlingar och uppgifter som nämns nedan.
- (278) När det gäller aktieinnehav och den interna beslutsprocessen överlämnades inte den nya/reviderade bolagsordningen. Efter utlämnandet av uppgifter underströk de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte uppgav vilken specifik aspekt av bolagsordningen som inte var tillgänglig och hur den påverkade kommissionens analys, och att den förlitade sig på den föräldrade versionen av bolagsordningen. I detta avseende noterar kommissionen att den baserade sina slutsatser på den version av bolagsordningen som fanns tillgänglig och var obestridd.
- (279) När det gäller de interna regler som styr transaktionerna och riskbedömningsprocessen lämnade Sinasure inte in den efterfrågade handlingen med *grundläggande regler för omfattande riskhantering för China Export & Credit Insurance Corporation* eller *systemet för särskilt godkännande av policybaserade exportkreditförsäkringsprogram vid China Export & Credit Insurance Corporation*, som tas upp i det styrelseprotokoll som hade lämnats i svaret på frågeformuläret. Efter utlämnandet av uppgifter sa de kinesiska myndigheterna att det är ologiskt att nämna att den andra handlingen inte tillhandahölls eftersom enligt vad kommissionen noterat i sin egen förteckning över handlingar som upprättades under kontrollen existerar inte denna handling enligt Sinasure. Kommissionen överraskas dock av att styrelsens protokoll hänvisar till en handling som inte finns. Faktum är att handlingen inte överlämnades och

därför finns med i förteckningen, vilken myndigheterna därtill godkände och undertecknade i slutet av kontrollbesöket. De skäl som noterats till varför handlingen inte lämnades var de skäl som myndigheterna uppgav, och dessa registrerades för att undvika missförstånd.

- (280) Medan Sinosure lät kommissionen ta sig en snabb titt på siffran för de vinster/förluster som uppnått endast för kortsiktiga kreditförsäkringar inom ramen för exportkreditförsäkringsprogrammet framhålls det att kommissionen inte tilläts granska eller ta en kopia av handlingen, och att den beräknade lönsamheten inte kunde stödjas av några bevis.
- (281) Efter utlämnandet av uppgifter anser de kinesiska myndigheterna att kommissionen medger att den granskat vinst- och förlustsiffrorna i skäl 280. Myndigheterna bör dock också ta hänsyn till resten av skälet i fråga, som leder till slutsatsen att kommissionen inte var nöjd med den information som tillhandahållits. Myndigheterna menade även att Sinosure visst lämnade utförlig information i sitt svar på frågeformuläret om den kortfristiga exportkreditförsäkring som beviljats för export av solenergiprodukter till unionen. I detta avseende noterar kommissionen att de siffror som presenterades under kontrollbesöket var omöjliga att kontrollera på plats.
- (282) Information om exportkreditförsäkring per sektor, från de tio största exporterande tillverkarna eller från de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, tillhandahölls inte heller. Påståendena efter utlämnandet av uppgifter om de tio största exporterande tillverkarna tas upp i skäl 67. Vad gäller de kinesiska myndigheternas påstående om att informationen för de tre exporterande tillverkarna i urvalet hur som helst fanns tillgänglig för kommissionen via de exporterande tillverkarna själva noterar kommissionen att den information som efterfrågades från Sinosure borde ha tillhandahållits av Sinosure själv. Sinosure kunde inte anta att information om exportkreditförsäkring skulle lämnas av de tre exporterande tillverkarna i urvalet, och hur som helst kunde Sinosure helt enkelt inte utgå från att denna information skulle vara fullständig eller korrekt. Det ingår i den undersökande myndighetens ansvar att samla in information från olika källor, en uppgift som har hindrats av bristande samarbete.
- (283) Dessutom påstod Sinosure att inga av de tre exporterande tillverkarna i urvalet hade tecknat försäkringar hos Sinosure under översynsperioden. Påståendet konstaterades vara felaktigt och strider mot den information som tillhandahölls av de tre exporterande tillverkarna i urvalet.

c) Sinosure är ett offentligt organ

- (284) I den ursprungliga undersökningen ⁽⁴⁵⁾ slogs fast att Sinosure är ett offentligt organ. Varken de kinesiska myndigheterna eller Sinosure tillhandahöll några bevis under denna undersökning om att denna situation har förändrats. Vid undersökningen framkom inte heller några uppgifter som stred mot slutsatsen ovan. Tvärtom bekräftade Sinosures årsrapport för 2014 slutsatsen i den ursprungliga undersökningen eftersom det i denna uppges att *Sinosure gjorde allt för att stödja Kinas nationella politik och arbetade för detta genom att undersöka nya idéer och koncept, förbättra arbetsmetoderna, finslipa produkter och tjänster samt förbättra effektiviteten i verkställandet av dess politiska uppgifter*, och att det har en roll som ett organ som stöder politiken. De slutsatser som drogs i den ursprungliga undersökningen förblir alltså giltiga även under översynsperioden och bekräftas.

d) Rättslig grund

- (285) Den rättsliga grunden är identisk med den i den ursprungliga undersökningen, dvs. följande: *Tillkännagivande om genomförandet av strategin för främjande av handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring* (Shang Ji Fa [2004] nr 368); som utfärdades gemensamt av det kinesiska handelsministeriet och Sinosure. 2006 års register över kinesiska produkter med ny och avancerad teknik. Den s.k. Plan 840 i statsrådets tillkännagivande av den 27 maj 2009. Den s.k. Plan 421 i Tillkännagivande om praktiska frågor kring genomförandet av specialarrangemangen för finansiering av exportförsäkring för stor, komplett utrustning, som utfärdades gemensamt av handelsministeriet och finansministeriet den 22 juni 2009. Statsrådets Tillkännagivande om utveckling av strategiska tillväxtindustrier (Guo Fa [2010] nr 32 av den 18 oktober 2010) och riktlinjerna för tillämpning av detta (Guo Fa [2011] nr 310 av den 21 oktober 2011).

⁽⁴⁵⁾ Se skälen 225–235 i den ursprungliga förordningen.

e) Undersökningsresultat

- (286) Eftersom Sinasure är ett offentligt organ som har myndighetsbefogenheter och verkställer statliga lagar och planer utgör den exportkreditförsäkring som erbjuds tillverkare av den produkt som översynen gäller ett finansiellt bidrag i form av möjlig direkt överföring av medel från myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen.
- (287) Vissa lokala myndigheter beviljade en rabatt på en del av den premie som de exporterande tillverkarna betalade till Sinasure. Denna rabatt på en del av den premie som betalas av de exporterande tillverkarna utgör också en direkt överföring av medel i form av ett bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen.
- (288) När Sinasure tillhandahåller exportkreditförsäkring till förmånligare villkor än vad mottagaren normalt sett skulle kunna få på marknaden, eller erbjuder ett försäkringsskydd som annars inte skulle vara tillgängligt på marknaden rör det sig om en förmån i enlighet med artiklarna 3.2 och 6 c i grundförordningen. Exporterande tillverkare omfattas även av en ytterligare förmån i den mening som avses i artikel 3.2, nämligen kontantrabatt på en del av försäkringspremien till Sinasure som beviljades av vissa lokala myndigheter på de orter där vissa exporterande tillverkare var etablerade.
- (289) För att kunna konstatera om det handlar om en förmån undersökte kommissionen i vilken utsträckning Sinasures premier täckte kostnaderna för de kortfristiga exportkreditförsäkringarna. Vilket förklaras i skäl 280 tillhandahöll Sinasure en lönsamhetsanalys som täckte perioden 2011–2015, vilken visar att Sinasure enligt vad som påstås totalt sett var lönsamt under denna period, men att företaget drabbades av förluster under 2015. För det första noterar kommissionen att denna handling, som ska komma från ekonomiavdelningen, endast kunde granskas snabbt och inte fick kopieras/skrivas ut och tas med som bevismaterial. För det andra kunde informationen i rapporten endast kontrolleras i mycket liten utsträckning eftersom den uppvisade bevishandlingen inte möjliggjorde en ordentlig avstämning av informationen med Sinasures årsrapport för 2014. Kommissionen var därför inte nöjd med den information som tillhandahölls.
- (290) Sinasures argument grundade sig vidare på led j i bilaga 1 till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, enligt vilket en exportkreditförsäkring vars premier inte täcker de långsiktiga kostnaderna och förlusterna är en "förbjuden" exportsubvention enligt artikel 3.1 a i det avtalet. I svaret på frågeformuläret hänvisade Sinasure endast till den ackumulerade vinsten under de fem senaste åren och drog slutsatsen att eftersom man totalt sett gått med vinst under denna period kan exportkreditförsäkring till de exporterande tillverkarna inte utgöra en subvention enligt WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. I detta avseende noteras att kommissionen, på grundval av den information som lämnats in, dvs. en ackumulerad siffra som rör lönsamheten under en period på fem år, inte kan dra några meningsfulla slutsatser.
- (291) Utan den tillförlitliga och verifierbara information som skulle ha behövts för att göra en analys av det "program" som avses i led j i bilaga 1 till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder var kommissionen tvungen att använda tillgängliga uppgifter som grund för sina slutsatser. I detta avseende förlitade sig kommissionen på den årsrapport för 2014 som erhöles under kontrollbesöket. Granskningen av denna handling avslöjade att den totala exportkreditverksamheten vid Sinasure skulle ha gått med förlust under 2013 och 2014 om viss icke-rörelserelaterad inkomst inte hade registrerats. Sådana icke-rörelserelaterade inkomster rör inte Sinasures normala verksamhet och bör därför uteslutas ur detta instituts lönsamhetsanalys. Situationen förblir lik den i den ursprungliga undersökningen.
- (292) Efter utlämnandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna kommissionens bedömning om att Sinasures övergripande exportkreditförsäkringsverksamhet skulle gå med förlust och kommissionens beräkningsmetod, genom att hänvisa till myndigheternas kommentarer av den 27 september 2013. De sistnämnda kommentarerna har redan tagits upp och avfärdats i avsnitt 3.5.3 i den ursprungliga förordningen.
- (293) Utöver förklaringarna i skälen 280, 289 och 290, och vilket fastställs i den ursprungliga undersökningen, anges i artikel 11 i den enligt vad som påstås vara den föräldrade version av bolagsordningen som lämnades i svaret på frågeformuläret att företaget ska uppnå nollresultat. Sinasure strävar alltså enligt stadgarna inte efter att maximera sin vinst, utan behöver som det enda officiella exportkreditförsäkringsföretaget i Kina bara uppnå nollresultat. De uppgifter kommissionen har tillgång till visar att Sinasure verkar i en rättslig och politisk miljö där företaget som

en del av sitt politiska uppdrag förväntas genomföra statens politik och planer. Bland de utvalda industrier och företag som specifikt fått stöd av staten har de exporterande tillverkarna haft full tillgång till den exportkreditförsäkring som Sinasure tillhandahållit till förmånliga priser. Sinasure ger alltså solcellsindustrin obegränsad tillgång till försäkringsskydd och de låga försäkringspremier som tas ut speglar inte de faktiska försäkringsriskerna vid export inom denna sektor. Mot bakgrund av de uppgifter som fanns att tillgå kan det redan slås fast att de premier som tas ut av Sinasure förblir otillräckliga för att täcka företagets verksamhet på lång sikt.

- (294) Det påminns även om att vissa slutsatser som pekar i samma riktning redan drogs i den ursprungliga undersökningen ⁽⁴⁶⁾. De kinesiska myndigheterna tillhandahöll inte några bevis under denna undersökning om att denna situation har förändrats. Vid undersökningen framkom inte några uppgifter som stred mot slutsatsen ovan.
- (295) På grundval av uppgifterna ovan, med tanke på att Sinasure fortsätter att gå med förlust i sitt program för exportkreditförsäkring, fastställs förekomsten av en förmån genom att jämföra de premier som betalas av de exporterande tillverkarna med de som finns tillgängliga på marknaden.
- (296) Sinasure påstod att fyra andra företag tillhandahåller sådana tjänster på den kinesiska marknaden. Ingen information om deras marknadsandelar kunde dock lämnas i detta avseende. I vart fall är Sinasure det enda officiella exportkreditförsäkringsföretaget och har en dominerande ställning på den kinesiska marknaden. Följaktligen finns det inte några kommersiella referensvärden i Kina för sådana instrument och eftersom den finansiella marknaden i Kina förblir snedvriden av statliga ingripanden är det rimligt att använda ett referensvärde utanför Kina.
- (297) Subventionerna är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen, eftersom de inte kan erhållas om man inte bedriver export. De är dessutom selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom de endast är tillgängliga för vissa företag. Eftersom ingenting har ändrats i detta avseende hänvisas till skälen 246 och 247 i den ursprungliga förordningen, där det slogs fast att de förmåner som tillverkarna av den produkt som översynen gäller har beviljats av Sinasure och/eller av de lokala myndigheterna är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Eftersom det inte fanns någon bevisning för att subventionerna skulle bygga på objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen är förmånen selektiv även i detta avseende.
- (298) Tvärtemot vad de kinesiska myndigheterna och en exporterande tillverkare hävdade efter utlämnandet av uppgifter avvisades inte den information som lämnades in av företagen om premier som betalats. Slutligen användes den emellertid inte i den beräkning som beskrivs i skälen 302 och 303, eftersom kommissionen använde sig av tillgängliga uppgifter.

f) Slutsats

- (299) Undersökningen visade att de tre grupperna av exporterande tillverkare i urvalet gynnades av Sinasures exportkreditförsäkring under översynsperioden.
- (300) Den exportkreditförsäkring som Sinasure tillhandahöll solcellsindustrin bör betraktas som en subvention eftersom premierna är lägre än de på marknaden.
- (301) Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet bör subventionen anses vara utjämningsbar.

g) Beräkning av subventionens storlek

- (302) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Beräkningen av förmånen gjordes på motsvarande sätt som för lånegarantier. I enlighet med artikel 6 c i grundförordningen anses den förmån som mottagaren får vara skillnaden mellan det premiebelopp som företaget betalar för den kortfristiga försäkring som tillhandahålls av Sinasure och det belopp som företaget skulle ha behövt betala för en jämförbar exportkreditförsäkring som kan erhållas på marknaden.
- (303) Såsom nämns i skälen 277–283 kunde kommissionen inte kontrollera ett antal uppgifter gällande Sinasures tillhandahållande av exportkreditförsäkring till de exporterande tillverkarna som ingick i urvalet, till de största exporterande tillverkarna eller till den berörda sektorn. Med tanke på det bristande samarbetet från de kinesiska myndigheternas och Sinasures sida använde sig kommissionen av tillgängliga uppgifter för att beräkna den förmån som beviljats mottagarna. I detta avseende ansågs det rimligt att förlita sig på de förmånsnivåer som tillämpades i den ursprungliga undersökningen. De företag som ingick i urvalet under denna översyn och som

⁽⁴⁶⁾ Se skälen 245–247 i den ursprungliga förordningen.

ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen får den förmånsnivå som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Vad gäller den grupp som inte ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen är dess förmånsnivå det vägda genomsnittet för de samarbetsvilliga företagen i den ursprungliga undersökningen.

- (304) De subventionsnivåer som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Exportgarantier och försäkringar	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,59
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,00
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,71

3.4.2 Bidragsprogram

3.4.2.1 Subventioner för utveckling av "kända varumärken", "välkända varumärken i Kina", "utvecklingsfonden för exportvarumärken" och liknande program, både på central och underordnad nivå

- (305) Undersökningen visade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från dessa program under översynsperioden. Hur som helst finns ingen uppgift om att de ursprungliga subventionsprogrammen har dragits tillbaka.

3.4.2.2 Golden Sun Demonstration-programmet

a) Inledning

- (306) I den ursprungliga undersökningen slogs det fast att tillverkarna inom solcellssektorn tog emot subventioner inom ramen för programmet Golden Sun Demonstration (nedan kallat *Golden Sun*).

b) Bristande samarbete

- (307) Kommissionen hade bett de kinesiska myndigheterna att överlämna ett antal handlingar, varav de flesta rörde budgetmålen i Golden Sun-programmet. I sitt svar på frågeformuläret påstod myndigheterna att de inte kunde hitta de efterfrågade handlingarna eftersom de frågor som kommissionen formulerat var ofullständiga. Under kontrollbesöket, efter att kommissionen ställt samma frågor (med samma detaljnivå som i frågeformuläret, dvs. namnen på de efterfrågade handlingarna), hävdade de kinesiska myndigheterna emellertid att dessa handlingar var konfidentiella och att de behövde kontrollera huruvida handlingarna kunde överlämnas till kommissionen. I detta sammanhang lyckas inte kommissionen se varför de saknade handlingarna bör betraktas som konfidentiella och inte kunde tillhandahållas inom ramen för en antisubventionsundersökning, där den undersökande myndigheten är bunden av strikta sekretessregler. Liksom i samband med den ursprungliga undersökningen återkom inte myndigheterna i frågan trots flera påminnelser under besöket på plats, och handlingarna överlämnades aldrig till kommissionen.
- (308) Dessutom hade myndigheterna i sitt svar på frågeformuläret uppgett att inga av de exporterande tillverkarna i urvalet hade gynnats av detta program under översynsperioden, eftersom programmet inte är avsett för tillverkare av den produkt som översynen gäller. Detta stred dock mot de uppgifter som tillhandahölls av de exporterande tillverkarna som ingick i urvalet. Under kontrollbesöket nyanserade de kinesiska myndigheterna sitt svar på frågeformuläret och erkände att betalningar kan ha utförts även fast programmet enligt vad som påstås hade upphört och hade ändrats till ett program för inmatningspriser. Myndigheterna lämnade in statsrådets yttrande från 2013 som stöd för denna sistnämnda uppgift. Kommissionen noterar att myndigheterna i sitt svar på frågeformuläret inte nämnde att detta program hade ändrats och de hade inte heller lämnat in några bevis i detta avseende. Kommissionen noterar också att den handling som lämnades under kontrollen inte har att göra med detta program eller den påstådda ersättningen av programmet med ett annat.

- (309) Till följd av denna brist på samarbete från de kinesiska myndigheternas sida har kommissionen inte kunnat kontrollera alla aspekter av Golden Sun-programmet och i synnerhet de förmåner som faktiskt getts tillverkarna av den produkt som översynen gäller och solcellsindustrin som helhet. Utöver detta lämnade de kinesiska myndigheterna inte in alla relevanta handlingar som begärdes, framför allt inte de budgetdokument om Golden Sun-anslagen som hade utfärdats av finansministeriet.
- (310) Gällande förmånerna noterar kommissionen vidare att de kinesiska myndigheterna hade blivit ombedda att lämna information om de förmåner som tillverkarna erhållit, men att myndigheterna, trots att informationen fanns tillgänglig för dem, bara uppgav att inga förmåner hade tagits emot.

c) Rättslig grund

- (311) Liksom vad som fastställs i den ursprungliga undersökningen är den huvudsakliga rättsliga grunden Tillkännagivande om genomförandet av Golden Sun Demonstration-programmet av den 16 juli 2009 och bilagan om tillfälliga åtgärder för förvaltningen av bidragsmedel inom programmet (dok. Caijian nr 397 [2009]), från finansministeriet, vetenskapsministeriet och den nationella energimyndigheten, Cirkulär om framgångsrikt genomförande av uppdragen inom ramen för Golden Sun Demonstration-programmet (dok. nr 718 [2009]), Cirkulär om framgångsrikt genomförande av Golden Sun Demonstration-programmet 2010 (dok. nr 622 [2010]), cirkulär från finansministeriet av den 2 december 2010 med anvisningar om budgetposter för finansiering av konstruktionskostnader inom Golden Sun Demonstration-programmet 2010 (dok. nr 965 [2010]), Cirkulär om fördelning av budgetmålen för skattelättnader inom Golden Sun-programmen 2011 (JCJ-dok. nr 336) från finansmyndigheten i Hebei av den 1 september 2011, och Cirkulär om fördelning av budgetmålen för skattelättnader inom Golden Sun-programmen 2011 (HCJ-dok. nr 135) från den kommunala finansmyndigheten i Hengshui av den 8 november 2011.

d) Undersökningsresultat

- (312) Liksom i den ursprungliga undersökningen upprepade de kinesiska myndigheterna att detta bidragsprogram inte är avsett för tillverkare av den produkt som översynen gäller, utan riktar sig till projekt för elproduktion genom solceller. De kinesiska myndigheterna påstod också att sökanden inte hade tillhandahållit bevis för att visa att eventuella förmåner hade beviljats tillverkarna av de berörda produkterna under översynsperioden.
- (313) I den aktuella undersökningen finns inga uppgifter som kan ändra kommissionens slutsatser från den ursprungliga undersökningen i skälen 271–282, där det slogs fast att bidragen inom ramen för detta program är direkt kopplade till den produkt som översynen gäller, eftersom de stödberättigade solcellssystemen specifikt omfattar tillhandahållande av moduler och celler som en betydande del av projekten, och därför är kopplingen mellan den erhållna förmånen från staten och den produkt som översynen gäller direkt och oupplösbar.
- (314) Enligt vad som fastställs i den ursprungliga undersökningen beviljar Golden Sun-programmet en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, i form av en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna som ett bidrag till tillverkarna av den produkt som översynen gäller.
- (315) Kommissionen fastställde också att detta subventionssystem är selektivt i den betydelse som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.

e) Slutsats

- (316) Golden Sun-programmet förblir en selektiv subvention i form av bidrag. Undersökningen har visat att exportörerna i urvalet har gynnats av denna subvention.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (317) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Programmet Golden Sun Demonstration	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,20
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,16
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,01

- (318) I sitt svar på utlämnandet av uppgifter lämnade de kinesiska myndigheterna kommentarer om Golden Sun Demonstration-programmet genom att upprepa vissa tvistefrågor som de redan hade tagit upp. Eftersom dessa redan behandlas ovan krävs ingen ytterligare kommentar. Dessutom hävdade de att kommissionen inte hade fastställt att det förekom selektivitet med avseende på detta system.
- (319) Med tanke på att Golden Sun-bidragen endast beviljades kinesiska tillverkare inom sektorn förnybar energi följer det dock att deras selektivitet är uppenbar i enlighet med WTO:s normer.
- (320) Vidare hävdade myndigheterna att de hade tillhandahållit bevis för att detta system hade upphört. Eftersom dessa bidrag redovisades på kontot för upplupna intäkter hos de exporterande tillverkarna i urvalet kommer de emellertid att ge dem en förmån under många år framöver. Detta innebär att det i subventionstermer är vilseledande att hävda att systemet har avslutats. I själva verket tilläts inga nya förmånstagare med avseende på programmet, men på grund av den långa livslängden på de anläggningar som omfattas fortsätter ändå förmånerna att beviljas. Dessa påståenden avvisades därför också.

3.4.2.3 Övriga bidrag

a) Inledning

- (321) Med sin begäran lämnade sökanden in bevis som visade att främjade industrier i Kina kan ta emot flera enstaka eller återkommande bidrag från statliga myndigheter på olika nivåer, dvs. lokal, regional och nationell nivå.
- (322) I denna undersökning slogs faktiskt fast att de tre företag som ingick i urvalet också tog emot betydande enstaka eller återkommande bidrag från olika myndighetsnivåer, som ledde till att förmåner erhöles under översynsperioden. Vissa av dessa hade redan rapporterats av de företag som ingick i urvalet i deras respektive svar på frågeformuläret, medan andra konstaterades på plats under kontrollen. Inga av dem uppgavs i svaret på frågeformuläret från de kinesiska myndigheterna, vilket man bett om.

b) Rättslig grund

- (323) Dessa bidrag beviljades företagen av offentliga myndigheter på nationell nivå eller på provins-, stads-, läns- eller distriktsnivå, och samtliga tycktes vara selektivt riktade till de företag som ingick i urvalet eller selektiva med avseende på belägenhet eller typ av industri. De närmare rättsliga bestämmelserna om den exakta lag enligt vilken dessa förmåner beviljades, om det över huvud taget fanns någon rättslig grund för dem, lämnades inte ut, men kommissionen fick ibland en kopia av en handling som utfärdats av en offentlig myndighet som åtföljde beviljandet av medel (nedan kallat *meddelandet*).

c) Undersökningsresultat

- (324) Med tanke på de stora bidragsmängder som togs upp i begäran och/eller konstaterades i redovisningen hos företagen i urvalet presenteras bara en sammanfattning av de huvudsakliga resultaten i denna förordning. Bevis för att det förekom en mängd bidrag och det faktum att de hade beviljats av kinesiska myndigheter på olika nivåer tillhandahölls inledningsvis av de tre företagen i urvalet. Flera andra bidrag som inte rapporterades av dessa företag identifierades vid kontrollerna på plats.

- (325) Ett av de företag som ingick i urvalet tog emot fler än 130 av dessa bidrag under översynsperioden. Många av dessa beviljades av statliga myndigheter på stads-, distrikts- eller provinsnivå. Det största bidraget uppgick till mer än 7 miljoner renminbi och beviljades inom ramen för Trinity-systemet, en kommunfond för att främja omvandling och uppgradering av industriföretag. Andra bidrag utgjordes till exempel av patentfonder, fonder för vetenskap och teknik och stipendier, fonder för näringslivsutveckling, fonder för uppgradering och omvandling av industriföretag, bidrag till grundläggande infrastruktur, stödfonder som tillhandahålls på distriktsnivå, fonder för utveckling av ny och ren energi och markskattelättnader. Dessutom erhöll detta företag även bidrag för exportkreditförsäkringen av myndigheten på distriktsnivå.
- (326) Ett annat företag i urvalet erhöll också betydande bidrag från staten under översynsperioden, varav vissa hade att göra med det utvecklingsområde som företaget låg i (mer än 13 miljoner renminbi). Andra bidrag hade koppling till utgifter för vetenskap och teknik, förnybar energi och/eller industri- och informationsutveckling (t.ex. bidragen inom ramen för "3 Famous"). Lättnaderna med anknytning till förvärv av markanvändningsrättigheter upptäcktes också på plats.
- (327) Ett av företagen i urvalet fick, som en grupp, olika bidrag som totalt uppgick till mer än 29 miljoner renminbi. Exempel på sådana bidrag är medel till utveckling av ny energi, reformprojekt för viktig teknik eller fonder med anknytning till det utvecklingsområde där mottagaren är belägen.

d) Slutsats

- (328) Med utgångspunkt i den bevisning som inhämtats när det gäller dessa bidrag till företagen i urvalet, och i avsaknad av andra uppgifter, anser kommissionen att bidragen utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, eftersom en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna i form av bidrag till tillverkarna av den produkt som översynen gäller skedde och tillverkarna därmed beviljats en förmån.
- (329) Dessa bidrag är också selektiva i den betydelse som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom de tycks vara begränsade till vissa företag eller specifika projekt i specifika regioner och/eller solcellsindustrin. Dessa bidrag uppfyller inte kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för stödberättigande och de faktiska kriterierna för urval av stödberättigade företag inte är transparenta, inte är objektiva och inte tillämpas automatiskt. Det finns inte heller några belägg för att bidragen tillhör ett övergripande subventionsprogram.
- (330) I alla fall tillhandahöll företagen information om bidragsbeloppen, och från vilka bidragen tagits emot. De berörda företagen bokförde också oftast denna inkomst under rubriken "stödinkomster" i sin bokföring och hade låtit dessa räkenskaper granskas i en oberoende revision. Detta har ansetts vara positiva bevis för en subvention som innebar en utjämningsbar förmån.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (331) I tabellen nedan visas beräkningen av de förmåner som följt av dessa bidrag (som nämns ovan), med förmånen tagen som det belopp som erhållits under översynsperioden, eller bokförts för översynsperioden, i fall där beloppet skrivits ned av det berörda företaget.

Övriga bidrag	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,54
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,86
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,26

- (332) I sitt svar på utlämnandet av uppgifter lämnade de kinesiska myndigheterna och en exporterande tillverkare kommentarer om "övriga bidrag". De menade att kommissionen inte lämnat tillräckliga uppgifter för att motivera förekomsten av utjämningsbara system.
- (333) Det bör dock påpekas att mycket knappa uppgifter lämnades till kommissionen med anknytning till dessa system i svaren på frågeformulären. De exporterande tillverkarna i urvalet ifrågasatte inte heller de belopp som kommissionen beräknat och som lämnades ut till berörd part. De ifrågasätter inte heller det faktum att dessa bidrag togs emot från de kinesiska myndigheterna.
- (334) Med tanke på det bristande samarbetet från myndigheternas sida beslutade kommissionen sig för att det var rimligt att försöka identifiera huruvida det förekom sådana bidrag under kontrollen på plats. Resultaten av kontrollerna var helt olika det antal och det sammanlagda värdet för bidrag som rapporterats i de kinesiska myndigheternas svar på frågeformuläret. Man beslutade sig för att resultaten från kontrollen på plats var en rimlig indikator på subventioneringsnivån i detta sammanhang. Kommissionen håller inte med om att denna strategi visar på några fel och brister när det gäller att motivera förekomsten av utjämningsbara system. Eftersom dessa bidrag har gemensamma drag, tilldelas av ett statligt organ och inte ingår i ett subventionssystem, utan är enskilda bidrag, kan kommissionen bedöma dem tillsammans enligt beskrivningen i skälen 324–327. Påståendet att kommissionen inte motiverade förekomsten av utjämningsbara system eller lämnade faktiska bevis för sådana system avvisas därför.

3.4.3 Program för direkta skattebefrielser och skattelättnader

3.4.3.1 Programmet "två år gratis, tre år 50 %" för företag med utländska investeringar (FIE-företag)

- (335) Undersökningen slog fast att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.2 Programmet "två år gratis, tre år 50 %" för företag med ny och avancerad teknik

- (336) Undersökningen slog fast att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.3 Skatteavdrag för forskning och utveckling

a) Inledning

- (337) I den ursprungliga undersökningen fastställdes att skatteavdraget för forskning och utveckling som bedrivs av FIE-företag gav dessa företag rätt till skatteförmåner för sin forsknings- och utvecklingsverksamhet (FoU) genom ett skatteavdrag på 150 % för sina utgifter, när vissa tröskelvärden för utgifterna för forskning och utveckling uppnåddes. Det upptäcktes också att detta förmånliga program för avdrag av kostnader för FoU för FIE-företag ersattes av ett särskilt program under 2008, som här kallas för *skatteavdrag för forskning och utveckling* (dvs. genom att utesluta "som bedrivs av FIE-företag").
- (338) De kinesiska myndigheterna bestred att skatteavdraget för forskning och utveckling som bedrivs av FIE-företag hade ersatts under 2008, eftersom de två programmen skulle ha olika kriterier för stödberättigande. Myndigheterna hävdade också att *programmet för skatteavdrag för forskning och utveckling* inte är selektivt och därför inte är utjämningsbart.

b) Rättslig grund

- (339) Mot bakgrund av den ursprungliga undersökningen slogs det inledningsvis fast att den rättsliga grunden för ersättningsprogrammet (*skatteavdrag för forskning och utveckling*) är artikel 30.1 i EIT-lagen och artiklarna 93 och 95 i tillämpningsföreskrifterna för EIT-lagen, de administrativa åtgärderna beträffande bestämning av företag med ny och avancerad teknik (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172) och tillkännagivandet från den statliga skattemyndigheten om frågor

rörande betalning av inkomstskatt för företag med ny och avancerad teknik (Guo Shui Han [2008] nr 985). Efter utlämnandet av uppgifter uppgav de kinesiska myndigheterna att dessa rättsliga grunder var irrelevanta, förutom artikel 30.1 i EIT-lagen och artikel 95 i tillämpningsföreskrifterna för EIT-lagen.

- (340) Under denna undersökning fastställdes även dessa dokument ingå i den rättsliga grunden: *Administrativa åtgärder för skattereduktion för FoU-utgifter för företag* (Guo Shui Fa [2008] nr 116) liksom *Cirkulär om relevant politik för superavdraget för forsknings- och utvecklingsutgifter (2013/70) från finansministeriet och den statliga skattemyndigheten*. Efter utlämnandet av uppgifter uppgav de kinesiska myndigheterna att de administrativa åtgärderna för skattereduktion för FoU-utgifter för företag (Guo Shui Fa [2008] nr 116) ska ha upphört att gälla den 1 januari 2016, dvs. efter översynsperioden.
- (341) Enligt artikel 95 ska ett ytterligare avdrag på 50 % av de FoU-utgifter som nämns i artikel 30.1 beviljas för sådana utgifter avseende produkter med ny och avancerad teknik, så att de omfattas av en avskrivning på 150 % av kostnaderna för immateriella tillgångar.

c) Undersökningsresultat

- (342) Det slås fast att de berörda rättsliga bestämmelserna visar att detta system ger en förmån som begränsats till företag enligt artikel 4 i *de administrativa åtgärderna för skattereduktion för FoU-utgifter för företag* (Guo Shui Fa [2008] nr 116), där det anges att de företag som har rätt till stöd är sådana som bedriver de forsknings- och utvecklingsverksamheter som förtecknas i *vägledningen för prioriterade områden för prioriterad utveckling av avancerade industrier [2007] nr 6*, som utfärdades av den nationella utvecklings- och reformkommissionen, vetenskaps- och teknikministeriet, handelsministeriet och byrån för immateriella rättigheter. Ett av de prioriterade områden som anges i detta vägledande dokument är solenergi ⁽⁴⁷⁾.
- (343) Dessa företag måste ådra sig FoU-utgifter i syfte att utveckla nya tekniker, produkter och färdigheter. Stödberättigade företag kan dra av ytterligare 50 % av dessa utgifter från inkomstskatten. Utgifter för immateriella FoU-tillgångar berättigar också företagen till avdrag på 150 % av deras faktiska kostnader.
- (344) Företag som drar fördel av detta system måste lämna in sin skattedeklaration och berörda bilagor. Förmånens faktiska storlek inkluderas i deklarationen.
- (345) De tre exporterande tillverkarna Chint, Jinko och Trina erhöll förmåner enligt detta system.
- (346) Efter utlämnandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna och en exporterande tillverkare selektiviteten genom att hävda att alla företag i Kina är berättigade till det ytterligare avdraget på 150 %. Myndigheterna tillade att de kanadensiska myndigheterna inte ansåg att detta system var selektivt vad gäller enhetliga väggmoduler från Kina och citerade sedan panelrapporten i ärendet *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*. Myndigheterna framhåller att i det fallet utgjorde en begränsning av finansieringen av FoU till *framväxande och möjliggörande tekniker med höga risker och hög avkastning* enligt panelen inte en tillräckligt begränsad grupp av företag eller industrier, i den mening som avses i artikel 2 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Myndigheterna hävdade att kommissionen felaktigt hade uppgett att ett kriterium för stödberättigande enligt detta program är att företaget är ett företag med ny och avancerad teknik, och att tribunalen i målet T-586/14 Xinyi PV products mot kommissionen slog fast att om ett företag klassas som ett företag med ny och avancerad teknik uppfyller det ett objektivi villkor för beviljandet av skatteförmånen.
- (347) Påståendena ovan avvisas. Det faktum att andra företag kan få jämförbara subventioner baserat på en annan rättslig grund innebär inte att detta system rättsligt sett inte är selektivt för endast en begränsad grupp av företag. Även om man medger att i teorin skulle alla företag ha rätt till det ytterligare avdraget på 150 % gynnas företagen i urvalet i detta fall av avdraget på så sätt att de kunde bocka för en specifik ruta i sin skattedeklaration

⁽⁴⁷⁾ http://www.most.gov.cn/ztzl/gjzctx/ptzcqt/200802/t20080222_59213.htm

som var kopplad till deras certifiering som företag med ny och avancerad teknik, vilket är mycket enklare än det alternativa förfarandet. Vad gäller domen i målet T-586/14 Xinyi PV products mot kommissionen gäller denna marknadsekonomisk status och inte huruvida en subvention är selektiv. Beträffande påståendet om att de kanadensiska myndigheterna inte konstaterat att det förelåg selektivitet för detta system lämnade ingen part in något underlag för dessa uppgifter.

d) Slutsats

- (348) Systemet utgör en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.
- (349) Subventionen är selektiv i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom lagstiftningen själv begränsar tillämpningen av detta system till endast företag som ådrar sig vissa FoU-utgifter.
- (350) I enlighet därmed och enligt vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen bör denna subvention anses vara utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (351) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Den förmån som beviljats mottagarna anses vara den totala skatt som ska betalas enligt den normala skattesatsen, med avdrag för det som betalades med det ytterligare avdraget på 50 % av de faktiska FoU-utgifterna för de godkända projekten. De utjämningsbara beloppen baseras på uppgifter i företagens skattedeklarationer för 2015. En exporterande tillverkare menade att skatteuppgifterna för översynsperioden skulle ha använts i stället. Detta påstående avvisades. Mot bakgrund av skäl 459 i den ursprungliga förordningen påminner kommissionen åter om vikten av att beräkningen av förmåner baseras på den slutliga granskade deklarationen för ett visst beskattningsår. Kommissionen tillägger att den slutliga regleringen av 2015 års skattedeklaration under översynsperioden innebär att de eventuella förmåner som yrkas blir slutgiltiga, vilket ytterligare visar att påståendet är korrekt. Kommissionen kan inte grunda sin beräkning på kvartalsvisa skattedeklarationer, eftersom dessa återspeglar den pågående preliminära situationen vid tidpunkten för inlämningen och per definition inte beaktar den slutliga konsoliderade situationen för beskattningsåret. Syftet med dessa deklarationer är att säkerställa likviditet till staten om skatterna betalas preliminärt, men de avspeglar endast den delvisa situationen vid den tidpunkt då de lämnas in. Dessutom omfattar skattedeklarationen för 2015 tre fjärdedelar av översynsperioden och är därför den mest relevanta årliga skattedeklaration som är tillgänglig.
- (352) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) på den totala försäljningsomsättningen för de exporterande tillverkarna i urvalet under översynsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (353) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Skatteavdrag för forskning och utveckling	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,47
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,15

3.4.3.4 Skattelättnader för företag med ny och avancerad teknik som är involverade i vissa projekt

a) Inledning

- (354) Den ursprungliga undersökningen slog fast att enligt detta program kan ett företag som erkänts som ett företag med ny och avancerad teknik dra fördel av en sänkt inkomstskatt på 15 % jämfört med de vanliga 25 %. Inga förändringar har observerats under denna översyn när åtgärderna upphör att gälla.

b) Rättslig grund

- (355) Den rättsliga grunden för detta program omfattar artikel 28.2 i EIT-lagen tillsammans med de administrativa åtgärderna beträffande bestämning av företag med ny och avancerad teknik (Guo Ke Fa Huo [2008] nr. 172), artikel 93 i genomförandeförordningen för EIT-lagen tillsammans med tillkännagivandet från den statliga skattemyndigheten om frågor rörande betalning av inkomstskatt för företag med ny och avancerad teknik (Guo Shui Han [2008] nr 985), tillkännagivandet från vetenskaps- och teknikministeriet, finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om utfärdande av riktlinjer för förvaltning av erkännandet av företag med avancerad teknik (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 362), tillkännagivandet från den statliga skattemyndigheten om frågor som rör genomförandet av förmånsbehandlingen av inkomstskatt för företag med avancerad teknik (Guo Shui Han [2009] nr 203), tillkännagivandet från den statliga skattemyndigheten om förhandsbetalning av inkomstskatt för företag med avancerad teknik under översynsperioden ([2011] nr 4) och tillkännagivandet från finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om frågor som rör tillämplig skattesats och skatterabatt för utländsk inkomst som erhålls av företag med avancerad teknik ([2011] nr 47).

c) Undersökningsresultat

- (356) Liksom i den ursprungliga undersökningen slogs det fast att systemet är tillgängligt för företag som erkänns som företag med ny och avancerad teknik och som är i behov av väsentligt stöd från staten. Företagen bör ha grundläggande och självständiga immateriella rättigheter och måste uppfylla ett antal villkor: i) Deras tillverkare ska omfattas av tillämpningsområdet för produkter inom de områden med ny och avancerad teknik som får väsentligt stöd från staten. ii) De totala FoU-utgifterna ska uppgå till en viss andel av de totala försäljningsintäkterna. iii) Inkomsterna från produkter med ny och avancerad teknik ska stå för en viss andel av de totala försäljningsintäkterna. iv) Anställda inom FoU ska stå för en viss andel av det totala antalet anställda. v) Andra villkor som fastställs i de administrativa åtgärderna beträffande företag med ny och avancerad teknik från 2008.
- (357) Efter utlämnandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna selektivitet genom att hävda att 1) kriterierna i skälet ovan är objektiva med hänvisning till tribunalens uttalanden i mål T-586/14 Xinyi PV products mot kommissionen, 2) att alla företag som uppfyller kriterierna automatiskt får skattesatsen på 15 % och 3) att kommissionens slutsatser inte stämmer överens med uppgifterna i avgörandet *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft* som preciseras i skäl 346. Dessa påståenden avvisas eftersom systemet rättsligt sett är selektivt eftersom endast en begränsad grupp företag kan dra nytta av förmånen i fråga enligt beskrivningen i skäl 355. Domen i målet T-586/14 Xinyi PV products mot kommissionen gäller för övrigt marknadsekonomisk status och inte huruvida en subvention är selektiv.
- (358) Företag som drar fördel av detta system måste lämna in sin skattedeklaration och berörda bilagor. Förmånens faktiska storlek inkluderas i deklarationen.
- (359) Inga förändringar i de slutsatser som sammanfattas i skälen 356 och 357 fastställdes i denna undersökning.
- (360) De tre exporterande tillverkarna i urvalet Chint, Jinko och Trina erhöll förmåner enligt detta system.

d) Slutsats

- (361) Systemet bör anses vara en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån. Förmånen för mottagaren är lika med den skatteminskning som programmet medför enligt artikel 3.2 i grundförordningen.

(362) Subventionen är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den är begränsad till de företag som certifieras som företag med ny och avancerad teknik och som uppfyller samtliga villkor i de administrativa åtgärderna från 2008. Det finns inte heller några objektiva kriterier som fastställts i lagstiftning eller av den beviljande myndigheten om berättigande till systemet, och det är inte heller automatiskt i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.

(363) I enlighet därmed och enligt vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen bör denna subvention anses vara utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

(364) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Den förmån som beviljats mottagarna anses vara den totala skatt som ska betalas enligt den normala skattesatsen, efter avdrag för det som betalades med den förmånliga skattesatsen. De utjämningsbara beloppen baseras på uppgifter i företagens skattedeklarationer för 2015.

(365) Kommissionen förkastar Jinkos påstående om att när förmånen beräknades inom ramen för systemen för företagsinkomstskatt så skulle kommissionen ha dragit av de påstådda förmåner som erhållits enligt andra subventionssystem för att inte räkna vissa förmåner två gånger. Det är inte upp till den undersökande myndigheten att utföra en sådan artificiell beräkning.

(366) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Skattelättnader för företag med ny och avancerad teknik som är involverade i vissa projekt	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,75
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,71

3.4.3.5 Nedsättning av inkomstskatt för FIE-företag vid köp av utrustning som tillverkats i Kina

(367) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.6 Skattebefrielse för inkomst från vissa utdelningar, bonusar eller andra kapitalinvesteringar mellan kvalificerade inhemska företag

(368) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.7 Förmånlig inkomstskatt för företag i de västra regionerna

(369) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.8 Befrielse från skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande och utbildning för FIE-företag

- (370) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.3.9 Förmånsskatt som är tillgänglig för företag som bedriver verksamhet med liten vinst

- (371) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden.

3.4.4 Program för indirekt skatt och importtullsatser

3.4.4.1 Befrielse från moms och importtullrabatter för användning av importerad utrustning och teknik

a) Inledning

- (372) I den ursprungliga undersökningen slogs fast att detta program beviljar ett undantag från moms och importtullar till förmån för FIE-företag eller inhemska företag vid import av kapitalvaror som används i deras tillverkning. För att omfattas av undantaget får utrustningen inte finnas med i någon förteckning över icke stödberättigande utrustning, och det företag som ansöker om undantaget måste erhålla ett intyg om att det ingår i statligt främjade projekt från de kinesiska myndigheterna eller den nationella utvecklings- och reformkommissionen, i enlighet med relevant investerings-, skatte- och tullagstiftning. Inga förändringar har observerats under denna översyn när åtgärderna upphör att gälla.

b) Rättslig grund

- (373) Programmets rättsliga grund är statsrådets cirkulär om anpassning av skattepolitiken för importerad utrustning, Guo Fa nr 37/1997; finansministeriets, den allmänna tullmyndighetens och den statliga skattemyndighetens tillkännagivande om anpassning av vissa förmånliga importtullregler; finansministeriets, den allmänna tullmyndighetens och den statliga skattemyndighetens kungörelse (2008) nr 43; NDRC:s tillkännagivande om relevanta frågor rörande hantering av bekräftelsebrev för inhemskt eller utländskt finansierade projekt vars utveckling främjas av staten, (2006) nr 316, och katalogen över varor som inte är undantagna importtull för antingen FIE-företag eller inhemska företag, 2008.

c) Undersökningsresultat

- (374) Såsom fastställdes i den ursprungliga undersökningen och såsom bekräftas i den aktuella översynen när åtgärderna upphör att gälla kan utrustning som importeras för att utveckla inhemska eller utländska investeringsprojekt i linje med politiken om att uppmuntra utländska eller inhemska investeringsprojekt undantas från betalning av moms och/eller importtullar, såvida inte utrustningskategorin finns förtecknad i katalogen över varor som inte är undantagna från tullar. För att gynnas av detta system måste företaget få ett bekräftelsebrev från den lokala myndighet som ansvarar för projektet, vilket måste lämnas till den lokala tullmyndigheten.
- (375) De kinesiska myndigheterna påstod att från och med den 1 januari 2009 är endast importtullar befriade medan moms på import av utrustning för eget bruk måste betalas.
- (376) Tvärtemot vad myndigheterna påstått för de tre exporterande tillverkarna i urvalet konstaterades dock befrielse från både moms och importtull under översynsperioden. Det handlade bland annat om utrustning för vilken förmånen skrevs av under denna utrustnings livslängd och fördelades delvis till översynsperioden. Medan kommissionen inte fann några bevis för att detta system användes under översynsperioden slog kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter fast att tillverkarna i urvalet fortfarande erhöll förmåner inom ramen för detta system.

d) Slutsats

- (377) Programmet anses vara ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna statliga intäkter i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom FIE-företag och andra stödberättigade inhemska företag befrias från betalning av moms och/eller tullar som de annars skulle betala. De mottagande företagen beviljas därmed en förmån enligt artikel 3.2 i grundförordningen.
- (378) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom den lagstiftning enligt vilken den beviljande myndigheten agerar begränsar omfattningen till företag som investerar enligt särskilda affärskategorier som uttömmande definieras i lagstiftningen, och som antingen tillhör den främjade kategorin eller den begränsade kategorin B i *katalogen över riktlinjer för industrier med utländska investeringar och tekniköverföring* eller de som överensstämmer med *katalogen över viktiga industrier, produkter och tekniker vars utveckling främjas av staten*. Det finns inte heller några objektiva kriterier som begränsar berättigandet till programmet och inte några entydiga belägg för att berättigandet skulle vara automatiskt i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (379) Efter utlämnandet av uppgifter bad de kinesiska myndigheterna kommissionen att registrera de industrier och sektorer som omfattades av kategorierna ovan och hävdade att omfattningen av de industrier som omfattas gör programmet behörigt för företag inom alla ekonomiska sektorer. Kommissionen noterar dock att myndigheterna aldrig lämnade in relevanta bevis för att de industrier och sektorer som omfattas av kategorierna inte ingår i en främjad eller begränsad kategori. Kommissionen anser att de stödberättigade företagen är en tillräckligt begränsad grupp i detta fall. Kontrollbesöket vid företagen i urvalet visade inte att programmet var tillgängligt för företag inom alla ekonomiska sektorer.
- (380) Enligt en exporterande tillverkare behövde de produkter som tillverkas med de importerade maskinerna, för att företaget skulle erhålla denna förmån, förtecknas i den vägledande katalog över utlandsinvesterade industrier som avses i skäl 386.
- (381) Inledningsvis uppgav de kinesiska myndigheterna att bara Trina hade gynnats av detta system. På grundval av den information som lämnats av de exporterande tillverkarna i urvalet slogs det emellertid fast att alla tre gynnades av systemet. Myndigheterna förklarade att de hade förstått det som att bara utrustning som importerats under översynsperioden skulle rapporteras. Kommissionen framhöll att förmånen följer avskrivningen av den importerade utrustningen, och därför fördelades en del av den till översynsperioden.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (382) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Den förmån som beviljas mottagarna anses vara beloppet för den moms och de tullar på den importerade utrustningen som undantas. För att se till att det utjämningsbara beloppet bara omfattade översynsperioden avskrevs den mottagna förmånen för utrustningens hela livslängd i enlighet med företagets normala redovisningsförfaranden.
- (383) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Befrielse från moms och importtullrabatter för användning av importerad utrustning	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,11
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,02
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,18

3.4.4.2 Momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning som tillverkats i Kina

a) Inledning

- (384) Den ursprungliga undersökningen slog fast att detta program erbjuder undantag från moms vid FIE-företags inköp av inhemskt tillverkad utrustning. För att dra fördel av undantaget får utrustningen inte vara upptagen i en förteckning över icke-stödberättigande utrustning och dess värde får inte överstiga en viss nivå. Inga förändringar har observerats under denna översyn när åtgärderna upphör att gälla.

b) Rättslig grund

- (385) Såsom fastställdes i den ursprungliga undersökningen är de rättsliga grunderna de provisoriska åtgärderna för administration av skatteåterbäring vid köp av inhemskt tillverkad utrustning av FIE-företag som utfärdats av den statliga skatteförvaltningen, provåtgärderna för administration av skatterabatt vid köp av kinesiskt tillverkad utrustning för projekt med utländska investeringar och finansministeriets och den statliga skattemyndighetens tillkännagivande om upphörande av rabatt för köp av inhemsk utrustning av FIE-företag.

c) Undersökningsresultat

- (386) Systemet för återbetalning av moms gäller för all inhemskt tillverkad utrustning som köps in för utlandsfinansierade projekt, under förutsättning att projekten ingår bland de främjade projekt som anges i den vägledande katalogen över utlandsinvesterade industrier eller katalogen över fördelaktiga utlandsinvesterade industrier i Kinas centrala och västra regioner.
- (387) Liksom i den ursprungliga undersökningen hävdade de kinesiska myndigheterna i sitt svar på frågeformuläret att detta program hade lagts ner från och med den 1 januari 2009. Detta påstående avvisades redan i den ursprungliga undersökningen. Inom ramen för denna översyn när åtgärderna upphör att gälla lämnade dessutom två av exportörerna i urvalet in utförliga uppgifter om detta system, inklusive storleken på den förmån som erhållits under översynsperioden. Med beaktande av detta slogs det fast att de kinesiska myndigheterna utelämnade relevant information, såsom förteckningen över berörda mottagare och storleken på de förmåner som de mottagit.

d) Slutsats

- (388) Programmet anses vara ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna statliga intäkter i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom FIE-företag befrias från betalning av moms som de annars skulle betala. De mottagande företagen beviljas därmed en förmån enligt artikel 3.2 i grundförordningen.
- (389) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom den lagstiftning enligt vilken den beviljande myndigheten agerar begränsar omfattningen till FIE-företag som köper in inhemskt tillverkad utrustning, och som tillhör den främjade kategorin och den begränsade kategorin B i katalogen över utländskt finansierade företag, och till utrustning som köpts in på den inhemska marknaden som finns förtecknad i katalogen över viktiga industrier, produkter och tekniker som främjas av staten. Dessutom begränsar provåtgärderna för administration av skatterabatt vid köp av kinesiskt tillverkad utrustning för projekt med utländska investeringar och finansministeriets tillkännagivande förmånen till att gälla de FIE-företag som tillhör den främjade kategorin i den vägledande katalogen över industrier med utländska investeringar eller katalogen över fördelaktiga industrier med utländska investeringar i de centrala och västra regionerna i Kina. Det finns inte heller några objektiva kriterier som begränsar berättigandet till programmet och inte några entydiga belegg för att berättigandet skulle vara automatiskt i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen. Programmet är också selektivt enligt artikel 4.4 b i grundförordningen eftersom det kräver att man använder inhemska framför importerade varor.

- (390) Efter utlämnandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna selektiviteten på grunder som liknar de som beskrevs i skäl 379. Detta påstående avvisas i samma skäl.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (391) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Den förmån som beviljas mottagarna anses vara den moms på den inhemska utrustningen som undantas. För att se till att det utjämningsbara beloppet bara omfattade översynsperioden avskrevs den mottagna förmånen över utrustningens hela livslängd i enlighet med normal branschstandard.
- (392) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning som tillverkats i Kina	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,02
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,03
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,00

3.4.4.3 Momsbefrielse för produkter som säljs av FIE-företag

- (393) Undersökningen bekräftade att företagen i urvalet inte hade mottagit några förmåner från detta program under översynsperioden. Hur som helst finns ingen uppgift om att de ursprungliga subventionsprogrammen har dragits tillbaka.

3.4.5 Tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter mot för låg ersättning

3.4.5.1 Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

- (394) Utöver den allmänna beskrivningen i avsnitt 3.1 noterar kommissionen att fram till kontrollbesöket tillhandahöll inte de kinesiska myndigheterna några siffror över förbrukning eller marknadsandelar för polykristallint kisel, aluminium eller glas, trots att dessa efterfrågades vid flera tillfällen, till att börja med i frågeformuläret.
- (395) I slutet av kontrollbesöket, trots att siffrorna över förbrukning eller marknadsandelar för de tre ovannämnda varorna begärdes i början av kontrollen, överlämnades uppskattningar baserade på den inhemska tillverkningen liksom på export- och importvolymerna för de tre varorna, vilka på grund av tidsbrist inte kunde kontrolleras av kommissionen. Inga siffror gällande marknadsandelar tillhandahölls.
- (396) Myndigheterna menade att begäran innehöll otillräckliga bevis för subventioner till polykristallint kisel-, aluminium- och glastillverkare. Enligt myndigheterna var den information som efterfrågades i de specifika frågeformulären till polykristallint kisel-, aluminium- och glastillverkarna inte nödvändig för att kommissionen skulle kunna dra en slutsats, eftersom det saknades bevis för ett finansiellt bidrag från staten eller ett offentligt organ. Myndigheterna framhöll vidare att informationen är omöjlig att lämna eftersom de inte kontrollerar de berörda tillverkarna och inte har tillgång till den transaktionsspecifika information som efterfrågades av kommissionen. Därför bad inte myndigheterna några av tillverkarna av polykristallint kisel, aluminium eller glas att fylla i det specifika frågeformuläret.
- (397) Myndigheterna bad också kommissionen att hitta ett bättre sätt att få tag på den efterfrågade information som kommissionen ansåg nödvändig för att nå en slutsats.

- (398) För det första var den information som efterfrågades nödvändig för att få en bild av, liksom för att kunna kontrollera, transaktionerna hos (och möjligtvis subventioneringen av) tillverkarna av ovannämnda varor. För det andra var det inte upp till kommissionen att hitta ett fungerande sätt för de kinesiska myndigheterna att få tag på den efterfrågade informationen, som hur som helst bara skulle ha inneburit att de vidarebefordrade de specifika frågeformulären till de kända inhemska tillverkare av polykristallint kisel, aluminium och glas som uppfyllde kraven i skäl 28 och följde upp svaren (i förekommande fall).
- (399) När det gäller tillhandahållandet av mark och markanvändningsrättigheter avslöjade inte de kinesiska myndigheterna utgångspriserna, tröskelpriserna eller antalet deltagare i de budgivningar och auktioner om markanvändning som rapporterades av de exporterande tillverkarna i urvalet. De uppgav bara att denna information fanns tillgänglig på lägre lokala (myndighets-)nivåer. Det bör noteras att inom ramen för en antisubventionsundersökning representerar de kinesiska myndigheterna alla myndighetsnivåer.
- (400) Trots att detta efterfrågades vid flera tillfällen (till exempel i frågeformuläret till de kinesiska myndigheterna och även under kontrollbesöket på plats) överlämnades inte heller tillkännagivandena gällande de berörda budgivningarna och auktionerna. De kinesiska myndigheterna rådde kommissionen att själv hämta tillkännagivandena från webbplatsen för dynamisk övervakning av marknaden för mark (som är på kinesiska), trots att det, och vilket har uppgetts av myndigheterna, för transaktioner före 2007 kan hända att tillkännagivandena inte anges på webbplatsen.
- (401) Kommissionen kunde därför inte kontrollera uppgifterna om de exporterande tillverkarna i urvalets transaktioner när det gäller markanvändningsrättigheter.
- (402) Kommissionen informerade de kinesiska myndigheterna om att den övervägde att tillämpa artikel 28 i grundförordningen med avseende på detta subventionssystem. Eftersom de kinesiska myndigheterna i sitt svar på kommissionens skrivelse inte tillhandahöll en tillfredsställande förklaring eller några nya belägg i frågan var kommissionen tvungen att grunda sina resultat på tillgängliga uppgifter, dvs. i det här fallet de uppgifter som lämnades av de exporterande tillverkarna i urvalet och andra offentligt tillgängliga uppgifter.
- (403) I sitt svar på utlämnandet av uppgifter hävdade myndigheterna att kommissionen inte hade iakttagit artikel 28 i den grundläggande antisubventionsförordningen när den tillämpade bestämmelserna om "tillgängliga uppgifter" med avseende på tillhandahållandet av varor mot för låg ersättning. Myndigheterna hävdade framför allt att kommissionen borde ha godtagit förbruknings-/marknadsandelsuppgifterna i slutet av kontrollen. Kommissionen ska också ha varit orimlig när den konstaterade att de kinesiska myndigheterna inte hade skickat ut bilaga B och samordnat svaren på den från olika leverantörssektorer. Slutligen ska kommissionen inte ha tillämpat bestämmelserna i artikel 28 korrekt när det gäller markanvändningsrättigheterna.
- (404) Vad gäller både förbruknings-/marknadsandelsuppgifterna och svaren på bilaga B bör det påminnas om att antisubventionsundersökningar omfattas av strikta tidsfrister och att det därför är viktigt att undersökningarna fortskrider som de ska. Det är också viktigt att förstå att kontrollerna på plats anordnas (normalt sett vid ett enda tillfälle) för att kontrollera uppgifter som redan har lämnats in. I denna undersökning hade uppgifter om denna aspekt av undersökningen efterfrågats i det ursprungliga frågeformuläret och i skrivelsen om ofullständigt svar. De kinesiska myndigheternas svar var att de inte hade som policy att lämna ut uppgifter (som rörde förbruknings-/marknadsandelar, bilaga B och markanvändningsrättigheter), och att de inte förstod varför de var relevanta för denna undersökning.
- (405) Mot bakgrund av detta svar bekräftar kommissionen att den inte kunde kontrollera uppgifterna, antingen för att de inte lämnades in alls eller eftersom de tillhandahölls så pass sent under kontrollen att de inte kunde kontrolleras. I synnerhet med avseende på de förbruknings-/marknadsandelsuppgifter som togs fram åt kommissionen mot slutet av kontrollbesöket kunde myndigheterna inte tillhandahålla den faktiska källan till siffrorna tillsammans med siffrorna. Dessutom klargjorde myndigheterna att de siffror som lämnades var uppskattningar som kommissionen skulle ha kunnat godta om den hade kunnat dubbelkontrollera och kontrollera dem mot den källa låg till grund för uppskattningarna. När det gäller myndigheternas hänvisning till panelrapporten i tvisten om antidumpningsåtgärden för odlad lax från Norge (WT/DS337/R, *European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway*) måste det understrykas att även panelen ansåg att man vid bedömningen av huruvida information lämnades "i god tid" också bör ta hänsyn till när informationen först efterfrågades. För tydlighetens skull begärdes förbrukningssiffrorna och marknadsandelsuppgifterna för glas, aluminium och polykristallint kisel för första gången i det frågeformulär till de kinesiska myndigheterna som skickades den 7 december 2015. Kontrollbesöket hos de kinesiska myndigheterna

anordnades mellan den 8 augusti 2016 och den 12 augusti 2016 och uppskattningarna överlämnades på kontrollbesökets sista dag, dvs. den 12 augusti 2016. Därför ser kommissionen inga skäl till varför man hänvisat till ovannämnda panelrapport.

- (406) Om uppgifterna dessutom hade tillhandahållits i god tid skulle det ha gått att analysera dem så att ytterligare förtydliganden eller förfrågningar om ytterligare uppgifter skulle ha varit möjliga. Med tanke på att kommissionen inte kunde göra en fullständig analys av systemen under rubriken *tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter mot för låg ersättning* bekräftar kommissionen att myndigheternas påståenden i detta avseende härmed avvisas.
- (407) Slutligen bör det noteras att kommissionen gjorde sitt bästa för att försöka analysera de uppgifter som den tog emot i god tid från både de kinesiska myndigheterna och företagen i urvalet, och att den använde sig i mycket liten utsträckning av bestämmelserna om tillgängliga uppgifter i artikel 28. När det gäller aluminium, polykristallint kisel, el, solfångarglas och vatten slog den faktiskt fast att ingen subventionsberäkning borde göras. Med avseende på de andra systemen av samma karaktär, trots att utjämningsbara system fastställdes, var den slutliga utvärderingen återhållsam och baserades på tillgängliga uppgifter. Anklagelsen om att kommissionen inte gjorde sitt bästa för att på ett rimligt och ansvarsfullt sätt undersöka de uppgifter som den erhållit i god tid avvisas därför.

3.4.5.2 Tillhandahållande av polykristallint kisel från myndigheter mot för låg ersättning

- (408) Utifrån de uppgifter som fanns tillgängliga visade inte undersökningen att företagen i urvalet hade mottagit några förmåner enligt detta program under översynsperioden.

3.4.5.3 Tillhandahållande av aluminiumprofiler från myndigheter mot för låg ersättning

- (409) Utifrån de uppgifter som fanns tillgängliga visade inte undersökningen att företagen i urvalet hade mottagit några förmåner enligt detta program under översynsperioden.

3.4.5.4 Tillhandahållande av glas från myndigheter mot för låg ersättning

- (410) Den 14 maj 2014 införde kommissionen slutgiltiga utjämningsstullar på import av solfångarglas med ursprung i Kina ⁽⁴⁸⁾. Olika subventionssystem konstaterades inom solfångarglassektorn, varav några är desamma som i detta förfarande om solcellsmoduler och solceller (t.ex. förmånliga lån, förmånlig inkomstskatt för företag med ny och avancerad teknik, skatteavdrag för FoU-utgifter och tillhandahållande av mark mot för låg ersättning).
- (411) Det fanns en tydlig överlappning mellan slutsatserna i fallet med solfångarglas och de subventionssystem som undersökts under detta förfarande.
- (412) Genom att be de kinesiska myndigheterna om relevant information försökte kommissionen fastställa huruvida hela eller delar av den subvention som beviljas solfångarglasindustrin i tidigare led fördes vidare till solpanelsindustrin.
- (413) Tyvärr kunde kommissionen inte slutföra denna undersökning utan lämpligt samarbete från myndigheternas sida och svar från tillverkarna av solfångarglas, enligt vad som nämns i skälen 43, 73, 394, 396 och 398.
- (414) Med tanke på att uppgifterna om detta subventionsprogram inte i betydande grad påverkar den sammantagna slutsatsen om att subventionering förekommer gick dock kommissionen inte vidare med sin analys av detta program, vilket förtydligas i skäl 73.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 471/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 142, 14.5.2014, s. 23).

3.4.5.5 Tillhandahållande av el från myndigheter mot för låg ersättning

- (415) Undersökningen visade inte att företagen i urvalet hade mottagit några förmåner enligt detta program under översynsperioden. Hur som helst finns ingen uppgift om att de ursprungliga subventionsprogrammen har dragits tillbaka.

3.4.5.6 Tillhandahållande av vatten från myndigheter mot för låg ersättning

- (416) Undersökningen visade inte att företagen i urvalet hade mottagit några förmåner enligt detta program under översynsperioden.

3.4.5.7 Tillhandahållande av mark och markanvändningsrättigheter från myndigheter mot för låg ersättning

a) Inledning

- (417) I enlighet med vad som slogs fast i den ursprungliga undersökningen ägs marken av staten eftersom all mark ägs gemensamt av Kinas befolkning. Mark kan inte säljas, men markanvändningsrättigheter kan tilldelas i enlighet med lagstiftningen. De kinesiska myndigheterna hävdade att markanvändningsrättigheterna i Kina tilldelas genom budgivning, auktion och konkurrens, och att detta också föreskrivs i artikel 137 i Kinas lag om reala rättigheter.

b) Rättslig grund

- (418) I likhet med vad som slogs fast i den ursprungliga undersökningen regleras tillhandahållandet av rättigheter för markanvändning i Kina av den kinesiska lagen om markförvaltning.
- (419) Dessutom utgör även följande dokument en del av den rättsliga grunden: Kinas lag om fastighetsförvaltning i städer, Kinas interimbestämmelser om tilldelning och överföring av rätten till användning av statligt ägd mark i stadsområden, förordningen om genomförande av den kinesiska lagen om markförvaltning och bestämmelsen om tilldelning av rättigheter till användning av statsägd byggnadsmark genom budgivning, auktion och prissättning.

c) Undersökningsresultat

- (420) De exporterande tillverkarna i urvalet lämnade uppgifter om den mark som de besitter samt om de flesta berörda kontrakten/intygen för markanvändningsrättigheter, men alla tillkännagivanden tillhandahölls inte av dessa tillverkare. Dessutom lämnade de kinesiska myndigheterna endast mycket begränsad information om prissättningen av dessa rättigheter.
- (421) Myndigheterna tillhandahöll varken information om villkoren för hur markanvändningsrättigheterna erhöles eller någon information om de tio största exporterande tillverkarna (i fråga om export av den produkt som översynen gäller till unionen under översynsperioden). Inga av de tillkännagivanden och/eller utgångspriser som efterfrågades tillhandahölls. Dessa behövdes för transaktionerna med avseende på markanvändningsrättigheterna enligt vad som rapporterats av de tre exporterande tillverkarna i urvalet. Myndigheterna hänvisade kommissionen till webbplatsen för dynamisk övervakning av marknaden för mark, men tillade att för transaktioner före 2007 kan det hända att tillkännagivandena inte finns på webbplatsen i fråga. Myndigheterna tillhandahöll inte heller någon information om antalet budgivare för de rapporterade transaktionerna med avseende på markanvändningsrättigheterna.
- (422) Liksom för de utgångspriser som saknas hänvisade de kinesiska myndigheterna till lägre (myndighets-)nivåer, vilka fastställer utgångspriserna och tröskelpriserna och som skulle ha information om antalet deltagare för varje budgivning och auktion. Kommissionen kunde inte godta detta argument eftersom de kinesiska myndigheterna representerar staten Kina på alla nivåer i ett antisubventionsförfarande.

- (423) På grund av det som nämns ovan var man tvungen att basera vissa av slutsatserna gällande tillhandahållande av mark och markanvändningsrättigheter på tillgängliga uppgifter.
- (424) Såsom fastställts i den ursprungliga undersökningen fastställer myndigheterna markpriserna enligt systemet för urban markvärdering. Inom ramen för denna översyn när åtgärderna upphör att gälla hänvisade de kinesiska myndigheterna till systemet för dynamisk övervakning av urbana markpriser, som sammanställs av ministeriet för mark och resurser och varje kvartal offentliggör markpriserna för 105 kinesiska städer.
- (425) Det slogs fast att dessa priser är högre än de lägsta referenspriser som fastställs av systemet för urban markvärdering och används av de lokala myndigheterna, eftersom de referenspriser som fastställs av systemet för urban markvärdering bara uppdateras vart tredje år, medan de dynamiska övervakningspriserna uppdateras varje kvartal. Dessutom fanns det inga uppgifter om att markpriserna baseras på de dynamiska övervakningspriserna. De kinesiska myndigheterna bekräftade under kontrollbesöket på plats att systemet för dynamisk övervakning av urbana markpriser övervakar de fluktuerande prisnivåerna för mark i vissa områden (dvs. 105 städer) i Kina och har utformats för att bedöma hur markpriserna utvecklas. Utgångspriserna för budgivningar och auktioner är dock baserade på de referensvärden som fastställs genom systemet för markvärdering.
- (426) Myndigheterna bekräftade också vid kontrollbesöket att det är praxis att bara välja ut ett antal budgivare eller deltagare (i händelse av auktioner) i stället för att låta alla registrerade parter delta.
- (427) I den ursprungliga undersökningen fastställdes att de priser som betalats för rättigheter till markanvändning i Kina inte är representativa för marknadspriset, som bestäms av tillgång och efterfrågan på en fri marknad. Det fastställdes också att överföringen av rättigheter till markanvändning påverkades av begränsningar i tillkännagivandet om överföring genom anbudsförande, auktion eller prissättning. Inga förändringar av dessa slutsatser observerades under denna översyn när åtgärderna upphör att gälla.
- (428) Inom ramen för denna undersökning konstaterade kommissionen också att vissa exporterande tillverkare i urvalet tog emot återbetalningar från de lokala myndigheterna för att kompensera de (redan låga) priser som de betalade för markanvändningsrättigheterna, till exempel för det arbete som utförts av företaget självt när det gäller grundläggande infrastruktur på marken.
- (429) De tillkännagivanden som tillhandahölls av en av de exporterande tillverkarna i urvalet visade tydligt att all industrimark som förvärvats av företaget var öronmärkt för solcellssektorn. De faktiska inköpspriser som betalats var nästan desamma som utgångspriserna i tillkännagivandena. För samma exporterande tillverkare i urvalet visade de insamlade bevisen att de priser för markanvändningsrättigheter som erhållits inte var baserade på "marknadspriser" utan förhandlades fram med markmyndigheten.
- (430) Ovannämnda bevis strider mot de kinesiska myndigheternas påståenden om att de priser som betalats för markanvändningsrättigheterna i Kina är representativa för ett marknadspris som bestäms av tillgång och efterfrågan på en fri marknad. Kommissionen slog dessutom fast att överföringen av markanvändningsrättigheter inbegrep begränsningar i samband med anbuds-, auktions- och prissättningsförfarandena, vilket inverkar på sund konkurrens, och slog fast att vissa exporterande tillverkare i urvalet tog emot återbetalningar från lokala myndigheter för att kompensera de (redan låga) priser som de betalade för markanvändningsrättigheterna.

d) Slutsats

- (431) Resultatet av undersökningen bekräftar att läget när det gäller tillhandahållande och förvärv av mark i Kina är oklart och saknar öppenhet och att priserna ofta fastställs godtyckligt av myndigheterna. Myndigheterna fastställde priserna enligt systemet för urban markvärdering, som endast uppdateras vart tredje år.
- (432) De kinesiska myndigheternas tillhandahållande av rättigheter till markanvändning bör därför anses vara en subvention i enlighet med artikel 3.1 a iii och 3.2 i grundförordningen, i form av tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån. Såsom förklaras i skäl 427–430 finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina och användningen av ett externt referensvärde (se skälen 435–437) visar att de belopp som betalas för markanvändningsrättigheterna av de exporterande tillverkarna i urvalet ligger långt under det normala marknadspriset.

(433) Dessutom är återbetalningar från lokala myndigheter en direkt överföring av medel som innebär en förmån eftersom de utgör ett bidrag som inte är avsett att återbetalas och som inte finns tillgängligt på marknaden. Subventionen är selektiv enligt artikel 4.2 a och c i grundförordningen eftersom den förmånliga tillgången till mark för industriell användning begränsas till endast företag från vissa industrier, i detta fall solcellsindustrin, endast vissa transaktioner var föremål för ett anbudsförfarande, priserna fastställs ofta av myndigheterna och deras verksamhet på området är oklar och inte transparent.

(434) Subventionen anses följaktligen vara utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

(435) Liksom i den ursprungliga undersökningen och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen användes markpriserna från det separata tullområdet Taiwan som ett externt referensvärde.

(436) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. Den förmån som beviljats mottagarna beräknas genom att beakta skillnaden mellan det belopp som faktiskt betalats av varje exporterande tillverkare i urvalet (minskat med summan av återbetalningarna/bidragen från lokala myndigheter, i förekommande fall) för markanvändningsrättigheter och det belopp som normalt skulle ha betalats utifrån det taiwanesiska referensvärdet.

(437) Genom att följa den metod som tillämpades i den ursprungliga undersökningen använde kommissionen det genomsnittliga markpriset per kvadratmeter som fastställts för Taiwan, korrigerat för den valutadepreciering och den BNP-utveckling som inträffat efter det att kontrakten för respektive markanvändningsrättighet ingicks. Uppgifterna om priser på mark för industriell användning togs från webbplatsen för industrikontoret vid finansministeriet i Taiwan. Valutadeprecieringen och BNP-utvecklingen för Taiwan beräknades på grundval av inflationstakten och utvecklingen av BNP per capita i löpande priser i US-dollar för Taiwan som offentliggjordes av IMF under 2015. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över översynsperioden genom att utgå från den normala livslängden för markanvändningsrättigheter för mark för industriell användning, dvs. 50 år. Beloppet fördelades sedan över den totala försäljningsomsättningen för de exporterande tillverkarna i urvalet under översynsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(438) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under översynsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet uppgår till följande:

Tillhandahållande av mark och markanvändningsrättigheter mot för låg ersättning	
Företag/grupp	Subventionsnivå (%)
Chint Group	0,23
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	0,74
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	0,60

(439) I sitt svar på utlämnandet av uppgifter kom de kinesiska myndigheterna med olika påståenden om att kommissionen inte hade följt materiella rättsliga standarder och bevisstandarder när det gäller fastställandet av ett finansiellt bidrag och en finansiell förmån avseende detta system för markanvändningsrättigheter.

(440) Myndigheterna uppgav på nytt sin syn på att systemet för markanvändningsrättigheter i Kina leder till att markanvändningsrättigheter som är representativa för marknadspriser beviljas, vilka fastställs av tillgången och efterfrågan på den fria marknaden. Vilket visades i den ursprungliga undersökningen i skälen 357–359 och bekräftades under denna undersökning misslyckades dock de kinesiska myndigheterna med att tillhandahålla viktig information för att möjliggöra en ordentlig analys för kommissionen. På grundval av den information som gjorts tillgänglig under den aktuella undersökningen står det för det andra fortfarande klart att förekomsten av "systemet för dynamisk markövervakning" och "systemet för urban markvärdering" inte säkerställde att marknadspriser gällde enligt principerna om tillgång och efterfrågan på marknaden. I och med att det saknades uppgifter från de kinesiska myndigheterna gick det inte att identifiera den sanna naturen hos det system som användes.

- (441) I enlighet med artikel 28 tydde i själva verket de uppgifter som fanns tillgängliga för kommissionen på att ett referensvärde krävdes, av de skäl som anges ovan. Utöver den information som fanns tillgänglig stod det klart, oavsett om markanvändningsrättigheterna hade tilldelats före den ursprungliga undersökningen eller efter den, att det för företagen i urvalet inte fanns några bevis för att ett korrekt fungerande auktionssystem (eller annat system) drevs utifrån marknadsprinciper. Däremot pekade de bevis som beskrivs ovan på ett system som beviljade solcellssektorn förmånliga priser på ett icke-transparent sätt. Såsom kommissionen visade i sin allmänna handling om utlämnande av uppgifter antydde de fåtal tillkännagivanden om mark som togs emot under undersökningen att mark endast erbjöds till vissa industrier genom ett system för "sektorsorientering". Priserna hade också fastställts innan auktionen och förändrades inte eftersom endast en, på förhand känd, budgivare deltog i densamma.
- (442) De transaktioner som granskats hos tillverkarna i urvalet visade även att det förekommit återbetalningar och andra avdrag när det gäller markanvändningsrättigheter, liksom bevis för att vissa priser hade förhandlats fram med markmyndigheten. De kinesiska myndigheterna kommenterade i sitt svar på utlämnandet av uppgifter att sådana frågor inte visade att systemet för markanvändningsrättigheter inte drevs enligt marknadsprinciper. Den enskilda subventionsmarginal som beräknats för varje företag i urvalet (inklusive avdrag etc. i förekommande fall) avslöjades för den berörda parten och inga kommentarer togs emot om att avdragen inte var korrekta i detta avseende. De kinesiska myndigheternas kommentarer kunde därför inte godtas.
- (443) Myndigheterna hävdade också att kommissionen betraktade alla markanvändningsrättigheter som erhållits under referensvärdet som en förmån och att detta inte räckte för att uppfylla kraven på selektivitet. Det bör dock påpekas att kommissionens syn på selektivitet är att det är förekomsten av ett snedvridet och icke-transparent system för markanvändningsrättigheter, sett tillsammans med tydliga bevis på att förmånliga transaktioner beviljats solcellssektorn, som visar på selektivitet i denna undersökning. Även detta argument avvisades därför.
- (444) En exporterande tillverkare tog upp frågan att markanvändningsrättigheter som förvärvats från enheter som säger sig vara privata parter inte borde ha tagits med i beräkningen av förmåner. Först och främst bör det noteras att den mesta mark som erhållits av tillverkarna i urvalet hade förvärvats direkt från en markbyrå vid de kinesiska myndigheterna. För det andra, även för det begränsade antal tillfällen då markanvändningsrättigheter hade erhållits från påstådda privata parter har frågan ingen relevans, i ett system som tydligt har visat sig inte fungera på grundval av marknadsprinciper och som gynnar vissa sektorer; den exporterande tillverkare som berörs förvärvade de relevanta markanvändningsrättigheterna till priser som också låg långt under det fastställda referensvärdet. Påståendet avvisades därför.

3.4.6 Stöd till sammanslagningar och omstrukturering inom solcellssektorn

- (445) I pressen och på webbplatser tillhörande de exporterande tillverkarna i solcellsektorn har det konstaterats att det har skett flera stora räddningsaktioner av solpanelstillverkare sedan den ursprungliga undersökningen. De flesta företag som gynnats av sådana räddningsaktioner valde att inte samarbeta under denna undersökning och kommissionen var således tvungen att utgå från tillgängliga uppgifter.
- (446) Inga bevis tillhandahölls av de tre företagen i urvalet som kunde bekräfta att de hade gynnats av denna typ av system under översynsperioden. Minst fyra stora exporterande företag i Kina (varav tre inte samarbetade med undersökningen) tycks emellertid ha tagit emot omfattande förmåner under de senaste åren som skulle kunna tillskrivas detta system eller en kombination av detta system och ett förmånligt utlåningssystem. Några illustrativa exempel från pressen:

— Shanghai Chaori Solar fullgjorde inte en räntebetalning på 1 miljard renminbi för obligationer under 2014. En garanti värd 880 miljoner renminbi beviljades som en räddningsaktion från ett statsägt företag (källa: www.reuters.com).

— Suntech Power Holdings räddades av sin lokala myndighet (Wuxi stad) under 2013 efter att obligationer inte betalats. Räddningsbeloppet uppgick till 150 miljoner US-dollar eller omkring 930 miljoner renminbi (källa: www.reuters.com).

— Ett företag i Yingli Green Energy Group underlät att betala för sina obligationer under 2015 och beviljades lån på 3,3 miljarder renminbi från China Development Bank och staden Baoding som en del av en omstruktureringsplan (källa: www.forbes.com).

- (447) De totalbelopp som berörs är omfattande, även om någon form av avskrivning skulle behöva beaktas.
- (448) Eftersom de tre samarbetsvilliga tillverkarna i urvalet inte gynnades av denna subvention övervägdes bara dess effekter på den allmänna analysen av sannolikheten för fortsatta subventioner enligt 3.5.

3.4.7 Subventionsbelopp under översynsperioden

- (449) Storleken på de utjämningsbara subventioner som identifierats under översynsperioden i enlighet med grundförordningens bestämmelser, uttryckt i värde, för de företag som ingick i urvalet anges i tabellen nedan:

Exportörer tillverkare	Slutgiltig subventionsmarginal' (%)
Chint Group	3,8
Jinko Solar Co. Ltd och närstående företag	4,7
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag	3,7

- (450) Mot denna bakgrund slås det fast att subventioneringen har fortsatt under översynsperioden.
- (451) Med tanke på det bristande samarbetet från tre av de tio största exporterande tillverkarnas sida (i fråga om exportförsäljning till unionen), och de tillgängliga uppgifterna om att omfattande subventioner tagits emot av vissa av dem (se skäl 446), bör ovannämnda nivåer betraktas som försiktiga.

3.5 Sannolikhet att subventionerna fortsätter om åtgärderna upphör att gälla

- (452) Kommissionen bad de kinesiska myndigheterna att meddela eventuella (tilltänkta) ändringar av deras planer och politik som skulle kunna påverka kommissionens subventionssatsar. Myndigheterna framhöll den nya trettonde femårsplanen, som trädde i kraft i mars 2016 (dvs. efter översynsperioden), och som kommer att gälla fram till 2020. Denna strategiska plan ersätter den tolfte femårsplanen, där stödet till solcellsindustrin tydligt framhölls.
- (453) Kommissionen analyserade den trettonde femårsplanen och fastställde också att den betonar det statliga stödet till tekniska framsteg på området energirelaterade produkter och tjänster, inbegripet den nya generationens solceller. Tillsammans med den tolfte femårsplanen utfärdade de kinesiska myndigheterna också en specifik plan för solcellsindustrin, men ingen liknande specifik plan upptäcktes för solcellsindustrin parallellt med den nya trettonde femårsplanen. Myndigheterna hävdade att de inte planerade att utfärda någon specifik plan för solcellsindustrin. Den uttalade tonvikten på den nya generationens solceller är likväl ett tydligt tecken på att stödet till solcellsindustrin kommer att fortsätta även under de kommande åren.
- (454) Den rättsliga grunden för stödet till solcellsindustrin, såsom Kinas lag om vetenskapliga och tekniska framsteg (se skäl 89), där stödåtgärder till förmån för solcellsindustrin uttryckligen nämns, gäller fortfarande. Inte vid något tillfälle under undersökningen uppgav de kinesiska myndigheterna att dessa lagar kommer att upphävas.

3.5.1 Stöd till sammanslagningar och omstrukturering

- (455) Såsom förklaras i skälen 445–447 har omfattande räddningsaktioner till förmån för solcellstillverkare utförts under åren efter de ursprungliga åtgärderna. De kinesiska tillverkarna av den produkt som översynen gäller och som berörts av dessa räddningsaktioner skulle troligen ha lämnat solcellsmarknaden om de inte hade erhållit statligt stöd i form av räddningsaktioner.
- (456) De räddningsaktioner som utförts är en tydlig indikation på de kinesiska myndigheternas avsikt att stödja solcellsindustrin och hålla igång den. Detta visar tydligt på myndigheternas motivation och beslutsamhet att fortsätta med sin stödjande politik.

- (457) Myndigheterna vägrade att tillhandahålla någon information om dessa räddningsaktioner, trots upprepade förfrågningar. De tillverkare som har omfattats av sådana räddningsaktioner samarbetade inte med undersökningen trots att de var bland de största tillverkarna/exportörerna till unionen. Mot denna bakgrund kan det enligt de tillgängliga uppgifterna bara slås fast att det är mycket troligt att denna typ av statligt stöd kommer att fortsätta även i framtiden.

3.5.2 Förmånlig finansiering

- (458) Den snedvridna finansiella marknaden, det (dominerande) statliga ägandet av majoriteten av Kinas finansinstitut och de kinesiska myndigheternas kontroll över och inverkan på finansinstitutens transaktioner och affärsbeslut (avsnitten 3.4.1.1 och 3.4.1.2) är strukturella och bestående karaktärsdrag inom den kinesiska finanssektorn.
- (459) De kinesiska myndigheterna beskrev de pågående insatserna för att reformera finansmarknaden. Om man börjar med liberaliseringen av räntorna lades inga övertygande bevis fram om att den faktiskt kunde minska den förmånliga finansieringen till främjade industrier. Mer specifikt skulle en sådan reform inte påverka ägarstrukturen vid finansinstitutet eller statens kontroll över deras lånebeslut i linje med den statliga politiken inom en överskådlig framtid.

3.5.3 Bidrag

- (460) Golden Sun-bidragen tilldelades mellan 2009 och 2012 och skrivs av över 20 år. Därför fortsätter förmånen till solcellsindustrin fram till 2029–2032.
- (461) De andra bidrag man stött på skrivs också av enligt deras särdrag och kan också fortsätta att ge en förmån även efter översynsperioden.
- (462) Man har i denna undersökning dessutom stött på två bidrag som inte utjämnades i den ursprungliga undersökningen. Närmare uppgifter om dessa bidrag, nämligen fonden för utveckling av utrikeshandeln och 863- och 973-programmen, finns i skälen 464–488. Dessa bidrag visar att subventionerna i form av bidrag till solcellsindustrin har fortsatt och visar således tydligt att det är sannolikt att denna form av subventioner kommer att fortsätta om åtgärderna löper ut (och även om åtgärderna inte skulle upphöra att gälla). Eftersom dessa två bidrag inte utjämnades i den ursprungliga undersökningen ges ingen kvantifiering av subventionsnivån.
- (463) När det gäller framtida bidrag till solcellsindustrin anser kommissionen slutligen att detta är mycket troligt av två skäl: För det första tar den nya trettonde femårsplanen fortfarande upp solcellsindustrin. För det andra har de kinesiska myndigheterna inte meddelat att de forsknings- och utvecklingsprogram som styrs av den trettonde femårsplanen har upphävts eller kommer att upphävas.

3.5.3.1 Program som finansieras genom fonden för utveckling av utrikeshandeln

a) Inledning

- (464) Detta bidrag beviljar en klumpsumma för att stödja exportverksamhet. Programmet förvaltas av finansministeriet. För att få detta bidrag måste företaget ha godkänts och registrerats. Dessutom utjämnades detta system av de kanadensiska myndigheterna under 2015 ⁽⁴⁹⁾.

b) Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

- (465) De kinesiska myndigheterna tillhandahöll inga uppgifter om detta program. Alltså har kommissionen inte kunnat kontrollera alla aspekter av systemet och i synnerhet de förmåner som faktiskt ges de exporterande tillverkarna av den produkt som översynen gäller och solcellsindustrin som helhet. Vissa undersökningsresultat behövde följaktligen grundas på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

⁽⁴⁹⁾ Kanada, CVD Modules and Laminates originating in the PRC, beslut från juni 2015.

c) Rättslig grund

- (466) Den huvudsakliga rättsliga grunden är åtgärden för förvaltning av fonden för utveckling av utrikeshandeln (Caiqi [2010] nr 114) från finansministeriet. För en exporterande tillverkare i urvalet skedde genomförandet av systemet under översynsperioden via cirkuläret från Jiangxis finansdepartement om beviljande av medel för utveckling och stöd från Jiangxis departement för utländsk ekonomi och handel (tredje omgången) från år 2013, GanCaiQiZhi (2014) nr 31, och cirkuläret från Jiangxis finansdepartement om beviljande av medel för utveckling och stöd från Jiangxis departement för utländsk ekonomi och handel (tredje omgången) från år 2014, GanCaiQiZhi (2015) nr 25.

d) Undersökningsresultat

- (467) Jinko lämnade in en hänvisning till den huvudsakliga rättsliga grunden och kopior av de två cirkulär som det hänvisas till i skälet ovan. Jinko förklarade att man hade erhållit bidrag inom ramen för detta program även under 2012.
- (468) Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd och närstående företag (nedan kallat Trina) rapporterade att bidrag tagits emot inom ramen för detta system under översynsperioden.
- (469) På grundval av den tillgängliga informationen tycks dessa program inte vara allmänt tillgängliga för alla företag i Kina.

e) Slutsats

- (470) De program som finansieras genom fonden för utveckling av utrikeshandeln beviljar subventioner i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, i form av en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna som ett bidrag till tillverkarna av den produkt som översynen gäller.
- (471) Kommissionen fastställde också att detta subventionssystem är selektivt i den betydelse som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.
- (472) De program som finansieras genom fonden för utveckling av utrikeshandeln är selektiva subventioner i form av bidrag. Undersökningen har visat att en av exportörerna i urvalet har gynnats av denna subvention.

3.5.3.2 Det nationella forsknings- och utvecklingsprogrammet för avancerad teknik och det nationella programmet för viktig och grundläggande forskning och utveckling (863- och 973-programmen)

a) Inledning

- (473) 863-programmet är ett nationellt forsknings- och utvecklingsprogram för avancerad teknik som är inriktat på viktig teknik för industrialisering av högeffektiva solceller, såsom MW-klassade tunnfilmssolceller av kisel eller kristallint kisel med heteroövergångar och solceller med kiselbaserade nanotrådar. Bidragen inom ramen för detta program beviljas av vetenskaps- och teknikministeriet.
- (474) Företagen ansöker om dessa bidrag online ⁽⁵⁰⁾. Bidrag tilldelas företag som uppfyller vissa villkor, t.ex. genom att vara företag med avancerad energiteknik eller genom att ha en stark FoU-kapacitet.
- (475) 973-programmet är ett nationellt program för viktig och grundläggande forskning och utveckling. Det omfattar bland annat grundläggande forskning om gjutna lågeffektiva solceller och gjutna högeffektiva solceller. Liksom för 863-programmet måste företagen ansöka om dessa bidrag online ⁽⁵¹⁾, och de beviljas av vetenskaps- och

⁽⁵⁰⁾ <http://program.most.gov.cn>

⁽⁵¹⁾ <http://program.most.gov.cn>

teknikministeriet. De villkor som företagen måste uppfylla i fråga om projektegenskaper omfattar till exempel innovativa idéer, tydliga avancerade forskningsmål som är centrerade kring nationella grundläggande behov och tvärvetenskaplig forskning. Projekten ska också ha kinesiska egenskaper och vara av internationell betydelse.

(476) Riktlinjerna för viktiga tekniker som kan få bidrag genom 863- och 973-programmen offentliggörs årligen.

b) Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

(477) I skrivelsen om ofullständigt svar bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att överlämna vissa statliga planer som täckte de två programmen. Samtidigt som de kinesiska myndigheterna hänvisade till alla andra dokument som redan tillhandahållits kommissionen (varav de flesta inte ens hade att göra med de två programmen i fråga) bad de kommissionen att klargöra *varför* kommissionen behövde denna information och fortsatte sedan med att uppge att dessa planer inte existerade. Å andra sidan tillhandahölls ett antal provisoriska och administrativa åtgärder om förvaltningen av sådana planer (vars existens de kinesiska myndigheterna bestred).

(478) När kommissionen under kontrollen på plats bad om de handlingar som utgör den rättsliga grunden för de två programmen (eftersom de kinesiska myndigheterna inte besvarade denna fråga i svaret på frågeformuläret) lämnade myndigheterna de administrativa åtgärderna för de tre statliga planerna med anknytning till forskning och utveckling av avancerad teknik, grundläggande forskning och utveckling och stöd till vetenskap och teknik (vilka var på kinesiska). På grund av den tidpunkt då informationen överlämnades och det faktum att handlingarna inte åtföljdes av en översättning till engelska kunde kommissionen inte kontrollera dessa handlingar på plats.

(479) Kommissionen bad också myndigheterna att lämna statistik om den finansiering som beviljats inom ramen för dessa två projekt. De vägrade att lämna sådan statistik eftersom finansieringen, enligt myndigheterna, inte har att göra med tillverkningen av solcellsprodukter.

(480) De kinesiska myndigheterna påstod också att inga av de exporterande tillverkarna i urvalet gynnades av någotdera av de två programmen (eller något av de program som förtecknas under "olika bidrag" för den delen), vilket sa emot den information som lämnats av en av de exporterande tillverkarna i urvalet.

(481) Alltså har kommissionen inte kunnat kontrollera flera viktiga aspekter av 863- och 973-programmen och i synnerhet de förmåner som faktiskt getts tillverkarna av den produkt som översynen gäller och solcellsindustrin som helhet. Vissa undersökningsresultat behövde följaktligen grundas på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

c) Rättslig grund

(482) Den rättsliga grunden för de två programmen utgörs av *administrativa åtgärder för den nationella forsknings- och utvecklingsplanen för avancerad teknik (863-planen)*, enligt översynen från 2011, *administrativa åtgärder för den nationella planen för stöd till vetenskap och teknik*, enligt översynen från 2011, och *administrativa åtgärder för det nationella programmet för viktig grundläggande forskning och utveckling (973-programmet)*, enligt översynen från 2011.

d) Undersökningsresultat

(483) De kinesiska myndigheterna uppgav att de bidrag som beviljas inom ramen för 863- och 973-programmen endast rör forskning och utveckling och inte tillverkning av den produkt som översynen gäller. Dessutom är de två programmen enligt myndigheterna inte utjämningsbara, eftersom de inte är selektiva.

(484) Dessa argument avvisas. Det faktum att bidragen beviljades för forskning och utveckling av den produkt som översynen gäller innebär en direkt överföring av medel från de kinesiska myndigheterna, vilket påtagligt minskar de forsknings- och utvecklingskostnader som mottagaren annars skulle ha haft.

- (485) Bidragen anses vara selektiva eftersom bara företag som bedriver verksamhet med anknytning till de viktiga tekniker som förtecknas i riktlinjerna som offentliggörs årligen har rätt att ta emot dem. I riktlinjerna fastställs vilka viktiga tekniker som kan dra fördel av de två programmen. De kinesiska myndigheterna lämnade riktlinjerna för åren 2011, 2013 och 2014 till kommissionen på begäran. Riktlinjerna för 2014 om viktiga tekniker nämner uttryckligen forskning om solceller. De vägledande dokumenten för åren före 2014 nämner också uttryckligen antingen solceller och/eller solenergi.

e) Slutsats

- (486) 863- och 973-programmen beviljar subventioner i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, i form av en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna som ett bidrag till tillverkarna av den produkt som översynen gäller.
- (487) Kommissionen fastställde också att detta subventionssystem är selektivt i den betydelse som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.
- (488) 863- och 973-programmen är selektiva subventioner i form av bidrag. Undersökningen har visat att en av exportörerna i urvalet har gynnats av denna subvention.

3.5.4 Skattelättnader

- (489) Flera olika system för förmånlig beskattning gäller för företag inom solcellsindustrin och dessa system omfattas av den gällande skattelagen. Under samrådet och kontrollbesöket uppgav inte de kinesiska myndigheterna att man planerade att ändra landets skattelagar.
- (490) Liksom för de skatte- och tullbefrielser för utrustning som konstaterats för vissa av solcellstillverkarna minskar den utrustning som undantagen gällde för i värde, och därför skrivs förmånen i form av skatte- och/eller tullbefrielser i enlighet därmed av under de kommande åren (dvs. bortom översynsperioden).

3.5.5 Slutsats

- (491) Mot bakgrund av uppgifterna ovan anser kommissionen att upphörandet av åtgärderna sannolikt skulle leda till en fortsatt subventionering.

3.6 Effekterna av subventionering på exporten till unionen

- (492) Kommissionen granskade också huruvida den subventionerade exporten från Kina till unionen skulle öka om åtgärderna upphörde att gälla. I detta avseende förlitade sig kommissionen på information från Bloomberg New Energy Finance och de svar på frågeformuläret som tillhandahållits av de samarbetsvilliga företagen i urvalet.
- (493) Såsom förklaras i avsnitt 5.1 är den befintliga kinesiska tillverkningskapaciteten mer än tjugo gånger större än unionens efterfrågan (se skäl 516), och nästan dubbelt så stor som världens efterfrågan.
- (494) Denna överkapacitet bekräftades också av de uppgifter som tillhandahölls av de samarbetsvilliga tillverkarna i urvalet, som alla visade på att de hade outnyttjad kapacitet vid sina befintliga produktionsanläggningar. Samtidigt höll nya produktionsanläggningar på att byggas som skulle tillföra ännu mer produktionskapacitet.
- (495) Såsom beskrivs närmare i avsnitt 5.2 anses unionsmarknaden dessutom vara mycket attraktiv för de kinesiska exporterande tillverkarna. Sist men inte minst skulle prisnivån i unionen, som är högre än på andra tredjemarknader, skapa incitament för de kinesiska tillverkarna att exportera till unionen snarare än till andra tredjelandsmarknader.
- (496) Kommissionen drar därför slutsatsen att det, mot bakgrund av sannolikheten för fortsatt subventionering, i kombination med den stora outnyttjade kapaciteten hos den kinesiska solcellsindustrin och unionsmarknadens attraktionskraft, är sannolikt att de kinesiska tillverkarna kommer att öka sin export av den produkt som översynen gäller till subventionerade priser till unionsmarknaden, om åtgärderna tillåts upphöra.

3.7 Slutsats

- (497) I enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen drar kommissionen mot denna bakgrund slutsatsen att subventioneringen under översynsperioden har fortsatt och att det är mycket sannolikt att subventionerna till solcellsindustrin kommer att fortsätta om de åtgärder som är i kraft tillåts upphöra att gälla.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (498) Den likadana produkten tillverkades av mer än 100 unionstillverkare under översynsperioden. De utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (499) Alla tillgängliga uppgifter om unionsindustrin användes för att fastställa den sammanlagda unionstillverkningen för översynsperioden eftersom fullständiga offentliga uppgifter om tillverkningen inte var tillgängliga. Dessa uppgifter omfattade följande: Makroekonomiska uppgifter som lämnats av sökanden, men som samlats in å dennes vägnar av Europressdienst, ett oberoende konsultbolag. De svar angående representativitet från berörda parter som tillhandahölls innan undersökningen inleddes, och de kontrollerade svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingår i urvalet.
- (500) På denna grundval beräknades unionens totala tillverkning under översynsperioden till omkring 3 409 MW för moduler och 1 270 MW för celler.

4.2 Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

- (501) En del av unionsindustrin är vertikalt integrerad och i den mån som celltillverkning avses var en betydande andel av unionsindustrins tillverkning avsedd för företagsintern användning (96 %). Den fria marknaden för celler var därför i högsta grad marginell. Efter utlämnandet av uppgifter bestred en berörd part den sistnämnda uppgiften och menade att den fria marknaden utgör en stor del av den sammantagna cellmarknaden (som uppskattas till 3 409 MW, se tabell 11b). Kommissionen godtog denna korrigerings eftersom unionens företagsinterna marknad faktiskt bara stod för 31,8 % av den totala cellförbrukningen. Detta ändrar inte slutsatsen att en betydande del av unionsindustrins celltillverkning var avsedd för företagsintern användning och påverkar inte den analys som gjorts av skadan och unionens intresse. Den fria marknaden för celler försörjs faktiskt mest genom import och inte av försäljning från unionens celltillverkare, med tanke på att de flesta celltillverkare lämnat marknaden under de senaste åren.
- (502) För att avgöra om unionsindustrin hade fortsatt att lida skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna för unionsindustrins situation undersökte kommissionen om, och i så fall i vilken utsträckning, man i denna analys borde beakta den efterföljande användningen (företagsintern användning) av den likadana produkt som tillverkas av unionsindustrin.
- (503) Kommissionen analyserade följande ekonomiska indikatorer genom hänvisning till all verksamhet (inklusive företagsintern användning): förbrukning, försäljningsvolym, tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, tillväxt, investeringar, lager, sysselsättning, produktivitet, kassaflöde, avkastning på investeringar, kapitalanskaffningsförmåga och subventionsmarginalens storlek.
- (504) För dessa indikatorer upptäckte kommissionen, liksom i den ursprungliga undersökningen, att den tillverkning som var avsedd för företagsintern användning i lika hög grad påverkades av den konkurrerande importen från det berörda landet. De celler som var avsedda för den företagsinterna marknaden användes som huvudsaklig komponent i tillverkningen av moduler. Därför utövade den direkta konkurrens som importen av moduler från det berörda landet, som drabbade unionens modultillverkare, också en indirekt press på det företagsinterna försäljningspriset och/eller produktionskostnaderna för de celler som används i dessa moduler. Dessutom ökade importen av celler från Kina pressen på modultillverkare som använder sig av företagsintern celltillverkning. De konkurrerade inte bara med moduler som monterats i tredjeländer av kinesiska celler, utan också med moduler som monterats i unionen utifrån dessa importerade kinesiska celler.

- (505) Som en följd, tvärtemot andra fall ⁽⁵²⁾, där en åtskillnad mellan den företagsinterna och den fria marknaden var relevant för skadeanalysen eftersom de produkter som är avsedda för företagsintern användning inte var utsatta för direkt konkurrens från import, slog kommissionen i detta fall fast att för de flesta ekonomiska indikatorer rättfärdigades ingen åtskillnad mellan den företagsinterna och den fria marknaden.
- (506) När det gäller lönsamhet tittade kommissionen dock bara på försäljningen på den fria marknaden. Priserna på den företagsinterna marknaden fastställdes enligt olika prissättningspolicyer (internprissättning vid virtuella marknadspriser, överlåtelse på grundval av faktiska kostnader etc.). Således speglade de inte alltid priserna enligt armlängdsprincipen och kunde inte beaktas när denna indikator bedömdes.
- (507) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att situationen för unionens cellindustri borde ha bedömts separat för den företagsinterna marknaden och den fria marknaden. För det första hävdade de att kommissionen inte lyckades lägga fram ett ordentligt resonemang kring hur internmarknaden har påverkats i lika hög grad av konkurrensen från importen från Kina. För det andra påstod en part att eftersom kommissionen ansåg att priserna på den företagsinterna marknaden inte var tillförlitliga för att bedöma lönsamheten är det lika felaktigt att dra slutsatsen att de utsattes för press på grund av import av moduler. För det tredje motsäger en gemensam analys av de två marknaderna det faktum att cellförbrukningen minskade mindre än modulförbrukningen under skadeundersökningsperioden. Detta innebär enligt vad som påstås att det inte finns någon direkt koppling mellan importen av moduler och importen av celler, och mellan den minskade importen av celler och priserna på celler som exponeras för den fria marknaden.
- (508) Tvrtemot vad parterna hävdar la kommissionen för det första i skälen 503 och 504 fram ett detaljerat resonemang kring hur den företagsinterna marknaden har påverkats i lika hög grad av konkurrensen från importen från Kina. Eftersom cellen är den främsta komponenten vid tillverkning av en modul utövar importen av moduler från Kina en indirekt press på det företagsinterna försäljningspriset för celler, när internpriset baseras på ett virtuellt marknadspris. Alternativt, när internpriset baseras på faktisk kostnad, sätter importerade celler press på företag att effektivisera sin tillverkningsprocess. Även om man inte kan förlita sig på priserna på den företagsinterna marknaden för att bedöma lönsamheten så såg kommissionen för det andra utvecklingen av de priserna som en relevant faktor för bedömningen av huruvida den företagsinterna marknaden stod inför konkurrens från importen från Kina. För det tredje gjorde inte kommissionen gällande att det finns en direkt koppling mellan importen av moduler och importen av celler. Den observerade snarare att den företagsinterna användningen av celler också är föremål för direkt konkurrens från importen av celler, och indirekt konkurrens från importen av moduler eftersom de företagsinterna cellerna används för att tillverka moduler. För det tredje lyckades inte den berörda parten bevisa att det inte finns någon koppling mellan priserna på celler på den fria marknaden och en minskning av cellimporten. Det framgår av tabell 8b att försäljningspriserna för unionens cellindustri faktiskt ökade när importen av celler från Kina minskade, både i volym och i marknadsandel, mellan 2014, när åtgärderna började få full effekt, och översynsperioden. Dessa argument avvisades därför.
- (509) Efter utlämnandet av uppgifter påstod de kinesiska myndigheterna att en gemensam analys av den företagsinterna och fria marknaden för celler faktiskt gör en analys av den fria marknaden onödig, eftersom den bara står för 4 % av den sammanlagda celltillverkningen i unionen. Kommissionen lyckades således inte granska situationen för den inhemska industrin som helhet och uppfyller därför inte kravet på "objektiv[itet]" i artikel 3.1 i antidumpningsavtalet.
- (510) Kommissionen såg inte hur den gemensamma analysen av den företagsinterna och den fria marknaden för celler gjorde en analys av den fria marknaden onödig. Kommissionen analyserade i själva verket ett antal skadeindikatorer enbart för den fria marknaden, till exempel lönsamhet, försäljningspriser och avkastning på investeringar. Dessutom analyseras ett antal indikatorer kumulativt, även i fall då en separat analys av den företagsinterna och icke företagsinterna marknaden görs ⁽⁵³⁾. Dessa indikatorer är ofta följande: tillverkning, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, investeringar, avkastning på investeringar, sysselsättning, produktivitet, lager och

⁽⁵²⁾ Se bland annat kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/113 av den 28 januari 2016 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 23, 29.1.2016, s. 16), skälen 52–56.

⁽⁵³⁾ Se till exempel genomförandeförordning (EU) 2016/113 som citeras i fotnoten ovan.

arbetskraftskostnad. Sist men inte minst följde skadeindikatorerna för de celltillverkare inom unionen som uteslutande sålde på den fria marknaden samma trender, och, som en följd, gäller de slutsatser som dragits för unionens hela cellindustri också för dem. De kinesiska myndigheterna insisterade på att enligt rättspraxis från WTO, i händelse av att det finns en företagsintern marknad för en del av den produkt som undersökningen gäller, måste en jämförande analys utföras. Kommissionen anser att detta krav, om det var tillämpligt på detta mycket specifika fall, hur som helst uppfylls. För den del av unionens celltillverkning som säljs på den företagsinterna marknaden har skadan fastställts på grundval av indirekt prispress när det gäller de moduler som dessa celler byggs in i. För den del av unionens cellproduktion som säljs på den fria marknaden har skadeindikatorerna också bedömts separat och visar på samma trender som den företagsinterna delen av marknaden (som, på grund av det faktum att den representerar 96 % av unionstillverkningen, är så gott som identisk med den samlade bedömningen). Detta argument avvisades följaktligen.

- (511) De kinesiska myndigheterna menade också att uppgiften att unionens modultillverkare konkurrerar med moduler som monterats ihop i tredjeländer med kinesiska celler olovligen utökar undersökningens omfattning. Dessa moduler inkluderades emellertid i undersökningens omfattning redan från början eftersom cellerna ger modulerna dess ursprung ⁽⁵⁴⁾. Detta påstående avvisades därför.
- (512) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade en annan part att analysen av lönsamheten på grundval av 4 % av unionens celltillverkning inte är representativ för en korrekt bedömning av behovet av att behålla tullarna. Kommissionen framhöll att bara lönsamheten bedömdes uteslutande på grundval av försäljningen av celler till oberoende kunder av de skäl som anges i skäl 506. För att bedöma situationen för unionens industri analyserades alla andra indikatorer med beaktande av både den företagsinterna och den fria cellmarknaden. Detta argument avvisades följaktligen.
- (513) Jabil monterade moduler på uppdrag av andra företag under översynsperioden som en kontraktstillverkare. För denna monteringsjänst betalade de andra företagen en avgift. De tog också det fullständiga kontraktsmässiga ansvaret för försäljningen av de moduler som monterats av Jabil. Följaktligen kom inte de intäkter som rapporterats av Jabil från försäljning av moduler, utan från serviceavgifter. Därför beslutade sig kommissionen att skilja Jabils vinst från vinsten för resten av unionens modulindustri (se skälen 563 och 565). För de återstående skadeindikatorerna kunde de monteringsverksamheter som Jabil utför åt icke samarbetsvilliga modultillverkare inte kontrolleras, och beaktades därför inte.
- (514) Efter utlämnandet av uppgifter bad en berörd part om ytterligare förtydliganden om vilka uppgifter från Jabil som beaktades eller inte och varför. För alla skadeindikatorer förutom lönsamhet har kommissionen tagit hänsyn till alla uppgifter från Jabil som rör de samarbetsvilliga modultillverkarna i unionen. Endast dessa uppgifter beaktades eftersom de kunde kontrolleras, medan resten lämnades utan avseende, med tanke på Jabils särskilda affärsmodell och det faktum att de slutliga försäljningspriserna inte kunde kontrolleras.

4.3 Förbrukning i unionen

- (515) Kommissionen slog fast att unionens förbrukning utgjordes av den totala volymen av den berörda produkten som importerades samt den totala försäljningsvolymen för den likadana produkten i unionen, inklusive den som var avsedd för företagsintern användning. Unionsindustrins totala försäljning baserades på den information som tillhandahölls av Europressedienst, som där det var lämpligt korrigerades med uppgifterna i de svar angående representativitet från berörda parter som lämnats innan undersökningen inleddes och de kontrollerade svaren på frågeformuläret från företagen i urvalet. Vilket anges i skäl 519 baserades importuppgifterna på Comext och de uppgifter som rapporterats till kommissionen av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.6 i grundförordningen (nedan kallad *artikel 14.6-databasen*). Uppgifterna om förbrukning dubbelkontrollerades mot andra källor ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1357/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EUT L 341, 18.12.2013, s. 47).

⁽⁵⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance, *Global PV Demand*, 18 februari 2016; *Global Market Outlook*, Solar Power Europe, juli 2016. IHS, *The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost*, juni 2016. *PV Status Report 2016*, oktober 2016, en studie från gemensamma forskningscentrumet som är tillgänglig på <https://setis.ec.europa.eu/sites/default/files/reports/Perspectives%20on%20future%20large-scale%20manufacturing%20of%20PV%20in%20Europe.pdf> (den 12 december 2016).

(516) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1 a

Unionens förbrukning av moduler (i MW)

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Den totala marknaden	16 324	10 580	7 292	7 191
<i>Index</i> (2012 = 100)	100	65	45	44

Källa: Europressedienst, svaren angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret, Comext och artikel 14.6-databasen.

Tabell 1 b

Unionens förbrukning av celler (i MW)

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Den totala marknaden	4 604	4 449	3 262	3 409
<i>Index</i> (2012 = 100)	100	97	71	74

Källa: Europressedienst, svaren angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret, Comext och artikel 14.6-databasen.

- (517) Sammantaget sjönk unionens förbrukning påtagligt mellan 2012 och översynsperioden. Unionens förbrukning av moduler sjönk med 56 %. Efter den dramatiska nedgången mellan 2012 och 2013 med 35 % förblev förbrukningen ganska stabil under 2014 och översynsperioden.
- (518) Vad gäller celler minskade förbrukningen något mindre, nämligen med 26 % under skadeundersökningsperioden. Förbrukningsnedgången skedde främst mellan 2013 och 2014, när förbrukningen sjönk med 26 %. Den började dock återhämta sig under översynsperioden, då den ökade med 4,5 % jämfört med 2014.

4.4 Import från det berörda landet

- (519) Importvolymerna och importvärdena baserades på olika källor. För 2012 och en del av 2013 baserades de på uppgifter som lämnats av sökanden, men som samlats in på dennes vägnar av Europressedienst, eftersom moduler och celler vid denna tidpunkt importerades till unionen under tullrubriker som även täckte andra produkter som inte omfattas av denna undersökning och Eurostat-uppgifter därför inte kunde användas. Efter det att registreringen av importen av moduler och celler hade införts den 6 mars 2013⁽⁵⁶⁾ kunde uppgifter från Eurostat användas. För resten av 2013, 2014 och översynsperioden baserade kommissionen följaktligen sina uppgifter på Comext-databasen⁽⁵⁷⁾ och artikel 14.6-databasen.

⁽⁵⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 182/2013 av den 1 mars 2013 om registrering av import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 61, 5.3.2013, s. 2).

⁽⁵⁷⁾ Comext är Eurostats databas över utrikeshandelsstatistik.

4.4.1 Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet

(520) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2a

Import av moduler från Kina (i MW) och marknadsandelar ⁽⁵⁸⁾

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Importvolymen från Kina	10 786	5 198	2 845	2 917
<i>Index</i>	100	48	26	27
Marknadsandel (%)	66	49	39	41
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	74	59	61

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

Tabell 2b

Import av celler från Kina (i MW) och marknadsandelar

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Importvolymen från Kina	333	386	613	548
<i>Index</i>	100	116	184	165
Marknadsandel (%)	7	9	19	16
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	120	260	223

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

- (521) Under skadeundersökningsperioden minskade importvolymen för moduler från Kina med 73 %, med en motsvarande minskning av marknadsandelen på 39 %, dvs. från 66 % under 2012 till 41 % under översynsperioden. Efter att de befintliga åtgärderna infördes under 2013 minskade importvolymerna för moduler med 45 % mellan 2013 och 2014, medan förbrukningen minskade med 31 %.
- (522) När det gäller celler ökade importvolymerna med 65 % under skadeundersökningsperioden, vilket ledde till en mycket större ökning av marknadsandelen, nämligen med 123 % (från 7 % 2012 till 16 % under översynsperioden), mot bakgrund av den krympande marknaden. Mellan 2013 och 2014 ökade samtidigt importen av celler med 59 %, vilket ledde till en ökning av marknadsandelen med 10 procentenheter. Trots att den plötsliga uppgången inte fortsatte under översynsperioden förblev importnivåerna mycket högre under översynsperioden än under 2012 och 2013.

4.4.2 Importpriser från det berörda landet

(523) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av Comext och artikel 14.6-databasen.

⁽⁵⁸⁾ Tabellerna 1–11 innehåller avrundande siffror. Index och procentandelar baseras på faktiska siffror och kan skilja sig åt om de uttrycks baserat på de avrundande siffrorna.

- (524) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3a

Importpriser för moduler (i euro/kW)

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Kinas importpriser	700	520	553	544
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	74	79	78

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

Tabell 3b

Importpriser för celler (i euro/kW)

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Kinas importpriser	500	350	282	286
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	70	56	57

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

- (525) Det genomsnittliga importpriset från Kina sjönk med 22 % för moduler och med 43 % för celler under skadeundersökningsperioden. För moduler sjönk importpriset mellan 2012 och 2013 och sedan, när åtgärderna trädde i kraft, ökade priset med 6,3 % för moduler mellan 2013 och 2014. Det minskade något mer mellan 2014 och översynsperioden, nämligen med 1,6 %. För celler fortsatte importpriset att minska mellan 2013 och 2014 när det sjönk ytterligare med 19,4 %, men det ökade något mellan 2014 och översynsperioden, nämligen med 1,4 %.
- (526) Nästan alla exporterande tillverkare som sålde moduler och celler under översynsperioden hade dock ett prisåtagande och deras exportpriser till EU bestämdes av dessa prisåtaganden, som fastställer ett minimiimportpris. Bara 1,6 % av importvolymen för moduler och 0,6 % av densamma för celler uppstod utanför minimiimportpriset ⁽⁵⁹⁾. Följaktligen kan sådana exportpriser inte ses som en relevant indikator för att fastställa prissättningsbeteendet för de exporterande tillverkarna om åtgärderna skulle slopas.
- (527) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att exportpriset till EU borde användas för att fastställa prisunderskridande och de beräknade att det inte förekom något prisunderskridande på denna grund. Det stämmer att det inte förekommer något prisunderskridande på grundval av exportpriserna till EU för moduler och att prisunderskridandet för celler är mycket litet. Kommissionen ansåg dock att avsaknaden av prisunderskridande på grund av efterlevnad av minimiimportpriset inte var den avgörande indikatorn för analysen av den aktuella situationen för unionsindustrin. Såsom anges i skäl 573 fastställde kommissionen att unionsindustrin fortsatte att lida skada av omfattningen av de subventioner som konstaterades under den tidigare undersökningen och från det kringgående som konstaterats (se skäl 4) och inte hade tillräckligt med tid för att återhämta sig.

⁽⁵⁹⁾ Det sistnämnda baserades inte på subventionsmarginalen.

4.4.3 Importpriser från andra länder

- (528) Det genomsnittliga importpriset till unionen från tredjeländer baserades också på uppgifter från Comext och artikel 14.6-databasen och utvecklades på följande sätt:

Tabell 4a

Moduler – Import från tredjeländer

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Volym (MW)	1 395	1 382	2 049	1 808
Index (2012 = 100)	100	99	147	130
Marknadsandel (%)	9	13	28	25
Index (2012 = 100)	100	153	329	290
Genomsnittspris (euro/kW)	700	520	547	550
Index (2012 = 100)	100	74	78	79

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

Tabell 4b

Celler – Import från tredjeländer

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Volymer (MW)	3 227	3 334	1 580	1 725
Index (2012 = 100)	100	103	49	53
Marknadsandel (%)	70	75	48	51
Index (2012 = 100)	100	107	69	72
Genomsnittspris (euro/kW)	500	350	289	275
Index (2012 = 100)	100	70	58	55

Källa: Comext och artikel 14.6-databasen.

- (529) Under skadeundersökningsperioden ökade importen från tredjeländer till unionen med 30 % för moduler. Den största plötsliga ökningen skedde mellan 2013 och 2014, då volymerna ökade med 48 %. Marknadsandelen steg påtagligt, från 9 % under 2012 till 25 % under översynsperioden. Återigen skedde den största förändringen mellan 2013 och 2014, när marknadsandelen steg från 13 % till 28 %. Taiwan, Malaysia och Singapore var de största exportörerna efter Kina. Det bör noteras att importen från Taiwan och Malaysia kan ha inkluderat kringgående (se skäl 4).
- (530) När det gäller celler minskade importen från andra länder med 47 % under skadeundersökningsperioden. Den kraftigaste nedgången, med 52 %, inträffade mellan 2013 och 2014, medan siffrorna steg något, med 9 %, mellan 2014 och översynsperioden. Detta ledde till att marknadsandelen minskade från 70 % 2012 till 51 % under översynsperioden. Minskningen gick från 75 % till 48 % mellan 2013 och 2014 och steg sedan något, med tre procentenheter, under översynsperioden. För celler var Taiwan och Malaysia de största exportörerna, följt av Kina och Förenta staterna. Det bör noteras att importen från Taiwan och Malaysia kan ha inkluderat kringgående (se skäl 4).

- (531) De genomsnittliga exportpriserna från tredjeländer för både moduler och celler minskade påtagligt under skadeundersökningsperioden, i linje med de kinesiska priserna och unionspriserna. För moduler minskade de med 21 % och för celler med 45 % under skadeundersökningsperioden. Dessa priser kan emellertid ha påverkats av kringgåenden (se skäl 4).

4.5 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.5.1 Allmänna anmärkningar

- (532) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen undersökte kommissionen alla ekonomiska faktorer och förhållanden av betydelse för unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.
- (533) I skadeanalysen gjorde kommissionen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna baserat på de uppgifter som erhöles från sökanden, som dubbelkontrollerats mot de svar angående representativitet som skickats av ett antal unionstillverkare innan undersökningen inleddes och de kontrollerade svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.
- (534) De makroekonomiska indikatorerna är följande: tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare subventionering.
- (535) De mikroekonomiska indikatorerna är följande: genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2 Makroekonomiska indikatorer

4.5.2.1 Tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (536) Unionens totala tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5a

Moduler – Tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Tillverkningsvolym (MW)	4 604	4 449	3 262	3 409
<i>Index</i>	100	97	71	74
Tillverkningskapacitet (MW)	8 624	7 907	7 391	6 467
<i>Index</i>	100	92	86	75
Kapacitetsutnyttjande (%)	53	56	44	53
<i>Index</i>	100	105	83	99

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 5b

Celler – Tillverkning, tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Tillverkningsvolym (MW)	1 066	734	1 096	1 270
<i>Index</i>	100	69	103	119
Tillverkningskapacitet (MW)	2 384	1 844	1 778	1 811
<i>Index</i>	100	77	75	76
Kapacitetsutnyttjande (%)	45	40	62	70
<i>Index</i>	100	89	138	157

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (537) Den totala unionstillverkningen av moduler minskade med 26 % under skadeundersökningsperioden, men ökade med 4,5 % mellan 2014 och översynsperioden. Inför den minskade förbrukningen ändrades tillverkningskapaciteten efter den minskande tillverkningen och minskade också med 25 % under skadeundersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandegraden förblev alltså stabil mellan början och slutet av skadeundersökningsperioden, och nådde 53 % under översynsperioden. Det skedde dock en kraftig ökning i kapacitetsutnyttjandet med 9 procentenheter mellan 2014 och översynsperioden (en ökning med 19 %). Det bör noteras att de modultillverkare i unionen som ingick i urvalet hade en mycket högre kapacitetsutnyttjandegrad under skadeundersökningsperioden och nådde 85 % under översynsperioden, en ökning med 39 % jämfört med 2012 (61 %).
- (538) Tillverkningen av celler i unionen ökade med 19 % under skadeundersökningsperioden. Medan tillverkningen sjönk med 31 % mellan 2012 och 2013 ökade den med 49 % mellan 2013 och 2014, och med ytterligare 15 % mellan 2014 och översynsperioden. Detta sammanföll med införandet av utjämningsåtgärderna i december 2013, medan förbrukningen minskade konstant under perioden mellan 2012 och 2014, men ökade mellan 2014 och översynsperioden. Samtidigt minskade produktionskapaciteten med 24 % under skadeundersökningsperioden, vilket ledde till en betydande ökning av kapacitetsutnyttjandet, från 45 % under 2012 till 70 % under översynsperioden. I likhet med modultillverkarna hade celltillverkarna i urvalet en mycket högre kapacitetsutnyttjandegrad än unionsindustrin totalt sett (86 %), som förblev stabil under skadeundersökningsperioden.
- (539) Sammanfattningsvis minskade unionsindustrin sin kapacitet som svar på den minskade förbrukningen. Samtidigt ökade den sin tillverkning under översynsperioden jämfört med 2014, vilket förbättrade kapacitetsutnyttjandegraden ytterligare.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (540) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6a

Moduler – Försäljningsvolym och marknadsandel

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Total försäljningsvolym (företagsintern och öppen marknad) i unionen (MW)	4 143	4 000	2 398	2 465
<i>Index</i>	100	97	58	60
Marknadsandel (%)	25	38	32	35
<i>Index</i>	100	149	128	140

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 6b

Celler – Försäljningsvolym och marknadsandel

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Total försäljningsvolym (företagsintern och öppen marknad) i unionen (MW)	1 045	729	1 069	1 136
<i>Index</i>	100	70	102	109
Marknadsandel (%)	23	16	33	33
<i>Index</i>	100	72	144	147

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (541) Under skadeundersökningsperioden minskade försäljningsvolymen för moduler med 40 %. I ett sammanhang där förbrukningen minskat med 56 % omsattes detta dock till en betydande ökning av marknadsandelen under skadeundersökningsperioden med 40 %, som uppnådde 35 % under översynsperioden.
- (542) När det gäller celler ökade unionsindustrins försäljningsvolym med 9 % under skadeundersökningsperioden. Detta ledde till en marknadsandel som ökade från 23 % under 2012 till 33 % under översynsperioden, medan förbrukningen minskade mycket mindre än för moduler, nämligen med 26 %.
- (543) I en situation med sjunkande förbrukning och ikraftträdandet av utjämningsåtgärderna lyckades unionsindustrin öka sin marknadsandel för både moduler och celler.

4.5.2.3 Sysselsättning och produktivitet

- (544) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7a

Moduler – Sysselsättning och produktivitet

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Antal anställda	17 321	13 918	6 506	6 303
<i>Index</i>	100	80	38	36
Produktivitet (kW/anställd)	266	320	501	541
<i>Index</i>	100	120	189	203

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 7b

Celler – Sysselsättning och produktivitet

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Antal anställda	2 876	1 511	1 846	1 770
<i>Index</i>	100	53	64	62

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Produktivitet (kW/anställd)	371	486	594	717
<i>Index</i>	100	131	160	194

Källa: Europressedienst, svar angående representativitet, kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (545) Sysselsättningen minskade mellan 2012 och översynsperioden för moduler och celler med 64 % respektive 38 %. Den främsta minskningen (med 53 %) i antalet anställda med avseende på moduler skedde mellan 2013 och 2014, en mycket större minskning i jämförelse med den minskade tillverkningen under samma period (med 27 %). När det gäller celler ökade antalet anställda med 22 % mellan 2013 och 2014, vilket var mycket mindre än vad tillverkningen ökade med – 49 % under samma period. Detta resulterade i en avsevärd produktivitetssökning för både moduler och celler, dvs. med 103 % respektive 94 % under skadeundersökningsperioden. Mellan 2013 och 2014 ökade produktiviteten med 57 % för moduler och 22 % för celler.
- (546) Efter utlämnandet av uppgifter bestred en berörd part kommissionens slutsatser om antalet anställda inom unionsindustrin och hävdade att det hade skett en dubbelräkning av de anställda inom cell- och modultillverkningen vid det största företaget, SolarWorld. Siffrorna rörande SolarWorlds antal anställda och alla andra företag i urvalet har vederbörligen kontrollerats och det har säkerställts att inga anställda har dubbelräknats med avseende på de vertikalt integrerade företagen. Detta argument avvisades därför.

4.5.2.4 Storleken på subventionsmarginalen och återhämtning från tidigare subventioner

- (547) Vilket förklaras i avsnitt 3 ovan konstaterade kommissionen att subventioneringen hade fortsatt under översynsperioden, och att det är mycket sannolikt att subventionerna till solcellsindustrin kommer att återkomma om de aktuella åtgärderna skulle tillåtas att upphöra att gälla.
- (548) Analysen av skadeindikatorerna visar dock att de åtgärder som är i kraft hade en positiv inverkan på unionsindustrin, som anses hålla på att återhämta sig från effekten av det tidigare inflödet av subventionerad import.

4.5.3 Mikroekonomiska indikatorer

- (549) Endast tre celltillverkare ingick i urvalet och två av dem är medlemmar i EU ProSun. De samarbetade för att svara på begäran, och svaret innehöll siffror för båda tillverkarna. Alla siffror som rör mikroekonomiska indikatorer för celler som kan spåras direkt till det tredje företaget, som inte är medlem i EU ProSun, ges som intervall för att skydda sekretessen för denna unionstillverkare som samarbetade under undersökningen.

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (550) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8b

Moduler – Försäljningspriser i unionen

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Genomsnittligt försäljningspris på den fria marknaden i unionen (euro/kW)	790	651	618	593
<i>Index</i>	100	82	78	75

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Tillverkningskostnad per enhet (euro/kW)	1 112	813	648	627
<i>Index</i>	100	73	58	56

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 8b

Celler – Försäljningspriser i unionen

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Genomsnittligt försäljningspris på den fria marknaden i unionen (euro/kW)	378–418	307–339	239–264	258–284
<i>Index</i>	100	81	63	68
Tillverkningskostnad per enhet (euro/kW)	587–648	402–444	347–384	338–373
<i>Index</i>	100	69	59	58

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (551) Tabellen ovan visar hur försäljningspriset per enhet på den fria marknaden i unionen och motsvarande tillverkningskostnad har utvecklats. Försäljningspriserna sjönk kraftigt, nämligen med 25 % för moduler och med 32 % för celler, under skadeundersökningsperioden. Medan priserna föll stadigt under skadeundersökningsperioden för moduler ökade de för celler med 5 procentenheter mellan 2014 och översynsperioden. Försäljningen av celler på den öppna marknaden utgjorde mindre än 5 % av de utvalda tillverkarnas sammanlagda tillverkning och dessutom sålde en tillverkare stora mängder till mycket låga priser inför nedläggningen av dess affärsverksamhet i EU. Det gick därför inte att dra någon meningsfull slutsats från denna indikator. Bland vissa tillverkare som ingick i urvalet överfördes eller levererades celler för företagsintern förbrukning för tillverkning av moduler med en annan metod (internprissättning till virtuella marknadspriser, överlåtelse på grundval av faktiska kostnader etc.). Det gick därför inte att dra någon meningsfull slutsats av prisutvecklingen för den företagsinterna användningen heller.
- (552) Tillverkningskostnaden per enhet sjönk kraftigt, med 46 % för moduler och 42 % för celler, under skadeundersökningsperioden.
- (553) Försäljningspriserna för moduler har i genomsnitt varit lägre än tillverkningskostnaden per enhet, men skillnaden minskade kontinuerligt under skadeundersökningsperioden, i synnerhet efter att åtgärderna infördes 2013. Medan försäljningspriset endast var 71 % av tillverkningskostnaden per enhet för moduler under 2012, var det 80 % under 2013, 94 % under 2014 och 94,5 % under översynsperioden. Skillnaden mellan försäljningspriset och tillverkningskostnaden minskade därmed kraftigt, med 14 procentenheter, mellan 2013 och översynsperioden.
- (554) För celler var försäljningspriset 60–67 % av tillverkningskostnaden per enhet under 2012, 72–80 % under 2013, 65–72 % under 2014 och 72–79 % under översynsperioden. Enligt vad som förklaras ovan för 2014 och översynsperioden påverkades denna trend kraftigt av de ovanligt låga priser som togs ut av en unionstillverkare. För de andra två företagen i urvalet var trenden 75–80 % under 2014 och 81–86 % under översynsperioden, i stort sett i linje med den som noterades för moduler.
- (555) Överlag började unionsindustrin att återhämta sig från den tidigare subventioneringen men ökade också sina ansträngningar att återfå sin konkurrenskraft, i synnerhet genom att öka produktiviteten hos unionsindustrins personalstyrka (se skäl 544), vilket ledde till produktivitetsvinster och förbättrat kapacitetsutnyttjande.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

- (556) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9a

Moduler – Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd (euro)	32 918	38 245	36 577	38 343
<i>Index</i>	100	116	111	116

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 9b

Celler – Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd (euro)	41 289–45 590	45 002–49 689	45 188–49 895	47 825–52 807
<i>Index</i>	100	109	109	116

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (557) Mellan 2012 och översynsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd för både moduler och celler med 16 %. Ökningarna orsakades främst av de avgångsvederlag som hörde ihop med rationaliseringen av antalet anställda och löneinflationen.

4.5.3.3 Lagerhållning

- (558) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10a

Moduler – Lagerhållning

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Utgående lager (kW)	186 533	114 792	196 944	191 207
<i>Index</i>	100	62	106	103
Utgående lager i procent av tillverkningen (%)	33	13	13	11
<i>Index</i>	100	40	38	34

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

Tabell 10b

Celler – Lagerhållning

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Utgående lager (MW)	53 029–58 553	90 079–99 462	99 999–110 415	135 492–149 606
<i>Index</i>	100	170	189	256
Utgående lager i procent av tillverkningen(%)	18	23	12	14
<i>Index</i>	100	125	68	80

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (559) Under skadeundersökningsperioden ökade lagren något för moduler, med 3 %, och i hög grad för celler, med 156 %. För både moduler och celler minskade dock lagren som en andel av den totala tillverkningen med 66 % respektive 20 %.
- (560) Lagerhållningen kan inte anses vara en relevant skadeindikator för denna sektor eftersom tillverkningen och försäljningen huvudsakligen sker på beställning, vilket i sin tur innebär att tillverkarna tenderar att ha begränsade lager.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och kapitalanskaffningsförmåga

- (561) Lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och avkastningen på investeringar för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11a

Moduler – Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Lönsamhet vid försäljning inom unionen till icke-närstående kunder inklusive Jabil (i procent av omsättningen) ⁽¹⁾	– 24,4 – – 29,5	– 24,4 – – 29,5	– 6,8 – – 8,2	– 7,7 – – 9,3
<i>Index</i>	100	100	361/298	319/264
Lönsamhet vid försäljning inom unionen till icke-närstående kunder med undantag av Jabil (i procent av omsättningen)	– 32,7	– 27,2	– 8,7	– 9,5
<i>Index</i>	100	120	376	344
Kassaflöde (euro)	– 129 864 423	– 69 402 391	– 18 231 488	– 145 258 620
<i>Index</i>	100	187	712	89
Investeringar (euro)	24 134 924	12 407 723	17 333 494	24 565 553
<i>Index</i>	100	51	72	102

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Avkastning på investeringar (%)	– 6	– 10	– 3	– 2
<i>Index</i>	100	55	193	258

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

(¹) De faktiska lönsamhetssiffrorna behövde anges i intervall för att undvika att andra företag i urvalet skulle kunna sluta sig till Jabils lönsamhet.

Tabell 11b

Celler – Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Lönsamhet vid försäljning inom unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	– 37,7 – – 41,6	– 7,2 – – 7,9	– 26,6 – – 29,3	– 36,8 – – 40,7
<i>Index</i>	100	527	142	102
Kassaflöde (euro)	– 41 934 911 – – 46 303 131	– 17 537 454 – – 19 364 273	– 17 537 454 – – 13 707 182	– 29 027 946 – – 32 051 690
<i>Index</i>	100	239	338	144
Investeringar (euro)	29 435 820– 32 502 051	26 074 619– 28 790 726	7 001 485– 7 730 807	11 429 509– 12 620 083
<i>Index</i>	100	89	24	39
Avkastning på investeringar (%)	– 6,0 – – 6,7	– 2,5 – – 2,7	– 24,6 – – 27,2	– 31,8 – – 35,1
<i>Index</i>	100	246	25	19

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

- (562) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt vid försäljning av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning.
- (563) Såsom anges i skäl 507 är ett av företagen som ingick i urvalet, Jabil, ett monteringsföretag som inte sysslar med försäljning av moduler. Jabil hade en annan lönsamhetsutveckling. Företaget var lönsamhet under hela skadeundersökningsperioden och ökade sin lönsamhet under översynsperioden, upp till 5–15 %. Jabils vinst grundades dock på den avgift som företaget tar ut från sina kunder för monterings servicen, och inte på försäljningen av moduler. Dessutom ådrog sig företaget inte utgifter med anknytning till försäljning av moduler, såsom marknadsföringskostnader (det ådrog sig bara kostnader för att hitta nya kontraktstillverkare). Företaget hade också en kostnadsstruktur som skiljer sig från den hos en typisk modultillverkare, vilken är helt ansvarig för tillverkningen och försäljningen av sin produkt. Exempelvis hade Jabil lägre driftskapital, investeringskostnader, kortfristiga skulder och inkomster, liksom lägre FoU-kostnader.
- (564) Kommissionen noterade att lönsamhetssiffran i den första kolumnen i tabell 11a kombinerade siffror från två olika grupper. Å ena sidan inkluderade den modultillverkarna, som tillverkar produkten och säljer den. Å andra sidan inkluderade den också företaget Jabil (som ingick i urvalet), som bara monterar modulerna. För att få en realistisk bild av industrins situation beslutade sig kommissionen för att skilja mellan de två grupperna i sin fortsatta analys. Den la därför till en andra kolumn i tabell 11a, som den ansåg vara mer tillförlitlig för bedömningen av lönsamheten inom unionens modulindustri.

- (565) Modultillverkarna i urvalet, med undantag av Jabil, gick med förlust under skadeundersökningsperioden. Förlusterna minskade emellertid med 244 % under undersökningsperioden. De minskade med 5,5 procentenheter under 2013 jämfört med 2012. Detta sammanföll med den tidpunkt då åtgärderna trädde i kraft (de provisoriska åtgärderna trädde i kraft den 6 juni 2013). Förlusterna minskade mycket mer, med 18,5 procentenheter mellan 2013 och 2014, när åtgärdernas effekter omfattade hela året. Under översynsperioden ökade förlusterna något med 0,8 procentenheter. Detta påverkades dock främst av de förluster som en unionstillverkare ådragit sig. Denna tillverkare beslutade sig därefter för att stoppa tillverkningen. Samtidigt fortsatte alla andra unionstillverkare i urvalet att minska sina förluster ytterligare under översynsperioden jämfört med 2014.
- (566) Efter utlämnandet av uppgifter ifrågasatte flera parter varför Jabil uteslutits från vinstsiffrorna för resten av unionens modulindustri. De menade att Jabil var ett sällsynt exempel på en lönsam tillverkare och att uteslutandet är inkonsekvent med beslutet att under den parallella antidumpningsundersökningen godta en tillverkare från samma land som använder ett sådant avgiftsavtal för att få de moduler som det säljer monterade av ett annat företag. Tvärtom vad dessa parter hävdar har kommissionen inte uteslutit Jabil från lönsamhetsanalysen. För att få en mer meningsfull känslighetsanalys har kommissionen snarare tillhandahållit två separata uppsättningar uppgifter. Dessa visar att också genom att inkludera Jabil går unionsindustrin i genomsnitt, och som helhet, med förlust. Det visar också att det finns stora skillnader mellan olika unionstillverkare beroende på deras affärsmodell (se skälen 513 och 563). Detta påstående måste därför avvisas. Dessutom noterar kommissionen att det i vart fall inte finns någon bristande samstämmighet i strategin för tillverkaren från samma land och unionsindustrin. Tillverkaren från samma land är snarare lik Jabils kunder och inte Jabils egna affärsmodell. Medan tillverkaren från samma land tar fullt ansvar för försäljningen av de moduler som monterats ihop av ett annat företag är Jabil ett monteringsföretag som tar ut en avgift från sina kunder för den monteringservice som det utför. Det är därför som kommissionen, i skadeanalysen, har fokuserat på transaktionerna mellan Jabil och andra unionstillverkare som befinner sig i samma situation som tillverkaren i samma land (se skäl 52 i den parallella slutgiltiga antidumpningsförordningen).
- (567) Vad gäller celltillverkarna minskade förlusterna med 2 % under skadeundersökningsperioden. De minskade med 31,9 procentenheter mellan 2012 och 2013, men ökade med 20,3 procentenheter mellan 2013 och 2014 samt med 10,7 procentenheter mellan 2014 och översynsperioden. För celler påverkades lönsamheten av två onormala händelser. Dels kom en av tillverkarna i urvalet in på marknaden under skadeundersökningsperioden men ändrade rapporteringen av vissa av sina tillverkningskostnader under de sista åren av skadeundersökningsperioden, något som ledde till omfattande förluster. Dels var försäljningspriserna ovanligt låga och mycket förlustbringande för en annan tillverkare i urvalet under översynsperioden, när denna höll på att upphöra med tillverkningen. Den tredje tillverkaren i urvalet minskade å andra sidan sina förluster kontinuerligt under skadeundersökningsperioden.
- (568) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. I likhet med lönsamheten följde detta en negativ trend mellan 2012 och översynsperioden. För modulerna minskade nettokassaflödet med 11 % under skadeundersökningsperioden, medan det minskade med 44 % för celler under samma period. De fluktuerande siffrorna för kassaflödet under 2014 för både moduler och celler påverkades av exceptionella händelser med anknytning till en stor unionstillverkare. Dels hade tillverkaren köpt en befintlig fabrik till ett lågt inköpspris, dels omstrukturerat sin skuld. Under 2015 fortsatte tillverkaren att göra stora återbetalningar på sina lån, något som ledde till ett negativt kassaflöde från finansieringsverksamheterna. Det måste noteras att denna tillverkare rapporterade ett positivt kassaflöde från själva driften och en påtaglig förbättring i sina driftresultat jämfört med 2014. Två andra modultillverkare i unionen hade ett positivt kassaflöde som dessutom förbättrades under översynsperioden, medan de två andra celltillverkarna hade ett negativt kassaflöde, dock som höll på att förbättras.
- (569) När det gäller investeringar visar tabellerna ovan att unionsindustrin ökade sina investeringar med 2 % för moduler mellan 2012 och översynsperioden. De ökade med 40 % mellan 2013 och 2014 och med 98 % mellan 2013 och översynsperioden.
- (570) De övergripande investeringarna när det gäller celler minskade med 61 % mellan 2012 och översynsperioden. Den allmänna trenden för investeringar i celler påverkades återigen av beslutet från en av unionstillverkarna i urvalet att stoppa sin tillverkning. Samtidigt fyrdubblades investeringarna från de två andra tillverkarna som ingick i urvalet mellan 2014 och översynsperioden.

- (571) Efter utlämnandet av uppgifter påpekade flera parter att investeringarna i celler minskade under skadeundersökningsperioden och inte påverkades positivt av införandet av åtgärderna. För det första, medan detta stämmer för det totala urvalet, enligt vad som anges i föregående skäl, påverkades denna trend av beslutet från en av unionstillverkarna i urvalet att stoppa sin tillverkning. Denna tillverkare gjorde betydande investeringar i början av perioden men nästan inga i slutet av den. För det andra gjorde en annan tillverkare i urvalet uppstartsinvesteringar under 2013, vilket speglar den stora ökningen i de övergripande investeringarna under det året. För det tredje, efter att ikraftträdandet av åtgärderna började påverka företagens lönsamhet, ökade investeringarna för hela urvalet mellan 2014 och översynsperioden, vilket speglar det faktum att de två tillverkarna i urvalet som stannade kvar på marknaden fyrdubblade sina investeringar under den perioden. Följaktligen avvisades argumentet om att investeringarna inte påverkades positivt av införandet av åtgärderna.
- (572) Avkastningen på investeringar är vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde. Den förblev negativ under hela skadeundersökningsperioden på grund av de nettoförluster som unionsindustrin ådrog sig. Avkastningen på investeringar för moduler förbättrades med 4 procentenheter under skadeundersökningsperioden, men förbättrades betydligt under 2014 och översynsperioden jämfört med 2013, med 7 respektive 8 procentenheter. Avkastningen på investeringar för celler försämrades med 25,8–28,4 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.6 Slutsats beträffande skada

- (573) I allmänna termer fortsatte unionsindustrin att lida skada under skadeundersökningsperioden med tanke på den korta perioden efter införandet av de ursprungliga åtgärderna och omfattningen av subventioneringen och den skadenivå som konstaterades under den tidigare undersökningen. Dessutom har det kringgående som konstaterats (se skäl 4) också bidragit till den fortsatta skadan. Från mitten av 2013 (de provisoriska åtgärderna trädde i kraft den 6 juni 2013), och i synnerhet under 2014 (det första hela året med gällande utjämningsåtgärder) och under översynsperioden, började unionsindustrin gradvis att återhämta sig.
- (574) Ett antal skadeindikatorer har uppvisat positiva tendenser. När det gäller moduler ökade unionen sin försäljning med 2,8 % och, som ett resultat, ökade dess marknadsandel med 9,4 % mellan 2014 och översynsperioden. Under samma period ökade unionsindustrin sin företagsinterna användning och unionsförsäljningen av celler med 6,3 %, och behöll en marknadsandel på 33 %. Under samma period förbättrade dessutom unionsindustrin sitt kapacitetsutnyttjande med 9 procentenheter för moduler och 8 procentenheter för celler, genom att både öka tillverkningen och minska den befintliga kapaciteten. Unionsindustrin uppnådde också betydande produktivitetstvinster, och minskade därmed skillnaden mellan sina försäljningspriser och de genomsnittliga produktionskostnaderna. Det tidigare prisunderskridandet från den kinesiska exporten hade dessutom stoppats på grund av deras efterlevnad med minimiimportpriset (inget prisunderskridande för moduler och endast marginellt prisunderskridande för celler under översynsperioden). Som ett resultat, även om unionsindustrin fortfarande drogs med förluster under översynsperioden minskade förlusterna väsentligt för moduler i jämförelse med 2012 och 2013. Förlusterna minskade inte för unionsindustrin för celler eftersom, vilket förklaras i skäl 568, de påverkades av exceptionella händelser som rörde två av de tillverkare som ingick i urvalet. Däremot minskade den tredje tillverkaren i urvalet sina förluster under översynsperioden och följde således samma trend som den som noterats för moduler.
- (575) Unionsindustrin ökade också sina investeringar för både moduler och celler med 41 % respektive 63 % mellan 2014 och översynsperioden.
- (576) Trots ansträngningarna och alla positiva tendenser som följde av detta lyckades unionsindustrin fortfarande inte återhämta sig från den tidigare subventionerade importen från kinesiska exportörer. Såsom redan har angetts drogs både cell- och modultillverkarna med förluster under översynsperioden och hade negativa kassaflöden och negativ avkastning på investeringar. Trots att importvolymerna för de kinesiska exportörerna minskade med avseende på moduler var deras marknadsandelar dessutom fortfarande högre än unionstillverkarnas. När det gäller celler ökade importen påtagligt under översynsperioden i volym (med 65 %) jämfört med 2012, och vann marknadsandelar. Importen av kinesiska celler utövade indirekt press också på modulmarknaden för företagsinterna tillverkare, som alltså förhindrades att växa ännu mer. Därför fortsatte importen från Kina att ta sig in på unionsmarknaden med betydande volymer och till priser som låg under unionsindustrins tillverkningskostnad.
- (577) Efter utlämnandet av uppgifter påstod flera parter att kommissionen inte lyckats bedöma den effekt på unionsindustrin som importen av moduler från tredjeländer hade, som skedde i omfattande volymer och till priser som underskred priserna för exporten från Kina.

- (578) Kommissionen erkände att inverkan av importen av moduler från tredjeländer är en viktig faktor för bedömningen av situationen för EU:s industri. Denna import var dock mycket mindre betydande än importen från Kina – marknadsandelen för denna var 25 % (inklusive moduler som i verkligheten var kinesiska, men som var involverade i kringgåendet), medan den sistnämnda var 41 % under översynsperioden (och, med tanke på kringgåendet, i verkligheten högre). Dessutom minskade marknadsandelen för importen från tredjeländer med 10 % mellan 2014 och översynsperioden, medan andelen för importen från Kina ökade med 4,9 % under samma period. Dessa två faktorer visar att importen från Kina hade mycket kraftfullare inverkan på unionsindustrin än importen från tredjeländer. Dessutom var priserna på moduler från tredjeländer inte lägre än priserna på den kinesiska exporten. Såsom framgår av tabell 4a ovan var det viktade genomsnittspriset för all import från tredjeländer 550 EUR/kW under översynsperioden, vilket var högre än det genomsnittliga kinesiska exportpriset – 544 EUR/kW. Dessa argument avvisades därför.
- (579) När det gäller celler hävdade flera parter att skadan har orsakats av import från tredjeländer, eftersom lönsamheten minskade under översynsperioden jämfört med 2014, vilket berodde på den minskade importen från Kina och den samtidiga ökningen av import från tredjeländer.
- (580) Såsom anges i skäl 567 påverkades förlustökningen under översynsperioden för tillverkarna i urvalet för det första av exceptionella händelser som drabbade två av celltillverkarna i unionen, medan den tredje (och största) tillverkaren upplevde ökad lönsamhet under översynsperioden jämfört med 2014. För det andra, trots att importen från Kina minskade med 3 procentenheter mellan 2014 och översynsperioden, ökade den med 7 procentenheter mellan 2013 och översynsperioden, trots ikraftträdandet av åtgärderna. Följaktligen fortsatte importen från Kina att påverka unionsindustrin i stor utsträckning. Vad beträffar importen från tredjeländer ökade denna alltså för det tredje med 2 procentenheter mellan 2014 och översynsperioden, men minskade med 24 procentenheter mellan 2013 och översynsperioden. Därför minskade faktiskt importens inverkan på unionsindustrin under den period som följde på införandet av åtgärderna. Följaktligen avvisades argumentet om att skada har orsakats av import från tredjeländer.
- (581) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att vissa skadeindikatorer förbättrades först under översynsperioden och inte omedelbart efter att åtgärderna infördes. Det finns således ingen tydlig koppling mellan införandet av åtgärderna och de olika positiva trenderna.
- (582) Kommissionen medger att vissa skadeindikatorer, till exempel marknadsandelen, tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet med avseende på moduler, förbättrades först under översynsperioden och inte under 2014. Med tanke på subventioneringens omfattning och den skada som konstaterades under den tidigare undersökningen tog det dock lite tid att vända de negativa trender som gällde för hela industrin. Detta kan förklaras av det faktum att vid tidpunkten för införandet av de ursprungliga åtgärderna höll unionsindustrin på att konsolideras, och många tillverkare hade redan gått i konkurs eller var nära konkurs, men lämnade marknaden först under 2014. Detta hade en betydande inverkan på alla makroindikatorer, vilket också inkluderade sådana företag. Det är också värt att notera att en mängd indikatorer, såsom marknadsandel, tillverkning, kapacitetsutnyttjande och produktionskapacitet som innebar en negativ trend för hela unionsindustrin, uppvisade positiva tendenser redan under 2014 för unionstillverkarna i urvalet både för moduler och celler. Detta påstående avvisades följaktligen.
- (583) Flera berörda parter hävdade att unionsindustrin går bra och har återhämtat sig helt från den tidigare skadan. Efter utlämnandet av uppgifter upprepade parterna sina påståenden. I synnerhet ska de siffror som rapporterades i SolarWorlds och Jabil's årsredovisningar, som är de absolut största modultillverkarna i unionen, ha visat att deras unionsverksamhet hade vuxit under de senaste åren och att de hade ökat sina tillverkningsvolym, sin kapacitet, sitt kapacitetsutnyttjande, sin exportförsäljning och sin produktivitet, medan produktionskostnaden och lagren har minskat.
- (584) Unionstillverkarna i urvalet (inklusive Jabil och SolarWorld) har ökat sina tillverkningsvolym, sin kapacitet, sitt kapacitetsutnyttjande, sin exportförsäljning och sin produktivitet, medan deras produktionskostnad och lager minskade under 2014 och under översynsperioden. Påståendet att industrin har återhämtat sig helt från den tidigare skadan motsäger dock undersökningens resultat, vilka baseras på faktiska kontrollerade uppgifter från unionstillverkarna i urvalet. Framför allt baseras många mikroekonomiska indikatorer endast på försäljningen till fristående kunder i unionen (såsom lönsamhet, kassaflöde och avkastning på investeringar). Dessutom har vissa av företagen i urvalet omfattande tillverkning utanför unionen, som inte ingår i de mikroekonomiska

indikatorerna. Som en kontrast är de offentligt tillgängliga finansiella handlingarna inriktade på alla verksamheter vid de berörda företagen och tillhandahåller ofta information om hela koncernredovisningen. Därför baserades slutsatserna om unionsindustrins ekonomiska situation i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen inte på offentligt tillgängliga ekonomiska handlingar utan på de mer detaljerade och kontrollerade uppgifter gällande unionens situation som endast tillhandahölls under undersökningen. Dessutom baserades slutsatserna om situationen för unionsindustrin på uppgifter från alla unionstillverkare i urvalet och inte bara från SolarWorld och Jabil. Slutligen, när det gäller Jabil, monterade detta företag bara moduler (se beskrivningen ovan) och tog inte det fulla kontraktsmässiga ansvaret för sin försäljning. Därför användes Jabils vinst inte för att analysera situationen för unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

- (585) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade en berörd part att kommissionen skulle ha tagit hänsyn till effekterna av de storskaliga investeringar som gjorts av SolarWorld. Dessa ska ha påverkat företaget och industrin som helhet negativt, med tanke på SolarWorlds omfattande andel av unionsindustrins produktion.
- (586) För det första gjordes de investeringar som parten hänvisar till under 2015 och rörde inte bara celler och moduler utan också annan tillverkning i EU, såsom paneler ⁽⁶⁰⁾. Dessa investeringar hade därför bara delvisa konsekvenser för lönsamhetsbedömningen av företagets modul- och cellverksamhet. För det andra, vilket påpekas av andra parter, uppnådde SolarWorld-koncernen positiva resultat under 2016 ⁽⁶¹⁾ för sina europeiska verksamheter och verksamheter utanför Europa. Detta verkar inte i det här skedet antyda att de investeringar som redan gjorts har påverkat företaget negativt. Detta argument avvisades följaktligen.
- (587) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin har fortsatt att lida väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

5. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT SKADA

- (588) För att bedöma sannolikheten för att skadan fortsätter om åtgärderna mot Kina skulle upphöra att gälla analyserades den potentiella inverkan av importen från Kina på unionsmarknaden och unionsindustrin i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- (589) Vilket framgår av avsnitt 4.5 ovan fortsatte unionsindustrin att lida skada under översynsperioden. Såsom beskrivs i avsnitt 3.8 ovan har subventioneringen fortsatt och kommer sannolikt att återupptas om åtgärderna tillåts upphöra att gälla. Dessutom slogs det fast att den subventionerade exporten från Kina till unionen skulle vara omfattande och ske till subventionerade, ännu lägre, priser om åtgärderna skulle få upphöra att gälla.

5.1 Unionsmarknadens outnyttjade kapacitet, handelsflöden och attraktionskraft och prissättningsbeteendet hos exporterande tillverkare i Kina

- (590) Den outnyttjade kapaciteten för alla exporterande tillverkare i Kina som samarbetade med denna undersökning ligger på omkring 33 % enligt deras urvalssvar. Bara dessa företag hade en outnyttjad kapacitet under översynsperioden (på omkring 10 GW) som kunde tillfredsställa efterfrågan på hela unionsmarknaden. Det ska noteras att den outnyttjade kapaciteten hos de största samarbetsvilliga tillverkarna enligt volym är mycket lägre, och deras kapacitetsutnyttjande varierar mellan 86 % och 97,8 %.
- (591) Efter utlämnandet av uppgifter ifrågasatte en berörd part dessa uppgifter och hävdade att de fyra största kinesiska tillverkarna (Trina, JA Solar, Jinko och Canadian Solar) använde sin fulla kapacitet. Enligt den berörda parten står dessa fyra tillverkare för mer än 40 % av den totala kinesiska exporten (omkring 11,2 GW). För att uppnå den outnyttjade kapacitet på 43 % under 2016 som angetts av kommissionen skulle alltså alla mindre tillverkare behöva använda bara 20 % av sin kapacitet. Den berörda parten bad kommissionen att lämna uppgifter om beräkningen av snittet på 43 %.

⁽⁶⁰⁾ Se SolarWorlds årliga koncernrapport för 2015 på följande adress: http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/annual_report_2015_web.pdf, s. 58.

⁽⁶¹⁾ Consolidated Quarterly Announcement Q3 2016, SolarWorld <http://www.solarworld.de/fileadmin/sites/sw/ir/pdf/finanzberichte/2016/solarworld-q3-2016-web-en.pdf>, s. 8.

- (592) Kommissionen noterade till att börja med att den outnyttjade kapaciteten hos alla exporterande tillverkare i Kina som samarbetar med denna undersökning uppskattas till omkring 33 %, inte 43 %. Dessutom utgår partens beräkningar enligt ovan från antagandet att JA Solar och Canadian Solar samarbetade med undersökningen, vilket de inte gjorde. Kommissionen känner alltså inte till deras kapacitet och kapacitetsutnyttjande och tog inte hänsyn till sådana siffror i beräkningarna ovan.
- (593) Påståendet avvisades därför.
- (594) Den kinesiska produktionskapaciteten för moduler uppskattas till 96,3 GW/år för 2015 och förväntas nå 108 GW/år under 2016 ⁽⁶²⁾. Samtidigt uppskattades den globala efterfrågan till 50,6 GW under 2015 och förutspåddes öka till 61,7 GW ⁽⁶³⁾ under 2016, eller till 68,7 GW, enligt en annan källa ⁽⁶⁴⁾. Därför fastställde kommissionen att den totala outnyttjade kapaciteten hos de kinesiska tillverkarna kraftigt överskred den globala efterfrågan, nämligen med 47,5 % under 2015, och kommer att överskrida den med 42,9 % eller med 36 % under 2016, beroende på källa. En annan källa fastställde att den totala globala efterfrågan uppgick till 58 GW ⁽⁶⁵⁾ under 2015, vilket skulle innebära att de kinesiska tillverkarna hade en överkapacitet på 39,8 % för 2015.
- (595) Även om ingen ny kapacitet installeras i Kina i framtiden skulle den befintliga kapaciteten i hög grad ändå överskrida prognosen för den globala efterfrågan på solenergianläggningar per år. I det mest sannolika scenariot (det så kallade medelscenariot) skulle efterfrågan nå 97 GW ⁽⁶⁶⁾ eller 95 GW ⁽⁶⁷⁾ under 2020, och skulle tillgodoses helt av den befintliga kinesiska kapaciteten. Dessutom har den kinesiska kapaciteten ökat stadigt under de tio senaste åren. Den har till exempel mer än fördubblats mellan 2012 och 2015 (från 43,8 GW ⁽⁶⁸⁾ under 2012 till 96,3 GW under 2015). För bara 2016 har ytterligare 2 GW kapacitet tillkännagetts eller håller på att uppföras i Kina, enligt Bloomberg New Energy Finance (nedan kallad BNEF). Därtill finns inga bevis som tyder på att den kinesiska kapaciteten inte skulle fortsätta att byggas ut under den närmaste framtiden, med tanke på att den har ökat oavbrutet de fem senaste åren. Även i det mindre sannolika scenariot (det så kallade höga scenariot), där den globala årliga efterfrågan stiger upp till 120 GW ⁽⁶⁹⁾ under 2020, är det troligt att de kinesiska tillverkarna själva fortfarande skulle kunna tillgodose all efterfrågan eftersom de skulle behöva bygga ut sin befintliga kapacitet mycket långsammare än vad de gjort tidigare, dvs. med bara 11,3 % under fyra år.
- (596) Efter utlämnandet av uppgifter ifrågasatte flera berörda parter de uppgifter om kapaciteten i Kina och den globala förbrukningen som kommissionen använt. De menade att Solar Power Europe inte var en tillräckligt tillförlitlig källa eftersom den bara tar hänsyn till moduler som redan är anslutna till nätet, medan IHS och BNEF ger en mer riktig överblick eftersom de visar de moduler som köps för att installeras.
- (597) Kommissionen analyserade dock i skälen ovan uppgifter och prognoser från IHS, medan BNEF:s uppgifter inte skiljer sig särskilt mycket från IHS. BNEF:s och IHS uppskattningar är i själva verket likadana för 2016 (68,7 GW i ett konservativt scenario och 70,7 GW i ett optimistiskt scenario) och 2017 (72,9 respektive 77,5 GW), medan de skiljer sig åt i obetydlig omfattning för 2018 (BNEF: 83 GW; IHS: 82 GW) ⁽⁷⁰⁾, som är det sista år som BNEF har en uppskattning för. Detta argument avvisades följaktligen.
- (598) Samma parter bestred också den totala mängd outnyttjad kapacitet som kommissionen fastställt. I synnerhet menade en berörd part att den uppgår till 70 GW under 2016. Parten lyckades dock inte tillhandahålla någon

⁽⁶²⁾ Bloomberg New Energy Finance (nedan kallad BNEF), *Solar manufacturer capacity league table*, 28 oktober 2016.

⁽⁶³⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁶⁴⁾ BNEF, *Q4 2016 PV Market Outlook*, 30 november 2016.

⁽⁶⁵⁾ IHS, *The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost*, juni 2016, s. 23. Skillnaden verkar ha att göra med det faktum att IHS rapporterar alla moduler som har funnits i lager, avsänts eller installerats. Global Market Outlook tar däremot bara hänsyn till de moduler som installerats och som redan producerar el.

⁽⁶⁶⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁶⁷⁾ IHS, *The Price of Solar, Benchmarking PV Module Manufacturing Cost*, juni 2016, s. 23.

⁽⁶⁸⁾ Bloomberg New Energy Finance (nedan kallad BNEF), *Solar manufacturer capacity league table*, 28 oktober 2016.

⁽⁶⁹⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, Solar Power Europe, juli 2016, s. 18.

⁽⁷⁰⁾ BNEF, *Q4 2016 PV Market Outlook*, 30 november 2016, och IHS, *PV Demand Tracker Q4 2016*, 9 december 2016.

informationskälla eller metod som använts som grund för fastställandet av denna siffra. Även om denna siffra stämde skulle den uppskattade outnyttjade kapaciteten fortfarande vara tillräcklig för att täcka hela den globala efterfrågan, också för den mest optimistiska uppskattningen för 2016 (70,7 GW ⁽⁷¹⁾). Inga av de andra parterna lämnade in någon uppskattning eller citerade någon studie eller rapport som antydde att den outnyttjade kapacitet som slagits fast av kommissionen borde minskas. Detta argument ändrar följaktligen inte de slutsatser som dragits ovan.

- (599) Flera berörda parter framhöll, före och efter utlämnandet av uppgifter, att Tier 1-företag ⁽⁷²⁾ har mycket mindre överkapacitet än resterande Tier 2- och Tier 3-företag. Enligt BNEF har Tier 1-företag en uppskattad kapacitet på 46 GW under 2016, vilket faktiskt är lägre än den totala kapaciteten för Tier 2- och Tier 3-företagen tillsammans, som uppskattas till 62 GW ⁽⁷³⁾. Dock är alla kinesiska företagsnivåer verksamma på den globala marknaden. När det gäller unionen exporterade inte bara Tier 1-företag efter införandet av de befintliga åtgärderna, utan också Tier 2 och Tier 3-företag, men i mindre mängder (de sistnämndas andel av den totala importen från Kina uppskattades till 13,6 % under 2014). Därför ansåg kommissionen att kapaciteten hos alla typer av kinesiska exporterande tillverkare skulle beaktas i syfte att fastställa den outnyttjade kapacitet som finns tillgänglig i Kina.
- (600) Efter utlämnandet av uppgifter bestred en berörd part slutsatsen om att överkapaciteten hos alla typer av exporterande tillverkare borde beaktas i samband med fastställandet av den tillgängliga outnyttjade kapaciteten i Kina.
- (601) Kommissionen påpekade att redan den kapacitet som fanns tillgänglig hos Tier 1-företagen utgjorde 90 % av den totala förbrukningen i världen under 2015 (som uppskattades till 50,6 GW). Det faktum att Tier 2- och Tier 3-företagen exporterade till EU, trots deras små volymer, visar dessutom att de är verksamma på unionsmarknaden och att de inte begränsar sin försäljning till enbart den kinesiska marknaden eller andra marknader. Slutligen förväntas importen från Tier 2- och Tier 3-företagen öka påtagligt till följd av de nyliga tillbakadragandena från åtagandet från främst Tier 1-företag. Detta påstående avvisades således.
- (602) Flera parter la både före och efter utlämnandet av uppgifter fram argumentet att överkapaciteten i Kina var kraftigt överskattad eftersom efterfrågan på solenergianläggningar hade ökat stadigt på global nivå. Den globala årliga efterfrågan ökade med 25 % mellan 2014 och 2015 (från 40,3 GW till 50,6 GW) ⁽⁷⁴⁾. Men enligt vad som anges ovan överskrider den uppskattade överkapaciteten hos kinesiska tillverkare den nuvarande efterfrågan med 47,5 %. Även i det mest optimistiska scenariot för en ökning av den globala efterfrågan skulle de kinesiska tillverkarna mest troligt fortfarande ha tillräckligt med outnyttjad kapacitet för att tillgodose denna efterfrågan. Detta argument avvisades följaktligen.
- (603) När det gäller celler uppskattas den befintliga kapaciteten hos de kinesiska exporterande tillverkarna till 76,6 GW under 2016, en ökning med 12 % jämfört med 2015 (68 GW) ⁽⁷⁵⁾. Eftersom den globala efterfrågan på celler i stort sett motsvarar den globala efterfrågan på moduler hade de kinesiska exporterande tillverkarna en överkapacitet för celler på 25,6 % under 2015 och på 19,5 % under 2016. Dessutom stod Kina för 72,8 % av den globala befintliga kapaciteten för celler under 2016, och låg därmed betydligt högre än alla andra tredjeländer. De fyra därefter största tredjeländerna med tillgängliga kapaciteter har mycket mindre kapacitet än Kina (Taiwan: 11 GW, Malaysia: 4 GW, Korea: 2,7 GW, Japan: 1,9 GW). På denna grund slog kommissionen fast att Kina också har haft betydande överkapacitet på celltillverkningsområdet.

5.2 Unionsindustrins attraktionskraft

- (604) Flera parter hävdade att unionsmarknaden inte längre är attraktiv för de kinesiska tillverkarna. De påstod att den kinesiska tillverkningen av celler och moduler snarare skulle vara riktad mot de snabbt expanderade marknaderna

⁽⁷¹⁾ BNEF, Q4 2016 PV Market Outlook, 30 november 2016.

⁽⁷²⁾ Enligt BNEF är Tier 1-företag "stora" eller "tillförlitliga" leverantörer av solcellsmoduler. "Tillförlitlighet" – huruvida projekt som använder solenergiprodukter sannolikt kommer att erbjudas skuldfinansiering utan regress av banker – är det viktigaste kriteriet för klassificeringen. Banker, och de som utför teknisk företagsbesiktning för deras räkning, är extremt ovilliga att överlämna sina vita förteckningar över godtagbara produkter. Bloomberg New Energy Finance baserar därför sina kriterier på vilka avtal som har ingåtts tidigare, i enlighet med sin databas. Närmare uppgifter finns i BNEF:s PV Module Maker Tiering System, 4 november 2016, på https://data.bloomberglp.com/bnef/sites/4/2012/12/bnef_2012-12-03_PVModuleTiering.pdf, den 7 november 2016.

⁽⁷³⁾ Bloomberg New Energy Finance, Solar manufacturer capacity league table, 28 oktober 2016.

⁽⁷⁴⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, Solar Power Europe, juli 2016.

⁽⁷⁵⁾ Bloomberg New Energy Finance, Solar manufacturer capacity league table, 28 oktober 2016.

i Asien, såsom Japan och Indien. Dessutom har den inhemska efterfrågan i Kina ökat under de senaste åren, och uppnådde 50 % av den kinesiska solcellsmodulettillverkningen under det första kvartalet 2016. Kina ska enligt vad som påstås installera omkring 20 GW per år fram till 2020. Mot bakgrund av det allt större antalet solenergianläggningar i Kina, Indien och andra marknader i Sydostasien skulle den kinesiska tillverkningen av solcellsmoduler därför främst vara avsedd att bemöta den ökande efterfrågan på dessa marknader.

- (605) Det stämmer att unionsmarknaden inte längre är lika viktig som den var tidigare, då den stod för upp till 60 % av den årliga globala installerade kapaciteten (under 2012). Unionen förväntas inte heller finnas med bland de snabbt expanderade marknaderna. Prognosen för unionsmarknadens tillväxt är snarare ganska blygsam jämfört med resten av världen. Enligt Solar Power Europes medellånga scenario förväntas den europeiska årliga förbrukningen av solenergi växa från 8,2 GW till omkring 15 GW under 2020 ⁽⁷⁶⁾. Solar Power Europes uppskattningar inkluderar dock även länder utanför EU (Turkiet, Schweiz etc.). Dess tillväxtprognos för de 28 EU-medlemsstaterna är ännu mindre optimistisk, nämligen cirka 11,6 GW ⁽⁷⁷⁾ för 2020.
- (606) Unionsmarknaden förblir dock en viktig marknad som står för 14 % av den totala globala marknaden, och dess andel av den globala marknaden lär fortsätta att vara betydelsefull i framtiden. Tre av EU:s medlemsstater (Förenade kungariket, Tyskland och Frankrike) återfanns bland de tio främsta marknaderna för solcellsmoduler under 2015. Såsom framgår ovan skulle de kinesiska exporterande tillverkarnas överkapacitet dessutom kunna möta den totala globala efterfrågan i framtiden, inklusive alla snabbväxande marknader såsom Kina själv, Indien, Japan, Sydamerika etc. tagna tillsammans. Sist men inte minst har införandet av förstärkningen av handelspolitiska skyddsåtgärder från bland annat Kanadas och Förenta staternas sida minskat dessa marknaders attraktionskraft, och därigenom skulle unionsmarknadens attraktionskraft öka om åtgärderna upphävdes.
- (607) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade en berörd part att trots de handelspolitiska skyddsåtgärderna mot import från Kina är Förenta staterna en attraktiv marknad på grund av incitament och en mycket hög naturlig solstrålningssnivå. Enligt samma part, och tvärt emot de fakta som anges ovan, har inte Indien infört några handelspolitiska skyddsåtgärder gentemot import från Kina. Indien planerar därtill att öka sin installerade kapacitet påtagligt.
- (608) Vad beträffar Förenta staterna noterade kommissionen att parten inte lämnar några bevis för att incitamenten helt väger upp för den nackdel som utgörs av tullarna för tillverkare från Kina. Kommissionen påstod inte heller att marknaden i Förenta staterna är oattraktiv, utan att tullarna har minskat dess attraktionskraft. När det gäller Indien verkställdes inte den föreslagna tullen och den upphörde att gälla i juni 2014. Även om Indien inte är föremål för tullar ökar tullarna i Kanada och Förenta staterna unionsmarknadens attraktionskraft, om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Detta gör inte heller unionsmarknaden oattraktiv eftersom alla andra överväganden som beskrivs i detta avsnitt fortfarande gäller.
- (609) Trots införandet av utjämningsåtgärderna under 2013 är de kinesiska exporterande tillverkarna fortfarande mycket intresserade av unionsmarknaden, vilket framgår av det faktum att de fortfarande har en stark ställning på denna marknad. Såsom anges i avsnitt 4.4 ovan hade importen av moduler och celler från Kina en marknadsandel på 41 % respektive 16 % under översynsperioden, och importen har lyckats behålla (och till och med, när det gäller celler, öka) sin ställning på marknaden jämfört med importen från tredjeländer. Importen av moduler från Kina sett till volym och marknadsandel är mycket mer betydelsefull än den från tredjeländer, i och med att den senare stod för endast 25 % sammantaget. Om man bortser från celler stod tredjeländernas marknadsandel för 51 % under översynsperioden, men detta innebär att den sjönk ordentligt (med 32 %) jämfört med 2013, när de hade en marknadsandel på 75 %. Trots att åtgärderna trädde i kraft under 2013 ökade dessutom importen av celler från Kina med 77,8 % mellan 2013 och översynsperioden. Såsom bevisades av undersökningen om eventuellt kringgående från 2015 försökte dessutom vissa av de kinesiska tillverkarna undvika åtgärderna genom att kringgå dem genom Taiwan och Malaysia, som är de största tredjeländerna på importområdet.
- (610) Efter utlämnandet av uppgifter bestred flera parter slutsatsen om att unionsmarknaden fortfarande är en attraktiv marknad för kinesiska exporterande tillverkare. En av parterna påpekade att tillväxtprognoserna för unionsmarknaden som helhet bör sänkas eftersom antalet nya anläggningar minskade med 18 % i unionen under de nio första månaderna 2016 jämfört med föregående år, vilket därigenom leder till en tämligen pessimistisk

⁽⁷⁶⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, Solar Power Europe, juli 2016, s. 30.

⁽⁷⁷⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016–2020, juli 2016.

uppskattning på 7,1 GW av unionens efterfrågan under 2016. Detta skulle också leda till en efterföljande pessimistisk utveckling av unionens efterfrågan fram till 2020. Dessutom hävdade parten att de tre största marknaderna i unionen (Förenade kungariket, Tyskland och Frankrike) skulle förlora ännu mer attraktionskraft i framtiden.

- (611) En uppskattad total efterfrågan i unionen på 7,1 GW, som läggs fram av den berörda parten, är faktiskt ett ganska bra resultat för 2016 eftersom det i stora drag överensstämmer med Solar Power Europe's inledande uppskattning för medelscenariot för 2016 (7,3 GW) ⁽⁷⁸⁾. Partens uppskattning om att unionens efterfrågan på denna grundval kommer att följa det låga scenariot fram till 2020 backas därför inte upp av de uppgifter som denne själv lämnat. Även om efterfrågan skulle följa det värsta möjliga scenariot och unionsmarknadens andel av världsmarknaden minskade skulle detta under alla omständigheter inte nödvändigtvis göra unionsmarknaden oattraktiv för den kinesiska exporten eftersom alla andra överväganden som beskrivs ovan fortfarande gäller. Även om dess relativa andel av den globala marknaden kanske håller på att sjunka förblir unionsmarknaden fortfarande attraktiv för export från Kina. Annars skulle det kringgående som fortfarande upptäcktes i de senaste undersökningarna om Malaysia och Taiwan inte ske.
- (612) När det gäller påståendena om att Kina skulle installera solenergisystem motsvarande 20 GW per år fram till 2020 hittade man under kommissionens undersökning bevis för att Kina inte skulle kunna upprätthålla detta höga mål. Marknadsövervakningsuppgifter vittnar om att detta kinesiska mål kommer att sänkas på grund av bristen på nätinфраstruktur, en i grunden mättad marknad och ett underskott i fonden för subventioner till förnybar energi ⁽⁷⁹⁾. Upp- och nedgångarna på den kinesiska marknaden för solenergi diskuteras närmare i skäl 767.
- (613) Efter utlämnandet av uppgifter citerade en part ett pressmeddelande från den kinesiska nationella energiförvaltningen, där det meddelades att enligt planen för utveckling av solkraft för de kommande fem åren planeras att minst 105 GW solkraftskapacitet ska ha installerats senast 2020. Parten hävdade att detta skulle leda till en ytterligare ökning av efterfrågan i Kina.
- (614) Målet om en samlad installerad kapacitet på 105 GW är ganska lågt och enligt BNEF ⁽⁸⁰⁾ kommer detta att uppnås redan under 2017. Detta låga mål är följaktligen irrelevant eftersom det antyder att ingen tillväxt bör förväntas efter 2017, tvärt emot prognoserna om att den kinesiska marknaden skulle växa. Samtidigt analyserade kommissionen redan i skäl 612 ett scenario med tillväxt på den kinesiska marknaden, som dock var lägre än 20 GW per år fram till 2020. Detta argument avvisades därför.
- (615) Kommissionen analyserade också huruvida priserna på importen från Kina skulle kunna bli lägre än de nuvarande priserna i unionen om man skulle tillåta att åtgärderna upphörde att gälla.
- (616) Nästan alla exporterande tillverkare som sålde moduler och celler under översynsperioden från Kina till unionen hade prisåtaganden och deras exportpriser till EU bestämde av dessa prisåtaganden, som fastställer ett minimiimportpris. Följaktligen kan sådana exportpriser inte ses som en relevant indikator för att fastställa prissättningsbeteendet för de exporterande tillverkarna om åtgärderna skulle slopas.
- (617) Därför användes de exporterande tillverkarnas priser till tredjeländer i stället. Exporten till tredjeländer för de exporterande tillverkarna i urvalet konstaterades underskrida priserna för unionstillverkarna i urvalet med i genomsnitt 2,2 % för celler och mellan 5,6 % och 9,2 % för moduler under översynsperioden. Siffrorna visar det genomsnittliga prisunderskridandet per exporterande tillverkare (den lägsta respektive den högsta marginalen hos företagen). För celler finns det bara en marginal för prisunderskridandet eftersom detta är genomsnittet för detta prisunderskridande för den enda exporterande tillverkare som exporterar celler till unionen som ingick i urvalet.
- (618) En av parterna bad om en uppdelning av det viktade genomsnittspriset för de fyra exportländer som berördes (Chile, Indien, Japan och Singapore) för att kunna kommentera uppgifterna om prisunderskridande. För beräkningarna av prisunderskridandet tog man inte hänsyn till det viktade genomsnittspriset per tredjeländ, utan till det viktade genomsnittspriset för alla fyra exporterande länder sammantaget, vilket därmed speglar mängderna och priserna för denna export korrekt. Denna begäran avslogs därför.

⁽⁷⁸⁾ Global Market Outlook for Solar Power 2016 – 2020, Solar Power Europe, juli 2016.

⁽⁷⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, 1 september 2016, s. 17.

⁽⁸⁰⁾ Q4 2016 PV Market Outlook, Solar Power, 30 november 2016, s. 19.

- (619) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade en part att de exporterande tillverkarna inte skulle ha incitament att öka sin försäljning till unionen om åtgärderna upphörde att gälla. Kommissionen övertygades inte av denna hypotes. Såsom framgår av de marginaler för prisunderskridande som fastställts skulle de exporterande tillverkarna kunna öka sina försäljningsvolym till EU om åtgärderna tillåts upphöra att gälla. Eftersom deras priser i unionen skulle vara lägre än unionstillverkarnas priser är det alltså rimligt att förvänta sig att exporten från Kina skulle slåss om större marknadsandelar i unionen. Detta påstående avvisades således.
- (620) Kommissionen slog därför fast att importen från Kina till unionen skulle ske till priser som understiger de aktuella priser som tas ut av unionsindustrin, och kommer sannolikt att öka exportörernas försäljningsvolym och marknadsandelar om åtgärderna skulle få upphöra att gälla.

5.3 Slutsats beträffande sannolikheten för fortsatt skada

- (621) Mot bakgrund av uppgifterna ovan slog kommissionen fast att det finns betydande outnyttjad kapacitet i Kina för både moduler och celler. Unionsmarknaden förblir attraktiv i fråga om storlek och försäljningspris, i synnerhet jämfört med prisnivån på Kinas export till tredjeländer, som bevisas än mer av uppgifterna om tidigare kringgåenden. Följaktligen konstaterade kommissionen att det är mycket troligt att ett upphävande av utjämningsåtgärderna skulle leda till ett massivt inflöde av subventionerad import, med tanke på den fortsatta och återkommande subventionering som konstaterats. Detta skulle leda till fortsatt skada för unionsindustrin.

5.4 Orsakssamband

- (622) Flera berörda parter påstod dessutom, både före och efter utlämnandet av uppgifter, att om kommissionen konstaterar att unionsindustrin fortfarande lider skada orsakas denna av flera andra faktorer som sammantaget står för hela skadan:
- i) Avskaffandet av många medlemsstaters stimulansordningar.
 - ii) Unionsindustrin har ännu inte uppnått stordriftsfördelar genom att ha en kapacitet på flera GW för att vara ekonomiskt hållbar och påverka den globala marknaden.
 - iii) Skadan orsakas av import från andra länder eftersom deras priser var 25 % lägre än priserna på importen från Kina.
 - iv) Skadan orsakas av det faktum att unionstillverkarnas modulpriser ständigt är lägre än priserna på de kinesiska tillverkarnas export.
- (623) Vad gäller det första påståendet erkände kommissionen, vilket anges i avsnitt 6.3.2 nedan, att ändringarna och, i vissa medlemsstater, återkallandet eller upphävandet av olika stödprogram ledde till en nedgång i unionens förbrukning under åren 2012–2014, efter den toppnotering för förbrukningen som uppnåddes under 2011. Denna omfattande förbrukningsnedgång gör det svårare för industrin att växa. Kommissionen konstaterade emellertid i den tidigare undersökningen att unionsindustrin hade tvingats sänka sina priser främst på grund av pressen från den subventionerade importen och inte på grund av ändringar i stödprogrammen⁽⁸¹⁾. Inflödet av kinesiska subventionerade produkter var den främsta orsaken till den skada som unionsindustrin konstaterades lida under den tidigare undersökningen. Dessutom, trots att förbrukningen minskade mellan 2012 och översynsperioden med 56 %, ökade unionsindustrin sin marknadsandel för moduler och celler med 40 % respektive 47 %. Unionsindustrin började också öka sina försäljningsvolym mellan 2014 och översynsperioden, när väl skyddseffekten av åtgärderna började ta form, såsom anges i skäl 574. Industrin sänkte också sina kostnader avsevärt (se tabellerna 8a och 8b) och förbättrade sitt kapacitetsutnyttjande. Därför började unionen att återhämta sig efter den tidigare skadan, trots den minskade förbrukningen och med tanke på de gällande åtgärderna. Detta argument avvisades därför.
- (624) Vad gäller det andra påståendet kan unionsindustrins kapacitet verkligen inte jämföras med den som uppnåts av de exporterande tillverkarna i Kina under de senaste åren. För det första uppnådde de kinesiska företagen en massiv tillverkning och (över-)kapacitet under en period när de tog över ett antal marknader runt om i världen, delvis tack vare subventionerade priser, något som inte bara slagits fast av kommissionen utan också av

⁽⁸¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 (EUT L 152, 5.6.2013, s. 5), skäl 180, och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 (EUT L 325, 5.12.2013, s. 1), skälen 245–247.

myndigheterna i Förenta staterna och Kanada. Som en kontrast hade inflödet av stora volymer subventionerade importen just motsatt effekt på de tillverkare som utsattes för dessa otillbörliga metoder. I sin tidigare undersökning ⁽⁸²⁾ slog kommissionen fast att under 2010 hade unionsindustrin uppnått en vinst på 10 % mot bakgrund av en liknande befintlig kapacitet (6 983 MW under 2010 och 6 467 MW under översynsperioden). Den omfattande importen av subventionerade produkter från Kina fick unionsindustrins lönsamhet att sjunka drastiskt, vilket i själva verket hindrade den från att göra nya investeringar för att uppnå stordriftsfördelar. Skyddseffekten hos åtgärderna gjorde det möjligt för unionsindustrin att konsolidera och påtagligt minska sina kostnader under 2014 och under översynsperioden, och fick unionsindustrin på rätt köl för att kunna dra nytta av stordriftsfördelarna. Efter utlämnandet av uppgifter ifrågasatte en part detta uttalande. Parten hävdade att investeringarna hade minskat efter införandet av åtgärderna och inte tillät stordriftsfördelar. Tvärt emot denna uppgift ökade investeringarna faktiskt under översynsperioden för både moduler och celler jämfört med tidigare år. Därför tillbakavisades även detta påstående.

- (625) Vad beträffar det tredje påståendet slog kommissionen fast (se tabellerna 4a och 4b) att genomsnittspriserna på importen från Kina var något högre för celler och något lägre för moduler än de respektive genomsnittspriserna på importen från tredjeländer. Medan priserna på importen från Kina var 4 % högre än priserna på importen från tredjeländer för celler, var de 1 % lägre för moduler. Följaktligen var detta argument felaktigt i sak och avvisades därför. Påståendet om att importen från tredjeländer gör åtgärderna ineffektiva diskuteras i skälen 735 och 736.
- (626) Med avseende på det fjärde påståendet konstaterades i samband med undersökningen att för moduler var de genomsnittliga priserna på importen från Kina konstant lägre än unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser i EU. Under översynsperioden var till exempel det genomsnittliga priset på import från Kina 544 EUR/kW ⁽⁸³⁾, medan det genomsnittliga priset i unionen var 593 EUR/kW. Följaktligen var även detta påstående felaktigt i sak och avvisades därför. Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin har fortsatt att lida väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.
- (627) Efter utlämnandet av uppgifter menade en berörd part att skadan orsakas av åtgärderna eftersom de ökar kostnaderna för celler för modultillverkare som inte är vertikalt integrerade. Såsom dock anges i avsnitt 7.4.1 nedan har modultillverkarna tillgång till billiga celler från tredjeländer och led inte brist på sådana celler. Detta argument avvisades därför.

6. UNIONENS INTRESSE

6.1 Unionsindustrins intresse

- (628) Detta avsnitt är inriktat på intresset för unionens modultillverkare. Intresset för unionens celltillverkare analyseras i avsnitt 7 – partiell interimsoversyn.
- (629) Det finns mer än 100 kända modultillverkare. Unionsindustrin företräds av intresseorganisationen EU ProSun, som är sökanden. EU ProSun representerar 31 tillverkare av plattor, celler och moduler i unionen.
- (630) Att fortsätta med åtgärderna kommer att göra det möjligt för unionsindustrin att behålla sin ökade marknadsandel i unionen och återhämta sig från den väsentliga skadan. Såsom noteras i skäl 540 gick unionstillverkarnas marknadsandel i unionen upp från 25 % 2012 till 35 % under översynsperioden. I enlighet med avsnitt 4.6, med tanke på försäljningspriserna för kinesiska moduler till tredjeländer och Kinas stora outnyttjade kapaciteter, kommer de kinesiska modulerna att säljas till unionen till priser som underskrider minimiimportpriset och i större volymer om åtgärderna upphör att gälla. Att fortsätta med åtgärderna skulle skydda unionsindustrin från en intensiv och orättvis prispress som annars skulle ha utövats av importen från Kina.

⁽⁸²⁾ Se tabellerna 4a och 10a i förordning nr 513/2013.

⁽⁸³⁾ Ett mycket likt pris fastställdes också utifrån det viktade genomsnittliga priset på exporten till EU från de exporterande tillverkarna i urvalet.

- (631) Om åtgärderna inte förlängs skulle de höga FoU-investeringar och kapitalinvesteringar som har gjorts med avseende på unionens modultillverkning kunna bli överflödiga, eftersom det inte är enkelt att flytta dem till en produktiv användning inom andra sektorer. Om unionens modultillverkare går i konkurs kommer de flesta av de 6 300 personer som är sysselsatta inom modultillverkningen att förlora sina jobb. Denna arbetskraft är till stor del högkvalificerad. Om åtgärderna fortsätter kommer däremot unionsindustrin att få mer tid på sig att återhämta sig helt från effekterna av den tidigare subventioneringen.
- (632) Efter utlämnandet av uppgifter uppmanade en part kommissionen att identifiera vilka cell- och modultillverkare som inte stöder åtgärderna. Kommissionen klargjorde att ingen part som själv ansåg sig tillhöra unionsindustrin trädde fram och invände mot åtgärderna. Samma part bad kommissionen att ta bort unionens paneltillverkare från förteckningen över de 31 företag som representerades av EU ProSun. Kommissionen klargjorde att EU ProSun representerade 29 celltillverkare och modultillverkare i unionen.
- (633) Efter utlämnandet av uppgifter höll flera parter inte med om att åtgärderna ligger i unionsindustrins intresse. Dessa parter höll inte heller med om att kinesiska subventionerade produkter utövade en orättvis prispress på unionsindustrin. De hävdade alltså att kommissionen hade som mål att bevara unionsindustrins marknadsandel och att kommissionen skyddade en liten andel av solenergiindustrin på bekostnad av hela värdekedjan för solenergi.
- (634) Kommissionen påminde om att enligt grundförordningen syftar handelspolitiska skyddsåtgärder till att skydda unionsindustrin mot väsentlig skada som orsakas av subventionering, under förutsättning att det ligger i unionens intresse. I samband med denna översyn när åtgärderna upphör att gälla konstaterade kommissionen att det var sannolikt att subventioneringen och skadan skulle fortsätta om åtgärderna upphörde att gälla. Kommissionen konstaterade också att unionsmarknaden för solcellsmoduler krympte av flera skäl som inte hade att göra med införandet av åtgärderna enligt vad anges i skäl 681. Därför är ökningen av unionsindustrins marknadsandel den viktigaste indikatorn som visar att åtgärderna är effektiva.
- (635) Slutsatsen blev därför att det klart skulle ligga i unionsindustrins intresse att fortsätta med åtgärderna beträffande moduler.

6.2 Intresset för icke-närstående importörer samt industrier i senare och tidigare led

6.2.1 Inledande anmärkningar

- (636) Ett stort antal unionsindustrier i tidigare och senare led bad antingen själva eller genom sina intresseorganisationer att åtgärderna skulle upphävas genom att åberopa unionens intresse. De hävdar att åtgärderna har oförutsedda, negativa följder för en överväldigande majoritet av jobben inom den europeiska solenergisektorn. De menade att åtgärderna höjer priserna på solenergianläggningar, vilket har dämpat inverkan på efterfrågan, och att alla negativa konsekvenser drabbar sysselsättningen i senare och tidigare led. Dessutom ska bredare politiska mål som rör klimatförändringar och främjande av förnybar energi också påverkas negativt. De framhöll också att omständigheterna hade förändrats sedan de slutgiltiga åtgärderna antogs i december 2013, i synnerhet övergången från stödprogram till fasta priser (t.ex. inmatningspriser och inmatningspremier) mot upphandlingar, uppnående av nätparitet genom el från solenergi i vissa regioner av unionen eller för vissa grupper av kunder och unionens ratificering av UNFCCC:s Parisavtal för att begränsa klimatförändringarna i oktober 2016. Slutligen påstod vissa parter att modultillverkningen i unionen inte räcker för att täcka unionens efterfrågan, att åtgärderna blev ineffektiva på grund av den ökade exporten från tredjeländer och att åtgärderna främst gynnade exportörerna i tredjeländer.

6.2.2 Icke-närstående importörer

- (637) Två icke-närstående modulimportörer trädde fram och besvarade frågeformuläret, som sedan kontrollerades i enlighet med vad som anges i skäl 30. Dessa icke-närstående importörer skickade också in flera ytterligare inlagor där de beskrev varför åtgärderna borde upphävas. Importörerna av solcellspaneler lider av dålig lönsamhet. De lämnade också in en förteckning över andra importörer och grossister som gått i konkurs eller påtagligt minskat sin sysselsättning sedan registreringen av kinesiska solcellsmoduler infördes i mars 2013. Vissa av dessa företag pekade på införandet av åtgärderna beträffande kinesiska solcellsmoduler som den främsta orsaken bakom deras obestånd, t.ex. Gehrlicher. De icke-närstående importörerna hävdar att åtgärderna ökar priserna på solkraft och minskar efterfrågan.

- (638) De icke-närstående importörerna menade också att prisåtagandet gällande minimiimportpriset är en nackdel för dem och andra företag i senare led som bedriver verksamhet på internationella marknader, såsom ingenjers-, upphandlings- och byggföretag, eftersom det begränsar deras förmåga att köpa in moduler från kinesiska Tier 1-tillverkare. Åtagandet tillåter inte parallell försäljning av den produkt som översynen gäller i unionen och utanför unionen. Därför kan inte kinesiska exportörer leverera moduler till icke-närstående importörer som också är verksamma på marknaderna utanför unionen (t.ex. i Schweiz eller i Förenta staterna) om de ingår i de icke-närstående importörernas grossistportfölj inom unionen. Det påstås att detta är ett betydande hinder för dessa företags deltagande som grossister och projektutvecklare på den globalt växande solcellsmarknaden.
- (639) De icke-närstående importörerna hävdade också att åtgärderna i sin nuvarande form skapar en omfattande ytterligare affärsrisk och administrativ börda. De menar att ytterligare administrativa åtgärder, såsom utfärdande av ett intyg från den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (nedan kallad CCCME), och utförliga kontroller av tullmyndigheterna i unionen, förlänger den totala tiden mellan beställning och leverans från sju till elva veckor.
- (640) Kommissionen slog fast att till och med efter att åtgärderna hade införts förblev marknadsandelen för kinesiska moduler på unionsmarknaden relativt hög. Trots att marknadsandelen för kinesiska moduler i unionen sjönk från 66 % under 2012 förblev den ändå hög med en nivå på 41 % under översynsperioden. Kina förblev därför den största säljaren av moduler i unionen, och sålde mer än unionsindustrin som hade en marknadsandel på 35 % under översynsperioden. Dessutom var oberoende importörer fria att anskaffa solcellsmoduler från tredjeländer. De samarbetsvilliga importörerna ersatte åtminstone i viss utsträckning de kinesiska modulerna med moduler från tredjeländer. De samarbetsvilliga importörerna, i egenskap av grossister och systemintegratörer⁽⁸⁴⁾, sålde också unionsindustrins moduler. De gynnades således både av den ökade marknadsandelen för importen från resten av världen och den ökade marknadsandelen för unionsindustrin. De svagare resultaten för de samarbetsvilliga importörerna måste därför delvis tillskrivas den sjunkande efterfrågan i unionen, som följde på den kraftiga upp- och nedgång som unionens solenergiindustri gick igenom (se avsnitt 6.3.2 nedan för en närmare diskussion om detta).
- (641) Förbudet mot parallell försäljning infördes för att undvika kompenserande överenskomelser som kan undergräva åtagandet. Ytterligare administrativa åtgärder för importen från Kina infördes för att förbättra övervakningen av åtgärderna och undvika alla former av kringgående som kan undergräva åtagandet.
- (642) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att kommissionen inte tagit hänsyn till importörernas intresse. I deras mening höjde åtgärderna inköpspriserna på solenergiprodukter. Importörerna drabbades därför av minskad efterfrågan.
- (643) Kommissionen observerade att det viktigaste målet med åtgärderna var att fastställa det icke-skadevållande priset på nytt för den produkt som subventionerna avsåg. Det är logiskt att priset på den subventionerade produkten ökar något. De kinesiska subventionerade produkterna hade en mycket stor marknadsandel i unionen innan åtgärderna infördes. Deras marknadsandel sjönk efter att åtgärderna infördes. Enligt vad som diskuteras ingående i avsnitt 6.3 konstaterade kommissionen emellertid att denna prisökning som orsakades av återställandet av den icke-skadevållande prisnivån endast hade en begränsad inverkan på den övergripande efterfrågan i unionen. Kommissionen slog därför fast att icke-närstående importörer endast skadades marginellt av den minskade efterfrågan som åtgärderna orsakade.

6.2.3 Industrin i senare led

- (644) Mer än 140 företag i senare led registrerade sig som berörda parter. Företagen i senare led är installatörer av solcellspaneler, ingenjers-, upphandlings- och byggföretag, drift- och underhållsföretag och företag som är verksamma på projektfinansieringsområdet. Medan en majoritet av företagen bara registrerade sig som berörda parter utan uppföljning lämnade runt 30 företag in mer underbyggda inlagor där de motsatte sig åtgärderna. Tre ingenjers-, upphandlings- och byggföretag lämnade in svar på frågeformuläret. Dessutom undertecknade mer än 400 företag i senare led från alla medlemsstater ett öppet brev där de bad om att åtgärderna skulle stoppas.

⁽⁸⁴⁾ Med systemintegratör avses företag som för samman olika solcellssystemkomponenter, såsom moduler, växelriktare, socklar och förvaring samt säljer dem som en komplett uppsättning till slutanvändare.

- (645) Mer än 30 alleuropeiska och nationella intresseorganisationer som representerar solenergiföretag skickade brev där de motsatte sig åtgärderna. Bland dessa fanns European Association of Electrical Contractors (AIE), som påstod sig företräda unionsinstallatörernas intressen i Europa. De mest aktiva organisationerna var SPE och Safe. Safe är en tillfällig intresseorganisation som samlar 50 tyska företag, medan SPE säger sig vara den mest representativa intresseorganisationen inom Europas solenergiindustri med mer än 100 europeiska medlemmar, varav mer än 80 stöder dess åsikt att åtgärderna beträffande såväl celler som moduler borde upphävas.
- (646) EU ProSun påpekade att flera stora, nationella solenergiorganisationer förhöll sig neutrala gentemot åtgärderna, trots att vissa av dem är medlemmar i SPE. Detta gäller i synnerhet Bundesverband Solarwirtschaft (BSW), Tyskland (Europas största solenergiorganisation), British Photovoltaic Association (BPVA), Syndicat des Energies Renouvelables (SER), Frankrike, och ANIE Rinnovabili (Confindustrias avdelning för förnybar energi), Italien. Dessutom menar EU ProSun att den stöds av 150 europeiska installatörer. Ingen installatör har dock öppet visat sitt stöd för åtgärderna. European Trade Union Confederation och IndustriALL European Trade Union skickade en gemensam skrivelse till stöd för åtgärderna. En tysk sammanslutning av energikonsumenter (Bund der Energieverbraucher) skickade ett brev med sitt stöd för åtgärderna med avseende på de kostnadsbesparingar som följer av den tekniska utvecklingen.
- (647) Efter utlämnandet av uppgifter bestred EU ProSun påståendet om att inga installatörer öppet hade uttalat sitt stöd för åtgärderna. EU ProSun hänvisade till ett brev från 150 installatörer som stödde åtgärderna och ett brev som undertecknats av två medlemmar av Fachpartnerbeirat der Solar World AG, som båda skickades i oktober 2016. Kommissionen framhöll att de 150 installatörerna bad att få vara anonyma, och kommissionen fortsatte därför att se det som att de inte hade visat sitt öppna stöd för åtgärderna. Kommissionen noterade också att Fachpartnerbeirat der Solar World AG hävdade att de representerade mer än 800 installatörer, men namnen på dessa installatörer lämnades inte. Kommissionen bekräftade dock att de två installatörer som undertecknat ett öppet brev på Fachpartnerbeirat der Solar World AG:s vägnar öppet stödde åtgärderna.
- (648) De parter som motsatte sig att åtgärderna gynnade unionens intresse hävdade att företag i senare led står för mer än 80 % av sysselsättningen och mervärdet i den europeiska värdekedjan för solenergi. De pekade på de många fler jobb som de skapar jämfört med cell- och modultillverkarna i unionen. SPE la fram en rapport som tagits fram av Ernst & Young som visar att sektorn i senare led sysselsätter mer än 110 000 personer. Rapporten förklarade emellertid inte hur man beräknat detta stora antal anställda. En annan part uppgav att sektorn i senare led sysselsätter runt 65 000 personer, genom att utgå från omkring 7 heltidsekvivalenter/MW/år. Denna part styrkte dock inte heller sina antaganden.
- (649) Baserat på analysen av vissa representativa projekt inom sektorerna för markmonterade anläggningar, anläggningar på kommersiella byggnader och bostadsanläggningar konstaterade kommissionen att antalet jobb inom sektorn i senare led inte överstiger 50 000 personer. Denna siffra baserades på antagandet att den totala installationen (med total installation avses projektutveckling och anläggningsarbeten, distribution, logistik, faktisk installation och omkostnader för alla dessa verksamheter) kräver ett genomsnitt på 5,2 heltidsekvivalenter/MW/år⁽⁸⁵⁾, medan drift och underhåll kräver omkring 0,08 heltidsekvivalenter/MW/år. Med tanke på att cell- och modultillverkningen tillhandahåller cirka 8 000 jobb är påståendet om att sektorn i senare led genererar betydligt högre sysselsättning än cell- och modultillverkningen ändå korrekt.
- (650) I samband med kommissionens undersökning slog man också fast att de flesta jobb inom solenergisektorn i senare led består av att installera moduler på bostadstak och tak på kommersiella byggnader och montera dem på marken. Dessa jobb kräver vanligtvis inte några betydande kapitalinvesteringar som är specifika för installation av solenergilösningar – många verktyg och maskiner såsom kranar, grävare, borrar etc. kan också användas för annat byggarbete. Medan vissa installatörer endast är inriktade på solenergisektorn och kan utföra uppgifter med mycket högt mervärde utför många installatörer också andra arbeten inom bygg- eller energisektorn, eller kan lätt byta till de sektorerna, utan att deras inkomst påverkas särskilt mycket. En berörd part menade att många

⁽⁸⁵⁾ En årlig heltidsekvivalent anses arbeta 1 680 timmar. En årlig, genomsnittlig heltidsekvivalent/MW beror på hur många projekt som slutförs varje år inom vart och ett av de tre nyckelsegmenten: bostadstak, tak på kommersiella byggnader och markmonterade. För total installation (inklusive projektutveckling och anläggningsarbeten, distribution, logistik, faktisk installation och omkostnader för alla dessa verksamheter) utgår kommissionen från 8,6 heltidsekvivalenter/MW för bostadsprojekt, 3,7 heltidsekvivalenter/MW för kommersiella projekt och 4 heltidsekvivalenter/MW för markmonterade projekt.

installatörer nyligen gått över till byggsektorn på grund av de låga marginalerna för installation av solenergilösningar och de ökande marginalerna med avseende på uppförande av byggnader i Tyskland. Därför är många installatörers överlevnad eller ekonomiska välmående inte uteslutande beroende av solenergisektorn.

- (651) Detta gäller också delvis för de flesta ingenjers-, upphandlings- och byggföretag som trädde fram under undersökningen. De flesta av dem är också involverade i utvecklingen av andra förnybara energikällor eller är stora byggföretag som utvecklar projekt inom den allmänna byggsektorn. Åtgärdernas inverkan på inkomsterna för och sysselsättningen vid företagen i senare led beror på åtgärdernas inverkan på efterfrågan, vilket diskuteras i avsnitt 6.3.
- (652) Efter utlämnandet av uppgifter bestred flera parter kommissionens synpunkt att E&Y-rapporten inte förklarade hur den hade beräknat sysselsättningen inom solenergisektorn i senare led. Solar Power Europe tillhandahöll ytterligare uppgifter om denna metod. Även efter det att dessa ytterligare uppgifter hade lämnats fortsatte kommissionen att se det som att metoden ändå var oklar, framför allt eftersom varken rapporten eller de ytterligare uppgifterna uppgav hur många personer som var anställda i samband med installation av ett representativt solenergiprojekt inom varje nyckelsegment.
- (653) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter att kommissionen underskattade mängden jobb inom sektorn i senare led i unionen. Dessa parter tillhandahöll ytterligare rapporter som uppskattade antalet jobb till 120 250 ⁽⁸⁶⁾ inom unionen under 2014 enligt "Euroobserver" och till 31 600 i Tyskland enligt GWS/DIW/DLR under 2015 ⁽⁸⁷⁾.
- (654) Kommissionen observerade att rapporten från GWS/DIW/DLR omfattade den totala sysselsättningen inom hela värdekedjan för solenergi. Följaktligen inkluderar de 31 600 jobb som uppges i rapporten även sektorn i tidigare led liksom cell- och modultillverkningen. Den tyska sektorn i tidigare led tros sysselsätta flera tusen personer – bara Wacker påstod sig stå för omkring 3 000 jobb. Tillverkarna av produktionsutrustning för solenergi och kompletterande utrustning påstod sig också sysselsätta några tusen personer. Dessa jobb påverkas bara delvis av försäljningen i unionen eftersom företagen i tidigare led exporterar det mesta av sin produktion utanför unionen.
- (655) Dessutom rapporteras det att runt 10 000 personer sysselsätts inom drift och underhåll. I rapporten ges ingen definition av drift och underhåll. Kommissionen antog att drift och underhåll avsåg alla verksamheter som behövs för att säkerställa en smidig drift av de befintliga solenergianläggningarna, såsom rengöring av paneler, reparationer, drift av leveranscentraler etc. Dessa jobb räknas på grundval av den befintliga, samlade solenergikapaciteten, som uppgår till nära 40 GW i Tyskland ⁽⁸⁸⁾. Således kan de 10 000 jobb inom drift och underhåll som redan finns bara påverkas av de åtgärder som skulle införas i den mån som de förhindrar att åldrande anläggningar byts ut. På grundval av den genomsnittliga livslängden på tjugo år och i och med att de flesta anläggningar installerats relativt nyligen skulle dessa jobb bara påverkas om åtgärderna fortsätter att gälla längre än under den period som föreslås i denna förordning. Därför uppgår det antal personer som sysselsätts inom sektorn i senare led i Tyskland, och som kan komma att påverkas av åtgärderna, till betydligt färre än 31 600 personer.
- (656) I Euroobserver-rapporten görs heller ingen åtskillnad mellan jobben i tidigare led eller senare led eller tillverkningsjobben. Dessutom är den sysselsättningssiffra för solenergisektorn i Tyskland som citeras i den rapporten densamma som den som rapporterades i GWS/DIW/DLR-studien för 2014. Därför ansåg kommissionen att det antal personer som sysselsätts inom sektorn i senare led i unionen, som enligt vad som påstås kan komma att påverkas av åtgärderna, är betydligt färre än 120 250 personer.
- (657) Efter utlämnandet av uppgifter var flera parter oeniga med kommissionens slutsats att det är enklare att byta jobb från installation av moduler till den allmänna byggsektorn än från tillverkning av moduler till andra sektorer. Ingen av parterna lämnade dock några precisa uppgifter om vilken andel av jobben på området panelinstallation som utförs av allmänna byggföretag (dvs. markarbeten och landskapsarkitektur för markmonterade anläggningar och förstärkning av takstruktur för takanläggningar).

⁽⁸⁶⁾ Euroobserver: *The state of renewable energy in Europe 2015*, s. 128.

⁽⁸⁷⁾ GWS, DIW, DLR et.al: *Bruttobeschäftigung durch erneuerbare Energien in Deutschland und verringerte fossile Brennstoffimporte durch erneuerbare Energien und Energieeffizienz*, s. 8.

⁽⁸⁸⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, Solar Power Europe, s. 16.

- (658) Kommissionen hade redan hållit med om att ett betydligt större antal personer sysselsattes inom sektorn i senare led än inom tillverkningen av moduler. Den hade också noterat att många jobb inom sektorn i senare led krävde specifika färdigheter som gjorde det svårt för dem att byta till andra sektorer. Den hade dock även slagit fast att åtgärdernas inverkan på efterfrågan är den avgörande faktor som påverkar jobben i industrin i senare led. Det absoluta antalet anställda och frågan om det är svårt att byta till andra sektorer eller inte börjar bli irrelevant i detta avseende. Såsom diskuteras ingående i avsnitt 6.3 konstaterade kommissionen att åtgärderna bara hade en begränsad inverkan på efterfrågan på solcellsmoduler och därför också en begränsad inverkan på sysselsättningen i senare led.

6.2.4 Industrin i tidigare led

- (659) Aktörer i tidigare led tillverkar råvaror som polykristallint kisel och plattor, tillverkningsutrustning för celler och moduler liksom kompletterande systemkomponenter såsom växelriktare, förvaring, socklar etc. Å ena sidan stöder SolarWorld, som också är den största tillverkaren av plattor i unionen, åtgärderna. Dessutom uttryckte ännu en tillverkare av plattor i unionen sitt stöd till förmån för åtgärderna. Å andra sidan motsatte sig åtta andra unionsföretag i tidigare led som trädde fram åtgärderna. De flesta av dessa aktörer i tidigare led gjorde sig till känna i ett senare skede och lämnade inte in något svar på frågeformuläret. Endast tillverkaren av polykristallint kisel – Wacker Chemie AG (nedan kallad Wacker), lämnade in ett svar på frågeformuläret och kontrollerades (se skäl 30).
- (660) De aktörer i tidigare led som bad att åtgärderna skulle upphävas upprepade argumentet att åtgärderna minskar efterfrågan genom att priserna stiger, vilket påverkar hela värdekedjan för solenergi negativt. Flera företag hävdade att de på grund av den minskade efterfrågan har drabbats av minskad omsättning, lägre vinster, förlorade arbetstillfällen och otillräckliga resurser för att investera i FoU. Eftersom dessa dock skickade in sina inlagor sent och inte besvarade frågeformulären kunde deras situation inte kontrolleras. Kommissionen uppskattade att industrin i tidigare led kan sysselsätta flera tusen personer.
- (661) Den kontrollerade tillverkaren av polykristallint kisel står för mer än 2 000 direkta jobb och omkring 1 000 indirekta jobb i unionen. Denne har också en omfattande direkt FoU-budget på mer än 17 miljoner euro med anknytning till tillverkning av råvaror för solceller. Trots att Wackers omsättning och sysselsättning förblev stabil under undersökningsperioden opponerade företaget sig häftigt mot åtgärderna och hävdade att de påverkar handelsförbindelserna med Kina negativt. Kina är den absolut största tillverkaren av solcellsplattor och solceller och därför är omsättningen hos tillverkaren av polykristallint kisel och flera tusentals jobb beroende av en obegränsad åtkomst till den kinesiska marknaden, som är på nedgång. Wacker och flera andra parter hävdade att genom att skydda en ineffektiv industri, alltså tillverkningen av solceller och moduler, skadade åtgärderna allvarligt de industrier där Europa fortfarande har en konkurrensfördel.
- (662) Interesseorganisationen för tyska utrustningstillverkare (VDMA) skickade ett brev och bad om en översyn av minimiimportpriset, och påpekade att tillverkningskostnaderna inom solenergisektorn har fortsatt att sjunka. VDMA uppgav att solcells- och modultillverkarna hade följt en historisk inlärningskurva för solenergi på 21 %. VDMA hävdade också att de tyska tillverkarna av solcellsutrustning är de som främst möjliggör en sådan kostnadsminskning. Utrustningstillverkarna uppskattas sysselsätta flera tusen personer och bidrar i hög grad till solenergisektorns FoU.
- (663) Flera parter hävdade att kommissionen inte vägrade intresset för aktörerna i tidigare led mot unionsindustrins intresse ordentligt. Kommissionen upprepade att endast en sådan aktör – Wacker – hade skickat in ett fullständigt svar på frågeformuläret och kunde kontrolleras. Detta företags intressen beaktades i analysen i enlighet med skäl 661. Flera andra aktörer i tidigare led trädde fram först mycket sent med kortfattade inlagor. Kommissionen kunde inte kontrollera inverkan av åtgärderna på dessa andra aktörer ordentligt. Kommissionen hade hur som helst konstaterat att åtgärderna endast hade en mycket begränsad inverkan på efterfrågan på solcellsmoduler och följaktligen på unionens försäljning och lönsamheten för andra aktörer i tidigare led.

6.2.5 Slutsats om intresset för icke-närstående importörer samt industrier i senare och tidigare led

- (664) Kommissionen erkände grundantagandet från icke-närstående importörer samt industrierna i senare och tidigare led om att åtgärdernas upphörande kan vara gynnsamt för omsättningen och antalet jobb inom dessa industrier. Det kan således slås fast att en förlängning av åtgärderna inte ligger i deras intresse. Samtidigt konstaterade kommissionen dock att inverkan av åtgärderna och den sannolika effekten av att upphäva dem på dessa ekonomiska aktörer och nya anläggningar i unionen överdrevs kraftigt i de flesta inlagor från de företag som motsatte sig åtgärderna, vilket analyseras närmare i avsnitt 6.3. Med hänsyn till den påstådda administrativa börda som uppstår i och med åtagandet skulle en interimsoversyn av åtgärdernas form kunna inledas för att skydda intressena för icke-närstående importörer och aktörer i senare led på ett bättre sätt.
- (665) Flera parter menade att kommissionen inte tog hänsyn till konsumenternas intressen. Kommissionen anser att deras intressen av lägre priser överlappar intressena för de användare i senare led som bedöms i avsnitt 6.2.3. Kommissionen utförde därför inte någon separat analys för konsumenter.
- (666) Efter utlämnandet av uppgifter lämnade Safe in en mer utförlig inläga där man analyserade åtgärdernas inverkan på de tyska elkonsumenterna. I Safes studie slogs fast att ett avskaffande av åtgärderna skulle kunna bespara tyska elkonsumenter cirka 570 miljoner euro om året om man utgår från att modulerna kan köpas för 0,40–0,45 EUR/W och att ett årligt mål på 2 500 MW skulle uppnås. Dessutom påstod Wacker att ett upphävande av åtgärderna skulle kunna bespara konsumenterna 1 miljard euro om året. Denna siffra beräknades genom att jämföra skillnaden mellan minimiimportpriset och det förmodade tidigare priset på solcellsmoduler på 0,42 EUR/W och det förväntade priset på 0,32 EUR/W under 2017.
- (667) Kommissionen konstaterade att beräkningarna ovan är baserade på alltför förenklade antaganden. För det första hade minimiimportpriset en justeringsmekanism. För större delen av skadeundersökningsperioden var skillnaden mellan minimiimportpriset och ett genomsnittligt globalt inköpspris för moduler därför inte så pass stort. En större skillnad mellan de två uppstod i juli 2016. Denna skillnad åtgärdades åtminstone delvis av den senaste justeringen av minimiimportpriset som trädde i kraft i början av 2017. För att undvika en alltför stor skillnad mellan minimiimportpriset och det globala inköpspriset på moduler i framtiden och minska åtgärdernas inverkan på konsumenterna ytterligare planerar kommissionen att inleda en interimsoversyn om minimiimportprisets form och nivå. Det bör noteras att det inom ramen för denna översyn när åtgärderna upphör att gälla inte går att ändra åtgärdsnivån, eftersom detta kräver en interimsoversyn.
- (668) För det andra rör de priser som parterna använt i sina beräkningar moduler med multikristallint kisel i de lägre kvalitetsklasserna. En stor andel av de moduler som säljs i unionen är dock högeffektiva moduler med multi- eller monokristallint kisel. Priserna för dessa är betydligt högre och därmed även skillnaden mellan minimiimportpriset, som gäller utan åtskillnad för alla moduler, och det faktiska inköpspriset var ännu mindre.
- (669) Därför ansåg kommissionen att åtgärderna endast hade en mycket begränsad inverkan på konsumenternas finanser och utbyggnaden av solenergi.
- (670) Flera parter hävdade också att minimiimportpriset, genom att öka modulpriserna, ligger bakom misslyckandet med att uppnå de årliga målen för utbyggnad i Tyskland. Kommissionen övertygades inte av detta förenklade samband. Skillnaden mellan minimiimportpriset och ett genomsnittligt försäljningspris var mindre än vad parterna antog och åtgärderna påverkade inte efterfrågan påtagligt. Därför slog kommissionen också fast att minimiimportpriset inte hade någon påtaglig inverkan på det faktum att målen för utbyggnad av solenergi inte uppnåddes.

6.3 Åtgärdernas inverkan på efterfrågan på solenergianläggningar

6.3.1 Inledande anmärkningar

- (671) I stort sett alla parter som invände mot åtgärderna hävdade att åtgärderna ökar priset på nya solenergianläggningar och minskar efterfrågan på solcellsmoduler, vilket gör solenergi mycket dyrare för konsumenterna.

Medan vissa medgav att nedgången med avseende på solenergilösningar i unionen också beror på ändringarna och, i vissa medlemsstater, återkallandet eller upphävandet av olika stödprogram, ansåg de att åtgärderna leder till konstgjort höga priser och bromsar in utbyggnaden av solenergi ännu mer. De hävdade att de senaste politiska förändringarna, såsom införandet av konkurrensutsatta anbudsförfaranden för nya solenergianläggningar, förvärrar den skada som orsakas av de högre modulpriser som beror på de gällande åtgärderna. De ansåg att ett upphävande av åtgärderna skulle möjliggöra kostnadssänkningar för solkraft i unionen, gynna slutkonsumenterna, stimulera efterfrågan på solpaneler och minska kostnaden för tillhandahållande av ren energi på det stora hela.

(672) Kommissionen fastställde tre segment inom unionens solenergimarknad:

- Stora allmännyttiga solenergisystem (eller solenergiparker), som vanligtvis monteras på marken, har en installerad kapacitet på mer än 1 MW och är i regel anslutna till ett överföringsnät för högspänning där de matar in den el som de genererar.
- Solenergisystem (eller solenergianläggningar) för kommersiella byggnader, som vanligtvis monteras på taket på användarens byggnad. Användaren är en kommersiell enhet (till exempel en stormarknad eller ett lager) och systemet är anslutet till ett distributionsnät för lågspänning. Anläggningar på kommersiella byggnader kan användas för egen förbrukning eller för att mata in el i nätet.
- Solenergisystem (eller solenergianläggningar) för bostäder, som vanligtvis monteras på taken till privata hus och har en kapacitet som inte brukar överskrida 10 kW. Anläggningar som tillhör bostäder är vanligtvis anslutna till ett distributionsnät för lågspänning och kan användas för egen förbrukning eller för att mata in el i nätet.

(673) Kommissionen beaktade att under översynsperioden och de föregående åren styrdes efterfrågan inom samtliga tre segment av de stödprogram som anges i avsnitt 6.3.2 nedan. Kommissionen beaktade också att det skedde stora förändringar och att efterfrågan på de tre segmenten styrdes allt mer av separata krafter, i slutet av översynsperioden och under år 2016. Efterfrågan på stora allmännyttiga solfångarparker styrs allt mer av upphandlingar (se avsnitt 6.3.3), och möjligen i mycket liten utsträckning av nätparitet. Efterfrågan på anläggningar för kommersiella byggnader och anläggningar som tillhör bostäder styrs allt mer av uppnåendet av nätparitet i detaljhandelsledet, både med och utan skatter enligt vad som anges i avsnitt 6.3.4.

6.3.2 Inverkan av ändringarna av, och i vissa medlemsstater, återkallandet eller upphävandet av olika stödprogram

(674) De som invänder mot åtgärderna hävdade att minimiimportpriset hade hindrat solcellsprodukter från att följa inlärningskurvan för kostnaden, medan nivån på det statliga stödet hade justerats efter denna inlärningskurva. Denna bristande överensstämmelse mellan minskande statligt stöd och stagnerande priser ledde i deras mening till att efterfrågan på solpaneler i unionen sjönk. I deras mening uppfylldes inte kommissionens förväntan, som uttrycks i den ursprungliga förordningen, om att stödprogrammen kommer att anpassas över tid i takt med utvecklingen av projektkostnaderna ⁽⁸⁹⁾. Följaktligen drabbas alla företag i tidigare och senare led allvarligt av den krympande unionsmarknaden. De menade att denna slutsats bland annat erkänns i en studie från det tyska ekonomi- och energiministeriet (nedan kallat BMWi) ⁽⁹⁰⁾.

(675) Dessa parter hävdade att medan minimiimportpriset har varit relativt stabilt sedan 2013 har solenergiindustrin fortsatt att uppnå inlärningskurvan på 21 % ⁽⁹¹⁾. Denna inlärningskurva innebär att vid varje fördubbling av den samlade, installerade solenergikapaciteten sjunker tillverkningskostnaden med 21 %. Den samlade globala solenergikapaciteten under 2013 låg på omkring 130 GW, medan den förväntas uppnå 290 GW i slutet av 2016. Detta innebär att den har fördubblats vid det här laget och att den förutspådda tillverkningskostnaden gick ner med 21 %. De menade att minimiimportpriset låg 30 % högre än försäljningspriset enligt avtal i världen någon gång under 2016, vilket rapporterats av PVInsights och andra källor. De menar att detta innebär att de europeiska konsumenterna faktiskt har stängts ute från att dra nytta av den världsomspännande minskningen av tillverkningskostnaderna.

⁽⁸⁹⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013, skäl 394.

⁽⁹⁰⁾ Marktanalyse Photovoltaik-Dachanlagen, Bundesministerium für Wirtschaft und Energie, 2014, (s. 7).

⁽⁹¹⁾ En inlärningskurva på 21 % för 2015 har bekräftats i utgåvan från mars 2016 av *International Technology Roadmap for Photovoltaic (ITRPV): Results 2015*.

- (676) Mot bakgrund av argumenten ovan har kommissionen erkänt att solenergiindustrin har en brant inlärningskurva och att kostnaden för solenergiproduktionen har gått ner. Därför har åtagandet/minimiimportpriset försetts med en justeringsmekanism som baseras på de priser som noteras av en av marknadsövervakningsbyråerna, Bloomberg. Priserna på en konkurrensutsatt marknad ska spegla minskade tillverkningskostnader. Det prisindex som kommissionen har använt sig av förändrades dock bara marginellt. Detta leder till frågan – som inte har analyserats av kommissionen i denna undersökning – om Bloombergs index fortfarande speglar utvecklingen av världsmarknadspriserna på ett lämpligt sätt. Eftersom detta är en översyn när åtgärderna upphör att gälla kan detta inte förändra åtgärdernas form eller nivå, och det finns inte heller något behov av att gå vidare med denna fråga.
- (677) Om de berörda parterna har hittat ett bättre sätt för att spegla solenergiindustrins inlärningskurva och den resulterande utvecklingen av världsmarknadspriserna med avseende på åtgärderna kan en interimsoversyn inledas på deras begäran. Kommissionens analys av den studie från BMWi som citeras ovan avslöjade också att det främsta skälet bakom misslyckandet med att uppnå målet på 2 500 MW för nya anläggningar i Tyskland under 2014 var de stadigt sjunkande lönerna, tillsammans med de stagnerande priserna på anläggningarna. I studien påpekades dessutom att priserna på solenergimarknaden inte nödvändigtvis speglar kostnaden för solenergiproduktionen, utan var en följd av betydande globala överkapaciteter. Kommissionen konstaterade att priserna på solenergi i grossistledet inte bara stagnerade i unionen utan över hela världen. De globala priserna på solcellsmoduler i euro ökade rent av under den andra hälften av 2014, vilket rapporterats av flera marknadsövervakningsbyråer, bland annat *PVInsights* ⁽⁹²⁾ och *BNEF* ⁽⁹³⁾.
- (678) Kommissionen konstaterade också att stödprogrammen låg på höga nivåer i vissa medlemsstater under de år som föregick åtgärderna eftersom de anpassades till nivån på unionens priser och priserna från andra tredjeländer, till exempel Japan, Taiwan och Förenta staterna. Vissa av stödsystemen hade inte utformats för att hantera ett massivt inflöde av moduler från Kina till subventionerade priser. Detta inflöde ledde till en kraftig ökning av antalet anläggningar under de år som föregick åtgärderna. Installationen av solenergilösningar nådde sin topp under 2011 och vid den tidpunkten överskreds målen för utbyggnad av solenergi påtagligt i vissa medlemsstater. I kommissionens lägesrapport om förnybar energi från juni 2015 anges att på teknisk nivå uppnådde solcellerna (dvs. solkraften) de utbyggnadsnivåer som inledningsvis planerades till 2020 så tidigt som 2013 ⁽⁹⁴⁾. I vissa medlemsstater ledde detta till en oväntad finansiell belastning för stödsystemen. Den politiska reaktionen innebar att stödnivån sänktes, eller till och med att stödprogrammet upphävdes och/eller ändrades. Dessa förändringar var också nödvändiga för anläggningar som redan installerats, eftersom stödet annars skulle ha lett till att investeringarna överkompenserades ⁽⁹⁵⁾.
- (679) Utvecklingen av Förenade kungarikets solenergimarknad mellan 2014 och 2016 är ännu ett bevis för att nivån på stödprogrammen har varit den främsta drivkraften bakom efterfrågan i unionen. Så länge som höga inmatningspriser förekom blomstrade marknaden, även om handelspolitiska skyddsåtgärder hade inrättats. När inmatningspriserna sedan avskaffades i början av 2016 sjönk volymerna för nya anläggningar kraftigt. Detta erkändes också i SPE:s globala prognos: *Förenade kungarikets sena inträde och nyliga uppsving på solenergiområdet stimulerades främst av olika incitament till allmännyttiga system, som upphörde i mars 2016* ⁽⁹⁶⁾.
- (680) Medan de flesta rapporterna från marknadsövervakningsbyråerna vanligtvis framhåller minskande stödprogram och lagstiftningsmässig osäkerhet som de främsta skälen bakom unionens stagnerande efterfrågan på solkraft framhåller de nästan aldrig åtgärderna. Solar Power Europes globala marknadsprognoser pekar också på minskade incitament och osäkerhet kring marknadsutvecklingen, liksom på nedskärningar i stödprogrammen för befintliga anläggningar för att undvika överkompensation, som den främsta anledningen bakom nedgången på de europeiska solenergimarknaderna. När det gäller den tyska situationen anges till exempel följande i SPE:s globala prognos för 2015: *På andra plats under 2014 installerade Tyskland mindre än 2 GW (1,9 GW), under det officiella målet på 2,5 GW. Den globala ledaren inom solenergi (dvs. Tyskland) hade press på sig att minska kostnaderna för stödsystemet, och nya föreskrifter ledde till att marknaden minskade med 75 % under de två åren (från 7,6 GW till 1,9 GW)* ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁹²⁾ <http://pvinsights.com/>

⁽⁹³⁾ Bloomberg New Energy Finance, *Solar Spot Price Index*.

⁽⁹⁴⁾ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Lägesrapport om förnybar energi*, COM(2015) 293 final, s. 11.

⁽⁹⁵⁾ Se, för Republiken Tjeckien, kommissionens beslut SA.40171, 28 november 2016.

⁽⁹⁶⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020*, Solar Power Europe, s. 28 och s. 5.

⁽⁹⁷⁾ *Global Market Outlook for Solar Power 2015–2019*, Solar Power Europe, s. 18.

- (681) Kommissionen noterade att det skedde ett uppsving av efterfrågan på solenergianläggningar under åren 2010–2013, vilket i vissa medlemsstater drevs fram av en bristande överensstämmelse mellan de inmatningspriser som fastställdes för ett rättvist modulpris och de övergripande prisnivåer som styrdes av orättvist subventionerade kinesiska moduler. Den minskade efterfrågan under 2013 och åren efter var en oundviklig konsekvens av det omfattande antal anläggningar som installerats under de föregående åren. Den betydande minskningen inom förbrukningen/installationen av solcellsmoduler hade börjat redan under 2012, vilket sammanföll med en betydande sänkning av inmatningspriserna under det året i vissa medlemsstater. Under åren 2014–översynsperioden ökade efterfrågan i unionen endast i Förenade kungariket, den medlemsstat som vid den tidpunkten hade de mest attraktiva stödprogrammen. Därför slog kommissionen fast att det var stödprogrammen som var den viktigaste drivkraften bakom efterfrågan under översynsperioden och åren innan. Man kan därmed dra slutsatsen att de icke-närstående importörerna och industrin i tidigare och senare led i hög grad drabbades av den fallande unionsförbrukningen (som inte har att göra med införandet av åtgärderna).

6.3.3 Åtgärdernas inverkan på stora allmännyttiga solenergisystem

- (682) Inom ramen för de nya reglerna om statligt stöd ⁽⁹⁸⁾ måste stödprogrammen vara "marknadsbaserade" för alla större anläggningar med mer än 1 MW ⁽⁹⁹⁾ senast i början av 2017, förutom om stödsystemen hade godkänts innan ikraftträdandet av de nya reglerna. I detta fall behöver de inte ändras förrän efter godkännandeperioden ⁽¹⁰⁰⁾. Med marknadsbaserade mekanismer menas gröna certifikat och konkurrensutsatta anbudsförfaranden.
- (683) Konkurrensutsatta anbudsförfaranden är en av de marknadsbaserade mekanismer som krävs i dessa nya regler om statligt stöd. Inom ramen för en sådan mekanism auktionerar myndigheterna ut en önskad kapacitetsmängd som ska installeras. I linje med unionens regler om statligt stöd är konkurrensutsatta anbudsförfaranden i princip teknikneutrala, men kan också vara tekniks specifika, till exempel där det krävs för att säkerställa en nödvändig mångfald bland energikällorna.
- (684) Utvecklarna bakom solfångarparkerna lämnar anbud för det lägsta pris som de går med på att betala för den energi som de ska föra in i nätet under solfångarparkens livstid.
- (685) De som är emot åtgärderna hävdar att enligt det nya priskänsliga systemet med konkurrensutsatta anbudsförfaranden kommer minimiimportpriset att ha en allt mer negativ inverkan på utbyggnaden av solenergi eftersom det ökar priserna på modulerna – den främsta komponenten i solenergisystemet. Enligt dessa parter kan kapacitetssupphandlingar tillsammans med ett upphävande av åtgärderna medföra omfattande besparingar. Ju billigare solenergisystemen blir, ju mer positiva ställer sig myndigheterna till att bygga solenergianläggningar, eftersom kostnadsbesparingarna kommer att speglas direkt i de slutgiltiga elpriserna. Dessutom kommer en sänkning av priset på solenergisystem att göra det lättare för medlemsstaterna att uppnå målen för utbyggnad av förnybar energi.
- (686) Dessa parter hänvisade till Tyskland som ett exempel. Enligt dem har ett par pilotauktioner redan hållits och de lyckades ganska bra med att få ner genomsnittspriset till 7,25 eurocent/kWh i augusti 2016. SPE och Safe överlämnade en analys där det framgick att avskaffandet av minimiimportpriset kunde resultera i en potentiell systemprisminskning på 10 % för allmännyttiga solkraftsanläggningar i unionen genom upphandlingar. Den negativa inverkan av åtgärderna på upphandlingsresultaten erkänns också i SPE:s senaste globala marknadsutsikt ⁽¹⁰¹⁾. En annan part antog att med tanke på den nuvarande minskande trenden på världsmarknaderna kan priset på solenergi i Tyskland sjunka till 5 eurocent/kWh om åtgärderna upphävs, även om denne inte styrkte sina uppgifter.
- (687) De parter som invände mot åtgärderna medgav att i vissa jurisdiktioner, i synnerhet i Förenade kungariket, behövde solkraften konkurrera med andra former av förnybar energi, till exempel landbaserad vindkraft. Eftersom inga handelsåtgärder gäller för vindenergi lyckades inte solkraften konkurrera med vindkraften och mycket få

⁽⁹⁸⁾ Meddelande från kommissionen: Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), avsnitten 3.3.2.1 och 3.3.2.4.

⁽⁹⁹⁾ Medlemsstaterna kan besluta sig för att välja ett lägre tröskelvärde eller inget alls.

⁽¹⁰⁰⁾ Meddelande från kommissionen: Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), punkt 250. De reglerna gäller inte heller för några stödprogram som inte utgör statligt stöd. Kommissionen är dock inte medveten om att någon medlemsstat ska ha utformat sitt stödprogram så att det inte utgör statligt stöd.

⁽¹⁰¹⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2016–2020, Solar Power Europe, s. 8 och s. 37.

solenergiprojekt gick igenom med hjälp av dessa auktioner. Vissa parter hävdade att Tyskland också överväger att införa teknikneutrala upphandlingar, och att sådana neutrala upphandlingar förvärrar den nackdel med högre priser som orsakas av åtgärderna, eftersom det gör att solkraften förlorar i upphandlingar mot annan förnybar teknik, framför allt vindkraften.

- (688) De parter som stöder åtgärderna menade att upphandlingarna och de allmänna installationsmålen infördes just för att göra det möjligt för myndigheterna att kontrollera nivån på solenergiutbyggnaden och undvika sådana upp- och nedgångar på installationsområdet som inträffat tidigare.
- (689) Kommissionen begränsade sin analys av stödprogrammen av stora, allmännyttiga solenergisystem till Tyskland, Frankrike och Förenade kungariket. Detta val motiveras av att de stod för cirka 80 % av de årliga nya solenergianläggningarna i unionen under översynsperioden. Det var således lämpligt att titta på utvecklingen i dessa tre medlemsstater som en illustration av unionens situation som helhet.
- (690) Analysen baseras på information som lämnats in av berörda parter, information som samlats in av kommissionen under undersökningen och information som lämnats in av medlemsstaterna till kommissionen för kontroll av huruvida det föreligger statligt stöd.
- (691) Tyskland och Frankrike har redan fastställt sina mål för de kommande tre åren. Frankrike planerar två årliga upphandlingsomgångar på 500 MW vardera för solenergi under 2017–2019. Detta innebär en total årlig installation på 1 000 MW. Tyskland planerar att upphandla en årlig volym solenergi på 600 MW från 2017 fram till åtminstone 2020.
- (692) I Förenade kungariket har man däremot inga tekniskspecifika upphandlingar för solenergi. I februari 2015 inleddes en upphandling med flera olika sorters teknik, där solcellsmoduler konkurrerade med annan teknik för tilldelning av CFD-kontrakt. Inga nya upphandlingar planeras för närvarande i Förenade kungariket eftersom myndigheterna anser att allmännyttig vindkraft på land och solenergi kan konkurrera med andra elkällor utan stödprogram.
- (693) För Tyskland och Frankrike kan åtgärderna inte påverka allmännyttans efterfrågan på solcellsmoduler eftersom solenergi har "reserverade" upphandlingar och kapaciteten är fastställd. Den enda skillnaden är ett något högre pris för slutkonsumenterna, eftersom man måste täcka upphandlingskostnaderna genom skatter eller avgifter.
- (694) Eftersom upphandlingarna är teknikneutrala i Förenade kungariket, och det hur som helst inte planeras några nya upphandlingar, är analysen annorlunda. Solenergin konkurrerar här på marknaden med alla andra energiformer. Åtgärderna gjorde dock inte att solenergin förlorade sin konkurrenskraft. Vid auktionen i februari 2015 tilldelades ändå 18,5 % av en kombinerad kapacitet på 2,1 GW solenergin. Denna upphandling visar att till och med när åtgärder inrättas kan solenergin konkurrera med goda resultat i en upphandling utan specificerad teknik ⁽¹⁰²⁾. Som mest kan de ha minskat solenergins vikt något i upphandlingsresultaten, dvs. solenergin kunde ha vunnit en större andel av de teknikneutrala upphandlingarna utan åtgärderna. Slutligen ansåg kommissionen att om åtgärderna avskaffades och solcellsmoduler skulle köpas till subventionerade priser så skulle upphandlingar med flera olika sorters teknik ge solcellsmodulerna en orättvis fördel gentemot andra förnybara energikällor. Därför innebär inte åtgärderna en konkurrensmässig nackdel för solenergin, utan ser bara till att förutsättningarna mellan alla tekniker blir lika igen.
- (695) Kommissionen drog slutsatsen att det inte fanns någon koppling mellan de sjunkande priserna per kWh och den ökade efterfrågan på solenergi. I synnerhet ökade inte Tyskland, Frankrike eller Förenade kungariket sina mål för solenergiutbyggnaden eftersom projektutvecklarna lämnade lägre anbud i samband med kapacitetsauktionerna. Upphandlingarna infördes snarare av medlemsstaterna främst för att kontrollera nivån på solenergiutbyggnaden. Detta erkändes också av SPE i dess globala prognos för 2015: *På ett liknande sätt är upphandlingar med en eller flera sorters teknik på uppåtgående igen i Frankrike, Förenade kungariket och Tyskland, i syfte att kunna kontrollera utvecklingen av solcellsmarknaden inom de berörda segmenten på ett bättre sätt* ⁽¹⁰³⁾.

⁽¹⁰²⁾ Detta resultat har också bekräftats i Nederländerna, inom ramen för SDE+-programmet, där ca 55 % av alla anbud under perioden 2013–2015 som baserades på solenergi erhöll stöd.

⁽¹⁰³⁾ Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019, Solar Power Europe, s. 22.

- (696) SPE hävdade att kommissionen gav en ofullständig och till och med felaktig bild av deras ståndpunkt om åtgärdernas inverkan på upphandlingar. Kommissionen bekräftade att SPE i sin globala marknadsutsikt för 2016 och i flera andra inlagor hade hävdat att enligt SPE:s mening påverkade minimiimportpriset upphandlingsresultaten negativt. Kommissionen höll dock inte med om den ståndpunkt som beskrivs ovan. Samtidigt noterade kommissionen att i den globala marknadsutsikten för 2016–2020 ansåg Solar Power Europe ändå att upphandlingar kan användas av myndigheter för att kontrollera eller till och med begränsa utbyggnaden av solenergi: *Politiska ledare föredrar ofta att se distribuerad solenergi på tak, där den konkurrerar ut alla andra förnybara energitekniker och – till skillnad från markmonterade solkraftsanläggningar – konkurrerar den inte med andra användningsområden. Detta har särskilt varit fallet för de europeiska länderna, där markmonterade solcellssystem ibland till och med har begränsats i storlek (i Tyskland till exempel upp till 10 MW) och även när det gäller volym genom upphandlingar* ⁽¹⁰⁴⁾.

6.3.4 Åtgärdernas inverkan på uppnåendet av nätparitet genom solkraft

- (697) Termen nätparitet innebär en tidpunkt då en teknik under utveckling kommer att producera el till samma kostnad som konventionella tekniker. Det finns i nuläget två former av nätparitet. Nätparitet i grossistledet inträffar när ett solenergisystem (vanligtvis ett stort, allmännyttigt system som är anslutet till överförings-/distributionsnätet) kan generera energi till en utjämnad kostnad för att producera energi ⁽¹⁰⁵⁾ som understiger priset på köpkraften hos grossistmarknaden där alla större (vanligtvis konventionella) generatorer konkurrerar. På grossistnivå säljs energin till mycket stora industrikunder och allmännyttiga företag som distribuerar energin till hushåll och andra mindre slutanvändare. Nätparitet i detaljhandelsledet inträffar när ett solenergisystem (som vanligtvis installerats på en användares tak) kan generera energi till en utjämnad kostnad för att producera energi som understiger kostnaden för detaljhandelspriset på el (inklusive alla överförings- och distributionsavgifter, påslaget på allmännyttiga tjänster och skatterna).
- (698) Kommissionen analyserade först situationen för nätparitet i grossistledet, och sedan för nätparitet i detaljhandelsledet.
- (699) *Nätparitet i grossistledet.* De som är emot åtgärderna menade att om åtgärderna avskaffas skulle stora solenergianläggningar kunna uppnå nätparitet i grossistledet i de soligaste delarna av unionen, såsom Spanien. Enligt en affärsplan som lades fram av en av medlemmarna i Safe kunde de uppnå en utjämnad kostnad för att producera energi på 3,8 eurocent/kWh i den spanska regionen Cádiz om de köpte moduler för 0,35 EUR/W. Denna part trodde sig kunna få ett modulpris på 0,35 EUR/W från kinesiska Tier 1-tillverkare för en stor transaktionskvantitet utan tullar, för det projekt som genomfördes i början av 2017. De menade att en sådan låg utjämnad kostnad för att producera solenergi inte bara uppnår nätparitet med andra konventionella energikällor, utan att det inte finns någon annan metod för elproduktion som skulle kunna slå den inom den allra närmaste framtiden. Denna kostnadsfördel, tillsammans med andra tillgångar i de sydeuropeiska länderna, dvs. bra nätanslutningar, en stabil politisk och ekonomisk miljö och en stark och likvid valuta, ger dem en unik möjlighet att bli nya europeiska ledare inom energiproduktion. Enligt dessa parter hindrar åtgärderna detta från att ske.
- (700) Kommissionen observerade att den spanska regionen Cádiz har bland den bästa solstrålningen i unionen (flest soltimmar per år), vilket maximerar energiproduktionen per modul. Med tanke på att solstrålningen är mycket lägre i de flesta av unionens delar måste man titta på när uppnåendet av nätparitet i grossistledet kan kopieras på andra marknader, även om den brittiska regeringen verkar anse att detta snart är fallet. Kommissionen observerade också att det förekommer stora skillnader i grossistpris i olika medlemsstater, vilket innebär att nätpariteten i grossistledet har olika priser beroende på medlemsstaten i fråga.
- (701) Därför ansåg kommissionen att nätparitet i grossistledet inte kommer att uppnås på bred front i unionen inom en nära framtid, inte ens i avsaknad av åtgärder.

⁽¹⁰⁴⁾ *Global Market Outlook For Solar Power 2015–2019*, Solar Power Europe, s. 23.

⁽¹⁰⁵⁾ Den utjämnade kostnaden för att producera energi är den viktigaste måttenheten för kostnaden för el som produceras av en kraftproducerande tillgång. Den beräknas genom att redogöra för ett systems samtliga förväntade kostnader under livstiden (inklusive konstruktion, finansiering, bränsle, underhåll, skatter, försäkring och incitament), som sedan delas med systemets förväntade kraftproduktion under dess livstid (i kWh). Alla uppskattningar av kostnader och förmåner justeras för inflation och diskonteras för att ta hänsyn till pengars tidsvärde.

- (702) Efter utlämnandet av uppgifter var det flera parter som inte instämde i kommissionens slutsats om att nätparitet i grossistledet inte kommer att uppnås på bred front i unionen inom en nära framtid, även om de handelspolitiska åtgärderna upphör att gälla. Dessa parter pekade på en sexsidig rapport från Becquerel Institute, där man granskade potentialen för nätparitet i grossistledet i elva medlemsstater. Denna rapport finansierades av tre parter som omfattades av undersökningen och som invände mot åtgärderna.
- (703) Kommissionen observerade att andra källor är mindre optimistiska än Becquerel Institute när det gäller nivån på den utjämnade kostnaden för att producera solenergi, och följaktligen när solenergin kommer att uppnå nätparitet i Europa. Den utförliga rapporten från BNEF ⁽¹⁰⁶⁾ förutser exempelvis mycket högre intervall för utjämnade kostnader för att producera energi för viktiga marknader såsom Frankrike, Tyskland, Italien och Förenade kungariket. Skillnaderna anges i tabellen nedan:

Medlemsstat	Intervall för utjämnade kostnader för att producera energi enligt BNEF i euro/MWh ⁽¹⁾		Intervall för utjämnade kostnader för att producera energi enligt Becquerel Institute i euro/MWh	
	Lågt	Högt	Lågt	Högt
Frankrike	58	105	34	53
Tyskland	66	107	46	54
Italien	65	99	36	58
Förenade kungariket	77	117	49	60

⁽¹⁾ Omräknat från US-dollar vid en växelkurs på 0,94462.

- (704) Becquerel utgick från kapitalutgifter på 0,726 euro/W utan att skilja mellan medlemsstater. BNEF utgick från mycket högre kapitalutgifter och skiljde mellan medlemsstater: Frankrike 0,99 euro/W, Tyskland 0,9–0,94 euro/W, Italien 0,76–0,99 euro/W och Förenade kungariket 0,9–0,94 euro/W. Skillnaden kunde i viss utsträckning förklaras av det faktum att Becquerel utgick från modulpriser fria från åtgärder. Så pass mycket lägre kapitalutgifter verkar dock osannolikt, särskilt med tanke på att enligt BNEF är kapitalutgifterna hur som helst lägre i unionen än i andra länder där handelspolitiska skyddsåtgärder inte tillämpas, t.ex. Turkiet (1,04 euro/W) och Förenade Arabemiraten (1,14 euro/W).
- (705) Det är därför som Becquerel och BNEF har olika prognoser. De är inte eniga om när uppförandet av allmännyttiga solkraftverk definitivt kommer att vara billigare än att driva ett befintligt kraftverk med fossila bränslen. För Frankrike utgår Becquerel från att detta redan har hänt, och för Förenade kungariket och Tyskland antar Becquerel att detta kommer att inträffa under 2018 respektive 2020. BNEF utgår dock från att allmännyttig solenergi definitivt kommer att bli billigare än fossila kraftverk först någon gång mellan 2025 och 2030 för samtliga tre medlemsstater ⁽¹⁰⁷⁾. Enligt BNEF kommer allmännyttiga solkraftverk följaktligen att utvecklas i större skala först efter 2025 i de flesta delar av unionen ⁽¹⁰⁸⁾.
- (706) Slutligen slås följande fast i Becquerels rapport: *Solkraften kan bli konkurrenskraftig på flera av Europas största marknader innan 2019 och i de flesta europeiska länder inom de kommande fem åren.* Detta innebär att de flesta medlemsstater, även Tyskland, förväntas uppnå nätparitet först när åtgärderna ska upphöra att gälla under 2019, även om antagandena och slutsatserna i Becquerel-rapporten skulle ha visat sig vara korrekta vid det laget.
- (707) SPE tillhandahöll två rapporter från Deutsche Bank ⁽¹⁰⁹⁾ som, i deras mening, gick emot kommissionens syn på att nätparitet i grossistledet inte skulle uppnås inom den närmaste framtiden. Kommissionen observerade att de två rapporterna faktiskt hänvisade till nätparitet i detaljhandelsledet i stället för nätparitet i grossistledet, något som inte bara bekräftas av texten, utan också av det höga elpris som jämförs mot den utjämnade kostnaden för att producera solenergi. Såsom förklaras i de direkt föregående skälen förnekade kommissionen inte att nätparitet i detaljhandelsledet redan hade uppnåtts i vissa delar av unionen.

⁽¹⁰⁶⁾ H2 2016 EMEA LCOE Outlook, oktober 2016, s. 2.

⁽¹⁰⁷⁾ BNEF, *New Energy Outlook 2016*, s. 28.

⁽¹⁰⁸⁾ Se sidan 23 och marknadsutsikten för den tyska elmarknaden av den 10 januari 2017, s. 9.

⁽¹⁰⁹⁾ Deutsche Banks 2015 solar outlook: *Accelerating investment and cost competitiveness*, 13 januari 2015, och Deutsche Bank, *Markets research, Industry Solar*, 27 februari 2015.

- (708) *Nätparitet i detaljhandelsledet.* De som invänder mot åtgärderna menade också att solenergianläggningar på tak redan har uppnått nätparitet i detaljhandelsledet, dvs. de blev ekonomiskt hållbara, även utan subventioner, i de medlemsstater där detaljhandelspriserna på el är höga, som i Tyskland. En av parterna beskrev detta med ett exempel på ett köpcentrum. Det har ett stort takområde där paneler ska installeras och behöver energi under dagen när den huvudsakliga verksamheten pågår, så centrumets efterfrågan sammanfaller med den soligaste tiden på dygnet. I Tyskland ligger de priser som de behöver betala för varje kWh i nuläget på omkring 20 eurocent/kWh, medan den utjämnade kostnaden för att producera energi för en solenergianläggning på ett tak ligger på runt 10 eurocent/kWh. Därför kan installationen av panelerna innebära omfattande besparingar på elutgifterna, i synnerhet för kunder som använder mycket energi under dagen. Så var inte fallet i den ursprungliga undersökningen, där solenergiproducerad el alltid behövde subventioner för att vara hållbar. I en situation där subventionerna inte längre är relevanta är det det slutliga modulpriset som påverkar kundernas beslut att installera solenergisystem, och detta pris höjs i nuläget av åtgärderna.
- (709) Kommissionen undersökte närmare marknaden för nätparitet i detaljhandelsledet i Tyskland, eftersom parterna i hög utsträckning kommenterade denna under undersökningen.
- (710) Man måste särskilja mellan installationer som är till för egen förbrukning och installationer som matar in el i nätet.
- (711) Kommissionen höll med om att solenergins uppnående av nätparitet är en mycket önskvärd utveckling eftersom det bidrar till kampen mot klimatförändringarna och till att minska konsumenternas elräkningar. Den slog fast att ett avskaffande av åtgärderna skulle sänka priset på solpaneler och därmed öka antalet platser där nätparitet i detaljhandelsledet kan uppnås.
- (712) Samtidigt slog kommissionen fast att under översynsperioden har investeringar i takinstallationer på kommersiella byggnader och bostäder för egen förbrukning, som inte gynnas av något stödprogram, hållits tillbaka av den rättsliga osäkerheten om huruvida man ska inkludera de installationerna eller inte i avgiften för finansiering från den tyska stödordningen – *EEG-tilläggsavgiften*. Efter en regeländring som föreslagits av Tyskland för att uppfylla unionens lagstiftning om statligt stöd måste de enheter som själva förbrukar energi från sina egna förnybara energikällor (kallas ibland för prosumenter) betala en avgift på mer än 2 eurocent per kWh i Tyskland. Om ett projekt har en utjämnad kostnad för att producera energi på 10 eurocent/kWh gör bara avgiften att den el som produceras på detta sätt blir 20 % dyrare ⁽¹¹⁰⁾.
- (713) Kommissionen strävar efter att minska den rättsliga osäkerheten i framtiden. Inom ramen för förslaget till direktiv om utformning av elmarknaden och förnybar energi har de som själva förbrukar förnybar energi rätt att förbruka denna utan att omfattas av oproportionerliga förfaranden och utsättas för avgifter som inte speglar kostnaderna ⁽¹¹¹⁾. Marknadsövervakningsrapporter pekar också på det faktum att regeländringar påverkar efterfrågan. I en av de senaste rapporterna från BNEF anges följande: *Den tyska, småskaliga solcellssektorn för kommersiella byggnader och bostäder gick trögt efter att de månadsvisa sänkningarna (av inmatningsersättningen) och tilläggsavgiften för egen förbrukning trädde i kraft* ⁽¹¹²⁾. När man beaktar samtliga uppgifter visar det exempel ovan på uppnående av prisparitet i detaljhandelsledet att solcellsmoduler redan kan generera el till priser som är mycket lägre än detaljhandelspriset i Tyskland. När väl den nödvändiga rättsliga säkerheten uppnås genom unionens lagstiftning kan man förvänta sig att efterfrågan som inte baseras på stödprogram kan öka. Den efterfrågan kommer sannolikt att vara mer känslig för prisnivån på solpaneler och därför sannolikt mer känslig för åtgärderna också.
- (714) För installationer som matar in el i nätet avgörs efterfrågan främst av stödprogram, som kan fortsätta att användas utan att upphandlingar används för installationer på upp till 1 MW. Vid en viss stödnivå är efterfrågan något högre om åtgärderna avskaffas. Av budgetskäl har de flesta medlemsstater samtidigt påtagligt minskat stödet. Denna efterfrågan sjunker därför oberoende av åtgärderna.

⁽¹¹⁰⁾ Spanien tillämpar också en tilläggsavgift på energi från solpaneler. Trots att villkoren för den spanska tilläggsavgiften skiljer sig mycket från den tyska avgiften har de båda en dämpande effekt på efterfrågan på solenergi.

⁽¹¹¹⁾ *Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources* (omarbetning) (ej översatt till svenska), COM(2016) 767 final, artikel 21.1 a.

⁽¹¹²⁾ Q3 2016 *European Policy Outlook*, BNEF, 4 augusti 2016, s. 8.

- (715) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade SPE att kommissionen dragit felaktiga slutsatser om inverkan på den rättsliga osäkerheten och EEG-tilläggsavgiften baserat enbart på ett tyskt exempel. Kommissionen upprepade att liknande negativa förutsättningar förekom i många medlemsstater. Samma sak observerades av SPE i deras senaste globala marknadsutsikt 2016–2020 för Spanien: *Den spanska regeringen har hindrat den framväxande marknaden för egen förbrukning med en solenergiskatt och höga böter för icke anmälda prosumenter* ⁽¹¹³⁾, och solenergin öde i Spanien liknar situationen på flera andra marknader där inmatningspriserna tidigare var höga: Belgien, Bulgarien, Republiken Tjeckien och Grekland. Solenergimarknaderna i Slovakien och Slovenien har nästan stannat av helt ⁽¹¹⁴⁾. Dessutom noteras följande: Även flera utvecklade, distribuerade marknader för solenergianläggningar på tak får kämpa eftersom de håller på att omvandlas från marknader med inmatningspriser eller net metering till system för egen förbrukning. Detta trots det faktum att solenergi i många fall är billigare än annan el. De hinder som har införts för solenergianläggningar på tak i vissa europeiska länder (skatter på solkraft för egen förbrukning som hindrar försäljning av överbliven energi eller att bara erbjuda grossistpriser) och fortsatta diskussioner om ytterligare begränsningar har hållit många potentiella köpare borta från att investera i ett eget solenergisystem ⁽¹¹⁵⁾. Kommissionen avvisade således detta argument.

6.3.5 Slutsats om åtgärdernas inverkan på efterfrågan

- (716) Efter en ingående analys slog kommissionen fast att med avseende på åtgärdernas inverkan på efterfrågan är det viktigt att skilja mellan olika sektorer och olika typer av efterfrågan.
- (717) *Efterfrågan från stödprogram.* I de fall stödprogrammen är teknikspecifika påverkar inte åtgärderna efterfrågan. Om stödprogrammen är teknikneutrala minskar åtgärderna chanserna för att solenergin vinner. Även för den typen av upphandlingar noterar kommissionen dock att solenergin har vunnit en betydande marknadsandel, vilket visar att även med åtgärderna kan solenergin konkurrera när det gäller allmännyttiga projekt.
- (718) *Nätparitet i grossistledet.* Nätparitet i grossistledet i detta skede och inom den närmaste framtiden kan endast uppnås, om alls, på idealiska platser, även om priserna på solpaneler sänks eftersom åtgärderna upphävs. Den ytterligare efterfrågan som man kan förvänta sig utan åtgärderna är låg och beror dessutom på grossistprisinivån i medlemsstaten i fråga.
- (719) *Nätparitet i detaljhandelsledet.* Nätparitet i detaljhandelsledet uppnås i dag för anläggningar på kommersiella byggnader i medlemsstater med höga detaljhandelspriser, såsom Tyskland, även om det inte finns ett överflöd av sol där. De huvudsakliga drivkrafterna är här skatter, nätverksavgifter och avgifter för stödprogram. De nya regler för utformning av energimarknaden som tillkännagavs av kommissionen den 1 december 2016 ⁽¹¹⁶⁾ och de nya reglerna för en övergång till konsumentfokuserad ren energi som föreslogs av kommissionen den 30 november 2016 ⁽¹¹⁷⁾ är viktiga steg mot att uppnå en stabil och tillväxtvänlig miljö. När väl kommissionens förslag antas av medlagstiftarna förväntas efterfrågan på anläggningar för kommersiella byggnader som förbrukar sin egen el att öka. I detta fall kan ett avskaffande av åtgärderna ha en större inverkan för kommersiella system eftersom det inte finns någon gräns för efterfrågan i form av en begränsad mängd produktion som får stöd genom stödprogram, och ingen konkurrens från andra energikällor, tvärtom nätpariteten i grossistledet. För installationer på bostäder kommer det att ta längre tid att uppnå nätparitet i detaljhandelsledet eftersom de måste förses med dyra lagringsenheter som ska passa de flesta användare som själva förbrukar energin ⁽¹¹⁸⁾.
- (720) Efter utlämnandet av uppgifter var det flera parter som inte höll med om slutsatsen att åtgärderna bara hade en begränsad inverkan på modulefterfrågan. De menade att investeringarna styrs av den förväntade räntabiliteten: ju lägre priset på solcellsmoduler är desto högre än avkastningen på investeringar och sannolikheten för ett förverkligande.

⁽¹¹³⁾ Solar Power Europe, *Global Market Outlook 2016 – 2020*, s. 25.

⁽¹¹⁴⁾ Idem, s. 26.

⁽¹¹⁵⁾ Idem, s. 23.

⁽¹¹⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹¹⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

⁽¹¹⁸⁾ Genomsnittliga bostadsanvändare tillbringar den mesta tiden av dagen utanför hemmet och utan lagring kan de därför inte själva förbruka majoriteten av den el som genereras av deras taksystem.

- (721) Kommissionen påminde om att den alltid har hållit med om att priset påverkar efterfrågan, men enligt kommissionens mening har i nuläget andra faktorer mycket större inverkan på efterfrågan än den relativt låga ökning av modulpriset som orsakas av minimiimportpriset. Dessa faktorer är dels den rättsliga osäkerheten, dels myndigheternas avsiktliga agerande för att kontrollera nivån på solenergiutbyggnaden. Detta inkluderar fastställande av övergripande årliga installationsmål, införande av kapacitetsupphandlingar och påförande av skatter på egen förbrukning.
- (722) Kommissionen tillstod också att i vissa fall, såsom i teknikneutrala upphandlingar, kan minimiimportpriset påverka efterfrågan på solenergi i högre grad. Samtidigt observerade kommissionen att utan minimiimportpriset, som undanröjer effekten av dumpning, skulle solenergin ha en orättvis konkurrensfördel över andra förnybara energikällor. Kommissionen noterade också att solenergin var relativt framgångsrik i de teknikneutrala upphandlingarna, även med det minimiimportpris som bara ser till att återställa lika förutsättningar.
- (723) Slutligen fann kommissionen ytterligare bevis för att myndigheterna inom den närmaste framtiden kan komma att vidta ytterligare åtgärder för att kontrollera solenergiutbyggnaden, såsom att införa mer kostnadsåterspeglade priser för nätanvändning för solenergianläggningar. BNEF utgick från följande: *Många europeiska tillsynsmyndigheter kommer att bemöta de sjunkande solenergikostnaderna från och med 2018 genom att göra så att användare med solpaneler betalar fasta kostnader för att anslutas till nätet, så att de bara kan spara den rörliga delen av energipriset genom att köpa solkraft. Vi baserar detta på uppskattningar av kostnadsstrukturen för varje lands nät. Detta sänker den energiräkning som kan undvikas med omkring 30 % av elpriset i de flesta EU-länder. Om detta inte sker kan det bli dyrare att bygga, men nätkostnaderna är ogrundade* ⁽¹¹⁹⁾.
- (724) Därför avvisades dessa argument och kommissionen fortsatte att se det som att åtgärderna endast har en mycket liten inverkan på solenergiefterfrågan i Europa.

6.4 Övriga argument

- (725) De flesta parter som motsatte sig åtgärderna menar att de påverkar uppnåendet av klimatmålen negativt. Fem icke-statliga miljöorganisationer höll också med om detta. Dessa parter upprepade att unionen och medlemsstaterna, genom flera beslut och avtal, senast i Parisavtalet, har åtagit sig att minska utsläppen av växthusgaser och förhindra klimatförändringar. Unionen har fastställt bindande mål för att öka andelen förnybara energikällor i den slutliga energiförbrukningen till 20 % ⁽¹²⁰⁾. Kommissionen har också fastställt den politiska ramen för målet att uppnå 27 % senast 2030. Detta nya och ambitiösa mål antogs 2014, efter att de slutgiltiga åtgärderna hade införts. I oktober 2016 ratificerades UNFCCC:s Parisavtal om klimatförändringar, den första universella, juridiskt bindande och globala klimatöverenskommelsen, av Europeiska unionen efter det att Europaparlamentet röstat för avtalet med en överväldigande majoritet. Övergången till en koldioxidsnål energiförsörjning är den viktigaste aspekten i denna ansats och solkraften förblir en av de mest lovande energikällorna för att uppnå klimatmålen.
- (726) De parter som invänder mot åtgärderna menade att åtgärderna gör det svårare att uppnå klimatmålen genom att utbyggnaden av solenergi saktar in. De påstod att återställandet av globala marknadspriser för solenergi kommer att göra det möjligt för unionen att fasa ut koldioxiden ur sin elproduktion snabbare. De påpekade också att unionens klimat- och handelspolitik inte är samstämmig. Medan klimatpolitiken främjar och subventionerar förnybara energikällor ökar handelspolitiken priserna på dessa och påverkar tillgängligheten.
- (727) Kommissionen höll med om att ratificeringen av UNFCCC:s Parisavtal om klimatförändringar är en mycket viktig milstolpe i arbetet med att stimulera det globala samarbetet mot att minska klimatförändringarna. Solkraft är en av de energikällor som har mest betydelse för att klimatmålen ska kunna uppnås. Samtidigt konstaterade kommissionen att unionens efterfrågan på solenergianläggningar inom de två till tre kommande åren endast kommer att påverkas i begränsad utsträckning av åtgärderna (se avsnitt 6.3). Detta kommer att förändras först när nätparitet i detaljhandelsledet blir en betydande efterfrågekälla. Därför kommer ett avskaffande av åtgärderna i detta skede inte att bidra särskilt mycket till uppnåendet av miljömålen.

⁽¹¹⁹⁾ BNEF, *New Energy Outlook 2016*, s. 17.

⁽¹²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (728) EU ProSun lämnade flera andra invändningar i ett öppet brev som ett svar på de icke-statliga organisationernas åsikt om att åtgärderna borde upphävas av miljöskäl. EU ProSun menade att om man tar hänsyn till hela leveranskedjan för solenergi innebär de paneler som tillverkas i unionen ett mycket mindre koldioxidavtryck. De moduler som tillverkas i unionen behöver inte fraktas långa sträckor. På grund av tillverkningsstandarderna och miljökraven i unionen liksom de högre energikostnaderna har EU:s solenergiindustri systematiskt minskat sin energiförbrukning jämfört med de kinesiska tillverkarna. Detta är särskilt viktigt med tanke på att tillverkningen av solcellsmoduler och råvarorna till dessa är energiintensiva. EU ProSun påpekade också att det finns en viss motsägelse mellan det faktum att några av de icke-statliga organisationerna undertecknar brevet med begäran om att åtgärderna ska upphävas av skäl som har att göra med unionens intresse, dvs. även om illojala handelsmetoder upptäcks, och det nyliga uttalandet från en av deras ledare om att det krävs mer för att säkerställa en rättvis och miljövänlig handel.
- (729) Kommissionen drog slutsatsen att åtgärderna endast har en begränsad inverkan på uppnåendet av unionens klimatmål på kort sikt.
- (730) Efter utlämnandet av uppgifter höll flera parter inte med om uppgiften att importerade solenergiprodukter har ett större koldioxidavtryck än de produkter som tillverkas i unionen. Dessa parter hävdade att framställningen av polykristallint kisel och plattor stod för den största andelen av efterfrågan på primärenergi, och därför är ursprunget för polykristallint kisel och plattor det som är viktigast. Dessa parter pekade också på att elproduktionen har olika koldioxidavtryck i olika medlemsstater. Eftersom tillverkningen av moduler och råvarorna till dessa är energiintensiva spelar det roll i vilken medlemsstat som modulerna och deras komponenter tillverkades.
- (731) Kommissionen kunde inte analysera detta påstående ingående på den korta tiden efter utlämnandet av uppgifterna. Den klargjorde att den endast hade hänvisat till en inläga från EU ProSun och aldrig själv hade hävdat att importerade solceller har ett större koldioxidavtryck. Oavsett koldioxidavtrycket för unionsmodulerna och de kinesiska modulerna upprepade kommissionen snarare den huvudsakliga slutsatsen att åtgärderna hittills bara hade en mycket begränsad inverkan på solenergiefterfrågan. Därför slog kommissionen fast att åtgärderna inte har en betydande inverkan på uppnåendet av unionens miljömål.
- (732) Vissa av de parter som bad att åtgärderna skulle upphävas påstod att tillverkningskapaciteterna i unionen var otillräckliga för att täcka unionens efterfrågan på moduler och att åtgärderna var ineffektiva när det gäller att öka tillverkningskapaciteterna hos unionens cell- och modultillverkare. De uppskattade unionens efterfrågan till mindre än 8 GW och unionens tillverkning av moduler uppgick till mindre än 4 GW enligt de berörda parterna. Detta innebär alltså att åtminstone hälften av modulerna ändå måste importeras. De parterna menade att kommissionens förväntan om uttrycks i den ursprungliga förordningen om att "[ä]ven på medellång sikt kan det rimligen antas att unionsindustrin kommer att utöka sin tillverkningskapacitet för att kunna täcka efterfrågan och uppnå stordriftsfördelar, som i sin tur skulle möjliggöra ytterligare prissänkningar".
- (733) Kommissionen slog fast att även om unionstillverkningen av moduler understiger unionens efterfrågan har det aldrig varit brist på moduler i unionen. Prisåtagandet/minimiimportpriset gjorde det möjligt att importera från Kina till rättvisa priser. Trots att importen från resten av världen ökade någots lyckades unionsindustrin öka sin marknadsandel i unionen från 25 % till 35 % mellan 2012 och översynsperioden. Åtgärderna gjorde det därför möjligt för unionsindustrin att öka sin tillverkning och försäljning i förhållande till unionsmarknadens storlek och att täcka en större del av efterfrågan. Såsom nämns i avsnitt 6.3.2 minskade unionens förbrukning drastiskt på grund av nedskärningar i stödprogrammen, vilket gör det mycket svårare för unionsindustrin att växa. Trots detta lyckades unionsindustrin konsolidera sig ännu mer och uppnå betydande kostnadsminskningar. Dessutom finns det omfattande, outnyttjad modultillverkningskapacitet i unionen som skulle kunna utnyttjas igen, om efterfrågan ökar. Därför ansåg kommissionen att åtgärderna inte leder till ett modulunderskott på unionens marknad och att åtgärderna var effektiva när det gällde att utvidga unionstillverkningen i förhållande till storleken på unionens marknad.
- (734) De parter som motsatte sig åtgärderna menade att modultillverkningskapaciteterna utanför Kina växer mycket snabbt. De citerade olika marknadsövervakningsrapporter, enligt vilka den kombinerade tillverkningskapaciteten

i andra asiatiska länder har växt mycket snabbt. Den nådde 7 GW under 2015 och planeras gå upp till 10 GW under 2016. Detta påstås bli mer än unionens efterfrågan – som parterna uppskattar till omkring 8 GW. En betydande volym av dessa nya kapaciteter har installerats av kinesiska företag. Flera stora kinesiska företag lämnade också åtagandet frivilligt för att kunna leverera till unionsmarknaden från platser utanför Kina. Parterna påstod att detta skulle leda till att en allt större volym billiga moduler kan exporteras till unionen från tredjeländer, även om åtgärderna fortsätter att gälla. Därför menade de som invände mot åtgärderna att kommissionens förväntan som uttrycks i den ursprungliga förordningen om att andra tredjeländer inte skulle komma att lägga om stora delar av sin export till unionsmarknaden ⁽¹²¹⁾ inte förverkligades.

- (735) Kommissionens undersökning avslöjade att marknadsandelen för importen från Kina till unionen minskade från 66 % under 2012 till 41 % under översynsperioden, medan marknadsandelarna för importen från resten av världen, med undantag av Kina (främst Taiwan, Malaysia, Korea och Singapore) ökade från 9 % till 25 %. Unionstillverkarnas marknadsandel i unionen minskade från 25 % 2012 till 35 % under översynsperioden. Därför hindrade importen från tredjeländer inte unionsindustrin från att ta tillbaka en betydande marknadsandel i unionen.
- (736) Kommissionen konstaterade också att medan modultillverkningskapaciteterna i Sydostasien växer snabbt utgör de fortfarande en bråkdel av kapaciteterna i Kina ⁽¹²²⁾. De sydostasiatiska fabrikerna säljer också stora volymer till marknaden i Förenta staterna och andra länder som har infört handelsåtgärder med avseende på kinesiska moduler, såsom Indien och Kanada. De sydostasiatiska solenergianläggningarna förväntas också växa, och följaktligen lär vissa volymer säljas inom regionen. Därför konstaterade kommissionen att modultillverkningskapaciteterna i Sydostasien inte räcker för att tillgodose en betydande andel av unionens efterfrågan och göra åtgärderna ineffektiva. Under alla omständigheter är syftet med åtgärderna att säkerställa att importen av solcellsmoduler och solceller från Kina sker till rättvisa och icke-subventionerade priser, och det faktum att unionsindustrin kan utsättas av konkurrens från andra länder gör inte åtgärderna ineffektiva.
- (737) En part menade att marknadsandelarnas utveckling visar att åtgärderna främst gynnade de som importerar från tredjeländer. Denna part hävdade att situationen liknar den i ärendet om odlad atlantlax ⁽¹²³⁾, där kommissionen upphävde åtgärderna eftersom de skulle leda till en betydande förmögenhetsnettoöverföring från unionsmarknaden, och att förmögenhetsöverföringen till leverantörer i tredjeländer vida skulle överstiga alla eventuella fördelar av åtgärderna beträffande unionsindustrin.
- (738) Som nämnts ovan lyckades unionsindustrin öka sin marknadsandel i unionen från 25 % till 35 % mellan 2012 och översynsperioden. Detta innebär att tredjeländerna inte tog över det mesta av den marknadsandel som de kinesiska tillverkarna tidigare hade. Dessutom anser kommissionen att unionsindustrins situation i ärendet om odlad atlantlax var mycket annorlunda – i det fallet var unionsindustrins marknadsandel mycket mindre och växte bara från 2,7 % under 1998 till 4,3 % under 2001. I det ärendet var den mycket låga marknadsandelen för unionsindustrin en av de viktigaste anledningarna till varför införandet av åtgärderna skulle leda till en betydande förmögenhetsnettoöverföring från gemenskapsmarknaden när marknaden anpassar sig till de högre priserna ⁽¹²⁴⁾. I detta fall gynnade åtgärderna i hög grad unionsindustrin. Därför kan ärendet om odlad atlantlax inte återopas som praxis.
- (739) Enligt de parter som motsatte sig åtgärderna har unionstillverkarna inte tillkännagett några trovärdiga planer för att utvidga sin kapacitet. I stället sa SolarWorld, den största tillverkaren i unionen, nyligen upp flera hundra visstidsanställda vid sina europeiska anläggningar och ingick OEM-avtal för att tillverka solpaneler i Thailand. De parter som motsatte sig åtgärderna hävdade att detta är ännu ett bevis för att en framgångsrik tillverkning av solcellsmoduler endast kan ske vid stora tillverkningsanläggningar, som de i Asien.

⁽¹²¹⁾ Den ursprungliga förordningen om slutgiltiga åtgärder, skäl 749.

⁽¹²²⁾ Bloomberg New Energy Finance (nedan kallad BNEF), *Solar manufacturer capacity league table*, 28 oktober 2016.

⁽¹²³⁾ Rådets förordning (EG) nr 930/2003 (EUT L 133, 29.5.2003, s. 1), skäl 224).

⁽¹²⁴⁾ Idem.

- (740) SolarWorld svarade att man hade ingått tillfälliga OEM-kontrakt för att täcka en plötslig uppgång i den globala efterfrågan i slutet av 2015 och under det första halvåret av 2016. SolarWorld menade att osäkerheten kring resultatet av den pågående undersökningen ledde till högre räntor på de kapitalinvesteringar som krävdes av de finansiella investerarna. Därför var det ett sunt ekonomiskt beslut att skjuta på en kapitalintensiv utvidgning av dess tillverkningskapacitet tills dess att denna undersökning hade slutförts, och i stället tillfälligt använda sig av de tillgängliga kapaciteterna hos kontraktstillverkare. SolarWorld uppgav också att alla moduler som tillverkades av deras OEM-partner utanför unionen levererades till länder utanför unionen.
- (741) Marknadsuppgifter bekräftade att det under den första hälften av 2016 skedde ett uppsving och att den andra hälften av 2016 har varit en period med låg efterfrågan, vilket orsakade ett prisfall som hade att göra med överutbudet av moduler⁽¹²⁵⁾. I detta sammanhang kan SolarWorlds beslut att säga upp visstidsanställd personal ses som ett svårt beslut, men som rättfärdigas av förhållandena på marknaden. SolarWorld minskade också de volymer som tillverkades av kontraktstillverkarna så mycket som det tilläts enligt avtalen.
- (742) Med tanke på osäkerheten och den nyliga upp- och nedgången på den globala marknaden ansåg kommissionen att en unionstillverkares beslut att skjuta på sin kapacitetsutvidgning och i stället förlita sig på de tillgängliga tillverkningskapaciteterna hos kontraktstillverkare kan rättfärdigas ur ekonomisk synvinkel, och att det inte var ett bevis på att tillverkningen i unionen hade blivit ohållbar.

6.5 Slutsats om unionens intresse

- (743) Genom att väga och balansera de konkurrerande intressena analyserade kommissionen huruvida den negativa effekten på icke-närstående importörer, industrier i tidigare och senare led och andra effekter var oproportionerliga när de jämfördes med den positiva effekten på unionstillverkarna av den produkt som översynen gäller. Enligt artikel 31.1 tredje meningen i grundförordningen togs särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande subventionering och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens.
- (744) Det viktigaste var att bedöma den sannolika inverkan på unionens framtida efterfrågan på solcellsmoduler om åtgärderna fortsatte. Om åtgärderna i hög grad skulle dämpa efterfrågan skulle det kunna hävdas att skyddsåtgärder till förmån för en relativt liten unionsindustri kan påverka betydligt större industrier i tidigare och senare led på ett oproportionerligt sätt. Såsom slås fast i skäl 724 hade åtgärderna dock bara en begränsad inverkan på unionens efterfrågan på solcellsmoduler. Denna situation lär inte förändras innan medlemsstaterna antar och genomför det nya direktivet om förnybar energi. Mot denna bakgrund analyserade man argumentet om att sysselsättningen påverkas. Medan ett upphävande av åtgärderna kan hjälpa till att skapa vissa nya jobb skulle det också innebära en omedelbar risk för de befintliga jobben inom unionens solcells- och modulindustri (omkring 8 000). Därför lämpade sig inte en numerisk jämförelse mellan de nuvarande jobben inom unionsindustrin och de befintliga jobben inom industrin i senare led (omkring 50 000) eller industrin i tidigare led (omkring 5 000–10 000).
- (745) Det faktum att det politiska stödet till förnybar energi behövde reformeras efter ikraftträdandet av de nya reglerna enligt unionens lagstiftning om statligt stöd, och sannolikt kommer att ändras ännu mer när väl kommissionens förslag om ett nytt direktiv om förnybar energi antas av medlagstiftarna, gör att det inte går att ta ställning angående unionens intresse för en period på mer än 18 månader. Vissa uppgifter antyder att åtgärderna kan komma att påverka efterfrågan mer i framtiden, när övergången till den nya stödpolitiken för förnybar energi har fullbordats, den skattemässiga situationen för egen förbrukning har klargjorts och nätparitet uppnås i fler delar av Europa och för vissa grupper av konsumenter. Såsom anges i skälen 709 och 719 är de nya regler för utformning av energimarknaden som föreslogs av kommissionen den 1 december 2016⁽¹²⁶⁾, och de nya regler för en övergång till konsumentfokuserad ren energi som föreslogs av kommissionen den 30 november 2016⁽¹²⁷⁾, ett viktigt steg mot att uppnå en stabil och tillväxtvänlig miljö. Kommissionen beslutade sig därför för att begränsa förlängningen av åtgärderna till 18 månader.

⁽¹²⁵⁾ Q4 2016 Global Market Outlook, *Preparing for a tough year ahead*, BNEF, 30 november 2016, och Q3 2016 PV Market Outlook, *Solar power – not everyone needs it right now*, BNEF, 1 september 2016.

⁽¹²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-publishes-new-market-design-rules-proposal>

⁽¹²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

- (746) Efter det ytterligare utlämnande av uppgifter som avses i skäl 33 mottog kommissionen tre olika typer av synpunkter. Tillverkarna i EU begärde generellt att kommissionen skulle behålla den ursprungliga perioden på 24 månader med argumentet att det meddelade förslaget att minska den normala tillämpningsperioden från fem år till två år redan innebar en lämplig avvägning mellan olika intressen. Vissa berörda parter som företrädde industrin i senare och tidigare led välkomnade minskningen till 18 månader, medan andra parter ansåg att åtgärderna borde upphöra helt. Kinas myndigheter beklagade att kommissionen avsåg att upprätthålla åtgärderna så länge som 18 månader. Liksom några berörda parter från industrin i tidigare och senare led kritiserade Kinas myndigheter också att det i utkastet till genomförandeakt inte nämndes att åtgärderna skulle avslutas omedelbart efter de 18 månaderna.

Kommissionen observerade att åtgärderna kan få större inverkan på efterfrågan i framtiden, när övergången till den nya stödpolitiken för förnybar energi har fullbordats, den skattemässiga situationen för egen förbrukning har klargjorts och nätparitet har uppnåtts i fler delar av Europa. Detta motiverar att åtgärderna undantagsvis bör förlängas med blott 18 månader och att de därefter löper ut enligt de tillämpliga reglerna i grundförordningen. På grundval av tillgänglig bevisning i detta skede ansåg kommissionen att en avvägning mellan de troliga negativa effekterna för industrier i tidigare och senare led samt konsumenter mot de fördelar för unionsindustrin som åtgärderna skulle innebära gör att 18 månader utgör en lämplig balans mellan de konkurrerande intressena.

- (747) I samband med granskningen av intressena för de icke-närstående importörerna tog kommissionen dessutom emot klagomål om den tunga administrativa börda som dessa importörer ålades, medan unionstillverkarna klagade på pågående kringgående. Dessa frågor kan tas upp under en interimsoversyn av åtgärdernas form. Slutligen har kommissionen blivit medveten om att mekanismen för justering av minimiimportpriset inte följde den branta inlärningskurvan för solenergiindustrin⁽¹²⁸⁾. Det nuvarande justeringssystemet kan därför ha stängt ute de europeiska konsumenterna från övergripande effektivitetsvinster, som kan skapa ett behov av att se över denna fråga. Detta kan tas upp i en interimsoversyn om vilken justeringsmekanism som skulle kunna användas för en annan form av åtgärden.
- (748) Överlag slog kommissionen fast att det inte finns några tvingande skäl att upphäva åtgärderna baserat på skäl som rör unionens intresse. Den drog dock också slutsatsen att en översyn på eget initiativ av de frågor som tas upp i skäl 747 bör utföras.

7. DEN PARTIELLA INTERIMSÖVERSYN SOM BEGRÄNSATS TILL EN GRANSKNING AV HURUVIDA DET LIGGER I UNIONENS INTRESSE ELLER INTE ATT BEHÅLLA DE ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE CELLER SOM ÄR I KRAFT FÖR TILFÄLLET

7.1 Inledande anmärkningar

- (749) Såsom anges i skäl 8 inledde kommissionen på eget initiativ en partiell interimsoversyn (nedan kallad *interimsoversynen*) som begränsades till en granskning av huruvida det ligger i unionens intresse eller inte att behålla de åtgärder beträffande celler som är i kraft för tillfället.
- (750) Översynen inleddes eftersom det fanns prima facie-bevisning för att de omständigheter som låg till grund för införandet av de ursprungliga åtgärderna hade ändrats. Efter en omstrukturering och konsolidering av unionsindustrin har i synnerhet ett betydande antal celltillverkare lagt ner sin tillverkning. Merparten av den återstående celltillverkningskapaciteten i unionen föreföll i stort sett vara avsedd för företagsintern användning vid tillverkning av moduler. Följaktligen var unionsindustrins försäljning av celler till icke-närstående användare mycket begränsad sett till kvantitet, medan modultillverkare som inte är vertikalt integrerade var beroende av celler som levererades från platser utanför unionen. Därför ansåg kommissionen att det var klokt att granska huruvida en fortsatt tillämpning av åtgärderna beträffande celler fortfarande låg i unionens intresse.

⁽¹²⁸⁾ Enligt flera källor uppnår solenergiindustrin en inlärningskurva på 21 %. Detta innebär att vid varje fördubbling av produktionskapaciteten för solenergi sjunker kostnaden för modultillverkning med 21 %. Den globala samlade solenergikapaciteten uppgick till omkring 130 GW under 2013, medan denna förväntas uppnå 290 GW i slutet av 2016, vilket innebär att den nu har fördubblats och att kostnaden för modultillverkning gått ner med 21 %.

7.2 Celltillverkarnas intresse

- (751) Kommissionen känner till tolv celltillverkare i unionen. Unionsindustrin företrädde av intresseorganisationen EU ProSun, som är sökanden i denna översyn när åtgärderna upphör att gälla, som gäller de befintliga utjämningsåtgärderna. EU ProSun representerade fyra celltillverkare i unionen. Ytterligare två celltillverkare visade tydligt att de stödde EU ProSuns ståndpunkt. EU ProSun representerade också SolarWorld som en tillverkare i tidigare led av plattor och ytterligare en platttillverkare i unionen.
- (752) I sin ursprungliga undersökning fastställde kommissionen att ett massivt inflöde av subventionerade kinesiska solceller och moduler till unionen hade bidragit till att många unionstillverkare gått i konkurs. Införandet av åtgärderna gav de återstående unionstillverkarna möjlighet att återhämta, konsolidera och stabilisera celltillverkningen. I synnerhet fortsatte produktionstillgångarna och de anställda vid en av unionens största celltillverkare, Bosch Solar Energy, att vara operativa eftersom de togs över av SolarWorld under 2014.
- (753) Om åtgärderna beträffande celler upphävdes skulle exporten av kinesiska celler till subventionerade priser återupptas i stora volymer, vilket skulle orsaka väsentlig skada på unionsindustrin med mycket negativa konsekvenser för unionens cellindustri. Omfattande kapitalinvesteringar i sofistikerad celltillverkningsutrustning skulle bli överflödiga. Upp till 1 700 högkvalificerade arbetstagare skulle kunna förlora sina jobb. Kommissionen informerades också om att några unionstillverkare planerade att återinrätta en kapacitet på omkring 300 MW om åtgärderna behålls.
- (754) Nedgången inom unionens celltillverkningsindustri skulle också ha en negativ inverkan på unionens FoU-verksamheter. Cellen är huvudkomponenten i en modul och mycket av forskningen och utvecklingen inom värdekedjan för solenergi är inriktad på celler. Om åtgärderna beträffande celler tas bort skulle de europeiska investeringarna i FoU sakta ner och den know-how som man tillgodogjort sig hittills skulle bli överflödig eller behöva överföras till tredjeländer. Därför finns en risk för att en uteslutning av celler skulle befästa unionens modultillverkares beroende av importerande celler.
- (755) Att upphäva åtgärderna beträffande celler kan också undergräva åtgärderna beträffande moduler. Det skulle göra det möjligt för de kinesiska tillverkarna att exportera celler till orättvisa priser och montera dem i moduler, antingen via sina dotterbolag eller via kontraktstillverkare i unionen. Löpande band för montering av moduler kan inrättas relativt snabbt, vilket framgår av den snabba uppbyggnaden av modultillverkningskapaciteterna i Sydostasien (se skäl 734). EU ProSun menade att ett sådant scenario hade uppstått i Förenta staterna mellan 2012 och 2014, då landets åtgärder beträffande moduler inte lyckades uppnå resultat. Situationen ändrades först när den inledande produktdefinitionen utvidgades till celler.
- (756) Därför ligger fortsatta åtgärder beträffande celler tydligt i de europeiska celltillverkarnas intresse och kan även ge unionens modultillverkare vissa förmåner.
- (757) Efter utlämnandet av uppgifter bestred Jabil kommissionens slutsatser om att ett upphävande av åtgärderna beträffande celler skulle göra det möjligt för de kinesiska tillverkarna att exportera celler till orättvisa priser och montera dem i moduler, antingen via sina dotterbolag eller via kontraktstillverkare i unionen. Som svar på Jabil påstående påminde kommissionen om att den ansåg att det var sannolikt att dumpningen och skadan skulle fortsätta om åtgärderna upphävdes. Kommissionen förklarade också att kontraktstillverkare som Jabil har en helt annan affärsmodell och kostnadsstruktur än resten av unionsindustrin. I synnerhet har kostnadstillverkare mycket lägre omkostnader eftersom de inte tar samma ansvar för försäljning, marknadsföring och forskning och utveckling för sina produkter (se skälen 513 och 563). Om kommissionen skulle upphäva åtgärderna beträffande celler för att ta hänsyn till intresset för modultillverkarna i unionen skulle därför inget kunna stoppa en unionsbaserad kontraktstillverkare från att montera moduler av dumpade kinesiska celler. En kontraktstillverkare är i själva verket inte ens förpliktad att veta vad det faktiska priset på en cell är eftersom dess vanliga affärsmodell består av att ta ut en avgift från ett annat företag som tillhandahåller insatsmaterialet och tar fullt ansvar för försäljningen av produktionen. Därför fortsatte kommissionen att se det som att ett upphävande av åtgärderna beträffande celler skulle kunna leda till orättvisa priser på moduler, då dessa skulle kunna monteras i unionen av dumpade kinesiska celler, antingen av närstående företag eller av kontraktstillverkare.

- (758) Efter utlämnandet av uppgifter påstod SPE att det inte finns något orsakssamband mellan importen av celler från Kina och försäljningen av unionstillverkade celler. De menar att unionsindustrin konkurrerade med tredjeländer. Samma part hävdade att åtgärderna inte skyddade investeringarna i cellindustrin och att arbetskraften med avseende på celler inte riskerar att avskedas om åtgärderna upphör att gälla. Den parten hävdade också att den företagsinterna marknaden för celler inte påverkades av importen av kinesiska celler.
- (759) Kommissionen utförde en ytterligare analys av inverkan på försäljningen från tredjeländer (se skäl 579) och upprepade att försäljningen från tredjeländer inte orsakade skada. Den analyserade dessutom åtgärdernas inverkan på investeringarna i unionens cellindustri i enlighet med skäl 571 och upprepade att åtgärderna har en positiv inverkan på investeringarna. Dessutom konstaterade den att importen från Kina påverkade den företagsinterna cellmarknaden i unionen (se skäl 508). Med tanke på den låga lönsamhet som unionens cellindustri i dag uppnår fortsatte kommissionen att se det som att unionens arbetstagare på cellområdet riskerar att förlora sina jobb om man skulle låta åtgärderna upphöra att gälla.

7.3 Icke-närstående cellimportörers intresse

- (760) Inga icke-närstående cellimportörer som var verksamma under översynsperioden trädde fram. Celler importeras antingen av unionens modultillverkare eller närstående importörer till de kinesiska tillverkarna.

7.4 Intresset för industrin i senare led – modultillverkare

- (761) Sju europeiska modultillverkare trädde fram och bad att celler skulle undantas från åtgärden. Vissa av dessa tillverkare stöder EU ProSuns ståndpunkt om att åtgärderna beträffande moduler bör fortsätta. Vissa företag i tidigare och senare led lämnade in inlagor där de invände mot åtgärderna, i synnerhet de som rör celler. De flesta företag i tidigare och senare led fokuserade dock på varför åtgärderna beträffande moduler borde upphävas, och vad detta skulle ha för effekter.
- (762) De parter som ber att åtgärderna beträffande celler ska upphävas uppmärksammar det faktum att nästan alla celler som tillverkas i unionen används internt av vertikalt integrerade företag. Av denna anledning är de modultillverkare som inte är vertikalt integrerade, som utgör mer än 65 % av unionens modulproduktion, beroende av cellimporten. Dessa parter påstod att nästan all import av celler till unionen är föremål för antingen åtgärder eller förstärkta tullkontroller som har sin grund i åtgärderna mot kringgående för malaysiska och taiwanesiska celler. Detta skapar ytterligare administrativa och finansiella bördor för modultillverkare som inte är vertikalt integrerade. De parter som motsatte sig åtgärderna beträffande celler menade att dessa åtgärder var ineffektiva eftersom de inte lyckades föra in ny kapacitet i unionen. I deras mening ökar åtgärderna också priset på slutprodukten, dvs. modulerna, genom deras negativa inverkan på efterfrågan, kunderna och mer allmänna miljöpolitiska mål i unionen.

7.4.1 Cellbrist i unionen

- (763) De parter som bad att åtgärderna beträffande celler skulle upphävas hävdade att det råder brist på unionstillverkade celler på unionens marknad. Det finns endast ett fåtal celltillverkare i unionen och de flesta av dem använder sina celler internt och säljer enbart mycket små mängder till tredje parter. De små volymer som säljs har ofta sämre kvalitet. På grundval av sin undersökning höll kommissionen med om att de celler som såldes av unionsindustrin på unionsmarknaden tillgodoser mindre än 5 % av efterfrågan från de modultillverkare i unionen som inte är vertikalt integrerade.
- (764) Parterna hävdade därtill att även om fler celler från unionen skulle säljas på den öppna marknaden skulle unionens kapacitet och tillverkning med avseende på celler vara alldeles för låg för att kunna möta den sammanlagda cellefterfrågan i unionen, och i ännu mindre utsträckning kunna tillfredsställa den sammanlagda modulefterfrågan. Kommissionen konstaterade att celltillverkningen i unionen uppgick till 1 270 MW under översynsperioden, vilket innebär att den skulle kunna täcka 37 % av den sammanlagda efterfrågan på celler i unionen, som uppskattades till 3 409 MW. Unionens celltillverkningskapacitet skulle kunna täcka ungefär 18 % av unionens sammanlagda efterfrågan på moduler – cirka 7 200 MW under översynsperioden.

- (765) Flera parter menade att åtgärderna beträffande celler endast gynnar ett företag – SolarWorld – och för de flesta andra modultillverkare som inte är vertikalt integrerade innebär en konkurrensmässig nackdel jämfört med det företaget. SolarWorld stod för mer än 70 % av all celltillverkning i unionen under översynsperioden. SolarWorld säljer inga celler på den öppna marknaden, utan de som företaget anser inte uppfyller dess höga standarder. Parterna menade att det enda sättet för dem att köpa celler är att importera från tredjeländer. Om åtgärderna beträffande celler inte upphävs skulle de fortfarande ha en konkurrensmässig nackdel jämfört med den dominerande celltillverkaren i unionen.
- (766) Såsom noteras ovan slog kommissionen fast att unionstillverkningen av celler stod för 35 % av cellefterfrågan i unionen, och att denna siffra ökade från 23 % under 2012. Detta innebär att en betydande andel av unionens efterfrågan kan täckas av celler som tillverkas i unionen, utan hänsyn till om dessa har att göra med företagsintern försäljning eller inte. Kommissionen påminde också om att den genomsnittliga kostnaden för celltillverkningen i unionen överskred ett genomsnittligt kinesiskt eller taiwanesiskt försäljningspris enligt avtal (vilket rapporterats av PVInsights). Detta innebär att modultillverkare i unionen som inte är vertikalt integrerade skulle kunna köpa cellerna från platser utanför unionen till liknande eller till och med lägre priser. Denna slutsats gäller även om man tar hänsyn till det faktum att de celler som tillverkas i unionen genom vertikalt integrerade tillverkare är högeffektiva och av hög kvalitet, och därför är dyrare. Därför ger åtgärderna inte vertikalt integrerade cell- och modultillverkare någon konkurrensfördel jämfört med sådana som inte är vertikalt integrerade.
- (767) Kommissionen noterade vidare att den enda period då de modultillverkare i unionen som inte är vertikalt integrerade hade svårt att få tag på celler sammanföll med en ytterst exceptionell efterfrågeuppgång i slutet av 2015 och början av 2016 i Kina. Under denna period nådde den kinesiska efterfrågan på solenergi en toppnotering på 22 GW ⁽¹²⁹⁾. Det kinesiska målet för solenergianläggningar stöds av generösa ersättningssystem, vilket ledde till att en mängd anläggningar uppfördes under kort tid. Inte ens de omfattande kinesiska överkapaciteterna inom celltillverkningen var då inte tillräckliga för att möta denna ovanliga efterfrågeuppgång. Vissa kinesiska modultillverkare var tvungna att importera celler från utlandet, vilket ledde till en tillfällig global cellbrist och höjda cellpriser. Försäljningspriserna enligt kontrakt, enligt vad som rapporterats av PVInsights, överskred minimiimportpriset under denna period med bristande tillgång på celler, dvs. mellan november 2015 och mars 2016. Även om åtgärderna inte hade inrättats skulle modultillverkarna i unionen alltså ha upplevt samma svårigheter att få tag på celler eftersom det rådde tillfällig brist på celler i Kina under denna relativt korta period.
- (768) Denna period med överhettad efterfrågan på celler sammanföll också delvis med kommissionens undersökning av ett eventuellt kringgående gällande kinesiska celler och moduler via Malaysia och Taiwan. Registreringen av celler och moduler, som gäller från och med det datum då ärendet gällande eventuellt kringgående inleddes, dvs. maj 2015, orsakade vissa ytterligare leveranssvårigheter för unionens modultillverkare. Modultillverkarna upplevde en osäker period eftersom de inte visste om deras taiwanesiska och malaysiska leverantörer var faktiska tillverkare och skulle beviljas undantag från tullarna. I februari 2016 slogs det slutligen fast att mer än 20 taiwanesiska och malaysiska celltillverkare som samarbetade under den undersökningen var faktiska tillverkare. Den tillfälliga leveransosäkerheten upphörde därmed.
- (769) Kommissionen slog också fast att påståendet om att åtgärderna beträffande celler endast skyddar ett företag – SolarWorld – saknar grund. Såsom anges i skäl 75) vill ytterligare fem celltillverkare att åtgärderna beträffande celler fortsätter. Kommissionen känner till mer än tio celltillverkare i unionen. Den största anledningen till varför en enda tillverkare för närvarande står för mer än 70 % av alla celler som tillverkas i unionen är att många andra celltillverkare lämnade marknaden eftersom de inte kunde stå emot den orättvisa konkurrensen från subventionerade produkter från Kina. Medan de flesta av dessa tillverkare lämnade marknaden tog SolarWorld över en av de största celltillverkarna i unionen under 2014. Denna tillverkare höll på att lämna marknaden och om detta uppköp inte hade skett skulle mer än 500 högkvalificerade arbetstagare ha förlorat sina arbeten. SolarWorld påstod att utan de gällande åtgärderna skulle företaget inte bara ha misslyckats med att ta över det andra företaget och rädda dess personalstyrka, utan dess egna anläggningar för celltillverkning skulle också ha gått i konkurs vid det laget.
- (770) De modulmontörer i unionen som inte är vertikalt integrerade står därför varken inför leveransproblem eller har en konkurrensmässig nackdel jämfört med de vertikalt integrerade modulmontörerna. Följaktligen påverkas inte modulkonsumenter i unionen negativt av det faktum att unionstillverkningen av celler endast kan täcka en relativt liten andel av modulförbrukningen.

⁽¹²⁹⁾ Q3 2016 PV Market Outlook, Solar power – not everyone needs it right now, BNEF, 1 september 2016, s. 1.

7.4.2 Administrativ börda som orsakas av åtgärderna

- (771) De parter som ber att åtgärderna beträffande celler ska upphävas hävdade att de innebär betydande extra affärsrisker, rörelsekapital och administrativa bördor för modul tillverkare som inte är vertikalt integrerade. Detta ska ha att göra med efterlevnaden av åtagandets komplexa förfaranden. Vissa tillverkare menade att situationen förvärrades efter att undersökningen om eventuellt kringgående inleddes mot Taiwan och Malaysia. De tillverkare som inte är vertikalt integrerade är föremål för strikta dokumentkontroller medan varorna tullklareras, även om de importerar från företag som omfattas av undantaget. De klagade på att i vissa fall ledde enkla fel i dokumentationen, såsom att en stämpel saknas eller att en namnunderskrift inte är på rätt plats, till förseningar på flera veckor. De kinesiska celler som importeras inom ramen för åtagandet omfattas av liknande stelbenta tullkontroller och betungande administrativa förfaranden. Därför menade dessa tillverkare att nästan 100 % av importen av celler till unionen noga granskas av tullmyndigheterna, vilket leder till leveransförseningar, mer administrativt arbete och krav på ökat rörelsekapital. Detta innebär att de drabbas av ännu en konkurrensmässig nackdel, inte bara jämfört med tillverkarna i resten av världen utan också jämfört med de vertikalt integrerade, ledande europeiska modul tillverkarna.
- (772) Kommissionen påminde om att den hade vidtagit ytterligare åtgärder för att förbättra övervakningen av åtgärderna och för att undvika alla former av kringgående och korsvis kompensation som kan undergräva detta åtagande. Andra lösningar som skulle kunna skydda unionsindustrin på ett effektivt sätt och förhindra kringgående med avseende på kinesiska moduler kan behandlas i en interimsöversyn. Utökade kontroller som utförs av medlemsstaternas tullmyndigheter är nödvändiga för att skydda unionsindustrin på ett effektivt sätt från ett inflöde av produkter till orättvisa priser.

7.4.3 Inverkan av de införda åtgärderna beträffande celler på modulpriser och efterfrågan

- (773) Flera av de parter som ber att åtgärderna beträffande celler ska upphävas påstod att de ökar kostnaden för den väsentliga komponenten i solcellsmoduler och därmed höjer priset på nya solenergianläggningar, vilket minskar efterfrågan på solcellsmoduler. Vissa parter menade att utanför översynsperioden, under den andra hälften av 2016, sjönk de genomsnittliga globala försäljningspriserna enligt avtal långt under minimiimportpriset, vilket var ytterligare en betungande faktor för de modul tillverkare i unionen som inte är vertikalt integrerade.
- (774) Kommissionen konstaterade att ett genomsnittligt globalt försäljningspris enligt avtal för celler enligt vad som rapporterades av PVInsights låg nära minimiimportpriset för större delen av den tid som åtgärderna gällde. Därför ökade inte åtgärderna priserna på den väsentliga komponenten i modulerna på ett betydande sätt, om de globala genomsnittliga försäljningspriserna enligt avtal används som referensvärde.
- (775) Kommissionen konstaterade att de globala försäljningspriserna enligt avtal sjönk påtagligt under den andra hälften av 2016 eftersom solenergisektorn drabbades av en kraftig upp- och nedgång, enligt vad som anges i skäl 767. Under det fjärde kvartalet 2016 stabiliserades cellpriserna och började till och med att stiga igen, vilket kan förutspås vid sådana upp- och nedgångar. Om man tar hänsyn till effekten av inlärningskurvan på solenergisektorn är det sannolikt att det nya långsiktiga priset på solceller kommer att fastställas under den nivå som gällde innan den nyligen kraftiga upp- och nedgången. Såsom noteras ovan i skäl 676 återspeglade inte det prisindex som kommissionen har använt för att justera minimiimportpriset till fullo sådana minskningar i kostnaden för tillverkningen av solceller och moduler under större delen av 2016. Ett bättre sätt att spegla hur solenergins inlärningskurva utvecklas när det gäller åtgärderna kan granskas i samband med en interimsöversyn.
- (776) Åtgärdernas inverkan på solenergiefterfrågan i unionen analyserades ingående i avsnitt 6.3. Kommissionen slog fast att flera andra faktorer påverkar efterfrågan på moduler i mycket högre grad än åtgärderna. Eftersom cellerna är viktiga komponenter i moduler håller detta argument även för cellerna.
- (777) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade SPE att det genomsnittliga globala inköpspriset för celler inte hade legat nära minimiimportpriset för den större delen av den tid som åtgärderna gällde. Denna part backade upp sitt påstående med en artikel från november 2016 i PV-Magazine ⁽¹³⁰⁾ och uppgifterna från Energy Trend PV ⁽¹³¹⁾.

⁽¹³⁰⁾ PVXchange module price index November 2016: Red light, green light.

⁽¹³¹⁾ Energy Trend PV, Cell prices, uppdaterad den 4 januari 2017.

- (778) Minimiimportpriset låg nära de globala priserna för celler uttryckt i euro från december 2013, när åtgärderna infördes, fram till september 2015, när översynsperioden löpte ut, vilket rapporterades av PVInsights. Kommissionen noterade också att under 2016, utanför skadeundersökningsperioden, skildes minimiimportpriset tillfälligt från de globala inköpspriserna. Både den artikel som citerades och de uppgifter som tillhandahölls rörde utvecklingen av priset på solenergi utanför skadeundersökningsperioden. Därför upprepade kommissionen att åtgärderna beträffande celler bara hade en mycket begränsad inverkan på de icke-integrerade modultillverkarna.

7.5 Slutsatser om interimsoversynen

- (779) Kommissionen slog fast att det inte finns några tvingande skäl för att upphäva åtgärderna beträffande celler baserat på skäl som rör unionens intresse. Den slog i synnerhet fast att åtgärderna var effektiva när det gäller att behålla och i viss mån återställa celltillverkningen i unionen. De celler som tillverkas i unionen står för en betydande andel av unionens cellederfrågan. Att avskaffa åtgärderna beträffande celler kan troligtvis leda till att unionens celltillverkningsindustri kollapsar, och att högkvalificerade jobb liksom relaterad FoU-verksamhet försvinner. Kommissionen beaktade även att åtgärderna beträffande celler inte ger unionens vertikalt integrerade modultillverkare en konkurrensmässig fördel över de som inte är vertikalt integrerade. De modultillverkare som inte är vertikalt integrerade har tillgång till tillräckligt mycket celler från länder utanför Kina till priser som inte är högre än de som tas ut internt av de vertikalt integrerade modultillverkarna.
- (780) När kommissionen granskade intressena för modultillverkare som inte är vertikalt integrerade tog den dessutom emot flera klagomål om den tunga administrativa börda som de ålades, medan unionstillverkarna klagade på pågående kringgående. Dessa frågor kan tas upp under en interimsoversyn av åtgärdernas form.
- (781) Slutligen noterade kommissionen att under nästan hela 2016 följde inte mekanismen för justering av minimiimportpriset den branta inlärningskurvan för celler inom solenergiindustrin. Det nuvarande justeringssystemet stänger därför ute de europeiska modultillverkarna från globala effektivitetsvinster, vilket kan innebära att man behöver se över denna fråga. Detta kan tas upp i en interimsoversyn om vilken justeringsmekanism som skulle kunna användas för en annan form av åtgärden.
- (782) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade flera parter också att den föreslagna interimsoversynen skulle ta för lång tid för att skydda intressena för de icke-integrerade modultillverkarna. Kommissionen noterade efter utlämnandet av uppgifter, nämligen i början av 2017, att minimiimportpriset blev betydligt lägre, vilket i hög grad åtgärdade skillnaden mellan minimiimportpriset och det genomsnittliga globala försäljningspriset. Dessutom ämnar kommissionen slutföra interimsoversynen inom 2017.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (783) Med tanke på de slutsatser som dragits gällande fortsättningen av och sannolikheten för återkommande subventionering och fortsatt skada följer det i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen att de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, som införts genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, bör behållas.
- (784) Såsom förklaras närmare i avsnitt 6.3 framkom det vid undersökningen att åtgärderna kan komma att påverka efterfrågan mer i framtiden, när övergången till den nya stödpolitiken för förnybar energi har fullbordats, den skattemässiga situationen för egen förbrukning har klargjorts och nätparitet uppnås i fler delar av Europa. Detta motiverar att åtgärderna undantagsvis bör förlängas med blott 18 månader och att de därefter löper ut enligt de tillämpliga reglerna i grundförordningen. På grundval av tillgänglig bevisning i detta skede ansåg kommissionen att en avvägning mellan de troliga negativa effekterna för industrier i tidigare och senare led samt konsumenter mot de fördelar för unionsindustrin som åtgärderna skulle innebära gör att 18 månader utgör en lämplig balans mellan de konkurrerande intressena.
- (785) Efter utlämnandet av uppgifter invände EU ProSun mot detta resonemang, och begärde att åtgärderna skulle förlängas för en period av fem år. EU ProSun ansåg att den osäkerhet kring regelverket som minskar efterfrågan

på solenergi inte skulle försvinna inom den närmaste framtiden. Enbart en förlängning på fem år skulle skapa den stabilitet som behövs för att främja en fortsatt återhämtning för unionsindustrin genom att skapa ett bättre investeringsklimat. Kommissionen upprepade att unionens solenergisektor hade genomgått en grundläggande övergångsfas, från det traditionella stödinstrumentet inmatningspriser till anbudsförfaranden för storskaliga allmännyttiga solenergianläggningar och egen förbrukning för anläggningar på kommersiella fastigheter och, i mindre utsträckning, bostäder. Enligt kommissionen kommer denna övergång troligen att visa kvantifierbara effekter i flera medlemsstater redan inom 18 månader. Kommissionen förväntar sig särskilt att många anbudsförfaranden för solenergikapacitet kommer att äga rum redan under denna period och att utbyggnaden av solenergi pådriven av nätparitet i detaljistledet kommer att öka. Således stod kommissionen fast vid sin åsikt att åtgärderna borde förlängas med blott 18 månader.

- (786) De exporterande tillverkare från Malaysia och Taiwan som var undantagna de åtgärder som utvidgades genom genomförandeförordning (EU) 2016/184 bör även vara befriade från de åtgärder som införs genom denna förordning.
- (787) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits finns inga tvingande skäl att upphäva åtgärderna beträffande celler av skäl som rör unionens intresse, och den partiella interimsoversyn som inletts i enlighet med artikel 19.3 i grundförordningen bör avslutas.

9. ÅTGÄRDERNAS FORM

- (788) De åtaganden som godtagits av kommissionen genom genomförandebeslut 2013/707/EU, senast ändrat genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1998 ⁽¹³²⁾, fortsätter att gälla så länge som de slutgiltiga åtgärder som införs genom denna förordning gäller. De exportörer som åtagandet gäller anges i bilagan till det beslutet.
- (789) Såsom emellertid noteras i skälen 747 och 748 liksom 780 och 781 är det också lämpligt att inleda en interimsoversyn på eget initiativ om åtgärdens form och den justeringsmekanism som hör ihop med den.
- (790) Den kommitté som inrättas genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽¹³³⁾ avgav inget yttrande. Kommissionen lämnade därefter till kommittén ett ändrat utkast till kommissionens genomförandeförordning, där åtgärdens förlängning minskats från 24 månader till 18 månader. Kommittén avgav inget yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull införs på import av solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel samt celler av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel (cellernas tjocklek är högst 400 mikrometer), som för närvarande klassificeras enligt KN-numren ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 och ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39), med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, om de inte transiteras i den mening som avses i artikel V i Gatt.

Följande produkttyper undantas från definitionen av den berörda produkten:

- Bärbara solladdare som består av mindre än sex celler och som tillhandahåller elektricitet till apparater eller laddar batterier.
- Solcellstunnfilmsprodukter.

⁽¹³²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1998 av den 15 november 2016 om återtagande av godtagandet av åtagandet för fem exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 308, 16.11.2016, s. 8).

⁽¹³³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

- Solcellsprodukter av kristallint kisel som permanent har integrerats i elektriska produkter, som inte används för energiproduktion men som förbrukar den elektricitet som produceras av de integrerade solcellerna av kristallint kisel.
- Moduler eller paneler med en utspänning på högst 50 V likspänning och en uteffekt på högst 50 W som endast är avsedda att användas direkt som batteriladdare i system med samma spänning och effekt.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Wuxi Suntech Power Co., Ltd Suntech Power Co., Ltd Wuxi Sunhhine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	4,9	B796
Yingli Energy (Kina) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Peking) Co. Ltd	6,3	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co., Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd Changzhou Youze Technology Co. Ltd Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5	B791
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	5,0	B794
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	11,5	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5	B927
Delsolar (Wujiang) Ltd	0	B792

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Renesola Jiangsu Ltd Renesola Zhejiang Ltd	4,6	B921
Jinko Solar Co., Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5	B845
Företag som förtecknas i bilagan	6,4	
Alla övriga företag ⁽¹⁾	11,5	B999

(¹) Företag förtecknade i bilaga II till den parallella genomförandeförordningen (EU) 2017/367 av den 1 mars 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EU) 2016/1036 (se sidan 131 i detta nummer av EUT) ska ha det Taric-tilläggsnummer som anges i den bilagan.

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Import som deklarerar för övergång till fri omsättning av produkter som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39) och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU, med senare ändringar, ska undantas från den utjämningstull som införs genom artikel 1, förutsatt att

- a) ett företag i förteckningen i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU, med senare ändringar, har tillverkat, avsänt och direkt fakturerat ovannämnda produkter eller gjort detta via ett närstående företag som också förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU, med senare ändringar, antingen till ett närstående företag i unionen som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen eller till första oberoende kund som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen,
- b) importen åtföljs av en åtagandefaktura som är en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilaga 2 till denna förordning,
- c) importen åtföljs av ett exportåtagandeintyg enligt bilaga 3 till denna förordning, och
- d) de varor som deklarerar och anmäls till tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

2. En tullskuld ska uppkomma vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning om

- a) det för de importvaror som beskrivs i punkt 1 fastställs att ett eller flera av de villkor som anges i den punkten inte är uppfyllda, eller
- b) kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet i enlighet med artikel 13.9 i förordning (EU) 2016/1037 genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och anges att berörda åtagandefakturer är ogiltiga.

Artikel 3

De företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU, med senare ändringar, ska med förbehåll för vissa däri angivna villkor också utfärda fakturor för transaktioner som inte undantas från utjämningstullen. Dessa fakturor ska vara handelsfakturor som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs i bilaga 4 till denna förordning.

Artikel 4

1. Den slutgiltiga utjämningsstull enligt artikel 1.2 som är tillämplig på "alla övriga företag" utvidgas till att även omfatta import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) som avsänts från Malaysia och Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia och Taiwan eller ej, och som för närvarande klassificeras enligt KN-numren 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 och ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8501 31 00 82, 8501 31 00 83, 8501 32 00 42, 8501 32 00 43, 8501 33 00 62, 8501 33 00 63, 8501 34 00 42, 8501 34 00 43, 8501 61 20 42, 8501 61 20 43, 8501 61 80 42, 8501 61 80 43, 8501 62 00 62, 8501 62 00 63, 8501 63 00 42, 8501 63 00 43, 8501 64 00 42, 8501 64 00 43, 8541 40 90 22, 8541 40 90 23, 8541 40 90 32, 8541 40 90 33), med undantag av de produkter som tillverkats av följande företag:

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Malaysia	AUO – SunPower Sdn. Bhd.	C073
	Flextronics Shah Alam Sdn. Bhd.	C074
	Hanwha Q CELLS Malaysia Sdn. Bhd.	C075
	Panasonic Energy Malaysia Sdn. Bhd.	C076
	TS Solartech Sdn. Bhd.	C077
Taiwan	ANJI Technology Co., Ltd	C058
	AU Optronics Corporation.	C059
	Big Sun Energy Technology Inc.	C078
	EEPV Corp.	C079
	E-TON Solar Tech. Co., Ltd	C080
	Gintech Energy Corporation.	C081
	Gintung Energy Corporation.	C082
	Inventec Energy Corporation.	C083
	Inventec Solar Energy Corporation.	C084
	LOF Solar Corp.	C085
	Ming Hwei Energy Co., Ltd	C086
	Motech Industries, Inc.	C087
	Neo Solar Power Corporation.	C088
	Perfect Source Technology Corp.	C089
	Ritek Corporation.	C090
	Sino-American Silicon Products Inc.	C091
	Solartech Energy Corp.	C092
	Sunengine Corporation Ltd	C093
	Topcell Solar International Co., Ltd	C094
	TSEC Corporation.	C095
	Win Win Precision Technology Co., Ltd	C096

2. Den befrielse från tull vilken beviljas de företag som uttryckligen nämns i punkt 1 i denna artikel eller vilken beviljas av kommissionen i enlighet med artikel 2.2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura, som utfärdats av tillverkaren eller avsändaren och innehåller en försäkran som daterats och undertecknats av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken undertecknarens namn och befattning framgår. För solceller av kristallint kisel ska denna försäkran ha följande lydelse: "Jag intygar härmed att de (kvantitet) solceller av kristallint kisel som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (berört land). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." För solcellsmoduler av kristallint kisel ska denna försäkran ha följande lydelse: "Jag intygar härmed att de (kvantitet) solcellsmoduler av kristallint kisel som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats

i) av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (berört land), ELLER

ii) av en underleverantör/tredje part för (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (berört land)

(stryk det av alternativen som inte är tillämpligt)

med de solceller av kristallint kisel som har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer [läggs till om det berörda landet är föremål för ursprungliga åtgärder eller åtgärder mot kringgående]) i (berört land). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas och/eller minst ett av de båda Taric-tilläggsnumren saknas i ovannämnda försäkran, ska den tullsats som gäller för "alla övriga företag" tillämpas, varvid Taric-tilläggsnumret B999 ska anges i tulldeklarationen.

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 5

Den partiella interimsoversynen enligt artikel 19.3 i förordning (EU) 2016/1037 av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (¹³⁴) avslutas.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska gälla under en period av 18 månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

(¹³⁴) Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna gällande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT C 405, 5.12.2015, s. 33).

BILAGA 1

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CNPV Dongying Solar Power Co., Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co., Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co., Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co., Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co., Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co., Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co., Ltd	B844

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd	B850
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co., Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co., Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co., Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co., Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlght Solar Co. Ltd	B865

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Phono Solar Technology Co., Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871
Shanghai Chaori International Trading Co., Ltd Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co., Ltd Shanghai ST-Solar Co., Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co., Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co., Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co., Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co., Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co., Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co., Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectric Technology Co., Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co., Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co., Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co., Ltd	B924

BILAGA 2

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

1. Rubriken "HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE".
2. Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan.
3. Handelsfakturans nummer.
4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.
6. En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om
 - produktkodnumret (PCN),
 - produktkodnumrets tekniska specifikationer,
 - företagets produktkodnummer (CPC),
 - KN-nummer, och
 - kvantitet (i enheter, uttryckt i watt).
7. Försäljningsvillkor, med uppgift om
 - pris per enhet (watt),
 - betalningsvillkor,
 - leveransvillkor,
 - sammanlagda rabatter och avdrag.
8. Namnet på det företag som fungerar som importör och till vilket företaget direkt har utfärdat fakturan.
9. Namnet på den tjänsteman vid företaget som har utfärdat fakturan och följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska unionen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av (FÖRETAGETS NAMN) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom genomförandebeslut 2013/707/EU. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."

BILAGA 3

Exportåtagandeintyg

Följande uppgifter ska anges i det exportåtagandeintyg som ska utfärdas av CCCME för varje handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

1. Namn, adress och fax- och telefonnummer till den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (CCCME).
2. Namn på det företag som anges i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU och som utfärdat handelsfakturan.
3. Handelsfakturans nummer.
4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.
6. En exakt beskrivning av varorna, med uppgift om
 - produktkodnumret (PCN),
 - den tekniska specifikationen av varorna och företagets eventuella produktkodnummer (CPC), och
 - KN-nummer.
7. Den exakta exporterade kvantitet (i enheter), uttryckt i watt.
8. Intygets nummer och sista giltighetsdag (tre månader efter utfärdandet).
9. Namnet på den företrädare för CCCME som har utfärdat intyget samt följande undertecknade försäkran:

”Jag intygar härmed att detta intyg utfärdats för direkt export till Europeiska unionen av de varor som omfattas av den handelsfaktura som åtföljer försäljning som omfattas av åtagandet, och att intyget har utfärdats inom ramen för och enligt villkoren för det åtagande som gjorts av [företagets namn] och godtagits av Europeiska kommissionen genom genomförandebeslut 2013/707/EU. Jag försäkrar att uppgifterna i detta intyg är riktiga och att den mängd som intyget gäller inte överskrider tröskeln i åtagandet.”
10. Datum.
11. CCCME:s underskrift och stämpel.

BILAGA 4

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av utjämningsstullar:

1. Rubriken "HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ANTIDUMPINGS- OCH UTJÄMNINGSTULLAR".
2. Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan.
3. Handelsfakturans nummer.
4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.
6. En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om
 - produktkodnumret (PCN),
 - produktkodnumrets tekniska specifikationer,
 - företagets produktkodnummer (CPC),
 - KN-nummer, och
 - kvantitet (i enheter, uttryckt i watt).
7. Försäljningsvillkor, med uppgift om
 - pris per enhet (watt),
 - betalningsvillkor,
 - leveransvillkor,
 - sammanlagda rabatter och avdrag.
8. Namn på och underskrift av den tjänsteman vid företaget som har utfärdat handelsfakturan.
